

สภาปฏิรูปแห่งชาติ

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วาระปฏิรูปที่ ๑๙ : แผนปฏิรูปการศึกษา

- ชื่อเรื่อง สภาปฏิรูปแห่งชาติ
วาระปฏิรูปที่ ๑๙ : แผนปฏิรูปการศึกษา
- เลขประจำหนังสือ ISBN 978-616-399-008-2
- ปีที่พิมพ์ สิงหาคม ๒๕๕๘
- จำนวนหน้า ๑๙๑ หน้า
- จำนวนพิมพ์ ๒,๐๐๐ เล่ม
- จัดทำโดย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ถนนอุทองใน เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๒
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๓
- พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๑๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๒๒

คำนำ

สภาปฏิรูปแห่งชาติได้ปฏิบัติภารกิจตามที่กำหนดในมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๕๗ กล่าวคือ “...ศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ...” นอกจากการวิเคราะห์ และกำหนด “วิสัยทัศน์และอนาคตประเทศไทย” สำหรับระยะเวลาประมาณ ๒๐ ปี ในอนาคต เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการกำหนดประเด็น และแนวทางการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ แล้ว สภาปฏิรูปแห่งชาติยังได้ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อสนเทศ ตลอดจนประมวลความรู้ ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ รวมถึงประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ โดยได้ดำเนินการต่อเนื่อง ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมหยิบยกขึ้น กำหนดเป็นวาระปฏิรูปที่สำคัญ ๆ รวม ๓๗ วาระปฏิรูป และเป็นวาระพัฒนาที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องภายหลังจากการปฏิรูปแล้ว อีก ๖ วาระพัฒนา

วาระปฏิรูปและวาระพัฒนาทั้งหมด ได้ผ่านความเห็นชอบของสภาปฏิรูปแห่งชาติ และได้นำเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามสมควรต่อไปแล้ว

เอกสารฉบับนี้เป็นประมวลรายงานการปฏิรูปที่ ๑๙ เรื่อง แผนปฏิรูปการศึกษา ดำเนินการโดยคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งสภาปฏิรูปแห่งชาติได้จัดรวบรวมเพื่อเผยแพร่สำหรับประโยชน์สาธารณะสืบไป

สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
รายงานสรุป	๑
รายงานแผนปฏิรูปการกีฬา	๑๑
๑. ความเป็นมา	๑๑
๒. ความสำคัญของการกีฬา	๑๒
๓. พระบรมราโชวาท	๑๔
บทบาท ความสำคัญเกี่ยวกับการกีฬา และประเด็นการปฏิรูป	๑๔
๔. วิธีการพิจารณาศึกษาวิเคราะห์	๒๙
๕. การดำเนินการด้านการกีฬาของชาติ และการวิเคราะห์ผลกิจการด้านการกีฬาของประเทศ	๓๐
๖. ผลการศึกษา ทบทวน วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการปฏิรูปการกีฬา	๔๕
๗. วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์	๕๕
๘. ตัวแปรขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ	๘๒
๙. สรุปผลการปฏิรูปการกีฬา	๘๕
บรรณานุกรม	๙๒
ภาคผนวก ก การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.	๙๖
ภาคผนวก ข การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ และร่างพระราชบัญญัติ สภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.	๑๔๘
ภาคผนวก ค การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	๑๖๓
ภาคผนวก ง การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย	๑๘๓
ภาคผนวก จ คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา คณะที่ปรึกษากฎหมาย และคณะนักวิชาการ	๑๘๙

รายงานสรุป

วาระปฏิรูปที่ ๑๙ แผนปฏิรูปการกีฬา*

๑. หลักการและเหตุผล

“...กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง...”

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๑

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานให้ลงพิมพ์ในหนังสือเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๑ โดยรัฐสภาได้อัญเชิญขึ้นประดิษฐานบริเวณด้านหน้าอาคารรัฐสภา ๒ จึงกล่าวได้ว่า “กีฬา” ถือเป็นหลักพื้นฐานของชีวิตคน มีผลต่อการสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคี น่าใจนักกีฬา ตลอดจนสร้างคุณค่าและคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน การกีฬามีส่วนสำคัญในการดำเนินกิจกรรมของประชาชนในสังคมและเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ อาจกล่าวได้ว่า การกีฬา คือรากฐานสำคัญทางสังคมและมีส่วนสำคัญต่อชีวิตของมวลมนุษยชาติเป็นอย่างยิ่ง มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย โดยรัฐบาลของนานาชาติต่างให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการกีฬา และมีนโยบายด้านการพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ กีฬายังมีประโยชน์ในการสร้างภาพลักษณ์ สร้างความสัมพันธ์อันดีของคนในประเทศและระหว่างประเทศ การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ยังเป็นการยกระดับเกียรติภูมิของประเทศ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ อันเป็นผลดีต่อการพัฒนาความมั่นคงของประเทศและยังเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การพัฒนาการกีฬาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งในการปฏิรูปประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้ การกีฬาสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อวางรากฐานในการสร้างความแข็งแกร่งทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้แก่ประชาชนในประเทศ คือ การปฏิรูปการกีฬาให้เป็นรูปธรรมและเป็นสัญญาประชาคมที่ทุกรัฐบาลจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติ

จากข้อมูลผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ สรุปว่ามีประชาชนชาวไทยสนใจการออกกำลังกายร้อยละ ๒๖.๑๐ หรือประมาณ ๑ ใน ๔ ของประชาชนทั้งหมด ซึ่งผลสำรวจเดียวกันนี้อธิบายว่าการออกกำลังกายป้องกันการเจ็บป่วยได้ โดยผู้ที่ไม่ออกกำลังกายจะมีโอกาสเจ็บป่วยมากกว่าผู้ที่ออกกำลังกายมากถึง ๓ เท่าตัว และจากผลการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ กีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ๒๐๑๒ ได้รับ ๒ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง อันดับที่ ๕๗ กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ๒๐๑๒ ได้รับ ๔ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน ๒ เหรียญทองแดง กีฬาเอเชียนเกมส์ ๒๐๑๔ ได้รับ ๑๒ เหรียญทอง ๗ เหรียญเงิน ๒๘ เหรียญทองแดง อันดับ ๖ และกีฬาซีเกมส์ ๒๐๑๕ ได้รับ ๙๕ เหรียญทอง ๘๓ เหรียญเงิน ๑๐๒ เหรียญทองแดง อันดับ ๑ จำนวนเหรียญรางวัลที่ประเทศไทยได้รับมีจำนวนลดลง และอันดับการแข่งขันจะไม่คงที่ จากทั้งสองประเด็นดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการปฏิรูปกีฬามีความสำคัญ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการพัฒนาการกีฬาไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๒ ประการ กล่าวคือ

ประการที่ ๑ การสร้างให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย มีมาตรฐาน และเป็นธรรม

* รายงานนี้จัดทำโดยคณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา โดยได้รับความเห็นชอบของสภาปฏิรูปแห่งชาติ เมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และได้นำส่งคณะรัฐมนตรีเมื่อ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

ประกาศที่ ๒ การขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คณะกรรมการการยกเว้นภาษีเงินได้พิจารณา กำหนดถ้อยคำเกี่ยวกับการกีฬาที่จะบรรจุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในมาตรา ๙๕ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

“มาตรา ๙๕ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ รวมทั้ง จัดให้มีการบริหารจัดการด้านการกีฬา ที่เป็นระบบ ทันสมัย และมีมาตรฐาน อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม”

และยังได้มีการบรรจุเพิ่มเติมไว้ในภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปลอดภัย หมวด ๒ การปฏิรูป เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในมาตรา ๒๙๕ (๓) โดยมีสาระสำคัญคือ

“มาตรา ๒๙๕ ให้มีการปฏิรูปด้านสังคมตามแนวทางดังต่อไปนี้
(๓) รัฐ หน่วยงานของรัฐ องค์การบริหารท้องถิ่น และศาสนสถาน ต้องจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้คนในชุมชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์ทางสังคม กิจกรรมนันทนาการ และกีฬา”

๒. ประเด็นปฏิรูปการกีฬา

จากกรอบความเห็นร่วมของคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ ของศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ซึ่งกำหนดแนวทางการปฏิรูปประเทศไว้ ๑๑ ด้าน และมีแนวทางในการปฏิรูปการกีฬาอยู่ด้วย และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ประเด็นปฏิรูปการกีฬาจากผู้เกี่ยวข้อง การประชุมระดมสมอง และจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศ สามารถสรุปประเด็นการปฏิรูปการกีฬาได้ ดังนี้

๑. การปฏิรูปโครงสร้างทางการกีฬา
๒. การปฏิรูปการบริหารจัดการด้านการกีฬา
๓. การปฏิรูปด้านกฎหมายกีฬา
๔. การปฏิรูปด้านการพัฒนาการกีฬา

๓. วิธีการพิจารณาศึกษาวิเคราะห์

การดำเนินการปฏิรูปการกีฬา ถือได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาทางการกีฬาที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้กำหนดวิธีการสำหรับพิจารณาศึกษา และแก้ไขปัญหาทางการกีฬาของประเทศ โดยกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ แหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษา

ซึ่งเป็นสิ่งคาดหวังของประชาชนที่พึงมีต่อการปฏิรูปการกีฬา อันประกอบด้วยข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ๒ แหล่ง ดังนี้

๓.๑.๑ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Document)

- (๑) การประชุมระดมสมอง ของคณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ และผู้เชี่ยวชาญ
- (๒) การประชุมกลุ่มย่อย ของคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ และผู้เชี่ยวชาญ
- (๓) การประชุมผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง

(๔) การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมจากการเปิดเวทีการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการกีฬาของประเทศ ซึ่งกำหนดให้มีการเปิดเวทีทั้งในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค รวม ๗ ครั้ง กล่าวคือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสุโขทัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชลบุรี จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสงขลา

(๕) การสำรวจความคิดเห็นโดยแบบสอบถามซึ่งจัดเก็บจากประชาชนทั่วประเทศ

๓.๑.๒ แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Document)

เป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมจากข้อมูลเชิงวิชาการ ได้แก่ เอกสารวิจัย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับต่างๆ กรณีสึกษา บทวิเคราะห์ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาข้อมูลจากคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ ของศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ซึ่งรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากภาคประชาชน และจากกลุ่มวิชาการที่ดำเนินการศึกษาด้านการกีฬาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก ปัญหาและข้อขัดข้องเกี่ยวกับการกีฬา ประกอบด้วยการวิเคราะห์กรอบแนวทางตามรัฐธรรมนูญการวิเคราะห์สถานการณ์ระดับมหภาคของการกีฬา การศึกษาสถานการณ์การพัฒนาการกีฬาของไทย การศึกษาการดำเนินการด้านการกีฬาและการวิเคราะห์แผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ การวิเคราะห์สถานการณ์ และแนวโน้มทิศทางการพัฒนาการกีฬาในปัจจุบันของไทย ตลอดจนแนวทางและทิศทางในทศวรรษหน้า

๓.๒ การรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูล

๓.๒.๑ จากการศึกษาและประมวลผลจากข้อมูลที่ได้รับจากการสรุปผลการสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬาของประเทศ รวม ๗ ครั้ง ซึ่งมีประชาชนจากทุกภูมิภาคทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เข้าร่วมการสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬา

๓.๒.๒ สรุปข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติในการประชุมเพื่อนำเสนอวาระการปฏิรูปที่ ๑๙ การกีฬา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๓.๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลการสำรวจโดยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ

๓.๒.๕ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

๔. สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์

๔.๑ ด้านการปฏิรูปโครงสร้างทางการกีฬา

จากการศึกษาวิเคราะห์ที่ได้ดำเนินการมา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

๔.๑.๑ การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

๔.๑.๒ การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ

๔.๑.๓ การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

๔.๒ การปฏิรูปการบริหารจัดการด้านการกีฬา

๔.๒.๑ การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

๔.๒.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา

๔.๒.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

๔.๓ การปฏิรูปด้านกฎหมายกีฬา

- ๔.๓.๑ การตราพระราชบัญญัติการกีฬาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
- ๔.๓.๒ การแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

๔.๔ การปฏิรูปด้านการพัฒนาการกีฬา

- ๔.๔.๑ การปรับปรุงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
- ๔.๔.๒ การจัดทำนโยบายและแนวทางในการผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

๕. ข้อเสนอปฏิรูปและแนวทางดำเนินการ

คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้พิจารณากำหนด **วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์** ดังนี้

๕.๑ วิสัยทัศน์

“การกีฬาเป็นกลไกของรัฐในการพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิต สร้างจิตสำนึก ความมีวินัย สร้างคุณค่าทางสังคมไทยอย่างทั่วถึง ส่งเสริมเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดเกียรติภูมิและความภาคภูมิใจของคนในชาติอย่างทัดเทียมกับมาตรฐานสากล”

๕.๒ พันธกิจ

- ๑) การสร้างนโยบายสาธารณะโดยใช้การกีฬาเป็นกลไกในมิติด้านสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับ มีโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ
- ๓) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการใช้การกีฬา เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน
- ๔) การส่งเสริมการประกอบการด้านการกีฬา เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ มีเสถียรภาพ โดยเชื่อมโยงกับพลวัตการกีฬาโลก
- ๕) การใช้การกีฬาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อส่งผลสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา สามารถต่อยอดไปสู่การประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ๖) การส่งเสริมการใช้การกีฬาเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างสันติสุข การใช้กีฬาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพกับมิตรภาพที่ดี สร้างเกียรติภูมิ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในชาติ

๕.๓ วัตถุประสงค์

- ๑) การใช้การกีฬาเป็นกลไกของรัฐในการให้บริการแก่ประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง ทันสมัย มีมาตรฐาน และเป็นธรรม
- ๒) การแก้ปัญหาสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสันติสุข และสร้างความเป็นธรรมทางสังคม และเศรษฐกิจนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๓) การส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเริ่มต้นจากชุมชนท้องถิ่น
- ๔) การสนับสนุนภาคเอกชนและสร้างเครือข่ายทางการกีฬาทุกมิติ เพื่อให้ก้าวทันต่อการพัฒนาการกีฬาของโลก

๕.๔ ยุทธศาสตร์

กำหนดชื่อยุทธศาสตร์ว่า ยุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติ มีประเด็นของการปฏิรูปที่มีแนวทางหลักและเป็นกรอบในการดำเนินงาน กล่าวคือ การกีฬาเพื่อพัฒนาความมั่นคงเสริมสร้างความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ในยุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติ ยังประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ในการดำเนินกิจกรรมรวม ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ จำแนกได้ ๓๗ แนวทาง ประกอบด้วย ๑๐๐ โครงการ โดยมีรายละเอียดของโครงการและการจัดลำดับความเร่งด่วนบรรจุไว้ใน ส่วนที่ ๒ รายงาน “แผนปฏิรูปการกีฬา”

๕.๕ ประเด็นการปฏิรูปที่สำคัญ

๕.๕.๑ การปฏิรูปโครงสร้างทางการกีฬา

จากการศึกษา วิเคราะห์ที่ได้ดำเนินการมา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

๑) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นการปฏิรูป : การตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดย

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้นใหม่

ขั้นตอน

- สำรวจความพร้อมด้านกายภาพ ด้านวิชาการ และด้านบุคลากร
- แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาโครงสร้าง อาทิ คณะวิชา ภาควิชา หลักสูตรที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนจัดตั้งมหาวิทยาลัยฯ นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประเด็นกฎหมาย

- ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

๒) การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นการปฏิรูป : การตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ โดย

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ ในลักษณะคณะกรรมการกำหนด

นโยบายและกำกับดูแลด้านการกีฬาของประเทศไทย

ขั้นตอน

- จัดทำนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ
- กำหนดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่
- จัดทำแผนการจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาตินำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประเด็นกฎหมาย

- ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

๓) การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

ประเด็นการปฏิรูป : การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา โดย

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งกระทรวงการกีฬา เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ขั้นตอน

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างโครงสร้างกระทรวงการกีฬา
- แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการกีฬา
- ตรวจสอบสภาพด้านกายภาพ อัตรากำลัง
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๓ - ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

ประเด็นกฎหมาย

- แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
- แก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวงที่บัญญัติในเรื่องภารกิจและการจัดส่วนราชการภายในกระทรวง

๕.๕.๒ การปฏิรูปการบริหารจัดการด้านการศึกษา

๑) การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเด็นการปฏิรูป : การตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย โดย
มาตรการปฏิรูป จัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้น
เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างโครงสร้างสถาบันฯ
- แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสถาบันฯ
- สำนวณสภาพด้านกายภาพ อัตราค่าสิ่ง
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

๒) การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษา

ประเด็นการปฏิรูป : การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา โดย
มาตรการปฏิรูป วางแผน กำหนดนโยบาย และดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐาน
ทางการศึกษาของประเทศในภาพรวม

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการและกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อจัดทำแนวนโยบายและ
แผนปฏิบัติการ
- เสนอแนวนโยบายต่อหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

ระยะเวลาดำเนินการ

- (๑) ขั้นตอนเตรียมการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป
- (๒) ภายหลังจากแผนปฏิรูปการศึกษา และพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ประกาศใช้แล้ว สามารถดำเนินการได้ทันที

๓) การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

ประเด็นการปฏิรูป : การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา โดย
มาตรการปฏิรูป ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความร่วมมือ ให้ภาคเอกชน ภาครัฐ
และท้องถิ่น

ขั้นตอน

- จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกีฬา
- จัดทำแผน กำหนดแนวนโยบาย เสนอแนะความจำเป็นในการแก้ไขข้อกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้อง
- ให้คำปรึกษาต่อผู้มีอำนาจในการจัดการด้านอุตสาหกรรมกีฬา และสิทธิประโยชน์
- เสนอร่างโครงสร้าง/แผน/ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬาและสิทธิประโยชน์

ระยะเวลาดำเนินการ

- (๑) ขั้นตอนเตรียมการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป
- (๒) ภายหลังจากแผนปฏิรูปการกีฬา และพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ประกาศใช้แล้ว สามารถดำเนินการได้ทันที

๕.๕.๓ การปฏิรูปด้านกฎหมายกีฬา

การตราพระราชบัญญัติการกีฬาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

ประเด็นการปฏิรูป : การตราพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

มาตรการปฏิรูป การจัดทำพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทของการกีฬาของชาติขึ้นใหม่ทั้งฉบับ

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายฯ
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประเด็นกฎหมาย

- ตราพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

๕.๕.๔ การปฏิรูปด้านการพัฒนาการกีฬา

การจัดทำนโยบายและแนวทางในการผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นการปฏิรูป : การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดย

มาตรการปฏิรูป จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนาการกีฬาของชาติในองค์รวม

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างนโยบายและแผนระดับชาติฯ
- แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาร่างนโยบายและแผนระดับชาติฯ
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

๖. ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อ ๕

จากการปฏิรูปการกีฬาทั้ง ๔ ประเด็น ตามข้อ ๕ สรุปผลที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินงานได้ดังนี้

๖.๑ ผลลัพธ์

(๑) ประชาชนมีร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพดี และสามารถร่วมกิจกรรมออกกำลังกาย และกิจกรรมกีฬาได้อย่างทั่วถึงและทุกกลุ่ม รวมทั้งมีจิตสำนึก มีความสามัคคี สร้างนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬามีวินัยด้วยการมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาที่มีมาตรฐาน มีองค์ความรู้เพื่อการส่งเสริมสุขภาพ และสร้างทักษะในการสร้างสุขภาวะของประชาชน และสถานที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

(๒) มีสถาบันการศึกษาที่พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาด้วยการดูแลด้านการศึกษา ชั่วโมงฝึกฝน ประสบการณ์ และหลักสูตรให้แก่ักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาผู้สนใจได้อย่างเต็มที่ ตลอดจน ประชาชนจะมีอัตราการเข้าเรียน และระดับการศึกษาที่มีความหลากหลายสูงขึ้นในคณะวิชาทั้งพลศึกษา วิทยาศาสตร์ การกีฬา และวิชาชีพอื่นๆ ที่จะเป็นคลังความรู้ หรือคลังสมองที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

(๓) มีบทบัญญัติของกฎหมายการกีฬาที่รองรับภารกิจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และกำหนดบทบาทของผู้รับผิดชอบการกีฬาให้เกิดความชัดเจนและเป็นเอกภาพ

(๔) มีหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านการกีฬา อาทิ วิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย ที่ทันสมัยบนพื้นฐานของความครบถ้วน ทั้งในเรื่องการพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการพัฒนานักกีฬาให้สามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศ

(๕) มีผู้แทนของผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬาเข้ามามีบทบาท เสนอแนะการกำหนดนโยบาย และการกำกับดูแล การปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนากีฬาเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชน

(๖) มีนโยบายและแผนการพัฒนากีฬาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศ

๖.๒ ผลกระทบ

ผลกระทบเชิงบวก

- (๑) การมีคำว่า “การกีฬา” ปรากฏในรัฐธรรมนูญ จะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อย่างเท่าเทียม ทั่วถึง และเป็นธรรม
- (๒) เกิดกระทรวงที่มีโครงสร้างกะทัดรัด เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความคล่องตัว ในการปฏิบัติราชการที่ให้บริการสังคมทุกระดับ
- (๓) เกิดการสร้างงาน และการลงทุนในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เสริมสร้างเศรษฐกิจ ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการเติบโตด้านธุรกิจกีฬาของโลก
- (๔) ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจทั่วประเทศ ๗๔,๙๖๕ หมู่บ้าน ๗,๘๕๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลดความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม สร้างพลเมือง ที่มีคุณภาพและสังคมสันติสุข

ผลกระทบเชิงลบ

- (๑) มีแนวโน้มที่จะเกิดอาชญากรรมทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น อาทิ การพนัน การล้มบอล เป็นต้น
- (๒) การจัดโครงสร้างใหม่ส่งผลกระทบต่อด้านการบริหารจัดการด้านบุคลากรในโครงสร้างเดิม

๗. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามผลลัพท์ในข้อ ๖.

๑. การตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

- ๑.๑) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓,๐๐๐ คน มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
- ๑.๒) นักกีฬาในระดับเยาวชน จำนวน ๒,๐๐๐ คน มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย
- ๑.๓) จำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษา ปีละ ๓,๐๐๐ คน
- ๑.๔) จำนวนบัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต ปีละ ๔,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

- ๒.๑) นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น
- ๒.๒) นักกีฬาเยาวชนได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาทางการกีฬาที่ตนเองต้องการ
- ๒.๓) ชุมชน สังคม มีบัณฑิตทางการกีฬาในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศ
- ๒.๔) มีผลงานวิจัย และสาขาวิชาที่สนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา
- ๒.๕) เป็นศูนย์กลางข้อมูล และมีผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

๒. การตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

๑.๑) ประชาชนได้รับการบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเกินกว่า ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๒) นักกีฬาในระดับชุมชน สังคม ประเทศ ในทุกชนิดกีฬา ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

๒.๑) ประชาชนได้รับความรู้ ทักษะ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒.๒) นักกีฬาในระดับชุมชน สังคม ประเทศ มีสมรรถภาพทางกายที่มีคุณลักษณะตามหลักการพัฒนาคุณภาพมนุษย์

๒.๓) เป็นศูนย์กลางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศและของอาเซียน

๒.๔) มีผลงานทางการวิจัยและทดลอง

๓. การตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกีฬาของชาติ พ.ศ.

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

องค์กรทางการกีฬา ชมรม สมาคม สโมสร ในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด มีความถูกต้องตามข้อกำหนดทางกฎหมาย กว่า ๑๒,๐๐๐ ชมรม สมาคม สโมสร ทั่วประเทศ

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

องค์กรทางการกีฬาและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา สามารถดำเนินกิจกรรมทางการกีฬาได้อย่างถูกต้องตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔. การตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

ประชาชนและองค์กรกีฬาในประเทศได้รับประโยชน์ทางการกีฬาในระดับชาติ โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนกว่า ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

รัฐและองค์กรกีฬาสามารถกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานด้านการกีฬาในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศในอนาคต

๕. การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

เยาวชน และประชาชนของประเทศได้รับการพัฒนาตามนโยบายและแผนกว่า ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

เยาวชนและประชาชนของประเทศมีคุณภาพชีวิต ทักษะการใช้ชีวิต มีสุขภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่งผลต่อการทำงาน และเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ทุกกลุ่ม รวมทั้งคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ต้องขัง และบุคคลกลุ่มพิเศษ

๖. การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

๑.๑) เด็ก และเยาวชน ได้รับการบริการศึกษาขั้นพื้นฐาน กว่า ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๒) ประชาชนอยู่ในความดูแลและการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

๑.๑) มีการพัฒนาภาคประชาชนด้านสุขภาพพลานามัยให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

๑.๒) เกิดการพัฒนาเด็ก เยาวชน ในระดับหมู่บ้าน ตำบล อย่างต่อเนื่องยั่งยืน

๑.๓) มีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาที่มีมาตรฐาน ให้บริการอย่างเท่าเทียม ทัวถึง และเป็นธรรม

๑.๔) การพัฒนาวัฒนธรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคนไทย

๗. การดำเนินการตามวาระการปฏิรูปการศึกษา หรือยุทธศาสตร์การศึกษาสร้างชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการบริการด้านการศึกษา จำนวนประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

เด็ก เยาวชน และประชาชนในประเทศไทยมีคุณภาพชีวิต มีสุขภาพ มีการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างถูกต้องตามแนวทางในการพัฒนาประเทศ

๘. การตั้งกระทรวงกีฬา

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

๑.๑) ประชาชน ได้รับการบริการด้านการกีฬา ด้านสุขภาพ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคนคิด
ทางการกีฬา จำนวนประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๒) มีนักกีฬา และผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ประมาณปีละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๓) ประเทศจะมีรายได้จากกีฬา และอุตสาหกรรมกีฬา ไม่นต่ำกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

๒.๑) หน่วยงานการบริการประชาชนด้านการกีฬา ได้ให้บริการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคนคิด การงานอาชีพ ส่งผลต่อการพัฒนากำลังคนของประเทศในอนาคต

๒.๒) มีองค์กรกำกับดูแล และบริหารจัดการด้านการกีฬาเป็นการเฉพาะ หน่วยงานของรัฐ มีขนาดเล็กกลอง สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว ทัวถึง และครอบคลุม

๒.๓) ระบบการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาของประเทศมีความเป็นเอกภาพ โดยใช้การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความสามัคคี และสันติสุข

๒.๔) สามารถขับเคลื่อนการดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และประเด็นการปฏิรูปที่กำหนด

รายงาน

วาระปฏิรูปที่ ๑๙ : แผนปฏิรูปการศึกษา*

๑. ความเป็นมา

ภายหลังจากที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงได้มีการจัดตั้งสภาปฏิรูปแห่งชาติขึ้น เพื่อดำเนินการศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปประเทศ รวม ๑๑ ด้าน (มาตรา ๒๗) ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดเรื่องของการศึกษาไว้ในด้านที่ ๑๑ (ด้านอื่น ๆ) และในเวลาต่อมา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ตั้งคณะกรรมการการศึกษาขึ้น โดยให้มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์จัดทำแนวทาง และข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปด้านการศึกษาให้สัมฤทธิ์ผล รวมทั้ง มีอำนาจหน้าที่อื่น ตามที่สภาปฏิรูปแห่งชาติมอบหมาย โดยคณะกรรมการการศึกษา ได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำ แนวทางเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและเสนอกฎที่จะผลักดันให้มีการปฏิรูปเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาให้สมบูรณ์ สำหรับนำเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ และสภาปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการการศึกษา สภาปฏิรูปแห่งชาติ จึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก ปัญหาและข้อขัดข้องเกี่ยวกับการศึกษา โดยรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อาทิ เอกสารวิจัย กรณีศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ บทวิเคราะห์ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศนอกจากนั้น ยังได้ศึกษาข้อมูลจากคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติของศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ซึ่งรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากภาคประชาชน และจากกลุ่มวิชาการที่ดำเนินการศึกษาด้านการศึกษา และจากการประมวลข้อมูลอย่างรอบด้านจึงทำให้ทราบถึงกรอบความคิดเห็นร่วมที่ประเทศจะต้องดำเนินการปฏิรูปด้านการศึกษาเนื่องจากการขับเคลื่อนการศึกษาภายใต้สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีต่อการศึกษาอย่างแท้จริงที่เป็นเช่นนี้เพราะประเทศไทยมีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยและมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำจึงทำให้การพัฒนาการศึกษาของประเทศไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องอุปสรรคกับ พัฒนาการของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาในต่างประเทศก้าวหน้าเป็นอย่างมากจนตามไม่ทัน ทำให้ไม่สามารถยกระดับของการพัฒนาได้ทันต่อสถานการณ์

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาอุปสรรคสำคัญอันเกิดจากภาครัฐที่เป็นเหตุให้การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยมีความล่าช้า คือ การซ้ำซ้อน ซับซ้อน ของโครงสร้างที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม จังหวัด อำเภอตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นไม่สามารถไปถึงวิถีชีวิตประจำวันของคนในครอบครัว อีกทั้งยังขาดความชัดเจน ความมุ่งมั่น และความต่อเนื่องทางด้านนโยบายของการพัฒนาการศึกษานั้นเองเมื่อเป็นเช่นนี้ วิธีทางที่จะทำให้การศึกษามีส่วนผลักดันการปฏิรูปประเทศให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้คือรัฐจะต้องปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกในระดับรากฐานที่มีต่อการศึกษาของประชาชนในประเทศ เพื่อให้การศึกษาผสมผสานและกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของประชาชนทุกระดับเปิดโอกาสให้ประชาชน

* รายงานนี้จัดทำโดยคณะกรรมการการศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบของสภาปฏิรูปแห่งชาติ

เมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และได้นำส่งคณะรัฐมนตรีเมื่อ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

สามารถเข้าถึงกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพื่อการกีฬาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม เป็นธรรม ซึ่งจะต้องมีระบบบริหารโครงสร้าง การวางแผนกลไกในการขับเคลื่อน และมียุทธศาสตร์ในการจัดการการกีฬาให้ครอบคลุมและทันสมัย โดยมีนโยบายการพัฒนาการกีฬาที่ชัดเจนและต่อเนื่อง เพื่อให้การกีฬาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีความแข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และวินัย ตลอดจน แสดงศักยภาพของคนในประเทศ

๒. ความสำคัญของการกีฬา

การกีฬามีส่วนสำคัญในการดูแลสุขภาพและพลานามัยของประชาชน และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในด้านการสาธารณสุขของประเทศต่างๆ ซึ่งจากข้อมูลสถิติโลก ที่เผยแพร่อย่างแพร่หลายทาง website สากล (www.worldometers.info) ในภาพรวมทราบว่าทั่วโลกมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการสาธารณสุขสูงที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง มากกว่างบประมาณเพื่อการศึกษาและเพื่อการทหาร หากมีการส่งเสริมด้านการกีฬาให้ประชาชนมีพลานามัยที่ดีย่อมจะทำให้งบประมาณเพื่อการสาธารณสุขในภาพรวมลดลงได้ ในปัจจุบันประชาชนชาวไทยยังขาดความตระหนักในเรื่องการดำเนินกิจกรรมกีฬา จึงส่งผลให้สุขภาพและพลานามัยอ่อนด้อยลงไปซึ่งจากข้อมูลผลสำรวจของ *สำนักงานสถิติแห่งชาติ* ที่เคยนำเสนอไว้เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ สรุปรว่าประชาชนชาวไทยที่สนใจการออกกำลังกายมีเพียงร้อยละ ๒๖.๑๐ หรือประมาณ ๑ ใน ๔ ของประชาชนทั้งหมด ซึ่งผลสำรวจเดียวกันนี้ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของผู้ป่วยพบว่า มีจำนวนผู้มีอาการป่วยซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายมากถึงร้อยละ ๗๓ และในขณะเดียวกันในผู้ป่วยที่พักรักษาตัวในโรงพยาบาล เป็นผู้ที่ไม่ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายมากถึงร้อยละ ๗๖ จึงชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างชัดเจนว่าการออกกำลังกายป้องกันการเจ็บป่วยได้ *โดยผู้ที่ไม่ออกกำลังกายจะมีโอกาสเจ็บป่วยมากกว่าผู้ที่ออกกำลังกายมากถึง ๓ เท่าตัว* หากประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการกีฬาอย่างครบถ้วนแล้ว สิ่งสำคัญที่คาดหวังไว้คือการลดลงของปัญหาทางสังคมที่ไม่พึงประสงค์ อาทิ ปัญหาครอบครัว ปัญหายาเสพติด ปัญหาสังคมอื่นๆ อีกทั้ง ทักษะ และลักษณะนิสัย อันเป็นสิ่งที่บ่มเพาะจากการกีฬา ทั้งในเรื่องความมีวินัย การเคารพกฎเกณฑ์ ความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม และความมีจิตสำนึกต่อสังคม ล้วนแล้วแต่ส่งผลโดยตรงต่อความมั่นคงและความผาสุกของสังคมโดยรวม ซึ่งหากรัฐบาลจะดำเนินการจัดให้มีโครงสร้างและการบริหารจัดการด้านการกีฬาในทุกกระดับที่ทันสมัย มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ก็จะช่วยพัฒนาสุขภาพ ลดสภาพการเจ็บป่วยของประชาชน สร้างคุณภาพชีวิต และสร้างมาตรฐานทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ กิจกรรมด้านการกีฬาที่ได้รับการพัฒนาอย่างดีแล้ว สามารถเติบโตและขยายต่อยอดไปเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ ทั้งรายได้โดยตรงของนักกีฬาจากการแข่งขัน และรายได้หรือผลประโยชน์อื่นๆ ของหลายฝ่ายอันเกิดจากการแข่งขันกีฬาที่ได้รับความนิยม ทั้งนี้ อุตสาหกรรมกีฬาในหลายประเทศถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมหาศาลเป็นภาคส่วนสำคัญที่สามารถสร้างรายได้ และกระตุ้นการบริโภคเพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากข้อมูลทางสถิติ ที่เผยแพร่อย่างแพร่หลายทาง website สากล (www.statista.com) ระบุว่า ในภาพรวมทั่วโลกมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการกีฬาในรอบ ๕ ปี จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สูงถึงประมาณร้อยละ ๓๐.๒๑ จึงนับเป็นโอกาสที่ภาคธุรกิจของประเทศไทยจะได้มีการพัฒนาเพื่อแข่งขันได้ในตลาดโลก ซึ่งในปัจจุบันนี้ อุปกรณ์กีฬาหลายประเภท อาทิ ลูกฟุตบอล ลูกตะกร้อ หรือนวมชกมวย ที่ใช้แข่งขันในระดับสากล มีการผลิตภายในประเทศไทย จึงย่อมแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการผลิตของภาคธุรกิจไทย แต่ที่ประเทศไทยยังไม่สามารถพัฒนาตัวเข้าสู่ระบบการแข่งขันทางธุรกิจสากลได้ เพราะภาคธุรกิจยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร หากภาครัฐกำหนดเจตนาารมณ์ที่จะสนับสนุนธุรกิจกีฬาหรืออุตสาหกรรมกีฬาอย่างจริงจังและชัดเจน ย่อมจะทำให้ภาคธุรกิจไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีสากลและนำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างต่อเนื่อง

สำหรับในส่วนความเป็นเลิศทางด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ ยังเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงออกถึงความเข้มแข็งของประเทศ เป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้เกียรติมาสู่ประเทศ นับเป็นการสร้างความสง่างามของประเทศชาติที่มีภาพการโบกสะบัดของธงไตรรงค์ และเสียงเพลงชาติไทยที่กระหึ่มท่ามกลางผู้คนจากนานาชาติ ย่อมแสดงถึงเกียรติภูมิของชาติไทยให้ปรากฏในมหกรรมกีฬาที่สำคัญของโลก

ในลำดับต่อไป จะเป็นการนำเสนอเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของชาติ ซึ่งประกอบด้วย การอัญเชิญพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสที่เกี่ยวกับการกีฬา การศึกษาทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูล การดำเนินงานทางการกีฬา และแผนการปฏิรูปการกีฬาของชาติ อันจะมีผลต่อการขับเคลื่อนทิศทางการก้าวเดินไปข้างหน้าอย่างยั่งยืนของกิจการกีฬาของประเทศไทยในอนาคต

๓. พระบรมราชาโชวาท

บทบาท ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา และประเด็นการปฏิรูป

การศึกษา เป็นกิจการที่มีความสำคัญอย่างสูงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศ สามารถที่จะนำไปเป็นกลไกสำคัญเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่ดีและสังคมที่น่าอยู่ให้กับประชาชนคนในชาติ เป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจของประชาชนให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สามารถสร้างและเผยแพร่เกียรติภูมิและความภาคภูมิใจของประเทศชาติ เสริมสร้างสุขภาพและพลานามัยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของชาติในด้านสังคมได้หลายรูปแบบ อาทิ การลด ละ เลิก ยาเสพติด และอบายมุข การแก้ไขปัญหาเรื่องความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และการสกัดกั้นการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่ขัดต่อวิถีไทยที่แพร่กระจายเข้าสู่ประเทศ

ทุกประเทศและองค์การระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาทั้งหลายต่างให้ความสำคัญและผลักดันให้เกิดกิจกรรมการศึกษาต่างๆ มากมายอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศไทยนั้น ในทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา ดูเสมือนว่าในระดับนโยบายรัฐได้ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการศึกษา แต่ในทางปฏิบัติแล้ว กลับยังไม่มีมีการพัฒนาให้การศึกษาเกิดประโยชน์ต่อประชาชนที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาศึกษาแห่งชาติแทบทุกฉบับไม่ได้บังเกิดผลในทางปฏิบัติ ทั้งที่มีหลายหน่วยงานรับผิดชอบทั้งทางตรงและทางอ้อมตามแผนพัฒนาฯ จึงไม่สามารถก่อให้เกิดกระแสความตระหนักในการรักษาสุขภาพและเล่นกีฬาให้ขยายผลไปถึงประชาชนทุกกลุ่ม ทุกระดับ ทุกพื้นที่ ดังนั้น จึงสมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาในระดับชาติอย่างเป็นระบบและมีเสถียรภาพ

๓.๑ ประมวลพระบรมราชาโชวาทและพระราชดำรัส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีสายพระเนตรที่ยาวไกล ทรงทอดพระเนตรเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการกีฬามาโดยตลอด จะเห็นได้จากพระบรมราชาโชวาท และพระราชดำรัสที่เกี่ยวกับการศึกษาในวโรกาสต่างๆ เสมอมา นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อพสกนิกรชาวไทยเป็นล้นพ้น เพื่อเป็นมิ่งขวัญและเป็นหลักยึดเหนี่ยวในการเสนอแนวทางเพื่อให้มีการปฏิรูปการศึกษาของชาติครั้งสำคัญนี้ คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาฯ จึงน้อมอัญเชิญพระบรมราชาโชวาทและพระราชดำรัส อันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานให้แก่นักกีฬาและบุคลากรทางการศึกษาในวโรกาสต่าง ๆ น้อมนำมาเป็นหลักคิดในการปฏิรูปการศึกษา ดังต่อไปนี้

พระบรมราชาโชวาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่พระราชทานไว้ในวันเปิดการแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำปีครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๑๔ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ความว่า

“...จุดประสงค์ของการกีฬา ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเป็นการฝึกให้บุคคลและคณะ มีความเข้มแข็งสามัคคี เพื่อให้แต่ละคนมีความแข็งแรงทั้งในทางกาย ทางจิตใจ...
...เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้นำเกียรติมาสู่ประเทศ ได้เกียรติทั้งในความสามารถ ความแข็งแรง นำเกรงขามของประชากรในแต่ละประเทศ...”

พระราชดำรัสพระราชทานแก่คณะกรรมการสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และคณะนักกีฬายอดเยี่ยมประจำปี ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันพฤหัสบดีที่ ๙ กันยายน ๒๕๑๔ ความว่า

“...อันเรื่องของการกีฬานั้นเป็นเรื่องสำคัญอย่างที่กล่าวมาแล้วหลายครั้งว่า สำหรับประเทศหนึ่ง ๆ ควรจะส่งเสริมการกีฬาให้ดี เพราะว่าการกีฬา เป็นเครื่องหมายแสดงถึงความเป็นอยู่ของบ้านเมืองสำคัญส่วนหนึ่ง ประเทศใด ที่มีนักกีฬาและมีน้ำใจดีก็ทำให้ประเทศนั้นมีหน้ามีตา และแสดงถึงนิสัยใจคอ ประชาชนในประเทศนั้น การส่งเสริมกีฬาจึงเป็นงานที่สำคัญ นักกีฬานั้น ต้องมีความสามารถรอบตัวหลายอย่าง ชั้นแรก ก็ต้องมีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรงในการกีฬาทุกชนิด ข้อนี้เป็นสำคัญเมื่อมีความแข็งแรงสมบูรณ์ของ ร่างกายแล้ว จะต้องฝึกฝนให้มีความสามารถในด้านกีฬาที่ตนได้ปฏิบัติ ก็เป็นการฝึกทั้งกายทั้งใจ ซึ่งก็เป็นข้อสำคัญอีกข้อหนึ่งในด้านทางจิตใจนักกีฬา ซึ่งเป็นข้อที่สำคัญที่สุด ก็ได้รับการฝึกฝนอย่างมาก การฝึกวิชากีฬานี้ ทำให้นักกีฬาจะต้องระมัดระวังตัว ควบคุมทั้งกายทั้งใจของตน ให้อยู่ในขอบเขตของกีฬานั้น และทั้งในเขตของความดีด้วย เพราะว่า นักกีฬาก็ควรจะส่งเสริมจิตใจที่บริสุทธิ์ จิตใจที่มีความซื่อสัตย์โดยแท้..”

พระราชดำรัสพระราชทานแก่คณะกรรมการสมาคมผู้สื่อข่าวกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันอังคารที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๑๖ ความว่า

“...การกีฬานี้มีประโยชน์หลายด้าน และสมควรที่จะส่งเสริมในทางที่ถูกต้อง ในหลักการการกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้นมา เวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วยคือในทางสังคม ทำให้ คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกาย และจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิด ความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่นซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้น กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้อง หมายถึงว่า อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ ก็จะได้้นำชื่อเสียงแก่ตน และแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ด้วยความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ การที่สมาคมได้ส่งเสริมการกีฬาโดยมีการเลือกนักกีฬายอดเยี่ยม เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักกีฬา ก็เป็นสิ่งที่ดีมากและสมควรที่จะปฏิบัติต่อไป ขอให้วางหลักเกณฑ์ให้ดีเพื่อที่จะให้ได้เป็นการส่งเสริมการกีฬาโดยแท้...”

เมื่อพิจารณาจากเนื้อความในพระบรมราชาวาท และพระราชดำรัสข้างต้นอย่างถ่องแท้แล้วจะเห็นได้ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชปณิธานที่จะพัฒนาประชาชนภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภาร ใน ๒ ประการ กล่าวคือ

ประการที่หนึ่ง เพื่อให้ประชาชนมีความแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี นำไปสู่การสร้างสังคมที่ดี การเสริมสร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติ นำมาสู่การสร้างสังคมที่เป็นสุข และนำมาสู่ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติบ้านเมือง

ประการที่สอง การใช้กีฬาสำหรับเป็นกลไกสำคัญในการสร้างชื่อเสียง และดำรงเกียรติศักดิ์ศรี ในเวทีสากล นำมาสู่เกียรติภูมิของชาติและความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานให้ลงพิมพ์ในหนังสือเนื่องในวันกีฬา แห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๑ โดยรัฐสภาได้อัญเชิญขึ้นประดิษฐานบริเวณด้านหน้าอาคาร รัฐสภา ๒ ความว่า

“...กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง...”

สิ่งหนึ่งที่เป็นข้อสงสัยของประชาชนทั่วไปว่า เหตุใดพระราชดำรัสที่อัญเชิญมาประดิษฐานบริเวณ ด้านหน้าอาคารรัฐสภา จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาแทนที่จะเป็นพระบรมราชาวาทหรือพระราชดำรัส อันเกี่ยวข้องกับการเมืองหรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่หากพิเคราะห์ให้ดีจะเห็นได้ว่า ผู้ที่อัญเชิญมา คงมีเจตนาในการเตือนสติผู้บริหารทางนิติบัญญัติของชาติให้มีความตระหนักในเรื่องจิตวิญญาณของคำว่า “กีฬา” ที่เป็นหลักพื้นฐานของชีวิตคน และมีผลต่อการสร้างความสามัคคีในชาติ สร้างคุณค่าชีวิตให้แก่ ประชาชน และสร้างคุณภาพของประชาชนให้เกิดขึ้นแก่สังคมและประเทศชาติ

นอกจากนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานพระราโชวาท และความเป็นสิริมงคลในโอกาสที่คณะเจ้าหน้าที่ และนักกีฬาทีมชาติไทยจะเดินทางไปเข้าร่วมแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ ครั้งที่ ๒๘ ที่ประเทศสิงคโปร์ ณ ศาลาดุสิดาลัย พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ความสรุปว่า

“...การเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่เปี่ยมประโยชน์ ทำให้ผู้เล่นรู้จักคนมากมายรู้จักโลก ที่กว้างขึ้น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรานอกจากนี้การออกกำลังกายก็จะช่วยให้ ร่างกายแข็งแรง มีบุคลิกภาพดีมีความสง่างามเผยแผ่ที่จะติดตัวเราตลอดไปอีกด้วย ที่สำคัญคนที่เล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอเมื่อถึงคราวเจ็บป่วยก็จะฟื้นตัวได้เร็ว อย่างเช่นพระองค์ท่านที่มี พระอาการประชวรอยู่แต่จากการที่ทรงเล่นกีฬา มาตั้งแต่ครั้งยังทรงพระเยาว์ จึงทำให้หายประชวรโดยเร็วไวกว่าคนปกติ หากไม่เล่นกีฬาพออายุมากขึ้นและเกิดการเจ็บป่วยก็จะฟื้นช้ากว่าคนที่เล่นกีฬา...”

จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า พระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูงของประเทศไทยทรงมีพระราชวินิฉัย ถึงความสำคัญของการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่จะเป็นหลัก และเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนา สุขภาพ ร่างกาย และจิตใจ ให้สามารถเผชิญต่อสภาวะความเจ็บป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ ในเรื่องของการฟื้นตัวจากความเจ็บป่วยทางร่างกาย ทั้งยังเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นเอกลักษณ์ที่ดี แก่ผู้ที่เล่นกีฬาตลอดไป

๓.๒ กรอบแนวทางตามรัฐธรรมนูญ

การปฏิรูปใด ๆ รวมทั้งการปฏิรูปการศึกษาดังนั้น จำเป็นต้องยึดถือแนวทางที่เป็นแม่บทตามที่กำหนด เพื่อให้เกิดการปฏิรูปทั้งระบบขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งปัจจุบันคงจำเป็นต้องยึดถือกรอบการปฏิบัติ ตามกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และกรอบการพิจารณา การปฏิรูปเกี่ยวกับการศึกษาที่จะกำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งคณะกรรมการการ ยกร่างรัฐธรรมนูญกำลังดำเนินการอยู่และในเบื้องต้นมีการบรรจุถ้อยคำเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา ๙๕ และบรรจุเพิ่มเติมในมาตรา ๒๙๕ (๓) ซึ่งจะกล่าวต่อไป

คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาฯ จึงได้นำเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องการปฏิรูป การศึกษา โดยพิจารณาบรรจุให้การศึกษากลับมาเป็นหนึ่งในกรอบแนวทางการปฏิรูปประเทศ กับได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และได้ตั้งโจทย์ว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้การศึกษากลับมาเป็นหนึ่งในการผลักดันต่อการปฏิรูปประเทศ ซึ่งก็ได้ข้อสรุปว่า การศึกษาถือเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินกิจกรรมของประชาชนในสังคมและเป็นเครื่องมือ สำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ อาจกล่าวได้ว่า การศึกษา คือรากฐานสำคัญ ทางสังคมและมีส่วนสำคัญต่อชีวิตของมวลมนุษยชาติเป็นอย่างยิ่ง มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย โดยรัฐบาลของนานาชาติต่างให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการศึกษาและมีนโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา อย่างต่อเนื่อง จากความคาดหวังของสังคมที่ต้องการจะเห็นการพัฒนาการศึกษาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่ง ในการปฏิรูปประเทศเพราะมีเป้าหมายสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีวินัย มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการให้อภัย รู้จักคำว่าแพ้ และคำว่าชนะ รู้จักคำว่า ขอโทษ และขอบคุณ ซึ่งเป็นทัศนคติพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม นอกจากนี้ การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศยังเป็นการยกระดับเกียรติภูมิของประเทศเพื่อสร้างความภาคภูมิใจ ร่วมกันของคนในชาติ อันเป็นผลดีต่อการพัฒนาความมั่นคงของประเทศ และยังเป็นพื้นฐานสำคัญ ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รวมทั้ง สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพกับนานาประเทศ ได้อย่างยั่งยืนอีกด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ภารกิจสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อวางรากฐานในการสร้าง ความแข็งแกร่งทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมให้แก่ประชาชนในประเทศ คือ การปฏิรูปการศึกษา ให้เป็นรูปธรรมและเป็นสัญญาประชาคมที่ทุกรัฐบาลจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน และประเทศชาติ จึงนำมาสู่การร่างรัฐธรรมนูญด้านการศึกษามีสาระสำคัญว่า รัฐจำเป็นต้องแสดงออกและ มีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ต่อการพัฒนาการศึกษาด้วยการกำหนดให้การพัฒนาทางการศึกษาเป็นหนึ่งใน แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ซึ่งผลลัพธ์ทั้งหมดทุกประการนี้ จะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดในการปฏิรูปประเทศทางการศึกษา นอกจากนี้ ความเป็นเลิศในด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ ยังเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงออกถึงความเข้มแข็งของ การพัฒนาประเทศ และยังเป็นสิ่งที่สร้างจิตใจรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน รวมทั้ง เป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของ คนในชาติ อันส่งผลโดยตรงต่อความสมัครสมานสามัคคี และความปรองดองของคนในชาติ

เมื่อเป็นเช่นนี้ คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาฯ จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการพัฒนาการศึกษาไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๗ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รวม ๒ ประการ กล่าวคือ

ประการที่ ๑ การสร้างให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย มีมาตรฐานและเป็นธรรม

ประการที่ ๒ การขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ซึ่งในเวลาต่อมาคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญได้พิจารณากำหนดถ้อยคำเกี่ยวกับการศึกษาที่จะบรรจุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในมาตรา ๙๕ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

“มาตรา ๙๕ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการศึกษา เพื่อความเป็นเลิศในทุกๆระดับ รวมทั้ง จัดให้มีการบริหารจัดการด้านการศึกษา ที่เป็นระบบ ทันสมัย และมีมาตรฐาน อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม”

และยังได้มีการบรรจุเพิ่มเติมไว้ในภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง หมวด ๒ การปฏิรูป เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในมาตรา ๒๙๕ โดยมีสาระสำคัญคือ

“มาตรา ๒๙๕ ให้มีการปฏิรูปด้านสังคมตามแนวทาง ดังต่อไปนี้
(๓) รัฐ หน่วยงานของรัฐ องค์กรบริหารท้องถิ่น และศาสนสถาน ต้องจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้คนในชุมชนใช้ประโยชน์ร่วมกันในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์ทางสังคม กิจกรรมนันทนาการ และกีฬา”

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเพื่อรองรับเจตนารมณ์ตามร่างรัฐธรรมนูญข้างต้น คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้ทำการพิจารณาศึกษาและจัดทำรายละเอียดของสาระสำคัญสำหรับรองรับร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ ดังนี้

๓.๒.๑ นิยามศัพท์ เนื่องจากในร่างรัฐธรรมนูญได้มีการบัญญัติถ้อยคำว่า **การศึกษา** ไว้ ซึ่งศัพท์ดังกล่าวถือเป็นแม่แบบของการขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศในอนาคตและเป็นศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยมีการบัญญัติไว้ในที่หนึ่งที่เคยมาก่อน ดังนั้น คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้จัดทำนิยามศัพท์ของคำว่าการศึกษา และศัพท์อื่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาไว้ สำหรับบรรจุไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่เป็นแม่บทของการกีฬา กล่าวคือ

“การศึกษา หมายถึง การกระทำหรือการดำเนินการใดที่เกี่ยวกับกีฬา”

ทั้งนี้ หากพิจารณาแล้ว การกีฬาจะเป็นเรื่องของการกระทำหรือการดำเนินการทั้งปวงที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต มีวินัย จิตสำนึก ค่านิยม และความมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกมิติ ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของประชาชนทุกระดับในชุมชนทั่วประเทศ โดยครอบคลุมถึงกีฬาชนิดต่าง ๆ ประกอบด้วย กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ กีฬาท้องถิ่น กีฬาพื้นบ้านและนันทนาการ และกีฬาอื่น ๆ รวมทั้ง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬาทุกชนิด ตลอดจนการประกอบการและการสนับสนุนทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

๓.๒.๒ กรอบแนวทางการดำเนินการ ได้มีการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนการกีฬาของประเทศ เพื่อให้สามารถก้าวไปสู่เป้าหมายสูงสุดซึ่งเป็นความคาดหวังของประชาชนทั้งประเทศ ตามบทบัญญัติร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๒๙๕ (๓) ดังนี้

(๑) การพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

โดยการกำหนดแนวทางที่เป็นหน้าที่หรือข้อปฏิบัติของภาครัฐในการสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาสในการร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการโดยมีการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิต อันก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างคุณธรรมจริยธรรมระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬาด้วยกิจกรรมกีฬา ๒ ประการ กล่าวคือ

(๑.๑) กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้เจตคติและทักษะกีฬาทำให้สามารถ **ดูกีฬาเป็น...เล่นกีฬาได้** ทั้งนี้ จะต้องมีการดำเนินการตามปฏิญญากรุงเทพฯว่าด้วยการกีฬาและการพลศึกษาในโรงเรียนโดยมีการบรรจุหลักสูตรด้านการกีฬาและการพลศึกษาให้นักเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา อย่างน้อย ๒ คาบต่อสัปดาห์

(๑.๒) กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกายเพื่อการประกอบอาชีพของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และทุกท้องถิ่น รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ได้มีโอกาสและทางเลือกออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตน รวมถึง การดำเนินการกีฬาท้องถิ่นและกีฬาไทย ให้ครอบคลุมทุกประเภทกีฬา

นอกจากนี้ ควรจัดให้มี **โครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬา** อาทิ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร ตลอดจนการจัดทำศูนย์ข้อมูล ฐานข้อมูลอย่างบูรณาการ ฐานความรู้ ด้านพลศึกษาและการกีฬา และ/หรือเรื่องอื่น ๆ ในลักษณะ **บริการสาธารณะหรือรัฐสวัสดิการ** ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าถึงการบริการ

(๒) การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ

สำหรับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง การมุ่งเน้นในการแข่งขัน การประกอบอาชีพ การประกอบธุรกิจและการให้บริการทางการกีฬา ซึ่งจะเป็นการยกระดับเกียรติภูมิของประเทศ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติอันเป็นผลดีต่อการพัฒนาความมั่นคงด้านทรัพยากรบุคคลของชาติ และเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ภายใต้การพัฒนาที่ยึดหลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาในการฝึกซ้อม มีกฎ กติกาสากลของแต่ละสหพันธ์กีฬาใช้ในการแข่งขัน ด้วยการสนับสนุน การมีส่วนร่วม การพิจารณาจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน และการเสนอตัวเป็นเจ้าของภาพการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ

(๓) การบริหารจัดการด้านการกีฬาที่เป็นระบบ

การบริหารจัดการด้านการกีฬาให้เกิดเป็นระบบนั้น จะต้องหมายรวมถึงการจัดการและการดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอย่างมีหลักการ มีเอกภาพและประสิทธิภาพ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในส่วนกลางส่วนภูมิภาคและระดับท้องถิ่นด้วยการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรและภายในองค์กรกีฬาต่าง ๆ อันประกอบด้วย

- การวางแผนและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการกีฬา ในทุกระดับจนถึงระดับชาติ
- การจัดโครงสร้างหน่วยงานทางการกีฬาให้เหมาะสมสามารถรองรับกับการพัฒนาการกีฬาตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน จนถึงกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ
- การจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ควบคู่ไปกับกิจกรรมกีฬาในระดับนานาชาติและสากล
- การสร้างเครือข่ายทางการกีฬา กับคู่เจรจา และภาคประชาสังคมกีฬา ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

○ การส่งเสริมธุรกิจและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ทั้งในแวดวงของอุตสาหกรรมการศึกษา พาณิชยกรรมและการบริการทางการกีฬา เพื่อช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

○ การส่งเสริมการใช้กีฬาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพและมิตรภาพที่ดีกับมิตรประเทศ ทั้งในภูมิภาคและทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก โดยสร้างสภาพแวดล้อมทางการกีฬาควบคู่ไปกับการร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสากล

○ การส่งเสริมการใช้กีฬาเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างสันติสุขของคนในสังคม ตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ อัตลักษณ์ และพฤติกรรมของท้องถิ่น ซึ่งจะนำมาสู่การลดความหวาดระแวง การสร้างความรัก ความสามัคคี และความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ

○ การวิเคราะห์ประเมินผล การดำเนินกิจกรรมกีฬาเพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนและการวางระบบในวงรอบต่อไป

อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการด้านการกีฬาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในบทบัญญัติ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดเพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพสมดังความมุ่งมาดปรารถนาของคนในสังคม พึงจะต้องดำรงอยู่บนพื้นฐานของหลักคิด ๔ ประการ กล่าวคือ

- **มีความทันสมัย** คือ สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
- **มีมาตรฐาน** คือ มีรูปแบบและการดำเนินกิจกรรมตามที่มีการกำหนดไม่น้อยกว่ามาตรฐานที่ใช้กันในระดับสากล

- **อย่างทั่วถึง** คือ มีความเพียงพอและครอบคลุมไปในทุกพื้นที่ของประเทศ ซึ่งประชาชนทุกคนและในทุกพื้นที่ ต้องมีโอกาสเข้าถึงการบริการทางการกีฬาของภาครัฐ

- **มีความเป็นธรรม** คือ ประชาชนทุกระดับและทุกประเภท อาทิ เด็ก เยาวชน คนวัยทำงาน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้บกพร่องทางร่างกาย สามารถได้รับโอกาสร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย กิจกรรมกีฬาทุกประเภทอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

สำหรับสาระสำคัญตามบทบัญญัติมาตรา ๒๙๕ (๓) นั้น มุ่งเน้นให้ภาครัฐ หน่วยงานที่กำกับดูแล และให้บริการในท้องถิ่น และศาสนสถาน พิจารณาจัดสรรพื้นที่สาธารณะในชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมหนึ่งที่ใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการกีฬานั้น ประชาชน และสังคมไทย ต่างรู้จักกันดีก็คือ **ลานกีฬาของชุมชน** ทั้งนี้ ลานกีฬาดังกล่าวถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาข้างต้น

๓.๓ สถานการณ์ระดับมหภาคของการกีฬา

ปัจจุบัน หลายประเทศทั่วโลกต่างมีความตระหนักในเรื่องของการพัฒนาสุขภาพ และพละนาถายที่ดีของประชาชนเพื่อให้เกิดความสมบูรณ ข็งแรงที่ร้งพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะนำมาสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม และการพัฒนาความเข้มแข็งของประเทศชาติควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญในการพัฒนาการกีฬาของชาติเพื่อความเป็นเลิศ สามารถให้มีชื่อเสียง สร้างเกียรติภูมิให้แก่ประเทศจากการประสบความสำเร็จของนักกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ อาทิ โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงแชมป์โลก การแข่งขันระดับทวีป และการแข่งขันกีฬาอาชีพในรายการต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะการกีฬาถือได้ว่าเป็นสื่อกลางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติให้มีศักยภาพสูงยิ่งขึ้น สามารถสร้างสุขภาวะที่ดีของชุมชนและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อประชาชนในชาติมีสุขภาพและพละนาถายที่แข็งแรงแล้ว ผลพวงที่ตามมาคือ คนในชาติที่มีคุณภาพนั้นจะเป็นผู้ที่พัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

จากแนวความคิดในการให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพและพลาสมา อันประกอบด้วย การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา จึงนำมาสู่การสร้างชุมชนกีฬาขึ้นพื้นฐานทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ส่งผลให้ผู้ที่มิทักษะทางการกีฬาสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬาและนำความเป็นเลิศนั้นไปสู่ การเป็นนักกีฬาอาชีพ ดังจะเห็นได้จากการที่หลายประเทศต่างให้ความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการพัฒนานั้นบางอย่างได้สร้างปรากฏการณ์ทางการกีฬาที่น่าประหลาดใจมากขึ้นโดยขีดความสามารถของมนุษย์ในอดีตไม่อาจจะกระทำได้ กล่าวคือ การแข่งขันกรีฑาประเภทวิ่ง ๑๐๐ เมตร โดยในอดีตผู้ชนะเลิศต้องใช้เวลาวิ่งมากกว่า ๑๐ วินาที แต่เมื่อมีการพัฒนาการกีฬาโดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เข้าไปช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพ ปรากฏว่า นักกีฬาที่เข้าเส้นชัยใน ๔ ถึง ๕ ลำดับแรก ใช้เวลาน้อยกว่า ๑๐ วินาที และผู้ชนะเลิศใช้เวลาเพียง ๘ วินาทีเศษ เท่านั้น จึงเป็นที่สนใจและแข่งขันกันพัฒนาเพื่อชิงความเป็นเลิศในกีฬานั้น ๆ อีกทั้งยังเป็นที่มาของการจัดการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ทั้งการแข่งขันกีฬานัดเดียว และการแข่งขันมหกรรมกีฬา (Multi Sports) พร้อมทั้งมีการจัดตั้งองค์กรระดับนานาชาติขึ้นมาบริหารจัดการ และเชื่อมโยงกับองค์กรกีฬาแต่ละลักษณะในแต่ละประเทศซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรดังกล่าว ทั้งนี้มีลักษณะเป็นไปตามสายงานความสัมพันธ์ของแต่ละชนิดกีฬา หรือแต่ละลักษณะของการแข่งขันในทุกๆระดับ ทั้งนี้การแข่งขันมหกรรมกีฬาทั้งในระดับโลก ระดับทวีป และระดับภูมิภาค จะต้องมียุทธศาสตร์เพื่อบริหารจัดการรองรับ กล่าวคือ

○ **การแข่งขันในระดับสากล** การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ซึ่งมีคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee: IOC) รับผิดชอบ ซึ่งมีความสำคัญในระดับโลก วัตถุประสงค์จากจำนวนชาติสมาชิกของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล มีสมาชิก ๒๐๕ ประเทศ ในขณะที่ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ มีเพียงจำนวน ๑๘๗ ประเทศเท่านั้น รวมทั้งการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ที่จัดต่อจากโอลิมปิกเกมส์ ซึ่งมีคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล (International Paralympic Committee : IPC) รับผิดชอบ

○ **การแข่งขันในระดับทวีป** อย่างเช่นทวีปเอเชีย มีการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ซึ่งเป็นกีฬาของชาวเอเชีย มีสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia: OCA) รับผิดชอบประเทศในเอเชียทั้งหมด มีสมาชิก ๔๕ ประเทศ

○ **การแข่งขันในระดับภูมิภาค** การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ หรือเกมส์การแข่งขันของกลุ่มประเทศอาเซียน มีสหพันธ์กีฬาซีเกมส์ (SEA Games Federation: SEAGF) รับผิดชอบ

การแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ เหล่านี้ คือที่มาของการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเพื่อชิงชัยชนะเลิศเหนือคู่แข่งจากชาติอื่น ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติยศ ศักดิ์ศรี เกียรติภูมิและความภาคภูมิใจให้กับประชาชนที่เป็นเพื่อนร่วมชาติร่วมสายเลือดเดียวกัน เป็นที่มาของการนำกีฬาแต่ละชนิดที่นักกีฬามีทักษะ มีความถนัด มีความเชี่ยวชาญไปพัฒนาต่อยอดไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ อันเป็นการสนองตอบการใช้กีฬาไปประกอบอาชีพได้อย่างเป็นระบบที่สมบูรณ์ ทั้งในส่วนของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่เกี่ยวข้องอย่างมีเสถียรภาพ

ปัจจุบันนักกีฬาสำหรับชนิดกีฬาที่ชาวโลกให้ความสนใจจะมีรายได้สูงมาก ทั้งกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กอล์ฟ เทนนิส และแบดมินตัน เป็นต้น สำหรับนักกีฬาที่มีฝีมือ มีชื่อเสียง และมีความสามารถสูงในแต่ละชนิดกีฬาดังที่กล่าวมานี้ สามารถสร้างรายได้ให้ตนเองจนบางรายอาจมีรายได้ถึงระดับปีละพันล้านบาท รวมทั้งยังเป็นการสร้างโอกาสทางอาชีพและการสร้างรายได้ที่ดีให้กับบุคลากรทางการกีฬาที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เทรนเนอร์ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือผู้ช่วยเหลือทางการกีฬา เช่น แคดดี้ เป็นต้น ซึ่งบุคลากรเหล่านี้สามารถยึดเป็นอาชีพได้อย่างยั่งยืน

ดังที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้น เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดธุรกิจการกีฬาอย่างกว้างขวาง มีมูลค่าทางธุรกิจสูงมากเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นที่ประกอบการในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของเกมส์การแข่งขันได้สูงมาก ทั้งที่เป็นเกมส์การแข่งขันกีฬาชนิดเดียวที่เป็นที่นิยม เช่น ฟุตบอล FIFA World Cup EURO football หรือ บาสเกตบอล NBA เป็นต้น นอกจากนี้ เกมส์การแข่งขันในมหกรรมกีฬา อย่างเช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์จะมีมูลค่าทางธุรกิจสูงถึงหลายแสนล้านบาทต่อหนึ่งเกมส์การแข่งขัน ทั้งยังเป็นกิจกรรมของโลกที่เคลื่อนย้ายคนจากทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน สำหรับในส่วนกีฬาเอเชียนเกมส์ก็กำลังได้รับความสนใจจากประชาชน และกำลังมีมูลค่าทางธุรกิจตามมา จึงกล่าวได้ว่าความนิยมและความสนใจของชาวโลกที่มีต่อการกีฬาเช่นนี้ได้ก่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเห็นได้จากการสร้างเศรษฐกิจ การสร้างงาน การสร้างอาชีพการสร้างสังคมในวงกว้างภายในประเทศและต่างประเทศรวมถึงการสร้างมูลค่าธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการกีฬา อาทิ ผู้ผลิตสินค้ากีฬา ธุรกิจจัดการแข่งขัน ให้มีการแพร่ขยายไปในทุกมิติ ก่อให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศจากประชาชนที่เป็นผู้ชมภาคครัวเรือนได้อย่างทั่วถึง

การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬา อันประกอบด้วย ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และผู้บริหารการกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้นักกีฬาของประเทศสามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับโลกนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการจัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และผู้บริหารการกีฬา ให้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละชนิดกีฬาและมีจำนวนเพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ในกิจกรรมการกีฬาในสาขาที่บุคลากรเหล่านั้นเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างศักยภาพและพัฒนาักกีฬาในประเทศตนเองอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาซึ่งเป็นศาสตร์สำคัญในการพัฒนาสมรรถนะ ทักษะของนักกีฬา ซึ่งในปัจจุบันไม่สามารถละเลยได้ โดยทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่ประเทศที่มีการพัฒนาการกีฬาอย่างได้ผล ได้มีการดำเนินการมาแล้ว ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี เป็นต้น โดยจะเห็นได้จากการที่ผู้ฝึกสอนกีฬาของประเทศดังกล่าว สามารถสร้างนักกีฬาจนประสบความสำเร็จในการแข่งขันมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ อย่างเช่น โอลิมปิกเกมส์ ได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนทางด้านผู้ตัดสินกีฬาก็ได้รับการคัดเลือกให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตัดสินกีฬาในระดับโลก รวมทั้งมีผู้บริหารทางการกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถ จนสามารถดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในสหพันธ์กีฬาทั้งในระดับนานาชาติ และระดับทวีป ทั้งนี้ ผู้บริหารการกีฬาหลายคนมีความสามารถในการวางแผน และกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาักกีฬาให้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

๓.๔ สถานการณ์การพัฒนากีฬาของไทย

๓.๔.๑ การดำเนินการตามหลักการสากลที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

องค์การระหว่างประเทศ มีความพยายามที่จะพัฒนาและรณรงค์ให้ประชาชนทั่วทุกมุมโลก มีสุขภาพและพละนาามัยที่ดี ด้วยการสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพละนาามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งนี้ ปรากฏว่าองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้จัดทำ **กฎบัตรออตตาวาเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ (Ottawa Charter for Health Promotion) ค.ศ. 1986 (พ.ศ. ๒๕๒๙)** ที่มุ่งเน้นประเด็นนโยบายสาธารณสุขเพื่อการส่งเสริมนโยบายการเสริมสร้างสุขภาพแนวใหม่ ดังนี้

๑. การสร้างนโยบายสาธารณะที่ให้ความสนใจกับมิติด้านสุขภาพ
๒. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและประชาสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสิ่งแวดล้อมที่สร้างเสริมสุขภาพ
๔. การส่งเสริมสุขภาพโดยรวมมือกันหลายสาขา
๕. การปรับกรอบแนวคิดเดิม ๆ เกี่ยวกับการบริการสุขภาพ
๖. การสร้างศักยภาพของปัจเจกบุคคลในการดูแลสุขภาพตนเอง

ต่อมาในการประชุมระหว่างประเทศด้านการกีฬาและการศึกษาเพื่อฉลองปีแห่งกีฬา และการศึกษา ขององค์การสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ (ค.ศ. ๒๐๐๕) ซึ่งจัดขึ้นโดยรัฐบาลไทยได้มีข้อตกลงร่วมกัน ในปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการกีฬาและการพลศึกษาในโรงเรียน (The Bangkok Agenda for Action on Physical Education and Sport in School) ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ตระหนักถึงผลสัมฤทธิ์ของการกีฬาและการพลศึกษาในมิติของการออกกำลังกาย การพักผ่อน เป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยมีหลักสูตรกีฬาและโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนกีฬา อย่างมีคุณภาพ จะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ

(๒) การกีฬาและการพลศึกษา ควรได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่มีคุณภาพ และควรให้ยึดถือเป็นประเด็นสำคัญสำหรับประเทศชาติ

(๓) ทุกโรงเรียนควรจัดหลักสูตรด้านการกีฬาและการพลศึกษาให้นักเรียนอย่างน้อย ๒ คาบ ต่อสัปดาห์

(๔) หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และอาสาสมัครควรจัดหาอุปกรณ์การกีฬาและบุคลากร ด้านการกีฬาสำหรับประชาชนทั่วไป

(๕) ให้ทุกประเทศจัดทำนโยบายเพิ่มประสิทธิภาพด้านการกีฬาและการพลศึกษาประกอบด้วย แผน ๒ ระยะ ซึ่งมีระยะเวลาแต่ละระยะไม่น้อยกว่า ๕ ปี

(๖) ควรมีการรวบรวมผลการวิจัยองค์ความรู้ผลของการวางแผนยุทธศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ระบบการจัดการการวัด และการประเมินผลไว้ในกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และการพัฒนา แผนการพัฒนาการกีฬาในระดับชาติ

(๗) ควรนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยทุนและผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพเช่นเดียวกับ ผู้รับผิดชอบด้านการกีฬาและการพลศึกษาในกระทรวง เครือข่ายสถาบันและสมาคมวิชาชีพในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับสากล

(๘) ขอบเขตของยุทธศาสตร์ชาติ ควรครอบคลุมถึงหลักสูตรการศึกษาด้านการกีฬา และการพลศึกษาสำหรับโรงเรียนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา รวมถึง โปรแกรมการศึกษา ทั้งในและนอกโรงเรียน และโปรแกรมความเชี่ยวชาญด้านการกีฬา และการพลศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานอาชีพ ด้านการกีฬาสำหรับเยาวชน

(๙) ประเด็นสำคัญในยุทธศาสตร์ชาติ ควรให้มีเรื่องของการขยายผลของการกีฬาและการพลศึกษา ไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาในสหัสวรรษนี้ (ค.ศ. ๒๐๐๐) โดยเฉพาะเป้าหมายเพื่อขจัด ความยากจน การรณรงค์ด้านการกีฬาสำหรับเยาวชน ความเสมอภาคทางเพศ และการดูแลสุขภาพ

(๑๐) การจัดเตรียมผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านการกีฬา และการพลศึกษาควรจัดเป็น ประเด็นที่มีความสำคัญในยุทธศาสตร์ชาติโดยเน้นที่ความรู้ในหลักสูตรและข้อมูลเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญ ส่วนบุคคลในระดับโรงเรียน รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ อาทิ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย จริยธรรม

(๑๑) องค์การสหประชาชาติ ควรให้การสนับสนุนการนำผลของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ในระดับชาติ

(๑๒) องค์การสหประชาชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดปีแห่งการกีฬาและการพลศึกษาระหว่างประเทศควรนำเสนอปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการกีฬาและการพลศึกษาในโรงเรียน ต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ

(๑๓) แนวโน้มทิศทางการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ ดังนั้น การพัฒนาความรู้การนำความรู้และเทคนิคทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มาใช้ในการฝึกฝน และพัฒนาโครงสร้างของร่างกาย ตลอดจนอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเล่นกีฬา จึงควรได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งชื่อเสียง และรายได้ต่อนักกีฬาเองและประเทศ

ภายหลังจาก ที่มีการลงนามร่วมในปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการกีฬาและการพลศึกษาในโรงเรียน รัฐบาลจึงได้นำแนวทางข้างต้นมาบรรจุเป็นประเด็นสำคัญลงในยุทธศาสตร์ชาติและดำเนินการให้มีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ในอันที่จะเป็นการทบทวนเป้าหมายของการนำการกีฬาและการพลศึกษา ที่มีต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยการกำหนดวิชาพลศึกษา ลงในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระบบการศึกษานอกโรงเรียน บนพื้นฐานแนวความคิดหลักการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ กล่าวคือ

- เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าพร้อมทั้ง ส่งเสริมโปรแกรมความเชี่ยวชาญด้านการกีฬาและการพลศึกษา
- เพื่อใช้เป็นพื้นฐานด้านการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ และการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ในอดีตที่ต้องการส่งเสริมกีฬาขึ้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน
- เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสได้เล่นกีฬา และออกกำลังกายอย่างถูกต้อง และต่อเนื่องเป็นประจำ
- เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มุ่งเน้นการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เป็นค่านิยม และเกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ
- เพื่อสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและนำไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ ตามมาตรฐานในระดับสากล

๓.๔.๒ ปัจจัยของสังคมของประเทศ (Social Factors)

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยต้องเผชิญกระแสโลกาภิวัตน์ จากการทบทวนสถานะของต้นทุนหลักของประเทศในด้านสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่าประเทศไทยได้มีการปรับตัวในระดับหนึ่ง แต่ยังคงต้องการการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยสรุปสถานะของประเทศในประเด็นหลักทางด้านสังคมของประเทศ (Social Factors) ได้ ดังนี้

(๑) **คุณภาพของประชาชน (Quality of People)** ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา และมีแนวโน้มของการพัฒนาคนในวัยทำงาน (ช่วงอายุระหว่าง ๑๕ - ๕๙ ปี จำนวนประมาณ ๔๒ ล้านคน หรือประมาณร้อยละ ๖๗ ของประชากรทั้งประเทศ) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยค่าดัชนีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศไทย โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๐.๗ - ๐.๘ ซึ่งยังถือว่าสูงกว่าสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แต่ต่ำกว่าสาธารณรัฐสิงคโปร์และสหพันธรัฐมาเลเซีย กล่าวคือ

○ **ด้านการศึกษา** มีการขยายตัวเชิงปริมาณอย่างรวดเร็ว ระดับการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัย ๑๕ ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประมาณ ๘ ปี แต่ยังมีความเหลื่อมล้ำระหว่างระบบการศึกษาในเมืองกับชนบท ทั้งนี้ ประชากรในเขตเทศบาล

มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประมาณ ๙ ปี แต่ประชากรนอกเขตเทศบาลมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพียงประมาณ ๗ ปี อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังเผชิญกับปัญหาการขยายโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีมากขึ้น แต่ความสามารถในการเรียนรู้ และการประยุกต์ใช้ความรู้เชื่อมโยงนำความรู้ไปปรับใช้ของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ *คุณภาพการศึกษา* ยังไม่เพียงพอในการปรับตัวทันการเปลี่ยนแปลงและฐานความรู้ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วน แม้การศึกษาของแรงงานไทยที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ ในช่วงที่ผ่านมา แต่ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานไทยยังต่ำเมื่อเทียบกับสหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ไต้หวัน และประเทศญี่ปุ่น

○ **ด้านกำลังคน** ประชาชนในวัยทำงานยังขาดแคลนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยอัตราส่วนระหว่างกำลังคนสายวิทยาศาสตร์ สายสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบกับกันคือ ๔๐ : ๖๐ นอกจากนี้ ยังขาดการวางแผนด้านอาชีพและความต้องการ และมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพียงประมาณร้อยละ ๐.๒ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลกถึง ๕ เท่า ตลอดจนมีการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังอยู่ในระดับต่ำ จึงนับว่าเป็นจุดอ่อนของไทยในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ ถือเป็นเหมือนเป็นโซ่ตรวนฉุดรั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับสากล

(๒) **ค่านิยมของสังคม (Social Value)** ประชาชนชาวไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยมที่เป็นผลกระทบจากการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่ประเทศ โดยขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ในขณะที่ค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่นยังถูกละเลย และอัตราการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่มีในปริมาณน้อย ระบบคุณค่าของสังคมไทยในเรื่องจิตสาธารณะ ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเริ่มเสื่อมถอยลงทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของประชาชนชาวไทยลดลง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันทางศาสนา มีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ให้ความรู้ ปลูกฝังศีลธรรมให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรมและจริยธรรมลดน้อยลง นำไปสู่การสร้างค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น ประชาชนอาจมีความสะดวกมากขึ้น แต่มีความสุขลดลง มีรายได้ไม่พอรายจ่าย มีหนี้สินเพิ่มขึ้น และความสัมพันธ์ของคนในชุมชนลดน้อยลงในลักษณะต่างคนต่างอยู่มากขึ้น

(๓) **สุขภาพ (Health Situation)** ประชาชนชาวไทยได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึงมากกว่าร้อยละ ๙๙ ในช่วงที่ผ่านมา การเจ็บป่วยโดยรวมนั้น สำหรับการเจ็บป่วยที่ไม่ต้องนอนพักรักษาในสถานพยาบาลเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (จากร้อยละ ๒๘.๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพิ่มเป็นร้อยละ ๒๙.๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒) แต่การเจ็บป่วยที่ต้องนอนพักรักษาในสถานพยาบาลมีอัตราลดลง (จากร้อยละ ๖.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ลดลงเป็นร้อยละ ๕.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒) อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันประชาชนชาวไทยกำลังเผชิญกับการเจ็บป่วยด้วยกลุ่มโรคที่ไม่ติดต่อ (Non Communicable Disease : NCDs) ซึ่งเป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ในอัตราที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รวมทั้ง โรคอุบัติใหม่หรือโรคระบาดซ้ำที่เป็นผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ในขณะที่หลักประกันทางสังคมยังไม่ครอบคลุมแรงงานนอกระบบและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง

(๔) **การพัฒนาชุมชน** สังคมไทยได้ปรับตัวเข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงจากชนบทสู่เมืองอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การพัฒนาชนบทกับเมืองมีลักษณะแยกส่วนส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลของการพัฒนาชุมชน ชนบท อย่างไรก็ตาม ภาครัฐควรมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและการบริหารจัดการความรู้มีมากขึ้น ได้ส่งผลให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งผลให้สามารถจัดการกับปัญหาที่มีผลกระทบกับชุมชนได้ในระดับหนึ่ง พร้อมกับมีการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารท้องถิ่นให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีกลไกการบริหารงานให้พร้อมรับภารกิจจากการกระจายอำนาจการปกครอง โดยภาครัฐได้ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อการจัดทำแผนชุมชน โดยมีการดำเนินการแล้วประมาณ

ร้อยละ ๘๘ ของจำนวนชุมชนทั่วประเทศ (องค์กรชุมชน ๓๖,๖๔๑ กลุ่ม) ด้วยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน (One Tambon one Product : OTOP) เพื่อการสร้างรายได้ในชุมชนจำนวน ๕๗,๓๓๒ ผลิตภัณฑ์ โดยการส่งเสริมกระบวนการประชาคมในการจัดทำแผนของส่วนท้องถิ่นและอำเภอ การพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และกระบวนการมีส่วนร่วมในการสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ชุมชน นอกจากนี้สังคมไทยยังมีผู้นำการพัฒนาโดยเฉพาะผู้นำชุมชน และประชาชนชาวบ้านกระจายอยู่ทุกพื้นที่ และมีบทบาทสำคัญเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน ทำให้มีชุมชนต้นแบบที่มีความเข้มแข็ง สามารถเป็นแบบอย่างเพื่อเรียนรู้และประยุกต์ใช้อยู่ทั่วทุกภูมิภาค

(๕) คุณภาพสังคมและการแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาความยากจนของประเทศไทย มีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่องและการกระจายรายได้ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้าๆ โดยช่วงที่ผ่านมา มีประชาชนที่ยังอยู่ภายใต้เส้นความยากจน ซึ่งเป็นระดับรายได้ ๑,๔๔๓ บาทต่อเดือน จำนวน ๕.๔ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๘.๔๘ ของประชากรทั้งประเทศ สำหรับการกระจายรายได้ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ โดยสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคทางรายได้ (Gini coefficient) ของประเทศไทยเท่ากับ ๐.๔๑๓ ในปี ๒๕๕๒ ลดลงเล็กน้อยจาก ๐.๔๑๘ ในปี ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตาม การแก้ปัญหการกระจายรายได้ต้องได้รับลำดับความสำคัญ เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ แล้ว การกระจายรายได้ในประเทศไทยยังมีความเท่าเทียมน้อยกว่าหลายประเทศ

จึงกล่าวได้ว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศในหลายด้านที่มีความสำคัญ มีผลกระทบในลักษณะที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมแบบดั้งเดิมที่มีระบบการผลิตภาคการเกษตร เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ที่มุ่งเน้นพึ่งพาธรรมชาติ มีลักษณะสังคมที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อนและประชาชนสามารถออกกำลังกายไปพร้อมๆ กับการทำงาน รวมถึง การร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นเสมือนการดูแลสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตในเวลาเดียวกัน ต่อมาเมื่อสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยการนำเครื่องจักรกลมาใช้ในระบบการผลิตทดแทนแรงงานคน จนมีการปรับรูปแบบการผลิตจากเดิมเป็นระบบการผลิตจำนวนมาก (Mass Production) จึงทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนไปสู่การตลาดและเกิดพฤติกรรมบริโภคนิยม ก้าวเข้าสู่ความทันสมัย สภาพสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น จนปัจจุบันเป็นยุคที่ประเทศไทยได้เปลี่ยนผ่านเข้ามาสู่ยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการสื่อสารไร้พรมแดน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกประเทศได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับคลื่นการเปลี่ยนแปลงสังคมของโลก (Future Shock) อันเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ดังนั้น สิ่งที่ตามมาคือการที่ประชาชนต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ปรับเปลี่ยนเวลาในการทำงานและดำเนินชีวิต ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริโภคและปรับเปลี่ยนทัศนคติในการใช้ชีวิตจากเดิมที่ต้องประกอบกิจกรรมด้วยตนเองมาใช้สิ่งอำนวยความสะดวกจนเกินความจำเป็น นอกจากนี้ การที่ประชาชนจากชนบทต่างหลั่งไหลเข้าสู่เมืองใหญ่เพื่อทำงานเป็นแรงงานในสำนักงานและโรงงานอุตสาหกรรม จึงต้องปรับเปลี่ยนมาใช้ชีวิตตามเวลาและกติกาที่นายจ้างกำหนด รวมถึง การที่โครงสร้างทางสังคมมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเมื่อเป็นเช่นนี้ สิ่งที่ตามมาคือปัญหาการขาดความรู้ ปัญหาการไม่ได้รับบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ และปัญหาความยากจน ซึ่งปัญหาและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตดังกล่าว จึงทำให้ประชาชนตามเมืองใหญ่ที่ส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อยู่ในวัยทำงานต่างให้ความสำคัญต่อการทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ และมองข้ามการดูแลสุขภาพและพละนาามัยของตนเอง ได้ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวร่างกายทั้งในเรื่องของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพลดน้อยถอยลง จนนำมาสู่การละเลยต่อการดูแลสุขภาพและเกิดความบกพร่องทางสุขภาพจะ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของประชาชนที่เป็นโรคในกลุ่มโรคที่ไม่ติดต่อ (Non Communicable Disease : NCDs) ซึ่งมีปริมาณสูงยิ่งขึ้นอย่างน่าตกใจ

๓.๔.๓ สถานการณ์และแนวโน้มทิศทางการพัฒนาการศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย

หากพิจารณาจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑(พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ซึ่งได้ให้ความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของคนและระบบ ให้สามารถปรับตัวเปลี่ยนแปลงในอนาคต แสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกในยุคโลกาภิวัตน์ และสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ทุกภาคส่วน พร้อมทั้งมุ่งพัฒนาภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติให้ชัดเจนในทุกระดับ ด้วยแนวความคิดหลักคือยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากนโยบายรัฐบาลในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า มีการกำหนดนโยบาย ด้านการศึกษา โดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศไว้หลายประเด็นทั้งที่เป็นกิจกรรม ภายในประเทศ และในระดับนานาชาติ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางศึกษาของภูมิภาคและของโลก จัดให้มีการแข่งขันกีฬา และกีฬาคนพิการระดับโลกที่สำคัญๆ ตลอดจนเป็นศูนย์กลางการฝึกซ้อมกีฬาต่าง ๆ เป็นศูนย์กลางวิทยาการ การกีฬา และการประชุมเกี่ยวกับการกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว โดยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย “ทีมไทยแลนด์”

(๒) จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก อาทิ สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และจัดให้มีผู้ฝึกสอนอาสาสมัครประจำศูนย์กีฬาและสนามกีฬา พร้อมทั้ง ส่งเสริมให้ ASEAN มีการลงทุน และบริจาคเพื่อพัฒนาด้วยมาตรการจูงใจในเรื่องเกี่ยวกับการกีฬา ที่เหมาะสม มาตรการภาษี มาตรการส่งเสริมการลงทุน และมาตรการการเงิน ภายใต้ความโปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

(๓) จัดให้มีทุนการศึกษาและสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและมีแนวโน้ม ที่มีความสามารถสูงด้านกีฬาในระดับนานาชาติให้สามารถพัฒนาเป็นนักกีฬาทีมชาติที่สร้างชื่อเสียง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ รวมทั้งปรับบทบาทของกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติให้สนับสนุน ภารกิจในการพัฒนานักกีฬาระดับเด็กและเยาวชน

(๔) พัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์กีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา มาประยุกต์ใช้อย่างจริงจังเพื่อพัฒนาศักยภาพไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ พร้อมกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนและ ผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบเพื่อไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ องค์กรกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงกีฬาและการแข่งขันกีฬา ในทุกระดับ เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นกีฬาเป็นเลิศที่มีความสามารถในนามทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาและ มหกรรมกีฬาต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการขับเคลื่อนการกีฬาภายใต้สภาพแวดล้อมทางการกีฬาที่เป็นอยู่ ในปัจจุบันไม่สามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีต่อการกีฬาอย่างแท้จริงที่เป็นเช่นนี้ เพราะประเทศไทยมีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยและมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาที่ไม่สอดคล้องกันระหว่าง ฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ จึงทำให้การพัฒนากีฬาของประเทศไม่สามารถดำเนินการได้ อย่างต่อเนื่องกับพัฒนาการของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในต่างประเทศก้าวหน้า เป็นอย่างมากจนตามไม่ทัน ทำให้ไม่สามารถยกระดับของการพัฒนาได้ทันต่อสถานการณ์

ดังนั้น เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงได้มีการจัดตั้งสภาปฏิรูปแห่งชาติขึ้น และได้ตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาขึ้น โดยให้มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์จัดทำแนวทาง และข้อเสนอแนะ เพื่อการปฏิรูปด้านการศึกษาให้สัมฤทธิ์ผล รวมทั้ง มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่สภาปฏิรูปแห่งชาติมอบหมาย โดยคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาได้ ทำการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

และเสนอกลไกที่จะผลักดันให้มีการปฏิรูปเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการกีฬาให้สมบูรณ์ สำหรับนำเสนอต่อ คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ และสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อดำเนินการต่อไป รวมทั้ง จัดการประชุมสัมมนา การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬาทั้งในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ เพื่อให้เกิดการปฏิรูปการกีฬาให้การกีฬาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิต ให้มีความแข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และคุณภาพชีวิตตลอดจน แสดงศักยภาพของคน ในประเทศ

๓.๕ แนวทางและทิศทางในทศวรรษหน้า

ในกรณีที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ มีการบรรจุถ้อยคำเกี่ยวกับการกีฬาไว้ ดังปรากฏ ตามมาตรา ๙๕ และมาตรา ๒๙๕ (๓) ข้างต้น คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้มีการกำหนดกรอบ แนวทางและทิศทางการดำเนินการขับเคลื่อนการกีฬาของประเทศให้ก้าวเดินไปข้างหน้า เพื่อให้สามารถ ก้าวไปสู่เป้าหมายสูงสุดซึ่งเป็นความคาดหวังของประชาชนทั้งประเทศภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ข้างหน้า โดยจะต้องดำเนินการ รวม ๒ แนวทาง ดังนี้

- **แนวทางที่หนึ่ง : การตราพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.** โดย พระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นเสมือนกฎหมายแม่บททางการกีฬา ที่บัญญัติสาระสำคัญอันเกี่ยวข้องกับ การกีฬาของประเทศ อาทิ การจัดระเบียบบริหารราชการ อำนาจหน้าที่ สภาการกีฬาแห่งชาติ การบริหารจัดการกิจการกีฬาทุกประเภท การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเป็นการรวบรวมกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาที่มีอยู่มารวบรวมไว้เป็นกฎหมายฉบับเดียวและสามารถแจกแจง การดำเนินงานตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะได้ตามหมวดหมู่และการใช้งาน โดยประเด็นสำคัญที่สุดคือ เป็นการนำเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ๙ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๒๙๕ (๓) มาแปลงเป็นงานและการปฏิบัติ ที่เป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและมีผลใช้บังคับกับทุกภาคส่วนของสังคม

- **แนวทางที่สอง : การจัดทำแนวทางและแผนการปฏิรูปการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๓)** โดยคณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ มีความตระหนักว่า การกีฬาเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศในองค์รวม ทั้งนี้ เพราะหากการกีฬาสามารถพัฒนาคุณภาพของประชาชน ให้มีศักยภาพทั้งในเรื่องสุขภาพร่างกายและจิตใจแล้ว ผลตามมาก็คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความสมบูรณ์ อย่างครบถ้วน และเป็นภูมิคุ้มกันปัญหาความมั่นคงมนุษย์ (Human Security) และปัญหาความมั่นคงทางสังคม (Social Security) อันได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความเสื่อมโทรมของสังคม ปัญหาความแตกแยกทางความคิดและปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการผลักดัน ทิศทางของประเทศให้ก้าวเดินไปข้างหน้า เป็นต้น ทั้งยังจะเป็นการขับเคลื่อนประเทศให้มีความก้าวหน้าในเรื่อง ของสังคมจิตวิทยา เศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ สร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติ ให้มีที่ยืนอย่างสง่างามในเวทีสากล ดังนั้น คณะกรรมการการปฏิรูป การกีฬาฯ จึงได้กำหนดจัดทำนโยบายและแผนการปฏิรูปการกีฬาแห่งชาติ ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน รวม ๑๕ ปี ข้างหน้า เพื่อเป็นการวางแนวทางการทำงาน (Road Map) ในการดำเนินการด้านการกีฬาของชาติ ให้บังเกิดความชัดเจน อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการกีฬาที่มีเป้าประสงค์หลัก ในการสร้างความสมบูรณ์พร้อมด้านร่างกายและจิตใจของประชาชน และต่อยอดไปสู่การสร้างครอบครัว ให้มีความสุข ร่วมเสริมสร้างสังคมให้มียุคที่ยั่งยืนต่อไป ตลอดจน แบ่งปันโมติวิจิต และพัฒนาไปสู่ ความสามัคคีปรองดองของคนในชาติอย่างยั่งยืน

๓.๖ การกำหนดประเด็นการปฏิรูป

คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาคือได้กำหนดประเด็นการปฏิรูปการศึกษานองคร่วม เพื่อให้สอดคล้องกับความสัมฤทธิ์ผลต่อการศึกษานองชาติ โดยกำหนด ดังนี้

- **วาระการปฏิรูป:** การศึกษาสร้างชาติ
- **ประเด็นการปฏิรูป:** การศึกษาเพื่อพัฒนาความมั่นคงเสริมสร้างความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน

ซึ่งสามารถจำแนกประเด็นการปฏิรูปให้สอดคล้องกับการดำเนินการตาม วาระการปฏิรูป : การศึกษาสร้างชาติ ออกเป็น ๔ แนวทาง กล่าวคือ

๑. การปฏิรูปโครงสร้างทางการศึกษา
๒. การปฏิรูปการบริหารจัดการทางการศึกษา
๓. การปฏิรูปด้านกฎหมายศึกษา
๔. การปฏิรูปด้านการพัฒนาการศึกษา

ทั้งนี้ ได้มีการนำเสนอประเด็นการปฏิรูปดังกล่าวข้างต้นต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในวาระการปฏิรูปที่ ๑๙ การศึกษา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๔. วิธีการพิจารณาศึกษาวิเคราะห์

การดำเนินการปฏิรูปการศึกษา ถือได้ว่าเป็นการแก้ไขปัญหาทางด้านการศึกษาที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน โดยการดำเนินการนี้ จะต้องมีกรอบคิดและวิธีการในการดำเนินการที่ถูกต้องชัดเจน เป็นที่ยอมรับได้ในทางวิชาการ ดังนั้น คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาคือได้กำหนดวิธีการสำหรับพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาทางการศึกษาของประเทศ โดยกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ แหล่งข้อมูลสำหรับการศึกษา

ซึ่งเป็นสิ่งคาดหวังของประชาชนที่พึงมีต่อการปฏิรูปการศึกษา อันประกอบด้วยข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ๒ แหล่ง ดังนี้

๔.๑.๑ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Document)

- (๑) การประชุมระดมสมอง ของคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษา สภาปฏิรูปแห่งชาติ และผู้เชี่ยวชาญ
- (๒) การประชุมกลุ่มย่อย ของคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษา สภาปฏิรูปแห่งชาติ และผู้เชี่ยวชาญ
- (๓) การประชุมผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง
- (๔) การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมจากการเปิดเวทีการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการศึกษานองชาติ ซึ่งกำหนดให้มีการเปิดเวทีทั้งในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค รวม ๗ ครั้ง กล่าวคือ
 - ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ที่กรุงเทพมหานคร
 - ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่จังหวัดขอนแก่น
 - ครั้งที่ ๓ ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่จังหวัดสุโขทัย
 - ครั้งที่ ๔ ในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - ครั้งที่ ๕ ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่จังหวัดชลบุรี
 - ครั้งที่ ๖ ในวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่จังหวัดบุรีรัมย์
 - ครั้งที่ ๗ ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่จังหวัดสงขลา (อำเภอหาดใหญ่)
- (๕) การสัมมนาเพื่อชี้แจงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม “แผนปฏิรูปการศึกษา” ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่สโมสรทหารบก กรุงเทพมหานคร
- (๖) การสำรวจความคิดเห็นโดยแบบสอบถามซึ่งจัดเก็บจากประชาชนทั่วประเทศ

๔.๑.๒ แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Document)

เป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมจากข้อมูลเชิงวิชาการ ได้แก่ เอกสารวิจัย แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับต่าง ๆ กรณีศึกษา บทวิเคราะห์ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาข้อมูลจากคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ ของศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ซึ่งรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากภาคประชาชน และจากกลุ่มวิชาการที่ดำเนินการศึกษาด้านการกีฬาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก ปัญหาและข้อขัดข้องเกี่ยวกับการกีฬา ประกอบด้วย

- (๑) การวิเคราะห์กรอบแนวทางตามรัฐธรรมนูญ
- (๒) การวิเคราะห์สถานการณ์ระดับมหภาคของการกีฬา
- (๓) สถานการณ์การพัฒนาการกีฬาของไทย
- (๔) การดำเนินการด้านการกีฬา และการวิเคราะห์แผนพัฒนากีฬาชาติ
- (๕) สถานการณ์และแนวโน้มทิศทางการพัฒนาการกีฬาในปัจจุบันของไทย
- (๖) แนวทางและทิศทางในทศวรรษหน้า
- (๗) การกำหนดประเด็นการปฏิรูป

๔.๒ การรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูล

๔.๒.๑ จากการศึกษาและประมวลผลจากข้อมูลที่ได้รับจากการสรุปผลการประชุมสัมมนา การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬาของประเทศ รวม ๗ ครั้ง ซึ่งมีประชาชนจากทุกภูมิภาคทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เข้าร่วมการประชุมสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬา

๔.๒.๒ สรุปข้อเสนอแนะของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติในการประชุมเพื่อนำเสนอวาระการปฏิรูปที่ ๑๙ การกีฬา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๔.๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

๔.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลการสำรวจโดยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ

๔.๒.๕ การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

๕. การดำเนินการด้านการกีฬาของชาติและการวิเคราะห์ผลกิจการด้านการกีฬาของประเทศ

การดำเนินงานด้านการกีฬาของชาตินั้นได้มีการดำเนินการกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน ตั้งแต่อดีต เริ่มมองเห็นเป็นรูปธรรมตั้งแต่กว่า ๗๐ ปี ที่ผ่านมา ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ด้วยสายพระเนตรที่ยาวไกลในการพัฒนาชาติบ้านเมือง จึงได้เริ่มปรากฏกิจกรรมทางด้านการกีฬาขึ้น กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๔๔๐ ในขณะนั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จนิวัติกลับสู่ประเทศไทย หลังจากได้เสด็จประพาสยุโรปครั้งแรกได้มีการจัดการแข่งขันกรีฑาครั้งแรกของประเทศไทย เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองเทิดพระเกียรติ ตั้งแต่นั้นมาก็ถือเป็นประเพณีที่กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงธรรมการในขณะนั้น) ได้จัดให้มีการแข่งขันขึ้นเป็นประจำ และได้กราบบังคมทูลเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานการแข่งขันทุกครั้ง ซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณเสด็จฯ ทุกครั้ง ถือว่าการดำเนินการด้านการกีฬาของชาติได้หยั่งรากลง ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ต่อมากระทรวงธรรมการได้ก่อตั้ง “กรมพล” ขึ้นมาเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๔๗๖ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการพลศึกษาและจัดการแข่งขันกรีฑา นักเรียนและประชาชนรับช่วงจากกระทรวงธรรมการและในยุคนี้เอง ได้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก คือ สมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยและได้สมัครเป็นสมาชิกของสหพันธ์กรีฑานานาชาติ นับว่ากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้เริ่มเข้าสู่กระบวนการพัฒนา ตามมาตรฐานสากลมาตั้งแต่ครั้งนั้น อย่างค่อยเป็นค่อยไปและจะไม่ขอก้าวในรายละเอียดมากนัก โดยจะเสนอข้อมูลรายละเอียดผลการดำเนินการด้านการกีฬาของชาติ ตั้งแต่มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นมารับผิดชอบ ด้านการกีฬาของชาติ คือ “องค์กรส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย” (อสกท.) ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นและได้ปรับสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ เปลี่ยนชื่อเป็น “การกีฬาแห่งประเทศไทย” (กกท.) ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงในสถานการณ์ด้านการกีฬาในปัจจุบัน พร้อมกับทบทวนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกิดช่องว่างและอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาที่ผ่านมา เพื่อนำไปสู่ การปฏิรูปกีฬาให้ได้อย่างที่หวังผลได้ และเป็นความหวังของปวงประชาชนชาวไทยที่ต้องการเห็นความรุ่งเรือง ทางด้านการกีฬาของประเทศชาติ จึงได้สำรวจข้อมูลต่างๆ ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนความคิดเห็น ในภาคส่วนต่างๆ รวมทั้งประชาชนทั่วไปเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิรูปการกีฬาของชาติให้ยั่งยืน ในแนวทาง ที่ถูกต้อง ดังนี้

๕.๑ การดำเนินการด้านการกีฬาของภาครัฐ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบ ศึกษาในช่วงระยะเวลาที่มีการก่อตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ เป็นต้นมา หรือประมาณ ๓ ทศวรรษที่ผ่านมา เพื่อการปฏิรูปกีฬาอย่างถูกต้อง ตรงประเด็น ในระยะเวลาประมาณ ๓๐ ปีที่ผ่านมา ได้มีการจัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติขึ้น ที่มีความมุ่งหมาย ที่จะใช้เป็นหลักและแนวทางการพัฒนาและการปฏิบัติให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพ โดยได้นำ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาเป็นกรอบความคิดและค้นหาแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬา ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติจึงสอดคล้องกับแผนพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยใช้การกีฬาเป็นกลไกส่วนหนึ่ง

ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีการจัดทำ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมาแล้ว ๕ ฉบับ โดยเริ่มตั้งแต่ ก่อตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ แผนพัฒนาฯ ฉบับแรกได้แล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ และได้จัดทำต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน

สำหรับระยะเวลาของแผนพัฒนาการกีฬาทั้ง ๕ ฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าแผนฯ ฉบับแรกมีระยะเวลา ถึง ๙ ปี อาจเป็นไปได้ว่าเป็นช่วงระยะเวลาเริ่มต้นของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ ๑ ซึ่งจัดทำโดย การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรทางการกีฬาที่จัดตั้งขึ้นใหม่จึงจำเป็นต้องใช้เวลายาวพอสมควร หลังจากนั้นมา ตั้งแต่แผนฯ ฉบับที่ ๒ จนถึง แผนฯ ฉบับที่ ๕ จะมีระยะเวลาของแผนเป็นช่วงระยะเวลา ๕ ปี และช่วงเวลาที่กำหนดสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ละฉบับสามารถนำแนวทาง และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติให้สอดคล้องกันไปได้ สำหรับแผนฯ ฉบับปัจจุบัน คือ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ช่วงเวลาจะสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน คือ ฉบับที่ ๑๑

๕.๒ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาตามแผนยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ แผน

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติที่หน่วยงานด้านการกีฬาของประเทศจัดทำขึ้นนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว เป็นแผนที่สามารถใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาการกีฬาของชาติได้ มีวัตถุประสงค์ ค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัด ที่คล้ายคลึงกัน แต่ผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละแผนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง และที่สำคัญนั้นเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนนั้น หากสามารถขับเคลื่อนแผนดังกล่าวไปตามกระบวนการให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ได้ น่าจะเชื่อได้ว่าการ

พัฒนาการกีฬาของชาติจะรุ่งเรืองก้าวหน้าไปได้ ซึ่งข้อสรุปโดยรวมทั้ง ๕ แผนนั้น มียุทธศาสตร์ในภาพรวมเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญไว้ ๔ ด้าน และยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดเป้าหมายสำหรับการสนับสนุนการพัฒนาอีกสองด้าน รวมเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ด้านการวางพื้นฐานให้เยาวชนทั้งในและนอกโรงเรียน ให้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง และสามารถเล่นกีฬาที่ชอบได้อย่างถูกต้อง เข้าใจและรู้กฎ กติกาต่าง ๆ เป็นอย่างดี นั่นคือ เยาวชนต้องดูกีฬาเป็น เล่นกีฬาได้ ซึ่งในแผนฯ เรียกยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬานี้ว่า **กีฬาขั้นพื้นฐาน**

- ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้งกลุ่มพิเศษ เช่นกลุ่มที่มีความบกพร่องทางกายและทางจิต รวมถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เพื่อสุขภาพที่ดี มีพลานามัยแข็งแรง ลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาล มีคุณภาพที่ดี ลดปัญหาด้านอบายมุข ยาเสพติด และด้านอื่นๆ เรียกยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาด้านนี้ว่า **กีฬามวลชน**

- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความเป็นเลิศด้านการกีฬา ซึ่งหมายถึง การสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติ ให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่างๆ เพื่อสร้างชื่อเสียง เกียรติยศ และเกียรติภูมิของประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สามารถสร้างความภาคภูมิใจและเป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจของคนในชาติเรื่องความสามัคคีเมื่อการแข่งขันกีฬาประสบความสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้เรียกยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาด้านนี้ว่า **กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ**

- ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างกีฬาเป็นอาชีพสำหรับนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นำไปเป็นอาชีพได้ในวงกว้าง เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ อย่างสมบูรณ์และยั่งยืน เป็นการพัฒนาต่อยอดจากการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศตามแผนพัฒนานี้ได้เรียกยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาด้านนี้ว่า **กีฬาเพื่อการอาชีพ**

นอกจากเป้าหมายหลักเพื่อการพัฒนากีฬาทั้ง ๔ ด้านดังกล่าวมาแล้วยังมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านอื่นเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์หลักทั้ง ๔ ด้านให้ผลการพัฒนาที่มีความสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นยุทธศาสตร์เพื่อการสนับสนุนที่มีความสำคัญและขาดไม่ได้สำหรับการพัฒนากีฬาได้แก่

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นเป้าหมายในการใช้ศาสตร์ด้านนี้สำหรับการพัฒนาการกีฬาหลักทั้ง ๔ ด้านข้างต้นให้ได้ผลนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกวิธีและปลอดภัย เพื่อเสริมการพัฒนาให้ได้ผลตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างสมบูรณ์

- ยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการกีฬา เป็นเป้าหมายในการพัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาทุกระดับให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการบริหารจัดการนั้น ยังไม่เป็นไปตามกระบวนการบริหารการกีฬาทางทฤษฎีที่ได้มีการศึกษาไว้ และปัจจุบันมีการเรียนการสอนกันจนถึงระดับบัณฑิตศึกษาแล้ว ทำให้การพัฒนาการกีฬาของชาติไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านนี้ไว้ในแผนฯ ด้วย

๕.๓ การประเมินผลการดำเนินงานทั้ง ๕ แผน

ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ ๕ (ฉบับปัจจุบัน) ได้มีการสรุปการประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาไว้เกือบทั้งหมดทุกแผน โดยได้สรุปผลการดำเนินการไว้ ๓ แผน คือแผนฯ ฉบับที่ ๒ ๓ และ ๔ ในส่วนแผนฯ ฉบับที่ ๑ หรือแผนฯ ฉบับแรกนั้น อาจเป็นเพราะเป็นระยะเริ่มต้นของการก่อตั้งหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบการกีฬาของชาติอย่างเบ็ดเสร็จคือ การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับแรกที่เกิดขึ้นนั้น ก็เกิดจากการจัดทำของการกีฬาแห่งประเทศไทยเพราะยังไม่มีหน่วยงานระดับกระทรวงหรือระดับนโยบายรับผิดชอบ หน่วยปฏิบัติจึงดำเนินการเอง ส่วนแผนฯ ฉบับที่ ๕ ยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ จึงยังไม่สามารถประเมินผลทั้งแผนได้ อาจจะมีการดำเนินการประเมินผลในระยะต่าง ๆ ได้ขึ้นอยู่กับกระทรวงที่รับผิดชอบ หรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าของแผน จึงมีการสรุปการประเมินผลการดำเนินการ ๓ แผนดังกล่าวไว้ในแผนฉบับที่ ๕ สรุปได้ดังนี้

๕.๓.๑ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔) และฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) แผนพัฒนากีฬาทั้ง ๒ ฉบับนี้ในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ สรุปรวมไว้ด้วยกัน น่าจะมาจากผลลัพธ์ที่ได้คงไม่แตกต่างกันมากนัก โดยได้สรุปไว้ว่า การดำเนินการในภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ที่กำหนดมีการดำเนินการ แต่ผลการดำเนินงานหลายส่วนยังไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานครูพลศึกษาระดับประถมศึกษายังมีไม่ครบทุกโรงเรียน ระดับมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรบังคับวิชาพลศึกษาเพียงบางมหาวิทยาลัย และมีผู้ฝึกสอนกีฬาพื้นฐานไม่ครบทุกหมู่บ้าน

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชนยังไม่มีตัวแทนรับผิดชอบกีฬามวลชนในคณะกรรมการกีฬาจังหวัด มีสวนสุขภาพสำหรับประชาชนไม่ครบทุกตำบล และหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานที่ออกกำลังกายให้บุคลากร

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ และศูนย์ฝึกระดับภูมิภาค มีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานทั้งหมด ๑๖ แห่ง ไม่ครบทุกจังหวัด และมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในระดับต่ำ

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพยังไม่ได้พัฒนากีฬาอาชีพอย่างแท้จริง บุคลากรทางการกีฬาอาชีพยังมีน้อย และคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐานสากล กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังไม่มีประกาศใช้ การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพยังไม่ได้มาตรฐาน การสนับสนุนจากภาคเอกชนและผลตอบแทนด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ ยังอยู่ในระดับต่ำ

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวินยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา การเผยแพร่ความรู้ทางด้านนี้ยังอยู่ในระดับต่ำ ยังไม่มีศูนย์สารสนเทศทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา มีการใช้ความรู้ด้านโภชนาการ และการพัฒนาโครงสร้างร่างกายของนักกีฬาอยู่ในระดับต่ำ

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา ยังไม่มีศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาเพื่อใช้บริหารงานและติดตามประเมินผล การดำเนินงานด้านการกีฬา สมาคมกีฬาที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสมาคมมีจำนวนต่ำ สถานที่กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ กฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาไม่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย การบริหารงานขององค์กรต่าง ๆ ยังขาดหลักธรรมาภิบาล และการบริหารงานขาดการติดตามและประเมินผล

การประเมินผลในข้อ ๓.๑ คือการประเมินผลแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ และ ๓ นั้น บางเรื่องได้มีการแก้ปัญหาไปบ้าง เช่น การตรากฎหมายพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้น นอกนั้นยังคงอยู่ในสภาพที่จะต้องนำมาพัฒนาโดยมีการดำเนินงานตามแผน ๔ ต่อไป อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๘) ได้มีการตราและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้ง ๓ ฉบับ และได้ประกาศใช้แล้ว

๕.๓.๒ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ยังประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์เช่นเดียวกับข้อ ๓ ซึ่งในการประเมินผลการดำเนินงานที่บันทึกไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ มีการประเมินผลการดำเนินงานดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานมีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ ๗ ตัวชี้วัด พบว่า ไม่มีวัตถุประสงค์ใดที่ดำเนินงานได้ตามเป้าหมาย

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน มีวัตถุประสงค์ ๑ ข้อ ๓ ตัวชี้วัด พบว่า ไม่มีวัตถุประสงค์ใดที่ดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวัตถุประสงค์ ๕ ข้อ ๑๐ ตัวชี้วัด พบว่า มีวัตถุประสงค์ที่เป็นไปตามเป้าหมาย และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

สรุป การประเมินผลการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ ฉบับที่ ๔ มี ๖ ยุทธศาสตร์ มีผลการดำเนินงานดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ มี ๓ วัตถุประสงค์ ๗ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๐ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๗ ตัวชี้วัด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ มี ๑ วัตถุประสงค์ ๓ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๐ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๓ ตัวชี้วัด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มี ๕ วัตถุประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๖ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๔ ตัวชี้วัด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ มี ๕ วัตถุประสงค์ ๑๔ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๘ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๖ ตัวชี้วัด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ มี ๓ วัตถุประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๖ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๔ ตัวชี้วัด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ มี ๒ วัตถุประสงค์ ๑๐ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๓ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๗ ตัวชี้วัด
- รวม ๖ ยุทธศาสตร์ มี ๑๙ วัตถุประสงค์ ๕๔ ตัวชี้วัด เป็นไปตามเป้าหมาย ๒๓ ตัวชี้วัด และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๓๑ ตัวชี้วัด

๕.๓.๓ การจัดทำยุทธศาสตร์รองรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ โดยปกติมีความจำเป็นต้องกำหนดหรือจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ โดยแผนปฏิบัตินั้น ควรต้องกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการตามหลักการที่ผ่านมามีการจัดทำแผนปฏิบัติการขึ้นมารองรับบ้าง แต่การนำไปปฏิบัติจะยังไม่เป็นรูปธรรมนัก เพราะไม่ปรากฏการประเมินผลที่เป็นหลักฐาน เท่าที่ปรากฏมีการจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับพอที่จะใช้เพื่อการปฏิบัติการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอยู่บ้าง ดังเช่น

(๑) แผนปฏิบัติการที่ใช้ชื่อว่า **ยุทธศาสตร์ ๔ ปี สร้างกีฬาชาติ** (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๑)

ยุทธศาสตร์นี้จัดทำขึ้นในลักษณะแผนปฏิบัติการ กำหนดรายละเอียดรองรับแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ ฉบับที่ ๔ ที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่เคยมีมา โดยครอบคลุมการพัฒนายุทธศาสตร์ต่าง ๆ ไว้พอสมควร ซึ่งมีการพัฒนา ๔ ยุทธศาสตร์หลัก จัดทำไว้ ๗ แผนงาน ๒๓ โครงการ ใช้งบประมาณโครงการทั้งหมดเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔,๑๗๔ ล้านบาท ระยะเวลาการพัฒนา ๔ ปี จัดงบประมาณแต่ละยุทธศาสตร์แต่ละโครงการอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นแนวความคิดในการแก้ปัญหาการศึกษาทางด้าน ทักษะด้านกีฬาเพื่อสุขภาพในระดับท้องถิ่น ในสถานศึกษา รวมทั้งกีฬาพื้นฐาน มวลชน ตลอดจนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ยุทธศาสตร์ ๔ ปี สร้างกีฬาชาตินี้ จัดทำตามแนวความคิดที่นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ อดีตรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งกำกับดูแลการศึกษาในขณะนั้น นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในขณะนั้น พร้อมกรอบวงเงิน แต่การดำเนินงานหยุดชะงักลงเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ยุทธศาสตร์ ๔ ปี สร้างกีฬาชาติจึงยุติไปตั้งแต่บัดนั้น

ในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษาชาติ ในยุทธศาสตร์นี้ได้นำเสนอการแก้ไขปัญหา อาทิ การขาดแคลนครุฑพลศึกษาในโรงเรียน การขาดแคลนผู้นำทางการศึกษาในท้องถิ่น การขาดแคลนสถานที่อุปกรณ์การออกกำลังกาย ทั้งในท้องถิ่นและในโรงเรียน แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ได้นำเสนอการอุดหนุนสมาคมกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ มีการจัดตั้งศูนย์บริหารองค์กรกีฬา ประกอบไปด้วย เทคโนโลยี สารสนเทศ วิทยาศาสตร์การกีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสถานที่ปฏิบัติงานสำหรับสมาคมกีฬาต่างๆ ในส่วนกีฬาเพื่อการอาชีพได้นำเสนอแผนสนับสนุนนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศต่อยอดไปเป็นนักกีฬาอาชีพ รวมทั้งบุคลากรทางการกีฬาที่เกี่ยวข้อง แต่เมื่อแผนไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนากีฬาของชาติจึงยังไม่ได้รับการแก้ไข และยังคงถกเถียงกันมาจนถึงปัจจุบัน

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ยุทธศาสตร์ฉบับนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำขึ้นมาเอง มีลักษณะคล้ายเป็นแผนปฏิบัติการรองรับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ หากแต่เป็นเพียงการจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในรายละเอียดสำหรับรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศเท่านั้น ไม่ได้รวมถึงยุทธศาสตร์อื่นของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติทั้งหมด โดยที่การจัดทำและระยะเวลาของแผนที่กำหนดนั้นเป็นช่วงระยะเวลา ๗ ปี ตั้งแต่ช่วงปลายแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ไปจนจบแผนฯ ฉบับที่ ๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พอดี ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศครั้งใหญ่ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการพัฒนานักกีฬาให้เป็นเลิศรอบด้าน มุ่งเน้นและหวังผลเพียงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๓๐ ในปี ค.ศ.๒๐๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่มีการจัดการแข่งขันขึ้นที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ที่ผ่านมา และครั้งที่ ๓๑ ซึ่งจะจัดขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๑๖ (พ.ศ. ๒๕๕๙) ที่จะทำการแข่งขันที่กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล กับการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๗ ที่เมืองอินชอน สาธารณรัฐเกาหลี จึงกำหนดระยะเวลาของแผนไว้เป็นระยะเวลา ๗ ปี ดังกล่าว

แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มีรายละเอียดและกลยุทธ์ในการดำเนินการค่อนข้างสมบูรณ์ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาไว้ ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะสร้างและพัฒนานักกีฬารอบด้านอย่างเป็นระบบและครบวงจร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการกีฬาของเอเชีย(sport hub of Asia)

หลักการสำคัญของแผนยุทธศาสตร์นี้ ต้องการผลงานการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทยให้สูงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ โดยเน้นผลงานจากมหกรรมกีฬา ๓ ระดับ คือ โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ และซีเกมส์ ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๒ และ ๓ เป็นส่วนสนับสนุน แต่ก็ได้กำหนดมาตรการการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด ที่ได้กำหนดไว้ชัดเจนมาก และชัดเจนกว่าแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ และ ๕ โดยกำหนดไว้ในเชิงปริมาณด้วย สำหรับมหกรรมกีฬาต่าง ๆ สรุปได้คือ

- การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ๒ ครั้งนั้น ครั้งที่ ๓๐ ที่กรุงลอนดอน ตั้งเป้าไว้ว่าไทยจะต้องทำได้ ๗ เหรียญทอง และครั้งที่ ๓๑ ที่กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล ตั้งเป้าไว้ว่าไทยจะต้องทำได้ ๑๔ เหรียญทอง และตั้งเป้าในโอลิมปิกเกมส์ถือว่าประเทศไทยจะต้องทำได้ในอันดับที่ ๑ - ๓ ของประเทศในเอเชีย

- การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๑๗ ที่เมืองอินชอน สาธารณรัฐเกาหลี ประเทศไทยจะต้องทำได้ ๒๕ เหรียญทอง และอยู่ในอันดับที่ ๑ - ๓ ของประเทศในเอเชียเช่นกัน

- การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ได้กำหนดไว้ว่า ไทยจะต้องอยู่ในอันดับที่ ๑ ในชนิดกีฬาสากล เกมส์การแข่งขันในรายการนี้จะไม่กล่าวถึงมากนัก เพราะปัจจุบัน คุณค่าของเกมส์อยู่ในสภาพที่ตกต่ำและขาดมาตรฐานเรื่องสำคัญทุกอย่างจะขึ้นอยู่กับเจ้าภาพ จะทำอย่างไรก็ได้และประเทศสมาชิกก็ผ่อนปรนโดยให้ถือว่าเป็นการแข่งขันเพื่อมิตรภาพ ดังนั้น หลักการที่เคยกำหนดไว้ว่าจะพัฒนานักกีฬาของประเทศสมาชิกให้มีศักยภาพสูงขึ้น ไปสู่การแข่งขันในระดับที่สูงขึ้นจึงหายไป ยากที่จะวิเคราะห์ผลในการประเมินศักยภาพนักกีฬาไทย

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างนักกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศนี้ ได้จัดทำขึ้นตามหลักการของการวางแผนที่ดี มีการกำหนดความต้องการใช้งบประมาณเพื่อขับเคลื่อนแผนนี้ทุกยุทธศาสตร์ ในภาพรวมของทุกกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ เป็นงบประมาณรวมทั้งสิ้น (๗ ปี) จำนวน ๑๙,๔๓๓,๙๒๐,๐๐๐ บาท โดยในปีแรก (พ.ศ.๒๕๕๓) เมื่อเริ่มใช้แผนฯ ขอใช้งบประมาณ ๑ พันล้านบาทเศษ ส่วนที่เหลือใน ๖ ปี ขอใช้งบประมาณโดยเฉลี่ยปีละประมาณ ๒,๕๐๐ - ๓,๕๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้รับอนุมัติในหลักการทั้งแผน เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

ขณะนี้ (พ.ศ.๒๕๕๘) ระยะเวลาของแผนได้ล่วงเลยมาประมาณ ๕ ปีเศษ ยังเหลือระยะเวลาอีกประมาณ ๑ ปีเศษ ก็จะสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ จึงมีคำถามว่า การพัฒนาตามแผนฯ นี้ ประสบผลอย่างไรบ้าง ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สำหรับการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศตามค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ หากปฏิบัติไปตามแผนฯ ได้ กิจกรรมคงเสร็จสิ้นตามแผนฯ แล้ว ซึ่งจะทำให้ทราบว่าสามารถบรรลุผลเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ แต่ยังไม่ปรากฏว่าพบความเคลื่อนไหวในแผนฯ มากนัก ซึ่งในการดำเนินการตามหลักการนั้น ควรมีการประเมินผลทุกปีเพราะแบ่งกิจกรรมการปฏิบัติตามกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ โดยมีการกำหนดวงเงินไว้อย่างชัดเจน มีค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดอย่างชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะจากมหกรรมกีฬาต่างๆ ซึ่งการแข่งขันได้ผ่านไปแล้วหลายมหกรรมกีฬา ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีการประเมินผลและค้นหาบทเรียนอุปสรรค ข้อขัดข้องต่างๆ เพื่อนำมาปรับการดำเนินการให้เข้าสู่ทิศทางที่กำหนดให้ได้มากที่สุด ดังนั้น หากไม่มีการประเมินผลของผลงานที่ผ่านมาตลอดระยะเวลา ๕ ปีเศษนั้น จึงไม่สามารถอธิบายได้ว่าการวัดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดจะมีผลเช่นไร ทั้งนี้ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจะช่วยให้สามารถค้นหาสาเหตุแห่งความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมาสู่เหตุผลเพื่อการปฏิรูปการกีฬาเป็น ๖ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ขาดการประเมินตามระยะเวลาว่า ผลงานแต่ละปีนั้นได้ผลิตตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่หรืออาจจะมีการประเมินแต่ก็ไม่ได้มีการประกาศแจ้งผลแต่ประการใด

ประเด็นที่ ๒ งบประมาณที่กำหนดไว้แต่ละปีนั้น คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการให้ได้รับงบประมาณสำหรับขับเคลื่อนตามแผนฯ หรือไม่ หากได้รับมาแต่ไม่เต็มจำนวนได้มีการตัดหรือเลื่อนหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการใดออกไป แต่ในทางปฏิบัติอาจไม่ได้รับหรือได้รับเฉพาะงบประมาณปกติที่ใช้ในการเตรียมนักกีฬาเพื่อไปร่วมแข่งขันเท่านั้นก็อาจเป็นไปได้

ประเด็นที่ ๓ ไม่มีการเผยแพร่การประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมที่สำคัญในแต่ละกิจกรรม อาทิ ผลจากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ที่ผ่านมา จึงไม่อาจชี้วัดได้ว่า ผลงานที่ไม่ได้เป็นไปตามค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดนั้นเกิดจากสาเหตุใด และจะมีการทบทวนบทเรียนเพื่อนำไปแก้ไขอย่างไร

ประเด็นที่ ๔ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ ๓๐ ที่กรุงลอนดอน จะมีการประเมินหรือไม่ก็ตาม แต่ผลงานของนักกีฬาไทยก็เป็นที่น่าประจักษ์ต่อสาธารณชน ดังนั้น ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ว่า นักกีฬาไทยจะต้องทำได้ ๗ เหรียญทองและอยู่ในอันดับ ๑ - ๓ ของประเทศในเอเชียนั้น นักกีฬาไทยไม่สามารถทำเหรียญทองได้แม้แต่เหรียญเดียว และอยู่ในอันดับที่ ๑๑ ของประเทศในเอเชีย กับเป็นอันดับที่ ๕๗ ของโลก สร้างผลงานได้ต่ำกว่าตัวชี้วัดมากกว่าร้อยละ ๑๐๐ ถือว่าตกต่ำมากที่สุดในรอบ ๒๐ ปี โดยกลับไปยืนที่จุดเดิมเมื่อประมาณ ๒๐ - ๓๐ ปีที่ผ่านมา

ประเด็นที่ ๕ การแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๑๗ ที่เมืองอินชอน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ไม่ปรากฏว่ามีการเผยแพร่ผลการประเมินผลเช่นกัน ซึ่งได้มีการกำหนดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดว่าประเทศไทยจะต้องทำได้ ๒๕ เหรียญทองและอยู่ในอันดับ ๑ - ๓ ของประเทศในเอเชีย แต่ปรากฏผลว่าทำได้เพียง ๑๒ เหรียญทองและอยู่ในอันดับ ที่ ๖ ของประเทศในเอเชีย ถือว่าต่ำกว่าตัวชี้วัดกว่าเท่าตัว ต่ำกว่ามาตรฐานของประเทศไทยในระยะหลัง ซึ่งที่น่าสังเกตคือมีประเทศที่พัฒนากว่าล้ำหน้าประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนคือ ประเทศอิหร่านและประเทศคาซัคสถาน ซึ่งทั้งสองประเทศในอดีตนั้นเคยผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะกับประเทศไทย ดังนั้น จึงแทบไม่มีโอกาสที่ประเทศไทยจะยืนอยู่ในแถวหน้าในอันดับ ๑ - ๕ ของประเทศในเอเชีย ในทางกลับกัน โอกาสที่จะมีที่ยืนในอันดับเลขสองตัวหรืออันดับ ๑๐ ขึ้นไป จึงมีความเป็นไปได้สูง หากไม่มีการปฏิรูปการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระบบ ประเทศไทยอาจต้องเป็นฝ่ายตามประเทศอื่นในเอเชียอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะ ประเทศที่กำลังตามติดและมีโอกาสก้าวล้ำหน้าประเทศไทยยังมีอีกเป็นจำนวนมากไม่น้อย อาทิ ประเทศอินเดีย ประเทศเกาหลีเหนือ ประเทศอุซเบกิสถาน ไต้หวัน (ไทเป) ฮองกง ประเทศในตะวันออกกลาง รวมทั้งประเทศในอาเซียน เช่น อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เป็นต้น

ประเด็นที่ ๖ การจัดทำแผนพัฒนาเพื่อการใดๆ เป็นเรื่องที่ต้องและจำเป็นในการกำหนดทิศทางและรายละเอียดเพื่อนำไปปฏิบัติ แต่เมื่อหากดำเนินการแล้วไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ก็ไม่เกิดประโยชน์อันใด โดยเฉพาะเมื่อแผนฯ นั้นได้รับอนุมัติหลักการจากผู้บริหารราชการแผ่นดินหรือคณะรัฐมนตรีแล้วยังถูกละเลย อาทิ การไม่ได้รับงบประมาณตามแผนหรือบางส่วนนั้น จึงต้องพิจารณาใคร่ครวญด้วยว่าเกิดจากสาเหตุใด ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่า อาจเกิดจากผู้รับผิดชอบไม่ได้จัดทำค่าของงบประมาณขึ้นตามระบบหรือผู้บริหารงบประมาณของประเทศไม่ได้พิจารณาจัดให้ในกรณีที่มีงานอื่นที่สำคัญกว่าหรือมีข้อจำกัดอื่น จึงควรวิเคราะห์หาสาเหตุให้ได้ มิเช่นนั้น การอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก็จะเป็นความหมายใด เมื่อเป็นเช่นนั้น แนวทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศจึงไม่สามารถหวังผลอะไรได้หรือบังเกิดเป็นความเลือนล่อยเสียเปล่า

การนำแผนยุทธศาสตร์การสร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๙) มาเสนอเป็นตัวอย่างเป็นนี้เพื่อจะเป็นการแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ ๑ ใน ๔ ยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนากีฬา แม้ว่าดำเนินการตามทฤษฎีการพัฒนาหรือมีแนวคิดที่ดีเลิศเพียงใด หากแต่การไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลก็จะสะสมปัญหาให้มากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือก็จะไม่เกิดผล จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ อยากรู้ก็ตาม หากพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาต่างๆ ที่กำหนดไว้ จะส่งผลสู่การพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศเกือบทั้งหมดไม่มากก็น้อย ดังนั้น การบรรจุถ้อยคำไว้ในร่างรัฐธรรมนูญจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ได้ใส่ใจในหน้าที่และงานในด้านนี้ มิฉะนั้น จะเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศนี้หากไม่มีการปฏิรูปทั้งระบบ ก็จะทำให้ความเป็นไปได้สูงที่ประเทศไทยจะย้อนกลับไปยืนที่จุดเดิมเมื่อ ๓๐ ปีที่ผ่านมา และประชาชนคนไทยจะสลดหดหู่กับผลงานของนักกีฬาไทยที่ไม่สามารถยึดดอกและมีความภาคภูมิใจเหลืออยู่เลย

๕.๔ สรุปการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติทั้ง ๕ แผน และแผนรองรับ

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติทั้ง ๕ แผน ซึ่งครอบคลุมการปฏิบัติการด้านการศึกษาเป็นระยะเวลา ๒๙ ปีนั้น ซึ่งในปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๘) ระยะเวลาได้ล่วงเลยมาประมาณ ๒๘ ปี แล้ว หรือกล่าวได้ว่าเกือบจะสิ้นสุดระยะเวลาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับสุดท้ายคือ ฉบับที่ ๕ ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่เหลือระยะเวลาประมาณ ๑ ปีเศษเท่านั้น อยากรู้ก็ตาม จากการตรวจสอบการดำเนินการในช่วงที่ผ่านมา ปรากฏว่า มีการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลอยู่บ้างโดยผู้จัดทำแผนหรือเจ้าของแผนดังที่ได้เสนอไว้ข้างต้น ซึ่งมีลักษณะที่มีความเอนเอียง (bias) ยอมรับผลที่ได้รับตามค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดบ้าง แต่ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าการวิเคราะห์ผลดังกล่าวเป็นการตรวจสอบตามค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดว่า ผลผลิตที่ได้รับมีปริมาณเท่าใดเมื่อเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ หรือไม่มีการสรุปผลได้ว่ามีการวิเคราะห์ถึงเหตุผลที่ไม่สามารถบรรลุผลได้ตามตัวชี้วัดนั้นมีเกิดจากปัญหาใดหรือสาเหตุอะไร ซึ่งจะได้ นำอุปสรรค ข้อขัดข้อง หรือความล้มเหลวที่ได้รับมาเป็นบทเรียนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขแต่อย่างใดที่น่าสนใจมากที่สุดคือเมื่อถึงกำหนดที่จะต้องจัดทำแผนฯ ฉบับใหม่ก็ยังคงทำในลักษณะเดิม จึงส่งผลให้ปัญหาที่สะสมอยู่ไม่ได้รับการแก้ไข และอยู่ในลักษณะของการดำเนินการที่วนเวียนและซ้ำซาก ไม่สามารถก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่า ผลที่ได้รับจากความเพียรพยายามในการพัฒนาการศึกษาของชาติตลอด ๒๘ ปี ที่ผ่านมาจวบจนปัจจุบัน ไม่ปรากฏว่าจะมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญใด ๆ เลยที่จะมองเห็นถึงความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ ข้อสรุปที่จะปรากฏต่อไปนี้จึงไม่ใช่ข้อสรุปจากการวิเคราะห์ หากแต่เป็นข้อเท็จจริงที่ได้รับจากผลที่เกิดขึ้นและปรากฏขึ้นจนเป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชน กล่าวคือ

๕.๔.๑ ยุทธศาสตร์กีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นยุทธศาสตร์เพื่อให้เยาวชนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้อย่างทั่วถึง สามารถเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง รู้กฎและกติกาเป็นอย่างดี จนสามารถถึงขั้น **ดูกีฬาเป็น เล่นกีฬาได้** แต่ผลปรากฏว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ยังคงวนเวียนซ้ำซากอยู่ในจุดเดิม ซึ่งไม่เพียงแต่การวางพื้นฐานการเล่นกีฬาให้กับเด็กและเยาวชนที่ยังคงขาดการพัฒนาเท่านั้น แม้แต่การจัดเวลาสำหรับการออกกำลังกายของเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาก็ยังประสบปัญหาไม่เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันในปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการกีฬาและการพลศึกษาในโรงเรียนแต่อย่างใด นอกจากนี้ ในเรื่องบุคลากรทางพลศึกษาหรือครูพลศึกษานั้นก็ยังคงประสบปัญหาอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน กว่า ๓๐,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ ไม่มีอัตราบรรจุครูพลศึกษามากกว่าครึ่ง โดยที่ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นปัญหาที่สะสมมานานกว่า ๑๒ ปี ตั้งแต่ที่กรมพลศึกษาได้ถูกโอนสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการมาขึ้นสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงทำให้นักเรียนจำนวนหลายล้านคนไม่ได้รับการความสนใจในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตอย่างน่าเสียดายเมื่อเป็นเช่นนี้ การวางพื้นฐานทางการกีฬาต่อเนื่องจากการออกกำลังกายให้แก่เด็กและเยาวชนจึงยังไม่มีความเป็นไปได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวที่เริ่มเกิดขึ้นเมื่อ ๑๒ ปีที่ผ่านมายังคงอยู่จนถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มว่าจะรุนแรงยิ่งขึ้น แต่ก็ไม่มีหน่วยงานใดที่ให้ความสนใจ จึงเป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ระบบการศึกษาของชาติอยู่ในภาวะตกต่ำลงมากที่สุดอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

๕.๔.๒ ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อมวลชน เป็นยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างการออกกำลังกายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย รวมทั้ง กลุ่มพิเศษ เช่น กลุ่มที่มีความบกพร่องทางร่างกายและทางจิต กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น ยุทธศาสตร์นี้ถือว่ามีความสำคัญสำหรับประชาชนทั่วไป ทั้งนี้เพราะการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาจะทำให้สุขภาพพลานามัยแข็งแรง ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ลดปัญหาสังคม สามารถใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุข ซึ่งจากข้อมูลผลสำรวจที่ *สำนักงานสถิติแห่งชาติ* เคยนำเสนอไว้เมื่อประมาณ ๒๐ ปีก่อนพบว่าประชาชนชาวไทยที่สนใจการออกกำลังกายมีเพียงร้อยละ ๒๘ ของประชาชนทั้งประเทศ และข้อมูลผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สรุปว่าประชาชนชาวไทยที่สนใจการออกกำลังกายมีเพียงร้อยละ ๒๖.๑๐ ของประชาชนทั้งประเทศเท่านั้น จึงกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น ซึ่งปัญหาที่มีก็ยังคงเดิมอยู่ อาทิ ชุมชนขาดสถานที่ออกกำลังกาย ขาดโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาที่จะใช้ในการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ ขาดบุคลากรทางการกีฬาในการเป็นผู้นำและแนะนำการออกกำลังกาย ขาดโครงข่ายเชื่อมโยงการเล่นกีฬาและออกกำลังกายในท้องถิ่น จึงกล่าวได้ว่าตลอดระยะเวลา ๒๐ ปีที่ผ่านมา ไม่สามารถพัฒนายุทธศาสตร์นี้ให้ปรากฏผลขึ้นได้แต่อย่างใด

๕.๔.๓ ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นด้านการสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่างๆ เพื่อสร้างชื่อเสียง เกียรติยศ และเกียรติภูมิของประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สามารถสร้างความภาคภูมิใจและเป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจ ซึ่งจะเป็นการสร้างความรัก ความสามัคคีของคนในชาติ โดยการสร้างความสำนึกในความเป็นชาติให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ไม่เฉพาะเพียงในเวลาทีนักกีฬาของชาติประสบชัยชนะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น ซึ่งในช่วงระยะเวลาระหว่างแผนฯ ฉบับที่ ๔ จนจบแผนฯ ฉบับที่ ๕ ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นและหวังผลเพียงการแข่งขันมหกรรมกีฬาใหญ่คือการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์เป็นหลัก ในส่วนการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศอื่นๆ หรือการพัฒนาสมรรถภาพของนักกีฬาอาจถือเป็นเรื่องรองลงมาและให้ความสำคัญน้อยลงมาด้วย สำหรับผลงานของนักกีฬาทีมชาติไทยทั้ง ๒ รายการมหกรรมกีฬา ก็ไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ตามเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังที่กล่าวมาแล้วตามข้อ ๓.๓.๒ จึงกลับไปยืนอยู่ ณ จุดเดิมเมื่อ ๓๐ ปีที่ผ่านมา หากไม่ได้รับการแก้ไขโดยด่วน ผลงานของนักกีฬาไทยจะไม่สามารถสร้าง

ความภาคภูมิใจให้แก่ประชาชน ไม่สามารถสร้างศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิให้แก่ประเทศชาติได้อีกต่อไป หรือในระยะอันยาวนาน นอกจากนี้ การพัฒนานักกีฬาเพื่อการแข่งขันในรายการอื่นๆ ก็ไม่สู้จะได้รับความสำคัญตามที่ควรเป็นเนื่องเพราะไม่อยู่ในความสนใจของประชาชน จึงทำให้นักกีฬาส่วนใหญ่มุ่งเป้าหมายการเก็บตัวและฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันในรายการใหญ่ๆ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ เรื่องของสิทธิประโยชน์ของนักกีฬาทีมชาติที่ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติในการเสนอขอรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ ซึ่งหลักเกณฑ์การพิจารณามุ่งเน้นไปที่นักกีฬาผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน ที่สร้างผลงานจากการแข่งขันใน ๓ มหกรรมกีฬาหลัก คือ โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ และซีเกมส์ สำหรับการแข่งขันกีฬาระดับสากลหรือระดับโลกต่างไม่ได้รับการพิจารณาด้วยเหตุผลว่าไม่ได้รับการสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือมีนัยว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยไม่ได้ให้การรับรอง ทั้งนี้ นักกีฬาและคณะต้องทุ่มเทร่างกาย เวลาและเรื่องต่าง ๆ เพื่อทำผลงานอันเป็นเกียรติภูมิของประเทศชาติเช่นเดียวกันกับมหกรรมกีฬารายการใหญ่ดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่สร้างให้เกิดความลึกลับและเป็นข้อโต้แย้งในหมู่นักกีฬาและทีมงาน จึงควรได้รับการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมหรือควรเป็นเรื่องที่หน่วยงานทางการกีฬาที่รับผิดชอบพึงตระหนักและพิจารณาทบทวนการนำเสนอหลักเกณฑ์ให้เป็นองค์รวม ทั้งนี้ อาจรวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้สนับสนุนการกีฬาของชาติไปในคราวเดียวกัน

๕.๔.๔ ยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อการอาชีพ เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาอย่างเต็มตัว สามารถสร้างรายได้จากความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมา มีความพยายามของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะสร้างให้กีฬาบางประเภทเกิดเป็นกีฬาอาชีพเต็มตัว โดยประเภทกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการก้าวขึ้นเป็นกีฬาอาชีพ ได้แก่ กีฬามวย กีฬาฟุตบอล เป็นต้น สำหรับกีฬาอีกหลายประเภทก็อยู่ในลักษณะกึ่งอาชีพกึ่งสมัครเล่นและกำลังก้าวเดินไปสู่กีฬาอาชีพ อาทิ วอลเลย์บอล แม้ว่าจะมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.๒๕๕๖ แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา แต่ปรากฏว่า สิ่งที่ถูกหมายบัญญัติให้ปฏิบัตินั้นยังไม่มีผลการดำเนินงานอย่างเต็มที่ และที่สำคัญยังไม่มีมีการประกาศใช้ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ ตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ (๘) แต่อย่างใด จึงทำให้การก้าวเดินไปข้างหน้าของวงการกีฬาอาชีพไม่มีกรอบหรือเส้นแบ่งระหว่างความถูกต้องกับผลประโยชน์ที่พึงเป็นแต่อย่างใด ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการมีกีฬาอาชีพคือ ในชนิดกีฬาที่มีการรวมกลุ่มทางการกีฬาอาชีพ (league) ที่เข้มแข็งนั้น จะส่งผลต่อความเข้มแข็งของทีมกีฬาในนามประเทศหรือทีมชาติของประเทศนั้น แต่สำหรับกีฬาอาชีพและทีมชาติของไทยอยู่ในลักษณะตรงกันข้าม คือมีทีมกีฬาใน league ที่เข้มแข็ง แต่ไม่มีการสนับสนุนในการจัดทำทีมชาติแต่ประการใด จึงเป็นเรื่องที่ควรทบทวนและหาหนทางแก้ไขก่อนที่จะตัดสินของกีฬาอาชีพจะแปรปรวนไปทิศทางที่ไม่เหมาะสมไม่ควรและทำลายความศรัทธาที่ประชาชนมีต่อวงการกีฬาอาชีพของประเทศไทย

๕.๔.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นด้านการสร้างและการพัฒนาสุขภาพของประชาชนและสมรรถภาพของนักกีฬา โดยมีลักษณะเด่นคือเป็นกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่ความพร้อมและความสมบูรณ์สูงสุดทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และเทคนิคทักษะกีฬาในช่วงการแข่งขันตลอดจนพัฒนาไปสู่ความสามารถสูงสุดแต่ละบุคคลอย่างเป็นระบบเมื่อเป็นเช่นนี้ จึงกล่าวได้ว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการพัฒนาการกีฬาในทุกด้าน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคือปัญหาระหว่างผู้ใช้งานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความต้องการและปริมาณการตอบสนองมีไม่เพียงพอ กับผู้ปฏิบัติที่ขาดความเข้าใจอย่างถูกต้องในเรื่องของวิทยาศาสตร์การกีฬา จึงทำให้ขาดการสั่งการที่ถูกต้องชัดเจน จึงทำให้ภาพลักษณ์ของวิทยาศาสตร์การกีฬาในระยะเวลา

ที่ผ่านมาถูกมองว่าเป็นเพียง Weight Training เท่านั้น กอปรกับหน่วยงานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ๒ หน่วยใหญ่ คือ หน่วยงานในสังกัดกรมพลศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของการออกกำลังกายและสุขภาพของเด็ก เยาวชน และมวลชนเป็นหลัก และหน่วยงานในสังกัดการกีฬาแห่งประเทศไทยดูแลนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกสาขา จึงขาดศูนย์รวมที่จะบูรณาการวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงสมควรให้มีการปฏิรูปโดยการปรับโครงสร้างหน่วยงานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีการรวมศูนย์และมีผู้สั่งการเพียงหน่วยเดียว จึงจะทำให้การก้าวเดินไปข้างหน้าของงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศไทยมีทิศทางที่ชัดเจน และสามารถเป็นกลไกหลักในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่ความพร้อมพร้อม และมีสมรรถภาพสูงสุดสามารถสร้างความเป็นเลิศให้แก่ประเทศชาติ และพัฒนาสุขภาพและพลานามัยของประชาชนไปพร้อมกัน

๕.๕ ผลงานของนักกีฬาไทยในมหกรรมกีฬา

ในรอบหลายสิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้จัดส่งคณะนักกีฬาไทยเข้าร่วมมหกรรมกีฬาให้หลายมหกรรมกีฬา ทั้งในระดับโลกและระดับนานาชาติ แม้ว่าผลงานในภาพรวมอยู่ในลักษณะที่น่าพึงพอใจก็ตามแต่สิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนาการกีฬาไทยคือความไม่สม่ำเสมอในผลงาน ดังจะเห็นได้จากผลงานโดยสรุปของแต่ละกิจกรรมกีฬา ดังนี้

๕.๕.๑ ผลงานของนักกีฬาไทยในโอลิมปิกเกมส์

ปี	สถานที่	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	รวม	ลำดับที่
๑๙๗๖	มอนทรีออล	๐	๐	๑	๑	๓๗
๑๙๘๔	ลอสแอนเจลิส	๐	๑	๐	๑	๓๓
๑๙๘๘	โซล	๐	๐	๑	๑	๔๖
๑๙๙๒	บาร์เซโลนา	๐	๐	๑	๑	๕๔
๑๙๙๖	แอตแลนตา	๑	๐	๑	๒	๔๗
๒๐๐๐	ซิดนีย์	๑	๐	๒	๓	๔๖
๒๐๐๔	เอเธนส์	๓	๑	๔	๘	๒๕
๒๐๐๘	ปักกิ่ง	๒	๒	๐	๔	๓๑
๒๐๑๒	ลอนดอน	๐	๒	๑	๓	๕๗
รวม		๗	๖	๑๑	๒๔	

ตารางที่ ๑ สรุปผลงานของนักกีฬาไทยในโอลิมปิกเกมส์

๕.๕.๒ ผลงานของนักกีฬาไทยในเอเชียนเกมส์

ปี	สถานที่	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	รวม
๑๙๕๘	โตเกียว	-	๑	๓	๔
๑๙๖๒	จาการ์ต้า	๒	๕	๕	๑๒
๑๙๖๖	กรุงเทพฯ	๑๒	๑๔	๑๑	๓๗
๑๙๗๐	กรุงเทพฯ	๙	๑๗	๑๓	๓๙
๑๙๗๔	เตหะราน	๔	๒	๘	๑๔
๑๙๗๘	กรุงเทพฯ	๑๑	๑๑	๒๐	๔๒
๑๙๘๒	นิวเดลี	๑	๕	๔	๑๐
๑๙๘๖	โซล	๓	๑๐	๑๓	๒๖
๑๙๙๐	ปักกิ่ง	๒	๗	๘	๑๗
๑๙๙๔	ฮิโรชิม่า	๓	๙	๑๓	๒๕
๑๙๙๘	กรุงเทพฯ	๒๔	๒๖	๔๐	๙๐
๒๐๐๒	ปูซาน	๑๔	๑๙	๑๐	๔๓
๒๐๐๖	โดฮา	๑๓	๑๕	๒๖	๕๔
๒๐๑๐	กวางโจว	๑๑	๙	๓๒	๕๒
๒๐๑๔	อินชอน	๑๒	๗	๒๘	๔๗
รวม		๑๒๑	๑๕๗	๒๓๔	๕๑๒

ตารางที่ ๒ สรุปผลงานของนักกีฬาไทยในเอเชียนเกมส์

๕.๕.๓ ผลงานของนักกีฬาไทยในซีเกมส์ (ชื่อเดิม กีฬาแหลมทอง)

ปี	สถานที่	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	รวม	
๑๙๕๙	กรุงเทพฯ	๓๕	๒๖	๑๖	๗๗	
๑๙๖๑	ย่างกุ้ง	๒๑	๑๘	๒๒	๖๑	
๑๙๖๕	กัวลาลัมเปอร์	๓๘	๓๓	๓๕	๑๐๖	
๑๙๖๗	กรุงเทพฯ	๗๗	๔๘	๔๐	๑๖๕	
๑๙๖๙	ย่างกุ้ง	๓๒	๓๒	๔๕	๑๐๙	
๑๙๗๑	กัวลาลัมเปอร์	๔๔	๒๗	๓๘	๑๐๙	
๑๙๗๓	สิงคโปร์	๔๗	๒๕	๒๗	๙๙	
๑๙๗๕	กรุงเทพฯ	๘๐	๔๕	๓๙	๑๖๔	
๑๙๗๗	กัวลาลัมเปอร์	๓๗	๓๕	๓๓	๑๐๕	
๑๙๗๙	จาการ์ตา	๕๐	๔๖	๒๙	๑๒๕	
๑๙๘๑	มะนิลา	๖๒	๔๕	๔๑	๑๔๘	
๑๙๘๓	สิงคโปร์	๔๙	๔๐	๓๘	๑๒๗	
๑๙๘๕	กรุงเทพฯ	๙๒	๖๖	๕๙	๒๑๗	
๑๙๘๗	จาการ์ตา	๖๓	๕๘	๖๗	๑๘๘	
๑๙๘๙	กัวลาลัมเปอร์	๖๒	๖๓	๙๖	๒๒๑	
๑๙๙๑	มะนิลา	๗๒	๘๐	๖๙	๒๒๑	
๑๙๙๓	สิงคโปร์	๖๓	๗๐	๖๓	๑๙๖	
๑๙๙๕	เชียงใหม่	๑๕๗	๙๘	๙๑	๓๔๖	
๑๙๙๗	จาการ์ตา	๘๓	๙๗	๗๘	๒๕๘	
๑๙๙๙	บันดาร์เสรี	๖๕	๔๘	๕๖	๑๖๙	
๒๐๐๑	กัวลาลัมเปอร์	๑๐๓	๘๖	๘๙	๒๗๘	
๒๐๐๓	ฮานอย	๙๐	๙๓	๙๘	๒๘๑	
๒๐๐๕	ฟิลิปปินส์	๘๗	๗๘	๑๑๘	๒๘๓	
๒๐๐๗	นครราชสีมา	๑๘๒	๑๒๓	๑๐๓	๔๐๘	
๒๐๐๙	เวียงจันทน์	๘๖	๘๓	๙๗	๒๖๖	
๒๐๑๑	จาการ์ตา	๑๐๙	๑๐๐	๑๒๐	๓๒๙	
๒๐๑๓	เนปยีดอร์	๑๐๗	๙๔	๘๑	๒๘๒	
๒๐๑๕	สิงคโปร์	๙๕	๘๓	๖๙	๒๔๗	
รวม		๒,๐๘๘	๑,๗๔๐	๑,๗๕๗	๕,๕๘๕	

ตารางที่ ๓ สรุปผลงานของนักกีฬาไทยในซีเกมส์

๕.๖ การกีฬาในท้องถิ่นของประเทศไทย

ในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาในเรื่องการสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น ซึ่งเป็นพื้นที่บริการขององค์การบริหารท้องถิ่นต่าง ๆ โดยเฉพาะการที่ไม่มีบทบัญญัติใดในกฎหมายปกครองท้องถิ่น และกฎหมายการคลังและภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดให้องค์การบริหารท้องถิ่นสามารถนำเงินงบประมาณไปสนับสนุนหรือนำเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปอุดหนุนกิจการกีฬาของท้องถิ่น หรือไม่มีการแสวงหาหลักเกณฑ์ และมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจนในการรองรับพัฒนาศักยภาพหรือสนับสนุนการกีฬาของท้องถิ่นโดยตรง แม้ว่าจะมีการกำหนดหลักการพิจารณาและวินิจฉัยภายใต้หลักกฎหมายมหาชนโดยทั่วไปว่าด้วยประโยชน์สาธารณะ และการจัดทำบริการสาธารณะที่ว่าประชาชนหรือเอกชนที่กำหนดไว้ว่า ทุกคนต้องได้รับการปฏิบัติที่เสมอภาคภายใต้กฎหมาย ซึ่งตัวอย่างที่สำคัญคือยังไม่มีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่เปิดโอกาสให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นสามารถให้เงินอุดหนุนแก่สโมสรกีฬาฟุตบอลท้องถิ่นได้ และมีได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ท้องถิ่นสมควรได้รับเงินอุดหนุนหรืองบประมาณในการสนับสนุนหรือการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลท้องถิ่น หรือเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดส่งสโมสรฟุตบอลท้องถิ่นเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพในระดับต่างๆ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายปกครองที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำให้ท้องถิ่นมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารการเงินและการคลังของตนได้ อาทิพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ นอกจากนี้ยังได้กำหนดให้มีมาตรการทางกฎหมายที่สนับสนุนการกระจายอำนาจไว้เป็นการเฉพาะ กล่าวคือ พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ได้กำหนดแผน และขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้ท้องถิ่นมีอิสระทางการคลังเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถนำงบประมาณที่ได้รับไปกำหนดและจัดกิจกรรม เพื่อบริการสาธารณะภายในท้องถิ่น ในอันที่จะส่งผลให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนากิจกรรมสาธารณะประโยชน์ และประชาชนได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นจัดทำให้อย่างเท่าเทียม

เมื่อพิจารณาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารท้องถิ่นหรือการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้บังคับกันอยู่ในปัจจุบัน สามารถสรุปบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในท้องถิ่น ดังนี้

๕.๖.๑ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มีการบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ กล่าวคือ

มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้
ฯลฯ

(๗) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(๘) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ฯลฯ

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล

ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๙) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา

ฯลฯ

๕.๖.๒ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีการบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ กล่าวคือ

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

ฯลฯ

๖.๓ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่มีการกำหนดบทบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ด้านการกีฬาไว้แต่อย่างใด

๖.๔ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มีการบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ กล่าวคือ

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

ฯลฯ

(๑๔) การส่งเสริมกีฬา

ฯลฯ

ซึ่งจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับข้างต้น สามารถอธิบายภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ ดังนี้

(๑) เทศบาลเมืองและเทศบาลนครสามารถดำเนินการในฐานะเป็นผู้จัดกิจกรรมการกีฬาเอง ตามกฎหมาย

(๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบล ไม่มีอำนาจหน้าที่จัดการด้านกีฬาได้โดยตรง แต่สามารถดำเนินการกีฬาในลักษณะของชุมชนสัมพันธ์ที่สอดแทรกไปกับการจัดกิจกรรมชุมชนของท้องถิ่น กล่าวคือ งานประเพณีในเทศกาลต่างๆ อาจมีกีฬาร่วมในกิจกรรม ซึ่งอาจเป็นได้ทั้ง กีฬาสากล กีฬาไทย กีฬาพื้นบ้าน เพื่อสร้างความสามัคคีและงานรื่นเริง รวมถึง กิจกรรมการกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารท้องถิ่น

(๓) องค์การบริหารท้องถิ่นสามารถจัดกิจกรรมการกีฬาในภารกิจพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างความสามัคคีหรืองานรื่นเริงเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น อาทิ กีฬาต่อต้านยาเสพติด กีฬาสำหรับผู้สูงอายุ กีฬาอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กีฬากลุ่มสตรีแม่บ้าน และกีฬาโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารท้องถิ่น

(๔) องค์การบริหารท้องถิ่นสามารถจัดกิจกรรมการกีฬาเพื่อคัดเลือกและส่งเสริมนักกีฬาข้างเผือกจากชุมชนหมู่บ้าน เพื่อพัฒนาให้ก้าวเข้าไปสู่ระดับชาติและระดับนานาชาติ ในลักษณะการแข่งขันกีฬาในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับเขต ระดับภาค และระดับชาติ ทั้งนี้ องค์การบริหารท้องถิ่นจะเป็นผู้ส่งเสริมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันการกีฬาสากลในลักษณะนี้ได้

งบประมาณการจัดการกีฬาของท้องถิ่นส่วนใหญ่พบว่า มีการใช้จ่ายงบประมาณในลักษณะฟุ่มเฟือยหรือใช้โดยไม่จำเป็น ซึ่งจากการตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐ ทราบว่ารายจ่ายหลายรายการมักแฝงไปในลักษณะของงบประมาณสิ้นเปลือง สำหรับการหาเสียง การหาคะแนนนิยม ที่มุ่งเน้นความสนุกสนานรื่นเริงของชุมชน ในลักษณะของงบประมาณประชานิยม ซึ่งรายจ่ายจำนวนมากเป็นงบประมาณที่ไม่สามารถเบิกจ่ายได้โดยตรงแต่ที่มีการส่งจ่ายตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) การใช้จ่ายงบประมาณที่ประสบปัญหาไม่ถูกต้องมักจะอยู่ในลักษณะของการเบิกจ่ายงบประมาณแบบถัวจ่ายซึ่งขาดความชัดเจนในการใช้จ่ายเงิน

(๖) โดยปกติแล้วงบประมาณอุดหนุนการกีฬาสามารถเบิกจ่ายได้เฉพาะเทศบาลเมือง และเทศบาลนครที่กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ด้านการกีฬาไว้ ส่วนองค์กรบริหารท้องถิ่นอื่น จึงไม่สามารถได้รับงบประมาณอุดหนุนงบประมาณการกีฬาได้ถูกต้องตามระเบียบ

(๗) อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้เคยมีการวินิจฉัยว่าจะต้องมีการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรบริหารท้องถิ่นเสียก่อนจึงจะถือว่า องค์การบริหารท้องถิ่นนั้นมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการครบถ้วน

(๘) ในปัจจุบันองค์การบริหารท้องถิ่นสามารถทำได้เพียงการให้งบประมาณหรือเงินอุดหนุนสำหรับการก่อสร้างสาธารณูปโภคเพื่อใช้สำหรับให้บริการสาธารณะด้านนันทนาการและการกีฬา สำหรับประชาชน โดยทั่วไปอาทิ งบประมาณในการก่อสร้างสวนสาธารณะให้ประชาชนโดยทั่วไปสามารถพักผ่อนหย่อนใจและเล่นกีฬา และงบประมาณการสร้างสนามกีฬาของเทศบาลเพื่อเปิดให้ประชาชนโดยทั่วไปออกกำลังกายหรือใช้จัดการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ เท่านั้น

๖. ผลการศึกษา ทบทวน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการปฏิรูปการกีฬา

ผลการศึกษา ทบทวน วิเคราะห์ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็นประชาชน การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เกี่ยวข้อง ผลจากแบบสอบถามที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ และการทบทวนวิเคราะห์แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตลอดจนยุทธศาสตร์ผลงานรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา เพื่อเป็นเหตุผลในการปฏิรูปของคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติในครั้งนี้ ซึ่งผลการศึกษาในเบื้องต้นปรากฏผลที่น่าสนใจกล่าวคือ

คนในสังคมไทยมีความเห็นว่า การกีฬาคือรากฐานของการพัฒนาสุขภาพของประชาชนให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นรากฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้รู้จักคำว่า รู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีการปันน้ำใจเพื่อการสร้างความรู้สึกร่วมของความเป็นคนไทย ก่อให้เกิดความรักและความสามัคคีของคนในชาติ นอกจากนี้ การกีฬายังเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงการดำรงเกียรติ ดำรงศักดิ์ศรีของประเทศไทย ได้อย่างภาคภูมิใจในเวทีระดับนานาชาติ ด้วยการดำรงความเป็นเลิศในมหกรรมกีฬาสากล อันนำมาสู่ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศ

ขณะที่ในต่างประเทศทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญ และพัฒนาการกีฬาของตนอย่างจริงจังเพื่อแข่งขันกันแสดงศักยภาพนักกีฬาของตนให้ปรากฏให้ดูเหนือกว่าชาติอื่น นั้นหมายถึงมาตรฐานที่ชี้ถึงการพัฒนาประเทศและความเจริญของประเทศนั้น แต่เมื่อหันกลับมามองประเทศไทย ท่ามกลางปัญหาหลายเรื่องที่มีการจัดลำดับเปรียบเทียบับชาติต่างๆ การพัฒนาในหลายด้านไม่คงที่ มีผลงานขึ้นๆ ลงๆ ส่งผลต่อผลงานทางด้านการกีฬาของชาติด้วย ดังจะเห็นได้จากยุทธศาสตร์การพัฒนาต่างๆ ที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบในช่วงที่ผ่านมา

ก็ปรากฏผลไม่สม่ำเสมอเช่นเดียวกัน ในทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา ตั้งแต่การที่จะให้ประชาชนทั่วไปได้ออกกำลังกาย เยาวชนมีพื้นฐานทางการกีฬา การสร้างความเป็นเลิศให้กับนักกีฬาในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ที่มีพัฒนาการที่ดีแต่กลับถดถอยลง หากพิจารณาจากการร่วมมหกรรมกีฬาโอลิมปิกเกมส์ทั้ง ๔ ครั้งที่ผ่านมา ดูเสมือนว่าจะไปได้ดี และครั้งที่ผ่านมามีผลงานตกต่ำลง องค์ประกอบอื่นในการสนับสนุน อาทิ การบริหารจัดการก็ยังมีช่องว่างการใช้เทคโนโลยีก็มีข้อจำกัด ดังนั้น จึงเป็นไปได้ว่าการกีฬาควรได้รับการปฏิรูป ซึ่งประเทศที่มีพัฒนาการด้านเศรษฐกิจและสังคมดี มักจะมีผลงานด้านการศึกษาดีด้วย

ภายหลังยุคสงครามเย็นตั้งแต่ปลายปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ เป็นต้นมา เป็นช่วงเวลาที่ทั่วโลกปราศจากภัยสงคราม กิจกรรมที่มนุษยชาติต่างแข่งขันกันคือ การร่วมชิงชัยหรือแข่งขันกันในทางการกีฬา ซึ่งเปลี่ยนจากการสะสมอาวุธให้กลายเป็นการเสริมสร้างสุขภาพและสมรรถภาพทางร่างกาย และทักษะทางการกีฬาของคนในชาติให้ดีขึ้น ประเทศที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ตัวอย่างเช่น ๑-๕ ในตารางเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬาระดับโลก ระดับทวีป หรือระดับภูมิภาค ดูเหมือนจะเป็นมหาอำนาจของความแข็งแกร่งเรื่องทรัพยากรมนุษย์ของชาตินั้นๆ ดังจะเห็นได้จากการขับเคี่ยวกันในเชิงการกีฬาของสหรัฐอเมริกากับสหพันธรัฐรัสเซีย และในเวลาต่อมาสาธารณรัฐประชาชนจีนก็เข้ามามีบทบาทในการขับเคี่ยวอีกหนึ่งประเทศในระดับโลก ในส่วนการกีฬาของทวีปเอเชียก็มีการพัฒนาไปอย่างมากทำให้ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลีพยายามยกระดับความสามารถทางการกีฬาเพื่อแข่งขันกับสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเต็มที่ สำหรับในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนนั้น ถือว่าประเทศไทยยังดำรงสถานะเป็นผู้นำทางการกีฬาอยู่ในขณะนี้ หากแต่ผลงานในระยะหลังที่ผ่านมาอาจไม่ค่อยคงเส้นคงวาเท่าใดนัก เป็นเพราะประเทศของเรายังขาดความชัดเจนและความต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐที่มีต่อการกีฬา

เนื่องจาก ตลอดระยะเวลา ๘๓ ปีที่ผ่านมา และประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๙ ฉบับ แต่ไม่เคยปรากฏว่ามีการบรรจุเรื่องของการกีฬาไว้ในรัฐธรรมนูญเลยแม้แต่ฉบับเดียว จึงขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลใดที่เห็นความสำคัญของการกีฬาที่จะกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริม แต่หากรัฐบาลใดที่ไม่เห็นความสำคัญก็ปล่อยปละละเลยเรื่องการศึกษา จึงทำให้การศึกษาของประเทศไทยขาดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนต่อเนื่อง ในกรณีนี้คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ได้เสนอให้มีการบรรจุถ้อยคำว่า “กีฬา” ในร่างรัฐธรรมนูญ และจะพิจารณาตรากฎหมายเพื่อรองรับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่จะสร้างคุณูปการให้แก่การกีฬาไทย และเป็นการวางรากฐานของการกีฬาที่เป็นมาตรฐานเทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลให้มีความมั่นคงต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ยังได้ดำเนินการตามวิธีการพิจารณาศึกษาจากแหล่งข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย แหล่งข้อมูลปฐมภูมิและแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ตลอดจน ได้ทำการวิเคราะห์และ การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ กล่าวคือ

๖.๑ ผลการสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านการปฏิรูปการศึกษา

จากการที่ คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ได้จัดการสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วรวม ๗ ครั้ง ในทุกภูมิภาคของประเทศ ๗ จังหวัด ปรากฏว่า มีประชาชนจากทุกภูมิภาคทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เข้าร่วมกิจกรรม สามารถสรุปผลการสัมมนาฯ ทั้ง ๗ ครั้งที่ผ่านมา รายละเอียดตาม **ผนวก ก : สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน** สรุปดังนี้

๖.๑.๑ ประเด็นที่หนึ่ง มีความเห็นสอดคล้องกันว่าจะต้องมีการบรรจุบทบัญญัติเรื่องการศึกษาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประชาชนชาวไทยไปสู่ความเป็น **พลเมืองคุณภาพ**

๖.๑.๒ ประเด็นที่สอง สมควรตั้งกระทรวงกีฬาขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อรับผิดชอบงานด้านการกีฬาของประเทศ รวมทั้งมีโครงสร้างภายในกระทรวงที่เหมาะสมเพื่อรองรับภารกิจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

๖.๑.๓ ประเด็นที่สาม สมควรตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้นใหม่ โดยพิจารณากำหนดโครงสร้างและแนวทางการผลิตนักศึกษา เพื่อรองรับการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้มีความชัดเจน

๖.๑.๔ ประเด็นที่สี่ สมควรบัญญัติให้มีกฎหมายเฉพาะของการกีฬาที่มีความชัดเจน และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาที่มีอยู่ให้ครอบคลุมถึงการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมทั้ง รองรับหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นในการสนับสนุนด้านการกีฬาให้เกิดความชัดเจน

๖.๑.๕ ประเด็นที่ห้า เห็นว่าแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ มีความเหมาะสมดี แต่ควรพัฒนากลไกซึ่งทำให้เกิดผลในการปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

๖.๑.๖ ประเด็นที่หก รัฐจะต้องสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาให้ครอบคลุมไปถึงการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้ทั่วถึงในทุกท้องถิ่น ทุกสถานศึกษา และควรตระหนักถึงการเข้าถึงกีฬาของผู้พิการหรือผู้บกพร่องทางร่างกายด้วย

๖.๑.๗ ประเด็นที่เจ็ด ภาครัฐควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เพียงพอ สอดรับกับมาตรฐานสากล โดยกำหนดสิทธิประโยชน์และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

๖.๑.๘ ประเด็นที่แปด สมควรมีสถาบันวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาในระดับชาติ ที่เป็นระบบอย่างครบวงจร ทั้งในเรื่องบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้และองค์ความรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนและเพื่อความเป็นเลิศ

๖.๑.๙ ประเด็นที่เก้า สมควรให้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการกีฬาคนพิการเพื่อเป็นการส่งเสริมด้านคุณภาพ สุขภาพ และอาชีพของคนพิการ และบุคคลกลุ่มพิเศษ เพื่อตอบสนองรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติเรื่องความทั่วถึงและเท่าเทียม

๖.๒ ผลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

จากผลการสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านการปฏิรูปการกีฬามาตามข้อ ๑. จึงได้นำผลที่ได้รับมาจัดทำเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก หรือ SWOT Analysis ปรากฏผล ดังนี้

๖.๒.๑ สภาพแวดล้อมภายใน

(๑) จุดแข็ง (Strengths : S)

- ๑) มีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยการกีฬา
- ๒) มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง
- ๓) มีพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖
- ๔) มีกลไกในการสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา
- ๕) มีการส่งเสริมและสนับสนุนนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ
- ๖) มีนโยบาย ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ด้านการกีฬาที่ชัดเจน
- ๗) มีระบบการบริหารจัดการด้านการกีฬาที่ดี
- ๘) มีการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
- ๙) มีนโยบายการส่งเสริมอาชีพด้านการกีฬา
- ๑๐) มีการส่งเสริม สนับสนุน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย

- ๑๑) มีระบบสวัสดิการและการส่งเสริมสุขภาพแก่บุคลากรทางการกีฬา
- ๑๒) มีหน่วยงานด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาโดยเฉพาะ
- ๑๓) มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในด้านการส่งเสริมสุขภาพเพื่อประชาชน
- ๑๔) บุคลากรทางการกีฬาในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- ๑๕) รัฐสนับสนุนผู้ประกอบการทางการกีฬา

(๒) จุดอ่อน (Weaknesses : W)

- ๑) โครงสร้างของหน่วยงานทางการกีฬามีความซับซ้อน
- ๒) ขาดกลไกในการขับเคลื่อนนโยบาย/นโยบายไม่ชัดเจน
- ๓) บทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติในองค์กรมีความซ้ำซ้อน
- ๔) สมรรถนะของบุคลากรทางการกีฬาไม่ตรงกับสายงาน
- ๕) บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาขาดองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการนำไปปฏิบัติ
- ๖) นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬายังขาดความเป็นมาตรฐานและการรับรองเพื่อประกอบอาชีพ
- ๗) จริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาขาดความเป็นมาตรฐาน
- ๘) ระบบการคัดเลือก/คัดสรรและพัฒนาบุคลากรยังเป็นระบบอุปถัมภ์
- ๙) ไม่มีหน่วยงานทำหน้าที่ประสานระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลด้านการกีฬาและสุขภาพ
- ๑๐) ช่องทางการสื่อสารจากภาครัฐในการให้บริการข่าวสารและความรู้ การเชิญชวนในด้านการกีฬายังมีความเหลื่อมล้ำ ไม่ทันสมัยและไม่ทั่วถึง
- ๑๑) โครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาที่ให้บริการประชาชนไม่มีการกระจายอย่างทั่วถึง
- ๑๒) ระบบคัดเลือกและการเสาะหานักกีฬาที่มีพรสวรรค์ยังไม่ทั่วถึง
- ๑๓) บุคลากรทางการกีฬาด้านการฝึกซ้อมและพัฒนา อาทิ ผู้ฝึกสอน นักวิทยาศาสตร์การกีฬายังไม่มีมาตรฐานเพียงพอ
- ๑๔) ขาดการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนของหน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐและภาคเอกชน
- ๑๕) ขาดการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในสถานศึกษาและท้องถิ่น
- ๑๖) ขาดการนำงานวิจัยด้านการกีฬามาใช้ในการพัฒนาการกีฬา
- ๑๗) ขาดการสนับสนุนด้านภาษีของอุปกรณ์กีฬาและอุตสาหกรรมกีฬา
- ๑๘) การดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติไม่บังเกิดผลในทางปฏิบัติ
- ๑๙) ขาดการติดตาม ประเมินผลและการเผยแพร่การประเมินผล
- ๒๐) ขาดการดำเนินการนำแนวทางและยุทธศาสตร์ของแผนนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- ๒๑) ขาดบุคลากรด้านการพลศึกษา
- ๒๒) ระบบการเรียนการสอนของสถาบันการพลศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬา

๖.๒.๒ สภาพแวดล้อมภายนอก

(๑) โอกาส (Opportunities : O)

- ๑) ภูมิประเทศและภูมิอากาศของไทยมีความได้เปรียบในการเก็บตัวฝึกซ้อมด้านการกีฬา
- ๒) ประเทศในกลุ่มสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ให้การยอมรับด้านการกีฬาของไทย
- ๓) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
- ๔) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่มีความทันสมัย สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ
- ๕) เครื่องมือและสื่อสังคมออนไลน์สามารถสร้างเครือข่ายทางการกีฬา
- ๖) ประชาชนเริ่มให้ความสนใจและมีความคาดหวังเรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิต
- ๗) การแข่งขันและการเติบโตทางการตลาดกีฬานานาชาติที่เพิ่มมากขึ้น
- ๘) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ของประเทศในภูมิภาคทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่เป็นบุคลากรทางการกีฬา
- ๙) ประชาชนรับรู้ผลงานด้านการกีฬาในระดับนานาชาติ
- ๑๐) การสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม อาทิ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ต้องขัง
- ๑๑) รูปแบบการแข่งขันทำให้ประชาชนให้ความสนใจในการชมการแข่งขัน และให้การสนับสนุน
- ๑๒) การสร้างนโยบายสาธารณะด้วยกลไกกีฬา
- ๑๓) การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการละเล่นและการกีฬา
- ๑๔) นักกีฬาเห็นความสำคัญของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อสะดวกต่อการเก็บตัวฝึกซ้อม

(๒) อุปสรรค (Threats : T)

- ๑) การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่งชี้ผลกระทบต่อการขับเคลื่อนนโยบายด้านการออกกำลังกายและการกีฬา
- ๒) ความก้าวหน้าของระบบสารสนเทศที่รวดเร็วส่งผลกระทบต่อการทำงานและพฤติกรรมของบุคลากร
- ๓) สภาวะเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณมีแนวโน้มลดลง
- ๔) การจัดเก็บภาษีนักกีฬาและผู้สนับสนุนด้านการกีฬา
- ๕) ค่าตอบแทนผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศมีอัตราสูงเมื่อเทียบกับผู้ฝึกสอนชาวไทย
- ๖) การขาดแคลนบุคลากรด้านพลศึกษาและการกีฬา
- ๗) ภาพลักษณ์ของรัฐบาลไม่เอื้อต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมกีฬา
- ๘) มาตรการอำนวยความสะดวกพิธีการทางศุลกากร
- ๙) บทบัญญัติของกฎหมายไม่ครอบคลุมบริบทการกีฬาอย่างทั่วถึง
- ๑๐) หน่วยงานท้องถิ่นใช้งบประมาณด้านการกีฬาอย่างไม่เหมาะสม
- ๑๑) ประชาชนขาดความสนใจด้านการออกกำลังกาย
- ๑๒) หน่วยงานท้องถิ่นมีข้อจำกัดในการให้บริการและการใช้งบประมาณ
- ๑๓) การจัดการพื้นที่สาธารณะเพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

๖.๓ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากผลวิเคราะห์จากการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านการปฏิรูปการศึกษา สามารถสรุป SWOT Analysis โดยสังเขป ดังนี้

- (๑) พัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และวินัยด้วยการกีฬา
- (๒) การชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริการสาธารณะและการกีฬา
- (๓) ส่งเสริมมูลค่าทางเศรษฐกิจทางการกีฬา
- (๔) ปฏิรูปนโยบายและโครงสร้างทางการกีฬา
- (๕) ปฏิรูปกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ
- (๖) สร้างสัมพันธ์ภาพและศักยภาพทางการกีฬา
- (๗) จัดหาสถานที่ อุปกรณ์เพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
- (๘) สนับสนุนการจัดตั้งฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีกีฬา
- (๙) กำหนดมาตรการลดหย่อนภาษีแก่ผู้สนับสนุนทางการกีฬา และระดมการจัดทำสิทธิประโยชน์จากผู้มีส่วนร่วมทางการกีฬา
- (๑๐) แก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมบริบทการกีฬา
- (๑๑) สร้างจิตสำนึก ความรัก และความสามัคคีให้แก่เยาวชนด้วยกีฬา
- (๑๒) เผยแพร่วัฒนธรรมทางการกีฬาผ่านสื่อของรัฐ
- (๑๓) สร้างความสามัคคีในหมู่ประชาชนด้วยการสร้างความสนใจในการชมการแข่งขัน การรับรู้ผลงานด้านการกีฬา และให้การสนับสนุนนักกีฬาทีมชาติไทย
- (๑๔) กำหนดมาตรฐานรับรองวิทยฐานะของบุคลากรทางการกีฬา
- (๑๕) จัดตั้งหน่วยงานพัฒนากีฬาคนพิการและผู้ด้อยโอกาสทางการกีฬา
- (๑๖) จัดตั้งหน่วยงานที่บูรณาการและพัฒนางานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

การเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่เก็บจากผู้เกี่ยวข้องทางด้านกีฬาจากทั่วประเทศ จำนวน ๒,๐๒๖ ชุด ซึ่งมีแนวทางของแบบสอบถามตาม **ผนวก ข : แบบสอบถาม** ทั้งนี้ สามารถนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยสรุปใน **ตารางที่ ๔** ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เกี่ยวข้องด้านการกีฬาดังนี้

(N=๒,๐๒๖)

ประเด็นการปฏิรูป	ร้อยละ (%) ของผู้เห็นด้วย	\bar{X}	SD	การแปลผล
๑. การบรรจุถ้อยคำ “กีฬา” ในร่างรัฐธรรมนูญ	๙๕.๑๖	๔.๗๖	๐.๔๙	มากที่สุด
๒. การเปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมเพื่อการปฏิรูปการศึกษา	๙๗.๓๖	๔.๘๑	๐.๓๘	มากที่สุด
๓. การจัดตั้งกระทรวงกีฬา	๑๐๐.๐๐	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด
๔. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	๙๔.๕๖	๔.๗๒	๐.๔๔	มากที่สุด
๕. การจัดทำและผลักดันให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม	๙๔.๕๖	๔.๗๒	๐.๔๔	มากที่สุด
๖. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาเพื่อประชาชน	๙๕.๗๖	๔.๗๘	๐.๔๐	มากที่สุด
๗. การส่งเสริมและสนับสนุนภาคการกีฬาในทุกมิติ	๙๐.๙๑	๔.๔๘	๐.๗๔	มาก
๘. การส่งเสริมและสนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬา	๙๘.๗๘	๔.๙๓	๐.๒๓	มากที่สุด
๙. การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา	๙๕.๗๖	๔.๗๘	๐.๔๐	มากที่สุด

๑๐. การจัดตั้งสภาวิชาชีพด้านการกีฬา	๙๐.๘๐	๔.๕๔	๐.๗๐	มากที่สุด
๑๑. ส่งเสริมและสนับสนุนระบบสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ให้ผู้สนับสนุนการกีฬา	๘๙.๖๙	๔.๔๘	๐.๗๔	มาก
๑๒. การปรับปรุงมาตรการลดหย่อนภาษีในการสนับสนุนการกีฬา	๙๐.๙๑	๔.๘๔	๐.๓๕	มากที่สุด
๑๓. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา	๙๐.๙๑	๔.๘๔	๐.๓๕	มากที่สุด
๑๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพื่อก้าวไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ	๙๗.๕๗	๔.๘๗	๐.๓๒	มากที่สุด
๑๕. การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา	๙๕.๗๖	๔.๗๘	๐.๔๐	มากที่สุด
๑๖. การปรับปรุงกฎหมายกีฬา	๑๐๐.๐๐	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เกี่ยวข้องด้านการกีฬา

จากผลการสำรวจความคิดเห็นต่อการปฏิรูปการกีฬา สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

- (๑) ควรมีการจัดตั้งกระทรวงกีฬา มีระดับความเห็นในระดับมากที่สุด
- (๒) ควรมีการปรับปรุงกฎหมายการกีฬา มีระดับความเห็นในระดับมากที่สุด
- (๓) การส่งเสริมและสนับสนุนวิทยาศาสตร์การกีฬา มีระดับความเห็นในระดับมากที่สุด
- (๔) การปรับปรุงมาตรการลดหย่อนภาษีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศฯ มีระดับความเห็นในระดับมากที่สุด
- (๕) สำหรับประเด็นอื่นๆ มีระดับความเห็นในระดับมากที่สุด และระดับมากในทุกประเด็น ที่มีการสำรวจความคิดเห็น

เมื่อเป็นเช่นนี้ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้ทำการประมวลผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้น และสามารถสรุปเป็น **ประเด็นปัญหาและสิ่งคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการกีฬา** ซึ่งจะเป็นการกำหนดกรอบแนวทางในการปฏิรูปการกีฬาของชาติ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๖.๔ ประเด็นปัญหา

พบว่า ในปัจจุบันการกีฬาของประเทศไทยกำลังดำเนินอยู่ในช่วงแห่งการพัฒนา เพื่อให้สามารถก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ก็ยังมี**ปัญหาสำคัญ**ที่กำลังเผชิญอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการกีฬาแบบบูรณาการตั้งแต่ระดับกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จนถึงกีฬาอาชีพ แต่ปัญหาที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือไม่สามารถปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาให้อยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งการกีฬาจะนำมาซึ่งสุขภาพ พลานามัย และสุขภาพจิตใจที่ดี รวมถึงการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ให้กับประชาชน จึงสามารถสรุปปัญหาได้ ดังนี้

(๑) ปัญหาการดำเนินงานด้านการกีฬาปัจจุบันที่มีความซ้ำซ้อนและขาดระบบเชื่อมโยงของหลายหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านการกีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทำให้ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ทั้งยังไม่เสริมสร้าง และส่งเสริมความสามัคคีของคนในชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

(๒) ปัญหาเรื่องความไม่เป็นธรรมในการเข้าถึงการบริการของภาครัฐด้านการกีฬาของประชาชน ทั้งคนปกติ คนพิการ เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ

(๓) ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ ด้านการกีฬาไม่เพียงพอ ไม่เป็นมาตรฐาน และขาดความทันสมัย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งขาดการทำนุบำรุง ดูแลรักษาสถานที่เล่นกีฬาได้อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง

(๔) ปัญหาการขาดแคลนและเข้าถึงบุคลากรทางการกีฬา ครูพลศึกษา ทั้งส่วนกลางและในระดับ ภูมิภาคซึ่งจะเป็นผู้ผลักดันให้เกิดการรักการเล่นกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพกายและใจของกลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ คนป่วย ให้ดูกีฬาเป็น เล่นกีฬาได้

(๕) ปัญหาด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่อำนวยต่อการออกกำลังกายในสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ยังไม่เอื้อและไม่จูงใจต่อการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ความไม่เพียงพอของบุคลากร และขาดความรู้ ความชำนาญในการเป็นผู้ฝึกสอนทั้งในด้านทักษะและกลไกทางการกีฬา การจำกัดชั่วโมงเรียนพลศึกษาลงเหลือเพียงสัปดาห์ละ ๒ คาบ หรือประมาณ ๒ ชั่วโมง หรือไม่มีเลยในบางโรงเรียนของเด็กนักเรียนและเยาวชน รวมถึงขาดการสร้างค่านิยมที่ดีให้กับเด็กและเยาวชนที่เล่นกีฬา

(๖) ปัญหาด้านกลไกของท้องถิ่นระดับรากหญ้าในการขับเคลื่อนการกีฬาไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและขาดทิศทางที่ชัดเจนของการพัฒนาการกีฬาในเขตพื้นที่บริการ

(๗) ปัญหาไม่มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารท้องถิ่นรวมถึงระเบียบต่าง ๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยให้องค์การบริหารท้องถิ่นในการส่งเสริมและจัดกิจกรรมกีฬา

(๘) ปัญหาการขาดการบูรณาการการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านการกีฬา (Management Information System: MIS) และระบบสถิติและประมวลผล เพื่อให้เป็นฐานข้อมูลกลางด้านการกีฬาชาติ รวมถึงปัญหาเรื่องขาดการสื่อสารทางการกีฬา (Sports Communication) การเผยแพร่ข้อมูล และการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารการกีฬาและกิจกรรมกีฬาในสื่อต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้กับประชาชน องค์กรทุกภาคส่วน รวมถึงภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วม

(๙) ปัญหาด้านผลงานการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติและมหกรรมกีฬาที่ไม่สม่ำเสมอและถดถอยลง พิจารณาจากผลงานของประเทศไทยในมหกรรมกีฬาโอลิมปิก ลอนดอนเกมส์ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ ปรากฏว่า ประเทศไทยไม่ได้รับรางวัลเหรียญทองเลย ในขณะที่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ทั้ง ๔ ครั้งที่ผ่านมา คือ ปี ค.ศ. ๑๙๙๖ ถึง ปี ค.ศ. ๒๐๐๘ ประเทศไทยสามารถคว้าเหรียญทองได้ทุกครั้ง นอกจากนี้ ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เรามีแชมป์มวยโลก พร้อมกันทีเดียวถึง ๑๙ คน แต่ปัจจุบันเหลืออยู่เพียง ๒ คน

(๑๐) ปัญหาการนำสหวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้กับนักกีฬา เพื่อมาแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬา เพื่อให้มีประสิทธิภาพทางกาย และทางจิตใจให้มีความพร้อมสูงสุด รวมถึงการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยทั้งทางกายและจิตใจที่ดี ให้แก่ประชาชนทั่วไป

(๑๑) ปัญหาเรื่องการรองรับงานของบุคลากรทางการกีฬา ที่ไม่มีอัตราบรรจุ การเทียบเคียงวุฒิการศึกษา การสอบใบประกอบวิชาชีพครู ทำให้ขาดแคลนบุคลากรทางการกีฬาซึ่งโครงการจัดตั้งสภาวิชาชีพบุคลากรทางการกีฬา ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานที่กำลังดำเนินการอยู่นั้นจะสามารถช่วยแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้

(๑๒) ปัญหาเรื่องบทบัญญัติของกฎหมายไม่ครอบคลุมบริบทการกีฬาได้อย่างทั่วถึง และการส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งระบบสิทธิประโยชน์ของภาครัฐที่มีต่อภาคเอกชนด้านอุตสาหกรรมการกีฬามีไม่เพียงพอ อาทิ ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ซึ่งยังมองว่าธุรกิจสนามกอล์ฟเป็นธุรกิจกีฬาของผู้มีฐานะ ระบบภาษีนำเข้าและพิธีการทางศุลกากรของอุปกรณ์และวัสดุอุปกรณ์ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน จึงทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาการขาดมาตรการจูงใจและระบบสิทธิประโยชน์ อาทิ มาตรการลดหย่อนภาษีให้กับผู้สนับสนุนกีฬา เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เพื่อร่วมกันสนับสนุนการกีฬาของชาติ

(๑๓) ปัญหาด้านงบประมาณ ไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง รวมทั้งปัญหาความไม่โปร่งใสของบุคลากรในหน่วยงานที่ส่งเสริมกีฬารวมถึงการผูกขาดการบริหารงานโดยพรรคการเมืองในรอบระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา

(๑๔) ปัญหาเรื่องการขาดกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเฉพาะด้านการกีฬา กฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาที่มีอยู่ขาดความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ไม่ครอบคลุมต่อบริบทการกีฬา และไม่เชื่อมโยงกฎหมายไปสู่สากล

จึงสรุปข้อพิจารณาในเบื้องต้นว่า *การกีฬาควรได้รับการยกระดับให้มีบทบาทเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเป็นหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้องจัดให้มีและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาในทุกระดับ*

๖.๕ สิ่งคาดหวังของประชาชน

ที่พึงมีต่อการปฏิรูปการกีฬาอันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรมประกอบด้วย

(๑) การกีฬา จะต้องตอบสนองสังคมและประชาชนในเรื่องของ **การพัฒนาสุขภาพและพลานามัยของประชาชน**กับเกื้อกูลต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนของประชาชน **การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน**ในการเข้าถึงกิจกรรมกีฬาในรูปแบบต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และระดับท้องถิ่น **การสร้างจิตสำนึกของประชาชน**ในเรื่องความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย การสร้างความปรองดอง การเคารพสิทธิ และการอยู่ร่วมกันของคนในชาติและ **การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาเพื่อการสร้างความเข้มแข็ง**ให้แก่สถาบันครอบครัว สังคม และประเทศชาติรวมทั้งการปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาให้อยู่ในวิถีชีวิตและเป็นกิจกรรมครอบครัวของคนไทยให้เป็นรูปธรรม การรณรงค์การใช้ การกีฬาเพื่อให้เกิดกิจกรรมทางครอบครัว อาทิ การขี่จักรยาน การวิ่งออกกำลังกายในวันหยุด

นโยบายและยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการการกีฬา ควรจะต้องมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพิ่มความโปร่งใส และมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่นักกีฬา และประชาชน

(๒) งบประมาณด้านการกีฬาควรได้รับการจัดสรรอย่างเพียงพอและทั่วถึง และอยู่บนหลักพื้นฐานของความเป็นจริงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การพิจารณาใช้งบประมาณของภาครัฐให้คุ้มค่าและควรมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน มีความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดและประหยัดงบประมาณในการดำเนินโครงการต่าง ๆ

(๓) **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐** “มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้ มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกันกับบุคคลอื่นย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ “มาตรา ๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้”

การให้ความเสมอภาคของประชาชนในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ให้กับประชาชนทุกระดับ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงความเสมอภาคด้านระบบสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และเงินรางวัลให้กับนักกีฬาและนักกีฬาคนพิการอย่างเท่าเทียม ตามรัฐธรรมนูญ

(๔) โครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาทั้งระบบตั้งแต่ระดับกระทรวงไปจนถึงท้องถิ่น อาทิ สถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และฐานข้อมูล ฐานความรู้ และอื่นๆ ควรมีความทันสมัย มีมาตรฐาน ทัวถึง เป็นธรรมและทุกคนต้องเข้าถึงได้

- กระทรวงศึกษาธิการ ควรร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ควรให้ความรู้กับเด็กและเยาวชน ในเรื่องของสารต้องห้าม เพราะมีตัวอย่างจากหลายกรณี ที่นักเรียนที่เป็นนักกีฬาถูกตรวจพบสารต้องห้าม ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

- การปลูกฝังและสร้างจริยธรรมจรรยาบรรณด้านการใช้สารต้องห้ามและการแข่งขันกีฬา ที่ถูกต้องให้กับเด็กและเยาวชน

(๕) องค์ความรู้ในการกีฬาควรได้รับการพัฒนาให้สามารถเทียบเคียงได้มาตรฐานในระดับสากล ทันสมัยอยู่เสมอ และอยู่ในบริบทของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

(๖) มีการพัฒนาการกีฬาทุกประเภทให้ครบถ้วนและทั่วถึง อาทิ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาพื้นบ้านและท้องถิ่น กีฬาเพื่อความบันเทิง กีฬาเพื่อการอาชีพ กีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ รวมถึง

(๗) การต่อยอดไปสู่การสร้างความเป็นเลิศในการกีฬาและสามารถสร้างเกียรติภูมิของชาติ ในการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ จนถึงระดับสากล

(๘) การสนับสนุนให้มีการสร้างนักกีฬาทดแทน และเอื้อโอกาสในการสร้างนักกีฬาหน้าใหม่ โดยการสร้างระบบส่งต่อนักกีฬา ตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การสร้างระบบ มาตรการจูงใจในการได้รับการเชิดชูเกียรติ ความภาคภูมิใจ เงินรางวัล สวัสดิการ ความมั่นคงในอาชีพ และ โอกาสทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นเป็นนักกีฬาค้นลูกใหม่ต่อไป

(๙) การสร้างระบบสวัสดิการ และพัฒนาการกีฬาของชาติให้กับนักกีฬาโดยกองทุนพัฒนาการกีฬา แห่งชาติ ดังนี้

- การสนับสนุน และสร้างระบบสวัสดิการให้กับนักกีฬาทีมชาติ และนักกีฬาคนพิการทีมชาติ ตั้งแต่ระหว่างรับใช้ชาติจนถึงหลังรับใช้ชาติ

- จัดตั้งระเบียบการยกย่องเชิดชูเกียรติและการบรรจุเข้ารับราชการและเข้าทำงานตาม หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ

- การให้รางวัลนักกีฬา ควรมีการพิจารณาอย่างเหมาะสม ต้องไม่เน้นเงินรางวัล ให้เน้น ด้านสวัสดิการควรมีการจัดตั้งกองทุนเงินรางวัลนักกีฬา โดยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และ รัฐควรสนับสนุนงบประมาณการพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ช่วงเริ่มแรก เพราะที่ผ่านมามีส่วนใหญเป็นการสนับสนุน จากผู้ปกครองที่ดูแลกันเอง รวมทั้งงบประมาณในด้านของการเข้าร่วมการแข่งขันรอบคัดเลือก (Qualify) (เพราะที่ผ่านมามีงบประมาณเฉพาะการเข้าร่วมแข่งขันในมหกรรมกีฬา และการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศเท่านั้น) ยกตัวอย่าง การส่งนักกีฬาพิการทางสายตาเข้าร่วมการแข่งขัน IBSA World ๒๐๑๕ ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นรายการที่นักกีฬาต้องไปแข่งขันเพื่อเก็บคะแนนสำหรับการแข่งขันรอบคัดเลือก (Qualify) ไปแข่งขัน พาราลิมปิกเกมส์ ๒๐๑๖ ที่ประเทศบราซิล

(๑๐) กระบวนการสนับสนุนและผลักดันให้สถานศึกษาให้การสนับสนุนนักกีฬาทีมชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี รวมถึงสร้างระบบการเรียนการสอนพิเศษ หรือติวเตอร์ (tutor) ให้แก่นักกีฬา ทีมชาติที่ต้องไปรับใช้ชาติ การให้นักกีฬาที่เป็นนักศึกษาเป็นผู้ฝึกสอนโรงเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สำหรับนักกีฬาทีมชาติ

(๑๑) การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับนักกีฬา เพื่อให้มีสมรรถภาพ สูงสุดทั้งทางร่างกายและจิตใจโดยเป็นแนวทางหรือกระบวนการส่งเสริม เพิ่มพูนศักยภาพและความสามารถ ให้กับนักกีฬานำไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย ทางจิต และความสามารถทางกลไก เทคนิคทักษะการเคลื่อนไหว และเทคนิคทักษะกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพ ความพร้อมและสมบูรณ์สูงสุด เป็นระบบในช่วงการแข่งขันอันประกอบด้วยสหวิทยาการในศาสตร์ต่าง ๆ ประกอบด้วย สรีรวิทยาการกีฬา

ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยีการกีฬารวมถึงการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้กับประชาชนทั่วไปในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อลดอาการบาดเจ็บ การดูแลสุขภาพร่างกาย และมีส่วนช่วยให้มีสุขอนามัยที่ดีไม่เจ็บป่วย

(๑๒) การกีฬาควรช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของชาติในรูปแบบของอุตสาหกรรมการกีฬา และพาณิชย์กรรมหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา มีการเปิดโอกาสให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมกีฬา มาตรการลดภาษีและพิธีการทางศุลกากร มาตรการลดหย่อนภาษี และขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ผู้สนับสนุนกีฬา รวมทั้งมาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจกีฬา อาทิ ภาษีสรรพสามิตสำหรับผู้ประกอบการสนามกอล์ฟ การส่งเสริมสนามกอล์ฟ เพราะนักกอล์ฟที่มีชื่อเสียงของไทยหลายคน ได้พัฒนาฝีมือมาจากการเป็นแคดดี้

(๑๓) การบริหารจัดการการกีฬาต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทยและกรมพลศึกษา) กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน รวมทั้งภาคประชาชน

๗. วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์และตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับต่าง ๆ รวมถึงสถานการณ์ด้านการกีฬาของชาติ ทั้งที่ผ่านมาและปัจจุบัน รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของบุคคลในวงการกีฬาและประชาชนทั่วไป โดยสรุปเห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปการกีฬาทั้งระบบ และมีความเห็นพ้องต้องกันในการบรรจุจัดอัยการกีฬาไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังยกร่างในขณะนี้

ในการนี้คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องเสนอวิธี และกระบวนการปฏิรูปการกีฬาของชาติเสียใหม่ เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนที่ต้องการเห็นการกีฬาของชาติได้รับการเปลี่ยนแปลง พัฒนาไปในทางที่ดี ทันต่อสถานการณ์ที่เป็นพลวัตโลก จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการกีฬาทั้งระบบ ซึ่งในการดำเนินการจัดทำวิธี และกระบวนการปฏิรูปจะดำเนินการในรูปแบบการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก SWOT Analysis เพื่อชี้ให้เห็นถึงการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ดังต่อไปนี้

๗.๑ วิสัยทัศน์

*การกีฬาเป็นกลไกของรัฐในการพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิต สร้างจิตสำนึก
ความมีวินัย สร้างคุณค่าทางสังคมไทยอย่างทั่วถึง ส่งเสริมเศรษฐกิจ ก่อให้เกิด
เกียรติภูมิและความภาคภูมิใจของคนในชาติอย่างทัดเทียมกับมาตรฐานสากล*

๗.๒ พันธกิจ

(๑) การสร้างนโยบายสาธารณะโดยใช้การกีฬาเป็นกลไกในมิติด้านสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับ มีโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ

(๓) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการใช้การกีฬา เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน

(๔) การส่งเสริมการประกอบการด้านการกีฬา เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพมีเสถียรภาพ โดยเชื่อมโยงกับพลวัตการกีฬาโลก

(๕) การใช้การกีฬาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อส่งผลสู่ความเป็นเลิศทางด้านการศึกษา สามารถต่อยอดนำไปสู่การประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๖) การส่งเสริมการใช้การกีฬาเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างสันติสุข การใช้การกีฬาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพกับมิตรภาพที่ดี สร้างเกียรติภูมิและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในชาติ

๗.๓ วัตถุประสงค์

เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการปฏิรูปประเทศไทยของคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ร่างรัฐธรรมนูญฯ วิสัยทัศน์ และพันธกิจ จึงกำหนดวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

(๑) การใช้การกีฬาเป็นกลไกของรัฐในการให้บริการแก่ประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง ทันสมัย มีมาตรฐานและเป็นธรรม

(๒) การแก้ปัญหาสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสันติสุข และสร้างความเป็นธรรมทางสังคม และเศรษฐกิจนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๓) การส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเริ่มต้นจากชุมชนท้องถิ่น

(๔) สนับสนุนภาคเอกชนและสร้างเครือข่ายทางการกีฬาทุกมิติเพื่อให้ก้าวทันต่อการพัฒนาการกีฬาของโลก

๗.๔ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ ได้กำหนดประเด็นการปฏิรูปการกีฬาในองค์รวม เพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนตามกรอบผลสัมฤทธิ์ตามบทที่ ๔ โดยกำหนด ดังนี้

○ **วาระการปฏิรูป** : การกีฬาสร้างชาติ

○ **ประเด็นการปฏิรูป** : การกีฬาเพื่อพัฒนาความมั่นคงเสริมส่งความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน

โดยจะดำเนินการในวาระการปฏิรูป ที่กำหนดด้วยยุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติและมีประเด็นของการปฏิรูปที่มีแนวทางหลักและเป็นกรอบในการดำเนินงานกล่าวคือ การกีฬาเพื่อพัฒนาความมั่นคงเสริมส่งความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ในยุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติ ยังประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ในการดำเนินกิจกรรม รวม ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๗.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และวินัยของพลเมืองด้วยการกีฬา โดยมีการดำเนินการ รวม ๕ แนวทาง ประกอบด้วย

(๑) **การกีฬาเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิต** โดยมุ่งเน้นที่พลเมืองซึ่งพลเมืองประกอบด้วย เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส บุคคลกลุ่มพิเศษ ผู้พิการ ผู้ด้อยชั้น โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ กีฬาถือเป็นยาวิเศษในการป้องกันและรักษาร่างกายให้แข็งแรง มีสุขภาพดี สามารถลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข และเป็นการแสดงศักยภาพของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย ทั้งนี้ มีข้อมูลทางสถิติ พบว่ามีจำนวนประชาชนออกกำลังกายเพียงร้อยละ ๒๘.๒๐ ในขณะที่แผนพัฒนาการกีฬาของชาติทุกฉบับได้กำหนดเป้าหมายไว้ร้อยละ ๖๐ จึงพบว่าประชาชนมีสุขภาพไม่ดีพอ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๗ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการจัดหาและพัฒนาสถานที่ และอุปกรณ์เพื่อการออกกำลังกาย
- โครงการจัดหาและพัฒนาผู้นำการออกกำลังกาย
- โครงการรณรงค์และขอความร่วมมือการจัดเวลาออกกำลังกายทุกวันในทุกหน่วยงาน
- โครงการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและระหว่างองค์กร

- โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
- โครงการจัดสรรงบประมาณทั้งจากท้องถิ่น ภาครัฐและภาคเอกชน
- โครงการพัฒนาและต่อยอดการกีฬาเพื่อคนพิการ

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ ประชาชนมีร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพดี และประชาชนทุกกลุ่มสามารถร่วมกิจกรรมออกกำลังกาย และกิจกรรมกีฬาได้อย่างทั่วถึง ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงานคือสามารถทำได้ทันที

(๒) การกีฬาเพื่อความสุนทรีย์ เสริมสร้างจิตใจ สร้างระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และน้ำใจนักกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ กีฬามีฐานะเทียบเท่าดนตรี ศิลปะ และเป็นกลไกหลักที่สำคัญในการสร้างระเบียบ วินัย ความสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมถึงสามารถลดปัญหาความขัดแย้ง เป็นเครื่องมือและกลไกสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันในชาติ สามารถกำหนดนิยามศัพท์ของคำว่า “กีฬาเพื่อความสุนทรีย์” หมายความว่า กีฬาที่มุ่งเพื่อสร้างความสุข ความมีชีวิตชีวา กล่อมเกลาจิตใจและอารมณ์ให้เกิดความเพลิดเพลินซาบซึ้ง ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งของความเป็นมนุษย์ เช่น กีฬาสีลาศ ศิลปะการรำมวยไทย รำดาบ เป็นต้น จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๓ โครงการ ประกอบด้วย

๑) โครงการกิจกรรมนันทนาการชุมชนและส่งเสริมการเล่นกีฬาเป็นทีม อันจะเป็นการต่อยอดจากโรงเรียนที่เน้นในเรื่องของพลศึกษา รวมทั้ง ใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนาประชาชน การใช้กีฬาเพื่อสร้างความสุข ความสามัคคี ความสวยงามของจิตใจ ให้มีชีวิตชีวา **สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ พลเมืองมีจิตสำนึก มีความสามัคคี สร้างนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งยังช่วยลดปัญหา ยาเสพติด และอบายมุข สร้างสันติสุขในชุมชนอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงานคือสามารถทำได้ทันที

๒) โครงการพัฒนาการจัดการพลศึกษาในโรงเรียน มี ๒ โครงการย่อย ประกอบด้วย

ก. **จัดครูพลศึกษาให้ครบทุกโรงเรียน** เพื่อให้มีอัตราสำหรับครูพลศึกษาเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการเรียนการสอนให้แก่เด็กและเยาวชนจนครบถ้วน ซึ่งสามารถทำได้ภายใน ๒ ปี

ข. **การปรับเวลาให้มีการจัดการเรียนพลศึกษาอย่างน้อย ๒ คาบ ต่อ ๑ สัปดาห์** เพื่อให้สามารถปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มวิชาทางกิจกรรม ซึ่งสามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

๓) โครงการจัดตั้งเครือข่ายทางการกีฬาและนันทนาการในองค์กร ตั้งแต่ระดับจังหวัด ลงไปจนถึงชุมชน รวมทั้งการจัดการแข่งขันในท้องถิ่นและระหว่างท้องถิ่น**สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ ทุกสังคมในประเทศมีการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตร่วมกัน ทั้งยังมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางการกีฬาระหว่างกัน ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงานคือสามารถทำได้ทันที

ทั้งนี้ **สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** ในภาพรวมคือ พลเมืองมีจิตสำนึก มีความสามัคคี สร้างนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย สามารถลดปัญหา ยาเสพติด และอบายมุข สร้างสันติสุขในชุมชนอย่างยั่งยืน เด็กและเยาวชนมีสมรรถภาพทางกาย (วิ่งเป็น ล้มเป็น ว่ายน้ำได้) รู้จักเคารพกฎกติกา มีอัตราสำหรับครูพลศึกษาเพิ่มขึ้น รวมทั้งสามารถปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มวิชาทางกิจกรรม ทั้งนี้ จะสามารถให้บริการประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน

(๓) การยกระดับความสามารถการบริการประชาชนด้านสื่อสารมวลชนทางการกีฬา ซึ่งรวมถึงการจดบันทึกสถิติทางการกีฬาและการเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันประเทศไทยมีช่องทางสื่อสารจากภาครัฐในการให้บริการข่าวสารและความรู้ การเชิญชวนในด้านการกีฬาที่ที่มีความเหลื่อมล้ำ ไม่ทันสมัยและไม่ทั่วถึง จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือ **โครงการยกระดับความสามารถการบริการประชาชนด้านสื่อสารมวลชนทางการกีฬา** ประกอบด้วย ๔ โครงการ คือ

- ก. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่ทันสมัย อาทิ website, e-learning
- ข. การจัดวางระบบโครงข่ายในสถานศึกษาและชุมชน
- ค. การจัดบันทึกสถิติทางการศึกษาและบทเรียนจากการแข่งขัน
- ง. การเผยแพร่ข้อมูลและความรู้ทางการศึกษา ด้านการเล่น กติกา การชมกีฬา สถิติทางการศึกษา และบทเรียนจากการแข่งขันผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อจากหน่วยงานด้านการกีฬา

ทั้งนี้ **สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ การได้รับบริการข้อมูลด้านการกีฬาที่ครบถ้วน และได้รับความรู้ที่ถูกต้องผ่านสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยสามารถให้บริการประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงานคือสามารถทำได้ทันที

(๔) การค้นหาและการพัฒนาสายพันธุ์กรรมของนักกีฬาโดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ความสำเร็จทางการกีฬาของบุคคล ไม่อาจเกิดมิได้ โดยไม่มีการเพาะสร้าง โดยที่บุคคลไม่สามารถมีความเก่งในการเล่นกีฬาใดๆ โดยลำพัง ดังนั้น การได้มาซึ่งนักกีฬาแต่ละคน ในแต่ละชนิดกีฬา ควรได้รับการคัดสรร ตั้งแต่เยาวชน โดยคณะบุคคลที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจึงมีแนวทาง **ดำเนินการ (How to)** รวม ๕ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการพัฒนาสายพันธุ์มนุษย์ด้วยความร่วมมือ
- โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลของมนุษย์กีฬาชาติ
- โครงการร่วมสร้างนักกีฬาทีมชาติ
- โครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการกีฬา

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ สังคมไทยจะต้องมีส่วนร่วมในการเสาะหาและสร้างนักกีฬาทีมชาติไทยให้มีความสามารถสูงรวมทั้งนักกีฬาควรได้รับการส่งเสริมในชนิดกีฬาที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จที่เลิศโดยกำหนดเป้าหมายนักกีฬารวมประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ทั้งนี้ สามารถกำหนด **กรอบเวลาในการทำงาน** คือ สามารถทำได้ทันที

(๕) การสร้างความเท่าเทียมและการเป็นหุ้นส่วนโดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือนักกีฬาทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นักกีฬาคนปกติหรือนักกีฬาคนพิการ ต่างก็มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เสมอภาคกัน และมีความเป็นบุคคลสาธารณะประโยชน์จึงควรมีการยกระดับความเท่าเทียมและการสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางการกีฬาและสังคมจึงมีแนวทาง **ดำเนินการ (How to)** คือ **โครงการพัฒนาความเสมอภาคของนักกีฬา** รวมถึง การพัฒนาเพื่อการเก็บตัวฝึกซ้อมและการจัดสรรเงินรางวัลการแข่งขันของนักกีฬาคนพิการ ซึ่ง **สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ นักกีฬาทุกประเภทจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน มีโอกาสในการสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศที่เท่าเทียมกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติและมีความเท่าเทียมในการได้รับจัดสรรเงินรางวัลการแข่งขัน ทั้งนี้ สามารถกำหนด **กรอบเวลาในการทำงาน** คือ สามารถทำได้ทันที

๗.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การมีส่วนร่วมและการบริการสาธารณะของชุมชนท้องถิ่น การกีฬา โดยมีการดำเนินการ รวม ๕ แนวทาง ประกอบด้วย

(๑) **การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง** ซึ่งประกอบด้วยร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การใช้งบประมาณ การสอดคล้องและประสานงานที่เกี่ยวข้องโดยมี **เหตุผลในการปฏิรูป** คือองค์การบริหารท้องถิ่นมีข้อจำกัดในการให้บริการและการใช้งบประมาณเพื่อประโยชน์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาจึงมีแนวทาง **ดำเนินการ (How to)** รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการตราพระราชบัญญัติต่างๆ กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา
- โครงการสร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของและการดูแลรักษาสถานกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ องค์การบริหารท้องถิ่นทั้ง ๗,๘๕๓ แห่ง สามารถให้บริการ จัดสรรและใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการกีฬาได้อย่างเต็มที่ อันจะทำให้เกิดการกระจาย การพัฒนาด้านการกีฬาได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วจากท้องถิ่นทั่วทุกภูมิภาค ทั้งนี้ สามารถกำหนด **กรอบเวลาในการทำงาน** คือสามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

๔.๒.๒ การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์กีฬาของท้องถิ่นโดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือในปัจจุบัน องค์ความรู้ทางด้านการศึกษาท้องถิ่นและกีฬาพื้นบ้านซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ถูกกลบเกลื่อน ไปจากสังคม อาทิ การเล่นช่วงชัย การเล่นแนดข้ามส้าว การเล่นสะบ้า การแข่งเรือยาว ไก่ชน ปลากัด วัวชน วัวลาน ฯลฯ ในขณะที่การเล่นกีฬาดังกล่าวเป็นเครื่องบ่งบอกถึงความสามัคคีของคนในสังคม และเป็นการสร้าง พลังอำนาจทางสังคมจิตวิทยาชุมชนที่ควรอนุรักษ์ไว้ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในท้องถิ่นบ้านเกิด ทั้งนี้ ควรให้ ประชาชนทุกคนสามารถเรียนรู้โดยผ่านสื่อที่ศนูปรกรณ์ จึงมี**แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๓ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการสร้างเอกลักษณ์และหอเกียรติยศด้านความสามารถทางการกีฬาของท้องถิ่น และนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับชุมชนท้องถิ่น
- โครงการวิจัยและพัฒนากีฬาในชุมชนเพื่อการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แพร่หลายและ สร้างเกียรติยศชื่อเสียงสู่ประเทศชาติ โดยการทำให้กีฬาเป็นกิจกรรมร่วมที่สามารถเล่นได้ ทั้งบ้าน ในลักษณะการให้ความรู้ในเรื่องกฎ วิธี และกติกา รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการ ต่อยอดให้แพร่หลายไปสู่การกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ
- โครงการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับกีฬาท้องถิ่นและกีฬาพื้นบ้าน

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ ประชาชนเกิดความความรักท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจ ในเกียรติภูมิร่วมกัน ทั้งยังสามารถพัฒนาองค์ความรู้และการดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาท้องถิ่นและกีฬาพื้นบ้าน ให้เป็นกีฬาที่แพร่หลาย กับได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาไปสู่ความเป็นมาตรฐาน ทั้งนี้ สามารถกำหนด **กรอบเวลาในการทำงาน** คือ สามารถทำได้ทันที

(๓) **การจัดการพื้นที่สาธารณะเพื่อสร้างสถานที่ออกกำลังกาย ศูนย์กีฬาและนันทนาการ** ซึ่งดำเนินการในชุมชนที่เหมาะสมและสวนสุขภาพชุมชนโดยมี**เหตุผลในการปฏิรูป** คือในปัจจุบันสนามเด็กเล่น พื้นที่การออกกำลังกายในชุมชนลดน้อยลง และสวนสาธารณะไม่มีการแยกส่วนของการพักผ่อนหย่อนใจกับ เพื่อการออกกำลังกาย ทั้งยัง เป็นการดำเนินการตามเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ (๓) อีกด้วย นอกจากนี้ ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน คือ กีฬาทางน้ำ ไม่สามารถใช้พื้นที่สาธารณะได้ จึงมี**แนวทาง ดำเนินการ (How to)** รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการการสำรวจ การออกแบบ การจัดสร้างและการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกายและเพื่อการเล่นกีฬา
- โครงการกำหนดจัดส่วนพื้นที่นันทนาการและการกีฬา

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ ประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน มีพื้นที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่มีมาตรฐาน เพื่อการส่งเสริมทักษะและการออกกำลังกายของเด็ก และประชาชน โดยมีการแยกส่วนของสถานที่เพื่อการออกกำลังกายและสถานที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดหาเพื่อการดูแลรักษาในฐานะสมบัติของท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเป็นการ ดำเนินการตามเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ (๓) ทั้งนี้ สามารถกำหนด**กรอบเวลาในการทำงาน** คือสามารถทำได้ทันที

(๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาในชุมชนและท้องถิ่นโดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาในชุมชนและท้องถิ่นไม่มีการกระจายอย่างทั่วถึง เพราะส่วนใหญ่มักจะกระจุกตัวตามพื้นที่ขนาดใหญ่หรือจังหวัดใหญ่ ทั้งยังมีไม่เพียงพอ ขาดความเป็นมาตรฐาน ไม่สามารถให้บริการการกีฬาได้อย่างทั่วถึง และยังไม่สามารถดำเนินกิจกรรมทางการกีฬา เพื่อให้บริการสาธารณะได้อย่างเต็มที่ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการสนับสนุนการจัดตั้งฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาท้องถิ่น ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนากีฬารองรับการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี
- โครงการสนามกีฬาและสวนสุขภาพชุมชน ที่สามารถสร้างความเท่าเทียมกัน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะ ไม่เลือกปฏิบัติแม้คนพิการ ผู้บกพร่องทางด้านร่างกาย และคนด้อยโอกาส ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ ประชาชนทั่วไปมีสถานที่ออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาสุขภาพคนและสังคม ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที
- โครงการส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมทางการกีฬาขององค์การบริหารท้องถิ่นซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ องค์การบริหารท้องถิ่นสามารถให้บริการทางการกีฬาได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี
- โครงการจัดหาอาสาสมัครด้านการกีฬาประจำตำบลและหมู่บ้าน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง ทั้งในระดับสมาคมกีฬาจังหวัด และสมาคมหรือชมรมกีฬาภายในจังหวัด ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีผู้นำและผู้ปฏิบัติงานด้านการกีฬาชุมชน ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๕) การเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี (Aging Society) โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือการกีฬามีคุณสมบัติในการดูแลสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้สูงอายุดำรงชีพในสังคมอย่างเป็นสุข ไม่เป็นภาระของสังคมโดยไม่จำเป็น และเป็นแหล่งภูมิปัญญาของชุมชน จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายและส่งเสริมสุขภาพจิตผู้สูงอายุ
- โครงการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างถูกวิธีตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม
- โครงการจัดตั้งคลังสมองเพื่อการจัดการความรู้ในท้องถิ่นและการกระจายสู่สังคม ในลักษณะการยกย่องให้กีฬาเป็นบุคคลสาธารณประโยชน์
- โครงการสร้างเครือข่ายการจัดกิจกรรมนันทนาการและการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุ เช่น ฟุตบอลอาวุโส กรีฑาผู้สูงอายุ ลีลาศ กีฬาเปตอง หมากระดาน หมากล้อม ฯลฯ

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีสังคมที่เป็นสุข ผู้สูงอายุทั่วประเทศจำนวนประมาณ ๑๒ ล้านคน มีความสุขและมีคุณค่า ไม่เป็นภาระของสังคม รวมทั้ง ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

๗.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการกีฬา โดยมี การดำเนินการ รวม ๓ แนวทาง ประกอบด้วย

(๑) การสร้างความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการกีฬาของชาติโดยมีเหตุผล ในการปฏิรูป คือการพัฒนาการกีฬาในอดีตที่ผ่านมาส่วนใหญ่ภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการและขอรับการสนับสนุน จากภาคเอกชนอย่างไม่มีมาตรฐาน ไม่เป็นระบบ และไม่ต่อเนื่อง ทำให้แผนการพัฒนาการกีฬาของชาติไม่บรรลุผล ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งผู้สนับสนุนทางการกีฬาประสบภาระหนักในการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการกีฬา อาจต้องระงับการช่วยเหลือ หรือลดงบประมาณในการบริจาคลงทำให้ขาดแรงจูงใจแก่ผู้ให้การช่วยเหลือและ สนับสนุนทางการกีฬาเมื่อเป็นเช่นนี้ แผนงาน/โครงการพัฒนาการกีฬานิต่างๆ ที่เคยได้รับงบประมาณสนับสนุน จากผู้บริจาคต้องยุติลง ส่งผลต่อการพัฒนาการกีฬา และความหวังในเหรียญรางวัลต่างๆ ที่จะสร้างชื่อเสียง และศักยภาพของประเทศจึงเกิดเป็นภาระในการจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการกีฬาของรัฐบาล จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๗ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุนและจูงใจภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ให้เข้ามามีส่วนร่วม
- โครงการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ของนักกีฬาสมัครเล่น นักกีฬาอาชีพ สโมสรกีฬา สโมสรกีฬาอาชีพ และผู้ประกอบการธุรกิจกีฬา
- โครงการกำหนดมาตรการการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการทางศุลกากรอันเนื่อง มาจากการกีฬา
- โครงการปรับปรุงการลดหย่อนภาษีให้แก่กีฬาและผู้สนับสนุนการกีฬา
- โครงการยกเว้นรัฐฎากรในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา และการนำเข้าอุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน
- โครงการส่งเสริมการลงทุนด้านการกีฬาจากภาครัฐ
- โครงการส่งเสริมในการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ การกีฬาของชาติมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เนื่อง จากได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ โดยประมาณการว่าประชาชนไม่น้อยกว่า ๔๐ ล้านคน จะได้รับประโยชน์ และจะส่งผลให้ผลผลิตมวลรวมของ ประเทศต่อหัว เพิ่มขึ้นเป็น ๒๕๐,๐๐๐ บาท ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๒) การพัฒนาด้านอุปกรณ์กีฬาโดยส่งเสริมการพัฒนาภายในประเทศในด้านนวัตกรรมกีฬา (Digital Sport Economy) ซึ่งประกอบด้วย Software และ Hardware ด้านการกีฬา โดยมีเหตุผล **ในการปฏิรูป** คือในปัจจุบันอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการแข่งขันและฝึกซ้อมกีฬาประกอบด้วย อุปกรณ์ที่ใช้ติดตั้ง ประจำสถานที่ อุปกรณ์ประกอบการแข่งขันและอุปกรณ์สิ้นเปลืองมีมูลค่าสูงมาก ซึ่งประเทศไทยสามารถผลิต อุปกรณ์เหล่านี้ได้เพียงบางชนิด หากสามารถควบคุมคุณภาพได้ตามมาตรฐานสากลก็จะขยายสู่นานาชาติได้ ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันยังไม่สามารถผลิตใช้ได้โดยเสรี เพราะถูกกำหนดคุณภาพและมาตรฐาน โดยสหพันธ์กีฬานานาชาติ ในขณะที่บุคลากรของไทย มีองค์ความรู้และขีดความสามารถที่จะทำได้ เพียงจะต้องมีการวิจัยและพัฒนา อาทิ การใช้งาน Digital Sports เช่น สกอร์บอร์ด เครื่องจับเวลาอัตโนมัติ เครื่องมือตัดสินเวลาอัตโนมัติ เป็นต้น โดยส่วนใหญ่ต้องจัดหาจากภายนอกประเทศ ทำให้ต้องสูญเสียเงินตรา ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก จึงควรมีการสนับสนุนอย่างจริงจัง เพราะนักคิด นักวิจัยและนักประดิษฐ์ชาวไทย ก็มีศักยภาพเพียงพอ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการพัฒนา Digital Sport Economy ด้านการกีฬา เพื่อการใช้และเพื่อการส่งออก
- โครงการสนับสนุนผู้ประกอบการเพื่อการผลิตอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา
- โครงการส่งเสริมการวิจัยด้านสินค้าและอุปกรณ์การกีฬาให้มีมาตรฐาน ที่ผ่านการรับรองจากการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
- โครงการส่งเสริมผลักดันด้านการตลาดและการสร้างตราสินค้า (Brand) ไทย ให้แพร่หลายสู่สากล สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการกีฬาให้กับประเทศไทย

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ของประเทศไทยได้รับการพัฒนาและต่อยอดเพื่อการใช้งานภายในประเทศและเพื่อการส่งออกเพื่อนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศมีอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ผลิตภายในประเทศ มีมาตรฐานสากลและราคาที่เหมาะสมผล ซึ่งมีมูลค่าประมาณไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ระยะเวลา ๒ - ๓ ปี

(๓) การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสถานกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันสถานกีฬาสำหรับการเล่นกีฬาบางชนิด เช่น สนามกอล์ฟ สโมสรกีฬาบิลเลียด และสไน้กเกอร์ เป็นต้น ได้มีการกำหนดให้เป็นพื้นที่อันตรายเทียบเท่าเหมืองแร่ และเป็นพื้นที่โคจรสำหรับเยาวชน ในขณะที่สถานที่เหล่านี้เป็นสถานที่ฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่มีการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรืออาจกล่าวได้ว่า กฎหมายที่มีอยู่ล้าสมัย เมื่อเทียบกับพัฒนาการทางการกีฬาของโลก มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือโครงการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เป็นต้น **สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ กีฬาทุกประเภทที่มีการแข่งขันในระดับนานาชาติได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างทั่วถึง และบุคลากรทางการกีฬาได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้ประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน ได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึง ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

๗.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การปฏิรูปนโยบายและโครงสร้างเพื่อพัฒนาระบบการขับเคลื่อนการกีฬาของชาติ โดยมีการดำเนินการ รวม ๑๐ แนวทาง อันประกอบด้วย

(๑) การแยกงานกีฬาออกจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือโครงสร้างและภารกิจของการกีฬาและการท่องเที่ยวแตกต่างกัน และควรมีกระทรวงที่รับผิดชอบงานการกีฬาเป็นการเฉพาะ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ **สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ มีกระทรวงที่รับผิดชอบงานการกีฬาของประเทศเป็นการเฉพาะ ส่งผลให้ประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน ได้รับการบริการด้านการกีฬา ด้านสุขภาพ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคิดทางการกีฬา และประเทศจะมีรายได้จากกีฬาและอุตสาหกรรมกีฬา ไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๒) การจัดทำกฎหมายการกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่รองรับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับการกีฬาซึ่งอยู่ระหว่างการยกร่างฯ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาที่มีอยู่ในการบังคับใช้ของภาครัฐบางฉบับไม่ช่วยขับเคลื่อนการกีฬา และอยู่อย่างกระจัดกระจาย ในหลายหน่วยงาน รวมทั้ง ขาดการติดตามการบังคับใช้จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๓ โครงการ ประกอบด้วย

ก. โครงการจัดทำร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีกฎหมายแม่บทการศึกษาที่รองรับภารกิจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

ข. โครงการแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวงเพื่อรองรับภารกิจกระทรวงการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้มีผลในทางปฏิบัติสอดคล้องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกระดับซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ กฎหมายการจัดส่วนราชการที่รับผิดชอบการศึกษาได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้เกิดความชัดเจน และเป็นเอกภาพ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

ค. โครงการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาให้ทันสมัยและอำนวยความสะดวกแก่การศึกษาซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษามีความทันสมัย มีการบังคับใช้และอำนวยความสะดวกผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

อย่างไรก็ตาม ประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากแนวทางดังกล่าว

(๓) การจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือในปัจจุบันการศึกษาที่เป็นอยู่ยังขาดกลไกและไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทางการศึกษาเข้ามามีบทบาทในการเสนอแนะเพื่อกำหนดทิศทาง นโยบายการปฏิบัติตามนโยบายการศึกษาของชาติในภาพรวม ตลอดจนกำกับดูแล และติดตามการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติจึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือโครงการบรรจุบทบัญญัติเรื่องสภาการศึกษาแห่งชาติ ในร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีผู้แทนของผู้มีส่วนได้เสียทางการศึกษาเข้ามามีบทบาทเสนอแนะการกำหนดนโยบายและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนาการศึกษาเพื่อรักษาประโยชน์คนกีฬา ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ - ๓ ปี

(๔) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ คณะกรรมการได้พิจารณาโดยนำข้อเสนอจากศูนย์ปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป (ศปป.) ซึ่งตั้งโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) รวมทั้งได้พิจารณาในคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านปฏิรูปการศึกษาทั่วประเทศ สรุปได้ว่าทุกฝ่ายต้องการที่จะเห็นมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เป็นแหล่งผลิตบุคลากรทางการศึกษาเป็นการเฉพาะทาง รวมทั้งมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ทางด้านกีฬาต่างๆ เพื่อรองรับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือ โครงการจัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาทางการศึกษาโดยเฉพาะ และสามารถพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ที่หลากหลาย และมีความพร้อมในการออกไปรับใช้สังคมในเรื่องของการพัฒนาสุขภาพของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพ และการสร้างความเป็นเลิศทางการศึกษา นำเกียรติภูมิมาสู่ประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายคือ มี ๑ สถาบันระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษา ประมาณปีละ ๔,๐๐๐ คน ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือสามารถทำได้ภายในระยะเวลา ๑ - ๕ ปี อย่างไรก็ตาม ในส่วนของนามมหาวิทยาลัยนั้น จะได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานนามมหาวิทยาลัยก่อนตราเป็นพระราชบัญญัติต่อไป ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยการศึกษาดังกล่าวจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กระทรวงการศึกษา) ในลักษณะเดียวกันกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งอยู่ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

(๕) การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันการบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของการกีฬาทุกระดับเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมทั้งสุขภาพพลานามัย การออกกำลังกาย ความเป็นเลิศทางการกีฬา ยังขาดองค์ความรู้ เทคโนโลยี ทั้งหน่วยงานและบุคลากรในการนำไปปฏิบัติให้ตรงกับเป้าหมายของผู้รับบริการ ประชาชนมีสุขภาพไม่แข็งแรง มีจำนวนผู้มีอาการป่วยซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายมากถึงร้อยละ ๗๓ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๕๔) และทำให้นักกีฬาไทยยังไม่สามารถรักษามาตรฐานความเป็นเลิศได้อย่างต่อเนื่อง และการกีฬาไทยขาดการกำหนดและกำกับดูแลทางด้านมาตรฐานการกีฬา ทั้งนี้ สามารถกำหนดนิยามศัพท์ของคำว่า “วิทยาศาสตร์การกีฬา” ในเบื้องต้น กล่าวคือ เป็นกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่ความพร้อมและความสมบูรณ์สูงสุด ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และเทคนิค ทักษะกีฬา อย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วยกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ชีวกลศาสตร์ โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา และวิทยาวิธีการกีฬา จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือ **โครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (TISS)** ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ในองค์กรรวม กล่าวคือ การพัฒนาความรู้ การทำวิจัย การทำการวิจัยและพัฒนา และการกำหนดและตรวจสอบมาตรฐานทางการกีฬา ซึ่ง**สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ มีหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ทันสมัย บนพื้นฐานของความครบถ้วนทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในเรื่องการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน และการพัฒนานักกีฬาให้สามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งต่อยอดไปสู่การประกอบอาชีพ โดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๖) การจัดตั้งสภาวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒินักวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ นักวิทยาศาสตร์การกีฬายังขาดความเป็นมาตรฐานและการรับรองเพื่อประกอบอาชีพเพราะมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของตนและมีผลกระทบต่อสาธารณสุข จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการจัดตั้งสภาวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อจัดทำมาตรฐานของอาชีพคุณวุฒินักวิทยาศาสตร์การกีฬา และกำกับดูแลการดำเนินประกอบอาชีพการกีฬาภายใต้บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- โครงการจัดทำกฎหมายวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วยการจัดตั้งหน่วยงาน คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานของบุคลากร สถานที่กีฬา (Stadium) อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Sport Facility)

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ ประชาชนโดยทั่วไปเกิดความมั่นใจในนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีการประกอบอาชีพกีฬาอย่างมีมาตรฐาน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต และการมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๗) การจัดตั้งสถาบันพัฒนาการกีฬาคนพิการ โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันนักกีฬาคนพิการยังขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาและส่งเสริมสมรรถภาพ ทำให้ขาดโอกาสในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย นอกจากนี้ ยังเกิดความไม่เท่าเทียมในการฝึกซ้อม สถานที่ฝึกซ้อม และสวัสดิการ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการกีฬาคนพิการ โดยในขั้นต้นพิจารณาจัดทำเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจรับผิดชอบในเรื่องของการสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาขีดความสามารถและคุณภาพชีวิตของคนพิการและคนกลุ่มพิเศษ เพื่อความเท่าเทียม ทั้งถึง รวมถึง การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการให้บริการด้านกีฬาแก่คนพิการและนักกีฬาคนพิการ

- โครงการจัดสรรตำแหน่งกรรมการสำหรับนักกีฬาคนพิการในทุกสมาคมกีฬา

ในลักษณะการกำหนดให้มีผู้แทนที่เป็นนักกีฬาคนพิการเข้าไปเป็นผู้บริหารสมาคมกีฬา
อย่างน้อย ๑ ตำแหน่ง

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีสถานที่ในการพัฒนาและส่งเสริมสมรรถภาพนักกีฬาคนพิการที่เป็นระบบ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตและการมุ่งสู่ความเป็นเลิศโดยคนพิการทั่วประเทศ ประมาณ ๑๐ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๘) การสร้างระบบและหน่วยงานในการพิจารณาคดีความเรื่องเกี่ยวกับการกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันอิทธิพลของระบบการพิจารณาคดี ข้อพิพาทด้านการกีฬาเข้ามามีบทบาทขาดแคลนผู้ชี้ขาดในกรณีเกิดพิพาทกันของบุคลากรทางการกีฬานักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องอื่นการกีฬา จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือโครงการจัดทำระบบอนุญาโตตุลาการเพื่อให้คำปรึกษา โกล่เกลี่ย และให้คำแนะนำในกรณีที่เกิดข้อพิพาททางการกีฬาซึ่ง**สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ เกิดความมั่นใจในเรื่องการคลี่คลายข้อพิพาททางการกีฬาให้เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยนักกีฬาจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๙) การจัดทำและประกาศใช้ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือภายหลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นต้นมา แต่ปรากฏว่าสิ่งที่กฎหมายบัญญัติให้ปฏิบัตินั้นยังไม่มีมีการดำเนินการอย่างเต็มที่ และที่สำคัญยังไม่มีมีการประกาศใช้ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ ตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ (๘) แต่อย่างใด ทำให้การก้าวเดินไปข้างหน้าของวงการกีฬาอาชีพไม่มีกรอบหรือเส้นแบ่งระหว่างความถูกต้องกับผลประโยชน์ที่พึงเป็นแต่อย่างใด ทำให้ต้องดำเนินการตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือโครงการจัดทำและประกาศใช้ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพซึ่ง**สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ สังคมเกิดความมั่นใจในเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพที่มีต่อสังคมไทยโดยประชาชนทั่วประเทศ จำนวนประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ภายใน ๑ ปี

(๑๐) การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนักกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ นักกีฬาทีมชาติไทยที่พ้นจากการเป็นนักกีฬาทีมชาติและนักกีฬาที่เคยสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศหลายรายต้องประสบกับปัญหาชีวิตอันเนื่องมาจากขาดแคลนหลักทรัพย์และไม่มีอาชีพที่มั่นคง จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินชีวิตและดูแลครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีเกียรติได้ในสังคม จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจในการสร้างหลักประกันและสร้างความมั่นคงในชีวิตของบุคคลเหล่านี้ ด้วยการจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่บุคคลเหล่านี้ในรูปแบบของโครงการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) ที่เปิดโอกาสให้อดีตนักกีฬาทีมชาติไทยและนักกีฬาที่เคยสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศเข้าร่วมโครงการในลักษณะที่ผู้เข้าร่วมโครงการ หรือสมาคมต้นสังกัดจ่ายเงินสะสม และให้ภาครัฐร่วมจ่ายสมทบ

โดยผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับเงินสงเคราะห์หรือผลตอบแทนตามเงื่อนไขที่กองทุนกำหนด จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือ โครงการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอดีตนักกีฬาทีมชาติไทยและนักกีฬาที่เคยสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ ซึ่ง**สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือ สังคมเกิดความมั่นใจว่าบุคคลที่เคยทำประโยชน์ทางการกีฬาให้แก่ประเทศคืออดีตนักกีฬาทีมชาติไทยและนักกีฬาที่เคยสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศจะมีหลักประกันในการดำเนินชีวิตหลังจากพ้นหน้าที่รับใช้ชาติและพ้นวัยจากการทำหน้าที่นักกีฬาแล้ว โดยนักกีฬาจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือสามารถทำได้ภายในระยะเวลาระหว่าง ๑ - ๓ ปี

๗.๔.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การปฏิรูปและการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ
โดยมีการดำเนินการ ๑๐ แนวทาง อันประกอบด้วย

(๑) การสร้าง เสาะหา บ่มเพาะนักกีฬาทีมชาติไทย โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันการได้มาซึ่งนักกีฬาทีมชาติไทยไม่มีระบบ ส่วนมากได้มาจากปลายทางโดยได้มาจากการแข่งขันภายในประเทศระดับต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้ลงไปค้นหาหรือเสาะหานักกีฬาที่มีพรสวรรค์อย่างแท้จริง เพื่อพัฒนาต่อยอดเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยความร่วมมือกับการกีฬาท้องถิ่นและการกีฬาจังหวัด จึงมี**แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการเชื่อมโยงแนวทางในยุทธศาสตร์ที่ ๑
- โครงการจัดให้มีศูนย์ฝึกกีฬานิตต่าง ๆ เบื้องต้นในส่วนภูมิภาคร่วมกับสมาคมกีฬา
- โครงการสนับสนุนการพัฒนากีฬาจังหวัดในการสร้างนักกีฬาดาวรุ่งมุ่งเป็นนักกีฬาทีมชาติ
- โครงการสร้างโอกาสให้แก่กีฬาที่มีพรสวรรค์และค้นพบด้วยการขยายโครงการ Sport Hero ให้ลงไปสู่ท้องถิ่น

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีทิศทางในการสร้างนักกีฬาทีมชาติไทยที่เป็นระบบและยั่งยืนโดยนักกีฬาจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนด**กรอบเวลาในการทำงาน** คือ สามารถทำได้ทันที

(๒) การสนับสนุนการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมทางการกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ การสนับสนุนจากภาครัฐในการพัฒนากีฬานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีข้อจำกัดในเรื่องต่าง ๆ ไม่สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่แผนพัฒนาต่าง ๆ รวมทั้งประชาชนคาดหวัง จึงจำเป็นต้องปฏิรูปทั้งระบบ โดยในส่วนของนักกีฬามักจะประสบปัญหาสำคัญ คือ การสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ จึงต้องขจัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดไปมี**แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการสนับสนุนงบประมาณทั้งในการฝึกซ้อมและร่วมการแข่งขัน
- โครงการสนับสนุนกีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยรัฐวิสาหกิจและเอกชน เพื่อเสริมกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติซึ่งต้องรับภาระหลายด้าน

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีทิศทางในการสร้างนักกีฬาทีมชาติไทยที่เป็นระบบและยั่งยืนโดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนด**กรอบเวลาในการทำงาน** คือสามารถทำได้ทันที

(๓) การพัฒนานักกีฬาทีมชาติเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ในปัจจุบันทิศทางการพัฒนานักกีฬาทีมชาติไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ เนื่องจากประสบปัญหาและข้อจำกัดทั้งในเรื่องงบประมาณ การสนับสนุน ระบบพัฒนาสมรรถภาพ ทักษะ การคัดเลือกและการบริหารจัดการการพัฒนานักกีฬา รวมทั้ง การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ ทำให้ไม่สามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังได้ นอกจากนี้ยังขาดการบูรณาการจากทุกภาคส่วน จึงมี**แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการบูรณาการโครงการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ งบประมาณภาครัฐ เงินสนับสนุนจากรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ฯลฯ เพื่อจัดทำแผนพัฒนานักกีฬาทีมชาติ โดยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้อย่างเต็มรูปแบบ แล้ววางระบบตรวจสอบและกำกับดูแล ให้การปฏิบัติเป็นไปตามแผนที่กำหนด
- โครงการระดมทุนและจัดทำระบบสิทธิประโยชน์ของหุ้นส่วนความสำเร็จ

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือ มีงบประมาณเพียงพอ สามารถใช้จ่ายเงินงบประมาณ ในการพัฒนานักกีฬาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างคุ้มค่าและนักกีฬาทีมชาติไทยสามารถประสบผลสำเร็จ ตามที่คาดหวังของประชาชนโดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๔) การพัฒนาผู้ฝึกสอน โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือในปัจจุบัน ประเทศไทยขาดแคลน ผู้ฝึกสอนชาวไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงการเป็นผู้ฝึกสอนระดับชาติและนานาชาติ ดังนั้น การเรียน การสอน การฝึกกีฬาในโรงเรียนมีปัญหา ผู้ฝึกสอนเพื่อการพัฒนาทีมชาติก็ไม่เพียงพอมีปัญหา โดยที่การแก้ปัญหาการฝึกสอนในประเทศยังไม่ได้รับการแก้ไขในระดับเป็นเลิศเพื่อต่อยอดนักกีฬาทีมชาติ ต้องจ้างผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศจำนวนมาก มีอัตราค่าจ้างสูง และสูงกว่าผู้ฝึกสอนชาวไทยหลายเท่า นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาในการสื่อสารกับนักกีฬา เกิดความไม่เป็นธรรมในการจ้างผู้ฝึกสอนระหว่างผู้ฝึกสอน ชาวไทยและผู้ฝึกสอนต่างประเทศ และระหว่างผู้ฝึกสอนต่างประเทศด้วยตนเอง โดยที่การแก้ปัญหาโดยการ ตั้งเพดานเงินเดือนนั้นไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จึงจำเป็นต้องปฏิรูปทั้งระบบ วางมาตรการและมาตรฐานใหม่ ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพที่ขาดแคลน จึงมี**แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาระดับพื้นฐาน เพื่อเพิ่มปริมาณอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน สำหรับใช้งานให้เพียงพอในประเทศก่อน
- โครงการพัฒนาผู้ฝึกสอนระดับชาติ เพื่อใช้ในการแข่งขันในประเทศ
- โครงการพัฒนาส่งเสริมวุฒิและพัฒนาผู้ฝึกสอนตามมาตรฐานสากลเพื่อทดแทนการใช้ ผู้ฝึกสอนต่างประเทศ ด้วยการส่งไปศึกษา ณ ต่างประเทศ
- โครงการกำหนดเพดานเงินเดือนผู้ฝึกสอนชาวไทยและผู้ชำนาญการจากต่างประเทศ เพื่อให้เหมาะสมตามสภาพและข้อเท็จจริง

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือประชาชน เด็กและเยาวชนจะมีครูฝึก ผู้ฝึกสอนและ ผู้แนะนำการออกกำลังกายตั้งแต่ระดับพื้นฐานขึ้นไป มีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่ใช้งานได้ รวมทั้ง นักกีฬาที่ได้รับการฝึกซ้อม พัฒนาทักษะและศักยภาพต่อยอดไปจนถึงการเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ จะได้รับการพัฒนา ฝึกซ้อมอย่างถูกวิธีจากผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพระดับสากล ซึ่งจะส่งผลต่อผลงานการแข่งขัน ตามที่ประชาชนคาดหวัง มีทิศทางในการสร้างนักกีฬาทีมชาติไทยที่เป็นระบบและยั่งยืน โดยนักกีฬา จำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๕) การพัฒนาผู้ตัดสิน โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือสภาพของปัญหาคลายคลึงกับ ผู้ฝึกสอนแต่การแก้ปัญหายากกว่า เนื่องจากผู้ตัดสินทุกระดับจะต้องมีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานทั้งคุณสมบัติ และจริยธรรม มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาการแข่งขันและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในระดับต่างๆ อย่างมาก การแก้ปัญหานี้ การเพิ่มจำนวนปริมาณและคุณภาพนั้นโดยปกติแล้วจะต้องเป็นไปตามสหพันธ์กีฬาแต่ละชนิด กำหนด มีการเรียน การฝึกปฏิบัติงาน มีการสอบ มีการทดสอบการปฏิบัติ และมีชั่วโมงการตัดสิน สำหรับ ประเทศไทยคงไม่สามารถผลิตผู้ตัดสินตามมาตรฐานนี้ทั้งหมดจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานและคุณสมบัติของ ผู้ตัดสินที่จะใช้งานในประเทศตั้งแต่ระดับพื้นฐานขึ้นไปถึงระดับชาติ จะต้องเป็นไปตามกฎและมาตรฐาน ของสหพันธ์กีฬานั้นๆ จึงมี**แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๓ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการผลิตผู้ตัดสินระดับพื้นฐาน โดยการกำหนดมาตรฐานที่จะใช้งานได้ในแต่ละจังหวัด และพัฒนาให้เพียงพอตามความต้องการ
- โครงการผลิตผู้ตัดสินที่จะใช้งานการตัดสินระดับชาติ สำหรับใช้งานภายในประเทศ
- โครงการส่งเสริมผู้ตัดสินไปฝึกอบรมผู้ตัดสินในระดับนานาชาติ เพื่อเพิ่มวิทยฐานะในระดับสากล

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือประชาชน เด็กและเยาวชนจะเชื่อมั่นในการทำงานของผู้ตัดสิน และมีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพตามมาตรฐานที่ใช้งานได้ในทุกระดับ โดยผู้ตัดสินจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือสามารถทำได้ทันที

(๖) **การกำหนดมาตรฐานและรับรองวิทยฐานะของบุคลากรทางการกีฬาในทุกระดับ** โดยมี **เหตุผลในการปฏิรูป** คือในปัจจุบันบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และแพทย์ เป็นต้น ยังไม่มีมาตรฐานและยังไม่มีกำหนดวิทยฐานะทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในสาขานั้น ๆ จึงมี **แนวทางดำเนินการ (How to)** คือ โครงการกำหนดมาตรฐานเพื่อรับรองวิทยฐานะของบุคลากรทางการกีฬาซึ่ง**สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome)** คือประชาชน เด็กและเยาวชนจะเชื่อมั่นในการทำงานของผู้ตัดสินและมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่ใช้งานได้ในทุกระดับ โดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๗) **การพัฒนาสถานกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ** โดยมี **เหตุผลในการปฏิรูป** คือสถานที่หรือสถานกีฬาสำหรับการพัฒนาและฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติเป็นสิ่งสำคัญของความสำเร็จของนักกีฬา โดยทั่วไปจะต้องมีที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก ควบคู่ไปกับสนามฝึกซ้อมแต่ละชนิดกีฬา ในปัจจุบันมีศูนย์ฝึกหลักอยู่ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยมีไม่เพียงพอ จึงมีการสร้างศูนย์ฝึกเพิ่มเติมขึ้นที่ อำเภอมหากเหล็ก จังหวัดสระบุรี แต่ไม่สามารถใช้แก้ปัญหาได้มากนักเพราะสมาคมกีฬาและนักกีฬานานาชาติต่าง ๆ ไม่นิยมไปใช้เนื่องจากติดปัญหาเรื่องการศึกษาของนักกีฬา ทั้งในเรื่องของเวลาการเดินทาง และระยะทางระหว่างสถานศึกษากับที่ฝึกซ้อมในลักษณะการฝากเรียน โดยศูนย์ฝึกของการกีฬาแห่งประเทศไทยเน้นที่พักเป็นสำคัญ สนามฝึกไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถรองรับการฝึกได้ทุกชนิดกีฬา โดยหลายสมาคมกีฬาได้แก้ปัญหาด้วยการจัดหา และสร้างศูนย์ฝึกของตนเอง เช่น สมาคมกรีฑาร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต ลอนเทนนิสสมาคมสร้างศูนย์ฝึกของตนเองที่เมืองทองธานี และสมาคมตะกร้อฯ กำลังก่อสร้างของตนเองใกล้แล้วเสร็จ เป็นต้น จึงมี **แนวทางดำเนินการ (How to)** รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- **โครงการจัดหาและสร้างสถานกีฬาเพื่อรองรับการเตรียมพร้อมและฝึกอบรมของนักกีฬา** โดยการพัฒนาและปรับปรุงศูนย์ฝึกของการกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีความพร้อมตามมาตรฐานสากล และมีความสมบูรณ์เต็มรูปแบบโดยเฉพาะให้มีสนามฝึกซ้อมให้เพียงพอ
- **โครงการจัดทำศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ ที่อำเภอมหากเหล็ก จังหวัดสระบุรี เป็นศูนย์ทดสอบกีฬาทุกชนิด** รวมทั้ง มีการปรับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด เพื่อการฝึกซ้อมและทดสอบ มีการปรับบรรยากาศให้มีความกดอากาศเหนือระดับน้ำทะเล ตามมาตรฐานการฝึกของศูนย์ฝึกบนพื้นที่สูง เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาก่อนการแข่งขัน
- **โครงการส่งเสริมให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยต่าง ๆ จัดตั้งศูนย์ฝึกขั้นพื้นฐานในส่วนบุคคล** ในลักษณะของการกระจายอำนาจ
- **โครงการส่งเสริมให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยต่าง ๆ จัดตั้งศูนย์ฝึกของตนเอง** พร้อมทั้งจะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์ฝึกนานาชาติที่ทันสมัย ตามมาตรฐานสากล

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือประชาชน เด็กและเยาวชน มีสถานที่และศูนย์ฝึกในการพัฒนาพื้นฐานการเล่นกีฬาตามที่ตนเองมีความถนัดและนิยมชมชอบ รวมทั้งนักกีฬาทีมชาติจะมีสถานที่ฝึกซ้อมที่สมบูรณ์ตลอดช่วงระยะเวลาการพัฒนาเพื่อเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการแข่งขัน และสามารถสร้างความสุขให้แก่ประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน

(๘) การสร้างโอกาสของนักกีฬาไทย ในการเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อสร้างประสบการณ์และสะสมผลงานเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือนักกีฬาไทยโดยเฉพาะนักกีฬาทีมชาติ มีโอกาสในการแข่งขันกีฬารายชนิดไม่มากนัก ทำให้ขาดประสบการณ์และไม่สามารถสร้างผลงานเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้ง ขาดการประเมินผลการฝึกซ้อม ทำให้ไม่ทราบจุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง จึงจำเป็นต้องเพิ่มโอกาสให้นักกีฬาไทยเข้าร่วมประลองความสามารถในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ที่เหมาะสมในช่วงของการพัฒนาให้มากขึ้น ด้วยวิธีการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ย่างต่างประเทศ จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการเสนอตัวขอรับเป็นเจ้าภาพและจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติภายในประเทศ ทั้งมหกรรมกีฬาระดับต่าง ๆ และกีฬาชนิดเดียว เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักกีฬาไทยสามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้มากขึ้น

- โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทางด้านการศึกษาของรัฐและองค์กรอิสระ รวมทั้ง สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยต่าง ๆ เพื่อผลักดัน ส่งเสริม และสนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันในต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือประชาชนคาดหวังในความสำเร็จของนักกีฬาโดยนักกีฬาจำนวนประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน ทุกระดับ จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๙) การสร้างบรรทัดฐานและจริยธรรมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือในระยะเวลาที่ผ่านมา การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชื่อเสียงเกียรติภูมิของชาติที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬา มักเกิดความคลงแคลงใจในเรื่องของการหาผลประโยชน์จากความสำเร็จของนักกีฬาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ซึ่งภาพลักษณ์ของการกีฬาเป็นเรื่องของ Fair play และ Spirit จึงเป็นสังคมที่ดี แต่มีผู้แสวงหาโอกาสเข้ามาทำลายคุณค่าหลัก ๓ ประการของกระบวนการโอลิมปิก คือ Friendship Respect และ Excellent และเกิดปัญหาคอร์รัปชันทางการกีฬาอย่างกว้างขวางทำให้เกิดสภาวะการขาดความรับผิดชอบต่อสังคม จึงต้องปฏิรูปด้านจริยธรรมและจิตสำนึกในสังคมไทยอย่างเร่งด่วนจึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๔ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการอบรมภาวะผู้นำและจริยธรรมทางการกีฬาในทุกระดับ
- โครงการสร้างจิตสำนึกให้แก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ ให้มีจริยธรรมตามปรัชญาทางการกีฬาทั่วไปและตามกระบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement)
- โครงการประกาศเกียรติคุณด้านจริยธรรมทางการกีฬานอกเหนือจากความสามารถทางการกีฬา เพื่อสร้างแรงจูงใจในการสร้างต้นแบบคนไทยใจกีฬา รู้จักคำว่ารู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และคำว่าขอโทษ เพื่อสร้างความสามัคคีและเกิดสันติสุขในสังคมไทย
- โครงการธรรมาภิบาลทางการกีฬา

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือสังคมไทยเป็นสังคมที่น่าอยู่ คนไทยมีจิตสำนึกของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม องค์กรกีฬาทำงานด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เกิดความโปร่งใสในการคัดเลือกตัวนักกีฬารวมทั้ง ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบลดลงโดยประชาชนทั่วประเทศที่อยู่ในวัยออกกำลังกายได้หรืออายุตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ประมาณ ๕๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงานคือ สามารถทำได้ทันที

(๑๐) โครงการศูนย์การเรียนรู้ “หอประวัติศาสตร์เกียรติยศนักกีฬาแห่งประเทศไทย” (Thailand Athletes Hall of Fame) โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับระดับโลกในหลากหลายสาขาของวงการกีฬา เช่น มวยสากล มวยไทย เทนนิส แบดมินตัน สกูเกต ฟุตบอล ยกน้ำหนัก เป็นต้น ซึ่งกว่าจะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับโลก นักกีฬาเหล่านั้น เช่น สุระ แสนคำ หรือเขาทราย แกแล็คซี่ นักมวยสากลแชมป์เปียนโลก สมบัติ บัญชาเมฆ หรือ บัวขาว ป. ประมุข นักมวยไทยระดับโลก ภราดร ศรีชาพันธุ์ นักเทนนิสระดับโลก รักชนก อินทนนท์ หรือ น้องเมย์ แชมป์เปียนโลกแบดมินตันเยาวชน วัฒนา ภูโอบอ้อม หรือ ต๋อง ศิษย์ฉ่อย นักกีฬาสกูเกตอาชีพโลก เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง หรือ ซิโก้ นักฟุตบอลไทยระดับอาเซียนและโค้ชทีมชาติไทย เป็นต้น ได้ผ่านการฝึกซ้อม ฝึกฝนอย่างหนัก ด้วยความมุ่งมั่นและจิตใจที่เข้มแข็ง และสั่งสมประสบการณ์ แข่งขัน รวมถึงการได้รับการสนับสนุนพื้นฐานด้านการกีฬาตั้งแต่เด็ก ทำให้มีความสามารถอันโดดเด่น ประสบความสำเร็จ และสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและประเทศชาติได้ ซึ่งองค์ความรู้ แนวคิด ทักษะ ทักษะ ประสิทธิภาพ และวิธีการฝึกฝนเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของนักกีฬาเหล่านั้น ควรได้รับการรวบรวมและถ่ายทอดให้กับเยาวชนไทย ได้ศึกษาและเรียนรู้ที่มาของความสำเร็จ และเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ แรงผลักดัน และความมุ่งมั่นให้กับเยาวชนไทย ในการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวขึ้นเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในสนามแข่งขันระดับโลก จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) คือ โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ “หอประวัติศาสตร์เกียรติยศนักกีฬาแห่งประเทศไทย” ที่รวบรวมประวัติความเป็นมา แรงบันดาลใจ ทักษะ แนวคิด วิธีการฝึกฝน และระเบียบวินัยของนักกีฬาไทยที่ประสบความสำเร็จในเวทีระดับโลก เพื่อถอดเป็นบทเรียนและถ่ายทอดให้กับเยาวชนไทยได้ศึกษาและเรียนรู้ผ่านระบบมัลติมีเดีย ในรูปแบบนิทรรศการภาพและเสียง วิดีโอ พร้อมกิจกรรม เกมส์ กีฬาคอมพิวเตอร์ และการแจก/จำหน่ายของที่ระลึก และเป็นสถานที่ให้เยาวชนไทย ได้ศึกษาและเรียนรู้บทเรียนความสำเร็จของนักกีฬาระดับโลกของไทย เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและผลักดัน เยาวชนไทยให้เกิดความมุ่งมั่นในการก้าวขึ้นเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงในสนามแข่งขันระดับชาติอาเซียน เอเชีย และระดับโลก รวมทั้ง เชิดชูเกียรตินักกีฬาไทยที่ประสบความสำเร็จในเวทีโลกและสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ซึ่งสิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือมีศูนย์การเรียนรู้ “หอประวัติศาสตร์เกียรติยศนักกีฬาแห่งประเทศไทย” ซึ่งมีข้อมูลนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย แยกตามประเภทกีฬาที่ครบถ้วนและทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีการนำเสนอผ่านระบบมัลติมีเดียที่หลากหลาย โดยให้มีครบถ้วนทั่วประเทศ รวม ๗๗ จังหวัด ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

๗.๔.๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การสร้างสัมพันธภาพและแสดงศักยภาพทางการกีฬาของประเทศไทยในระดับสากล โดยมีการดำเนินการ ๔ แนวทาง ประกอบด้วย

(๑) การจัดการและการสนับสนุนการแข่งขันกีฬาเพื่อสันติสุขและเพื่อความมั่นคง โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือความขัดแย้งของคนในชาติอันเกิดจากความเหลื่อมล้ำ ความแตกต่างทั้งด้านความคิด ทักษะ ความเชื่อ มีวิธีการในการแก้ปัญหาหลากหลายวิธี ซึ่งการกีฬาเป็นเครื่องมือหลักที่ทั่วโลกยอมรับว่าได้ผลดีและประสบความสำเร็จมาแล้วในหลายพื้นที่ หลายประเทศ ในการปฏิรูปประเทศเพื่อให้เกิดความปรองดอง เพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ ซึ่งจะนำมาสู่ความมั่นคง ความสงบสุขของสังคม สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืนการกีฬาสามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในประเทศได้อย่างทั่วถึง จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการกีฬาเพื่อสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- โครงการกีฬาในพื้นที่เพื่อความมั่นคงอื่น เช่น กีฬาตามแนวชายแดน กีฬาชาวไทยภูเขา

กีฬาลุ่มแม่น้ำโขง เป็นต้น

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือความสงบสุข ความรักสามัคคี ของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดชายแดนใต้และในพื้นที่ความมั่นคงอื่น ๆ จำนวนประมาณ ๑๐ ล้านคน เป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๒) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการกีฬา โดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือ ภูมิประเทศและ ภูมิอากาศของไทยมีความได้เปรียบในเรื่องการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทั้งภูมิอากาศและภูมิประเทศ ที่หลากหลาย เป็นคุณ กล่าวคือ อุปสรรคที่เกิดจากสภาพอากาศมีน้อย จึงมีความเหมาะสมที่จะเก็บตัวฝึกซ้อม ทางการกีฬาได้ เพียงแต่ควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ทางด้านการกีฬาบ้างเพื่อให้ฝึกซ้อมได้ ทุกสภาพอากาศทั้งกีฬากลางแจ้งและกีฬาในร่มก็จะเป็นศูนย์ฝึกที่มีความพร้อม จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นประเทศแห่งสุขภาพและเป็นศูนย์เก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาของโลก

- โครงการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาคมกีฬาที่มีความพร้อมได้สร้างและพัฒนาศูนย์ฝึกที่สมบูรณ์ สามารถฝึกซ้อมได้ทุกสภาพอากาศ พร้อมกับ กำหนดแนวทางในการต้อนรับและให้บริการแก่ แขกเยือน และมิตรประเทศในชนิดกีฬานั้น ๆ

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือนักกีฬาไทยได้รับการพัฒนาโดยปราศจากอุปสรรค ในชนิดกีฬานั้น ๆ ส่งผลให้มีผลงานตามที่ประชาชนคาดหวังวงการกีฬามีเครือข่ายและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ประเทศไทยในความร่วมมือซึ่งกันและกันกับมิตรประเทศช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจจากการกีฬาในภาพรวม ได้ส่วนหนึ่งและสามารถสร้างรายได้ให้แก่สมาคมกีฬา และหน่วยงานผู้รับผิดชอบศูนย์ฝึก ช่วยลดภาระ ด้านการเงินและเพิ่มรายได้โดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๓) การสร้างยุวชนผู้นำการกีฬาเพื่อสร้างเครือข่ายในระดับนานาชาติ โดยมีเหตุผลในการ ปฏิรูป คือในการเชื่อมโยงกับเครือข่าย ความสัมพันธ์ทางการกีฬาในระดับนานาชาติ เพื่อความสัมพันธ์ที่ดี ในอนาคตต้องสร้างตั้งแต่ระดับเยาวชนเพื่อเข้าสู่สังคมกีฬาโลก เครือข่ายทางการกีฬาในสังคม ยังไม่พบว่ามี การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างชัดเจน จำเป็นต้องปฏิรูปให้เยาวชนไทยเข้าไปมีส่วนร่วมทุกบริบท เนื่องจาก โลกแคบลงด้วยเทคโนโลยี จึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๖ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการจัดค่ายเด็กและเยาวชนทางการกีฬา
- โครงการส่งเยาวชนไทยไปเป็นอาสาสมัครทางการกีฬา
- โครงการแข่งขันกีฬาระดับเยาวชน ASEAN ให้มีการแข่งขัน Youth SEA Games (เดิม คือ Asian School Games)
- โครงการจัดทำฐานข้อมูลและสร้างกลุ่มเยาวชนเข้มแข็งเพื่อถ่ายทอดความรู้สู่สังคมไทย
- โครงการรื้อฟื้นค่ายลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ระดับนานาชาติ
- โครงการพัฒนาด้านภาษาและหลักการกีฬา

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือสร้างอนาคตให้คนรุ่นใหม่ทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๑๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์มีความก้าวหน้า ทันสมัย ทั้งในสังคมไทยและสังคมโลกซึ่งจะช่วยสร้าง บรรยากาศของคำว่า “กีฬาเป็นภาษาสากล” ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน คือ สามารถทำได้ทันที

(๔) การสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการกีฬาให้แก่เยาวชนและคนไทย ในการรับชม การเชียร์กีฬา ผ่านสื่อของรัฐโดยมีเหตุผลในการปฏิรูป คือในปัจจุบันการจัดการแข่งขันกีฬา ต่างๆนั้นประชาชนตื่นตัวมากพอสมควร แต่วัฒนธรรมทางการกีฬา เช่น การชม การเชียร์ การเล่นกีฬา ซึ่งประชาชนยังไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ทั้งๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่ก็อยากจะมีส่วนร่วม และปฏิบัติตามที่ เห็นจากสื่อในต่างประเทศ ให้ไปตามกฎ จารีตประเพณีที่ดีงาม แต่รัฐยังไม่ได้ส่งเสริม ไม่มีระบบการสื่อสาร หรือมีต้นแบบที่ดีจึงมีแนวทางดำเนินการ (How to) รวม ๒ โครงการ ประกอบด้วย

- โครงการเผยแพร่วัฒนธรรมทางการกีฬาผ่านสื่อต่างๆ ของรัฐ โดยเฉพาะสื่อทางด้านการกีฬา เช่น จดรายการวิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์รวมทั้งจัดทำนวัตกรรมสื่อทางด้านการกีฬา เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ดี เพื่อเผยแพร่โดยเฉพาะให้เข้าถึงระดับเยาวชนอย่างทั่วถึง
- โครงการรวมใจคนไทยรักชาติด้วยการเชียร์นักกีฬาทีมชาติไทย ด้วยการเผยแพร่ การแข่งขันต่าง ๆ ที่มีนักกีฬาไทยเข้าร่วม

สิ่งที่ประชาชนได้รับ (Outcome) คือประชาชนมีความรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถของคนไทย สามารถสร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการร่วมใจเชียร์ส่งผลให้สังคมไทยเกิดความรัก สามัคคี มีพื้นฐานจิตใจเป็นนักกีฬาโดยประชาชนทั่วประเทศจำนวน ประมาณ ๖๕ ล้านคน จะเป็นผู้ได้รับ ประโยชน์ ทั้งนี้ สามารถกำหนดกรอบเวลาในการทำงานคือสามารถทำได้ทันที

ทั้งนี้ สามารถสรุปประเด็นยุทธศาสตร์ ทั้ง ๖ ประเด็น ดังปรากฏในตารางการกำหนดกระบวนการ และรูปแบบของค์การ และตารางการจัดลำดับความเร่งด่วนของยุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติตามที่แนบ

๗.๕ ประเด็นการปฏิรูปที่สำคัญ

๗.๕.๑ ด้านการปฏิรูปโครงสร้างทางการกีฬา

จากการศึกษา วิเคราะห์ที่ได้ดำเนินการมา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

(๑) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นการปฏิรูป : การตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้นใหม่
ขั้นตอน

- สำรวจความพร้อมด้านกายภาพ ด้านวิชาการ และด้านบุคลากร
- แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาโครงสร้าง อาทิ คณะวิชา ภาควิชา หลักสูตรที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนจัดตั้งมหาวิทยาลัยฯ นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประเด็นกฎหมาย

- ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

ทั้งนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นของภาคประชาชนและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ว่า ควรจะต้องมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้นใหม่ซึ่งในการนี้คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาโครงสร้างการกีฬาจึงได้นำเสนอร่างการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งมีรายละเอียดตาม **ผนวก ค : ร่างการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ**

(๒) การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นการปฏิรูป : การตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ ในลักษณะคณะกรรมการกำหนด นโยบายและกำกับดูแลด้านการกีฬาของประเทศไทย

ขั้นตอน

- จัดทำนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ
- กำหนดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่
- จัดทำแผนการจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาตินำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประเด็นกฎหมาย

- ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

ทั้งนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นของภาคประชาชนและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ว่าควรจะต้องมีการจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติขึ้นใหม่ ซึ่งในการนี้คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษากฎหมายการกีฬาและคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาโครงสร้างการกีฬาจึงได้นำเสนอร่างการจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งมีรายละเอียดตาม **ผนวก ง : การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ**

(๓) การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

ประเด็นการปฏิรูป : การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งกระทรวงการกีฬา เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างโครงสร้างกระทรวงกีฬา
- แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกีฬา
- สืบหาสภาพด้านกายภาพ อัตรากำลัง
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ภายใน ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑

ประเด็นกฎหมาย

- แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕
- แก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวงที่บัญญัติในเรื่องภารกิจและการจัดส่วนราชการภายในกระทรวง

ทั้งนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นของภาคประชาชนและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ว่าควรจะต้องมีการจัดตั้งกระทรวงการกีฬาขึ้นใหม่ ซึ่งในการนี้คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาโครงสร้างการกีฬา จึงได้นำเสนอร่างการจัดตั้งกระทรวงการกีฬา ซึ่งมีรายละเอียดตาม **ผนวก ค : การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

๗.๕.๒ การปฏิรูปการบริหารจัดการทางการกีฬา

(๑) การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเด็นการปฏิรูป : การตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรการปฏิรูป จัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างโครงสร้างสถาบันฯ
- แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของสถาบันฯ
- สํารวจสภาพด้านกายภาพ อัตราค่าล้ง
- จัดทำข้อพิจารณานําเสนอคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ทั้งนี้ จากการรับฟังความคิดเห็นของภาคประชาชนและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ว่าควรจะต้องมีการจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งในการนี้ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา โดยคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาศึกษาการบริหารจัดการด้านการกีฬา จึงได้นำเสนอร่างการจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งมีรายละเอียดตาม **ผนวก ง : การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย**

(๒) การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา

ประเด็นการปฏิรูป : การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬา

มาตรการปฏิรูป วางแผน กำหนดนโยบาย และดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาของประเทศในภาพรวม

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการและกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อจัดทำแนวนโยบายและแผนปฏิบัติการ
- เสนอแผนนโยบายต่อหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง

ระยะเวลาดำเนินการ

- (๑) ขั้นตอนเตรียมการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป
- (๒) ภายหลังจากแผนปฏิรูปการกีฬาและพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ประกาศใช้แล้ว สามารถดำเนินการได้ทันที

(๓) การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

ประเด็นการปฏิรูป : การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

มาตรการปฏิรูป ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาความร่วมมือให้ภาคเอกชน ภาครัฐ และท้องถิ่น

ขั้นตอน

- จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกีฬา
- จัดทำแผน กำหนดแนวนโยบาย เสนอแนะความจำเป็นในการแก้ไขข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ให้คำปรึกษาต่อผู้มีอำนาจในการจัดการด้านอุตสาหกรรมกีฬา และสิทธิประโยชน์
- เสนอร่างโครงสร้าง/แผน/ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬาและสิทธิประโยชน์

ระยะเวลาดำเนินการ

- (๑) ขั้นตอนเตรียมการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป
- (๒) ภายหลังจากแผนปฏิรูปการกีฬาและพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ประกาศใช้แล้ว สามารถดำเนินการได้ทันที

๗.๕.๓ การปฏิรูปด้านกฎหมายกีฬา

ประเด็นการปฏิรูป : การตราพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

มาตรการปฏิรูป การจัดทำพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทของการกีฬาของชาติขึ้นใหม่ทั้งฉบับ

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายฯ
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประเด็นกฎหมาย

- ตราพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

๗.๕.๔ การปฏิรูปด้านการพัฒนาการกีฬา

การจัดทำนโยบายและแนวทางในการผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นการปฏิรูป : การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

มาตรการปฏิรูป จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนาการกีฬาของชาติในองค์รวม

ขั้นตอน

- แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างนโยบายและแผนระดับชาติฯ
- แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาร่างนโยบายและแผนระดับชาติฯ
- จัดทำข้อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี

ระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ ปี เริ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

๗.๖. ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อ ๕

จากการปฏิรูปการกีฬาทั้ง ๔ ประเด็น ตามข้อ ๕ สรุปผลที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินงาน ดังนี้

๗.๖.๑ ผลลัพธ์

(๑) ประชาชนมีร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพดีและสามารถร่วมกิจกรรมออกกำลังกายและ กิจกรรมกีฬาได้อย่างทั่วถึงและทุกกลุ่ม รวมทั้งมีจิตสำนึก มีความสามัคคี สร้างนิสัยความมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ด้วยการมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาที่มีมาตรฐาน มีองค์ความรู้เพื่อการส่งเสริมสุขภาพและ สร้างทักษะในการสร้างสุขภาวะของประชาชน และสถานที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

(๒) มีสถาบันการศึกษาที่พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาด้วยการดูแลด้านการศึกษา ชั่วโมงฝึกฝน ประสบการณ์ และหลักสูตรให้แก่นักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาผู้สนใจได้อย่างเต็มที่ตลอดจน ประชาชน จะมีอัตราการเข้าเรียน และระดับการศึกษาที่มีความหลากหลายสูงขึ้นในคณะวิชาทั้งพลศึกษา วิทยาศาสตร์ การกีฬาและวิชาอื่นๆ ที่จะเป็นคลังความรู้ หรือคลังสมองที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

(๓) มีบทบัญญัติของกฎหมายการกีฬาที่รองรับภารกิจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และกำหนด บทบาทของผู้รับผิดชอบการกีฬาให้เกิดความชัดเจนและเป็นเอกภาพ

(๔) มีหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านการศึกษา อาทิ วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ทันสมัยบนพื้นฐานของความครบถ้วน ทั้งในเรื่องการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนและการพัฒนานักกีฬาให้สามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศ

(๕) มีผู้แทนของผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬาเข้ามามีบทบาท เสนอแนะการกำหนดนโยบายและการกำกับดูแล การปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนาการกีฬาเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชน

(๖) มีนโยบายและแผนการพัฒนาการกีฬาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศ

๗.๖.๒ ผลกระทบ

ผลกระทบเชิงบวก

- (๑) การมีคำว่า “การกีฬา” ปรากฏในรัฐธรรมนูญ จะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อย่างเท่าเทียม ทัวถึง และเป็นธรรม
- (๒) เกิดกระทรวงที่มีโครงสร้างกะทัดรัด เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความคล่องตัว ในการปฏิบัติราชการที่ให้บริการสังคมทุกระดับ
- (๓) เกิดการสร้างงาน และการลงทุนในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เสริมสร้างเศรษฐกิจ ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการเติบโตด้านธุรกิจกีฬาของโลก
- (๔) ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจทั่วประเทศ ๗๔,๙๖๕ หมู่บ้าน ๗,๘๕๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลดความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม สร้างพลเมือง ที่มีคุณภาพและสังคมสันติสุข

ผลกระทบเชิงลบ

- (๑) มีแนวโน้มที่จะเกิดอาชญากรรมทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น อาทิ การพนัน การล้มบอล เป็นต้น
- (๒) การจัดโครงสร้างใหม่ส่งผลกระทบต่อด้านการบริหารจัดการด้านบุคลากรในโครงสร้างเดิม

๗.๗ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามผลลัพธ์ในข้อ ๖.

๗.๗.๑ การตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

- ๑.๑) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๓,๐๐๐ คน มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
- ๑.๒) นักกีฬาในระดับเยาวชน จำนวน ๒,๐๐๐ คน มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย
- ๑.๓) จำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษา ปีละ ๓,๐๐๐ คน
- ๑.๔) จำนวนบัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต ปีละ ๔,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

- ๒.๑) นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น
- ๒.๒) นักกีฬาเยาวชนได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาทางการกีฬาที่ตนเองต้องการ
- ๒.๓) ชุมชน สังคม มีบัณฑิตทางการกีฬาในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศ
- ๒.๔) มีผลงานวิจัยและสาขาวิชาที่สนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา
- ๒.๕) เป็นศูนย์กลางข้อมูลและมีผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

๗.๗.๒ การตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

- ๑.๑) ประชาชนได้รับการบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา กว่า ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน
- ๑.๒) นักกีฬาในระดับชุมชน สังคม ประเทศ ในทุกชนิดกีฬา ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

- ๒.๑) ประชาชนได้รับความรู้ ทักษะ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๒.๒) นักกีฬาในระดับชุมชน สังคม ประเทศ มีสมรรถภาพทางกายที่มีคุณลักษณะตาม หลักการพัฒนาคุณภาพมนุษย์

๒.๓) เป็นศูนย์กลางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศและของอาเซียน

๒.๔) มีผลงานทางการวิจัยและทดลอง

๗.๗.๓ การตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกีฬาของชาติ พ.ศ.

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

องค์กรทางการกีฬา ชมรม สมาคม สโมสร ในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด มีความถูกต้องตามข้อกำหนดทางกฎหมาย กว่า ๑๒,๐๐๐ ชมรม สมาคม สโมสร ทั่วประเทศ

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

องค์กรทางการกีฬาและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา สามารถดำเนินกิจกรรมทางการกีฬาได้อย่างถูกต้องตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๗.๗.๔ การตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

ประชาชนและองค์กรกีฬาในประเทศได้รับประโยชน์ทางการกีฬาในระดับชาติ โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนกว่า ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

รัฐและองค์กรกีฬาสามารถกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานด้านการกีฬาในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศในอนาคต

๗.๗.๕ การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

เยาวชนและประชาชนของประเทศได้รับการพัฒนาตามนโยบายและแผนกว่า ๕๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

รัฐและองค์กรกีฬาสามารถกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานด้านการกีฬาในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศในอนาคต

๗.๗.๖ การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬา

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

๑.๑) เด็ก และเยาวชน ได้รับการบริการกีฬาขั้นพื้นฐาน กว่า ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๒) ประชาชนอยู่ในความดูแลและบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

๑.๑) มีการพัฒนาภาคประชาชนด้านสุขภาพพลานามัยให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

๑.๒) เกิดการพัฒนาเด็กกีฬา เด็ก เยาวชน ในระดับหมู่บ้าน ตำบล อย่างต่อเนื่องยั่งยืน

๑.๓) มีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาที่มีมาตรฐาน ให้บริการอย่างเท่าเทียม ทั่วถึง และเป็นธรรม

๑.๔) การพัฒนาวัฒนธรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคนไทย

๗.๗.๗ การดำเนินการตามวาระการปฏิรูปการศึกษา หรือยุทธศาสตร์การศึกษารัฐชาติ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับการบริการด้านการศึกษา จำนวนประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

เด็ก เยาวชน และประชาชนในประเทศไทยมีคุณภาพชีวิต มีสุขภาพ มีการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างถูกต้องตามแนวทางในการพัฒนาประเทศ

๗.๗.๘ การตั้งกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวชี้วัดแสดงความสำเร็จ

๑) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงปริมาณ

๑.๑) ประชาชน ได้รับการบริการด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคนคิด
ทางการศึกษา จำนวนประมาณ ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๒) มีนักกีฬาและผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ประมาณปีละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ คน

๑.๓) ประเทศจะมีรายได้จากกีฬาและอุตสาหกรรมกีฬา ไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒) ตัวชี้วัด แสดงความสำเร็จ เชิงคุณภาพ

๒.๑) หน่วยงานการบริการประชาชนด้านการศึกษา ได้ให้บริการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
วิถีชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคนคิด การงานอาชีพ ส่งผลต่อการ
พัฒนากำลังคนของประเทศในอนาคต

๒.๒) มีองค์กรกำกับดูแล และบริหารจัดการด้านการศึกษาเป็นการเฉพาะ หน่วยงานของรัฐ
มีขนาดเล็กกลาง สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว ทันท่วงทีและ
ครอบคลุม

๒.๓) ระบบการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาของประเทศมีความเป็นเอกภาพ โดยใช้การกีฬา
เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความสามัคคี และสันติสุข

๒.๔) สามารถขับเคลื่อนการดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และ
ประเด็นการปฏิรูปที่กำหนด

๗.๘. กรอบความคิดรวบยอด

เมื่อพิจารณาการปฏิรูปการศึกษาในภาพรวม สิ่งที่จะต้องกำหนดให้เป็น **ตัวแปรพื้นฐานสำคัญ**
ในการปฏิรูปการศึกษา ประกอบด้วย

○ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการกีฬา ซึ่งมีสาระสำคัญใน บทที่ ๔ ข้อ ๒.

○ การเลือกใช้ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการ ซึ่งมีสาระสำคัญ
ในบทที่ ๕ ข้อ ๔.

○ ผู้ขับเคลื่อนที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นผู้ประสานการปฏิบัติระหว่างการใช้ยุทธศาสตร์ให้บรรลุผล
ตามกรอบวิสัยทัศน์ประเทศไทย ประกอบด้วย กลไกภาครัฐ ความร่วมมือภาคธุรกิจ และความร่วมมือ
ของภาคประชาสังคม

○ กรอบวิสัยทัศน์ประเทศไทย ซึ่งกำหนดไว้ ๓ ประการ คือ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

โดยสามารถร้อยเรียงและเชื่อมโยงตัวแปรพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการกีฬาแล้วคือ

ประการที่ ๑ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นการพัฒนาขั้นพื้นฐานโดยมุ่งเน้นในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต อันประกอบด้วย สุขภาพร่างกายจิตใจ วินัย ทัศนคติ พฤติกรรมของประชาชนและนักกีฬา

ประการที่ ๒ : การสร้างชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็ง โดยพิจารณาดำเนินการในเรื่องของการกำหนดโครงสร้าง การยกร่างกฎหมายและแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย การสนับสนุนการสร้างศักยภาพของพลเมืองและการสร้างสังคมสันติสุข

ประการที่ ๓ : การส่งเสริมเศรษฐกิจจากการกีฬา โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของชาติ เพื่อการสร้างเสริมนักกีฬาทั้งสมัครเล่นและอาชีพ ผู้สนับสนุนการกีฬา ผู้ประกอบการทั้งด้านอุตสาหกรรมการกีฬา พาณิชยกรรมและการบริการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา พร้อมทั้งพิจารณาส่งเสริมในเรื่องสิทธิประโยชน์ อาทิ มาตรการภาษี การประกอบอาชีพ การประกอบธุรกิจ และการสนับสนุนอื่นๆ

ประการที่ ๔ : การขับเคลื่อนนโยบายภาครัฐและกำหนดโครงสร้างทางการกีฬา โดยการกำหนด การกำกับดูแล การสร้างระบบการขับเคลื่อน การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ อันประกอบด้วย การใช้ประโยชน์จากบทบัญญัติกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ รวมถึง การกำหนดโครงสร้างทางการกีฬาที่พร้อมรองรับการกีฬาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฯ

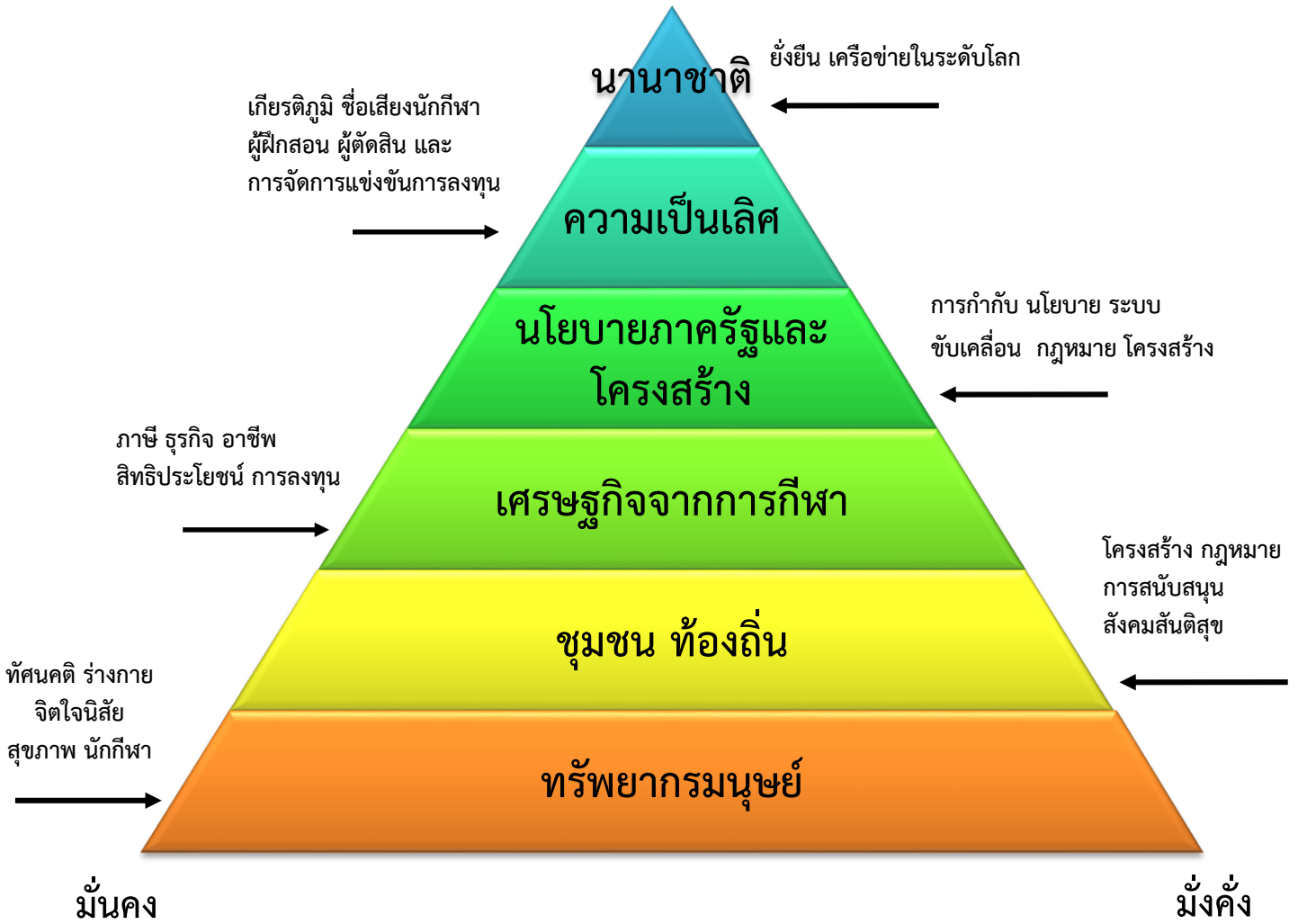
ประการที่ ๕ : การพัฒนาความเป็นเลิศในทางกีฬา โดยการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาองค์ความรู้ทางการกีฬาที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศในมหกรรมกีฬาด้วยการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิตั้งแต่ระดับเยาวชน ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ จนต่อยอดไปสู่ระดับโลก อันประกอบด้วย การพัฒนานักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน รวมถึงการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ

ประการที่ ๖ : การพัฒนาความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายในระดับนานาชาติ โดยการส่งเสริมให้หน่วยงานทางการกีฬาของประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีสัมพันธภาพกับเครือข่ายการกีฬาในระดับนานาชาติเพื่อสร้างความทัดเทียมอย่างมีมาตรฐานสากล และมีความทันสมัยนำไปสู่การสร้างเครือข่ายทางการกีฬาทั้งในระดับภูมิภาค ระดับทวีป และระดับโลกอย่างยั่งยืน

ซึ่งหากพิจารณาถึงการเชื่อมโยงตัวแปรพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการกีฬาทั้ง ๖ ประการแล้ว จะเห็นได้ว่า ตัวแปรพื้นฐานฯ ดังกล่าว สามารถตอบสนองวิสัยทัศน์ของชาติ คือ **มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน** โดยมีสาระสำคัญกล่าวคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการสร้างชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งนำมาสู่ความ**มั่นคง**ของชาติอันมีรากฐานจากประชาชนและสังคม มีการใช้เศรษฐกิจจากการกีฬาในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของชาติให้บังเกิดความ**มั่งคั่ง** ทั้งยังการขับเคลื่อนนโยบายภาครัฐและกำหนดโครงสร้างทางการกีฬา ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความเป็นเลิศในทางกีฬาต่อยอดไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายในระดับนานาชาติอย่าง**ยั่งยืน**

ทั้งนี้ สามารถร้อยเรียงและเชื่อมโยงตัวแปรพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการกีฬา โดยสามารถจัดทำในลักษณะของ**กรอบความคิดรวบยอด** ตามแผนภาพที่ ๑

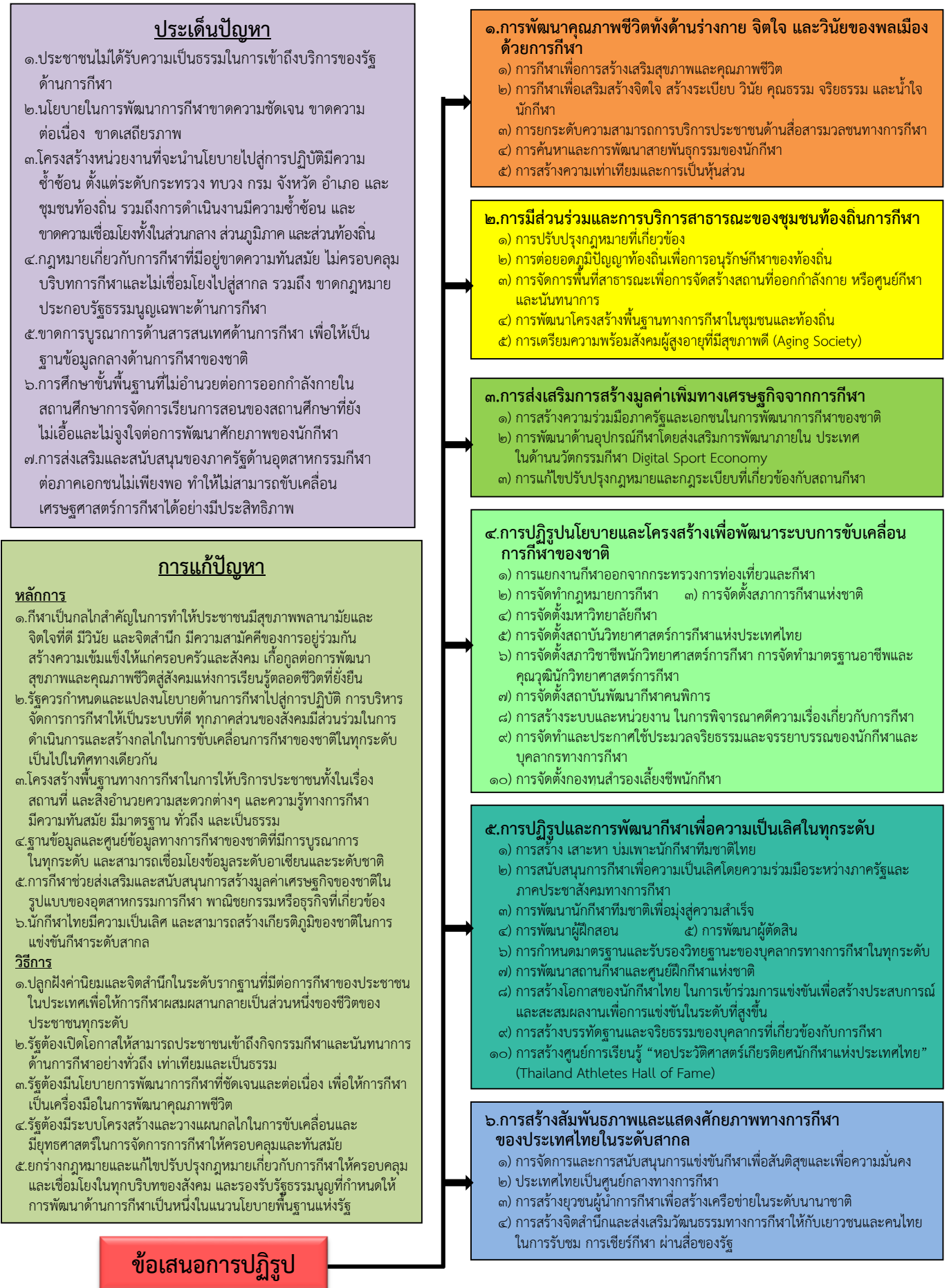
ยั่งยืน

แผนภาพที่ ๑ การเชื่อมโยงตัวแปรพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการกีฬา

(กรอบความคิดรวบยอด)

นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงวาระการปฏิรูปการกีฬาของชาติ ในภาพรวมได้ดังแผนภาพ ที่ ๒ ดังนี้

แผนภาพที่ ๒ การเชื่อมโยงวาระการปฏิรูปการกีฬา

๘. ตัวแปรขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ

การปฏิรูปการกีฬาของชาติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจะต้องดำเนินการให้สำเร็จตามเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๙๕ และเพิ่มเติมในมาตรา ๒๙๕ (๓) จึงต้องมีการเชื่อมโยงกับส่วนราชการ หน่วยงาน และภาคประชาสังคมกีฬาเป็นจำนวนมากที่พร้อมจะขับเคลื่อนกรอบทิศทางของการกีฬาให้เดินไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินการประสบผลสำเร็จคือ **เครือข่ายพันธมิตร** ซึ่งประกอบด้วย

(๑) **กระทรวงการกีฬา**ที่จะต้องจัดตั้งขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับกิจการการกีฬาของประเทศ โดยที่กระทรวงการกีฬานี้ จะจัดตั้งกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และบทบาทหน้าที่ต่างๆ ตาม **พระราชบัญญัติจัดระเบียบการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.** ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติจะได้นำเสนอในโอกาสต่อไป

(๒) **ภาคราชการ** ที่มีภารกิจสอดคล้องกับการกีฬา กล่าวคือ ส่วนราชการระดับกระทรวง ทุกกระทรวงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และส่วนราชการระดับกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องทางอ้อม รวมถึงส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า ส่วนราชการระดับภูมิภาคหรือจังหวัด ส่วนราชการท้องถิ่น ที่รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ

(๓) **ภาคเอกชน** ได้แก่ อุตสาหกรรมกีฬา ผู้ประกอบการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เป็นต้น

(๔) **องค์การบริหารท้องถิ่น**ที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่บริการ

(๕) **คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์** และคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย

(๖) **สถาบันการศึกษาด้านการกีฬา** ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดการเรียนการสอนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โรงเรียนกีฬา เป็นต้น

(๗) **การกีฬาแห่งประเทศไทย** และสมาคมกีฬาทุกประเภททั้งสมาคมกีฬาทั่วไป สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาจังหวัด ที่รับผิดชอบกีฬาเพื่อความบันเทิง และกีฬาเพื่อการอาชีพ

(๘) **สื่อมวลชน**

(๙) **ประชาชนทุกกลุ่มและทุกประเภท**

(๑๐) **ภาคอื่นๆ**

ทั้งนี้ สามารถเชื่อมโยงตัวแปรขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จหรือเครือข่ายพันธมิตร ตามแผนภาพที่ ๓

แผนภาพที่ ๓ การเชื่อมโยงตัวแปรขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จหรือเครือข่ายพันธมิตรการกีฬา

อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปการกีฬาที่คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ ได้นำเสนอตามยุทธศาสตร์นี้ ก็ยังปรากฏทั้งข้อดีและข้อจำกัดในการพิจารณา ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

๘.๑ ข้อดีของผลการพิจารณา

ผลคาดหวังที่สำคัญอันเกิดจากการปฏิรูปการกีฬาหรือข้อดีของผลการพิจารณา คือ *ผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างที่มีต่อประเทศไทยและประชาชนในประเทศไทย* สามารถสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัย จิตใจที่ดี มีวินัย และมีจิตสำนึกของการอยู่ร่วมกัน กับสร้างความเข้มแข็งให้แก่ครอบครัวและสังคม ตลอดจน เกื้อกูลต่อการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยั่งยืนของประชาชน

(๒) การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการสร้างวินัย จิตสำนึก ความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬาของคนในชาติ การกีฬาเป็นเครื่องมือในการลดความรุนแรงและสร้างสันติสุขของคนในชาติ

(๓) โครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาที่ให้บริการแก่ประชาชนทั้งในเรื่องสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและความรู้ทางการกีฬามีความทันสมัย มีมาตรฐาน ทัวถึงและเป็นธรรม

(๔) นักกีฬาของไทยมีความเป็นเลิศและสามารถสร้างเกียรติภูมิของชาติในการแข่งขันกีฬาในระดับสากล

(๕) การกีฬาช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของชาติในรูปแบบของอุตสาหกรรมกีฬา และพาณิชย์กรรมหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) รัฐสามารถแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บริการด้านการศึกษาแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

(๗) การบริหารจัดการการกีฬามีระบบที่ดีและทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

(๘) การมีฐานข้อมูลและศูนย์ข้อมูลทางการกีฬาอย่างบูรณาการของชาติในทุกระดับ และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลในระดับ ASEAN และนานาชาติ

(๙) กลไกในการขับเคลื่อนการกีฬาของชาติทุกระดับเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถส่งเสริมให้องค์กรบริหารท้องถิ่นขับเคลื่อนกิจกรรมการกีฬาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่บริการ

(๑๐) ยกร่างกฎหมายและแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เพื่อรองรับรัฐธรรมนูญให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงในทุกบริบทของสังคม

๘.๒ ข้อจำกัดของผลการพิจารณา

แม้ว่า แนวทางในการปฏิรูปการกีฬาจะได้มีการพัฒนาไปสู่การรองรับเจตนารมณ์ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม แต่สิ่งที่จะต้องประสบและอาจเป็นข้อจำกัดของการดำเนินงานในอนาคตประกอบด้วย

(๑) กระแสของการไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรเพราะอาจเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้ตนเองได้รับความกระทบกระเทือนในเรื่องภาระงาน ตำแหน่ง ลำดับอาวุโสหรือปริมาณงานที่ต้องเพิ่มขึ้น ฯลฯ ซึ่งอาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร และการบริหารจัดการอันเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการและการบริหารงบประมาณ

(๒) ทักษะของผู้เกี่ยวข้องและประชาชนที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการกีฬาจึงทำให้พิจารณาว่าการกีฬาเป็นเพียงการแข่งขัน โดยมองข้ามการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต

(๓) นโยบายการบริหารจัดการของภาครัฐที่ผ่านมาขาดความต่อเนื่องและขาดเสถียรภาพมาเป็นเวลานาน หากจะต้องเปลี่ยนแปลงอาจประสบปัญหาในเรื่องของผู้กำหนดนโยบายภาครัฐ

(๔) การขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาในภาพรวมของประเทศ อาทิ ด้านสถานที่เล่นกีฬาและอุปกรณ์กีฬา ที่ได้มาตรฐานในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น จึงอาจทำให้การพัฒนาในคราวเริ่มแรกต้องประสบปัญหา

(๕) ความไม่สมบูรณ์ของระบบการบริหารจัดการด้านการกีฬาในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ทั้งในเรื่องนโยบาย การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคลากร จึงอาจทำให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปการกีฬากระทำไม่ได้ต่อเนื่อง

๙. สรุปผลการปฏิรูปการกีฬา

คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์จัดทำแนวทาง และข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปด้านการกีฬาให้สัมฤทธิ์ผล รวมทั้ง มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่สภาปฏิรูปแห่งชาติมอบหมาย โดยคณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ ได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเสนอความเห็น และข้อเสนอแนะในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและเสนอกฎเกณฑ์ที่จะผลักดันให้มีการปฏิรูปเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการกีฬาให้สมบูรณ์ สำหรับนำเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญและสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อดำเนินการต่อไป

จึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกีฬาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ สภาพแวดล้อมภายในสภาพแวดล้อมภายนอก แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับต่าง ๆ ปัญหาและข้อขัดข้องเกี่ยวกับการกีฬา โดยรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีวิจัย ด้วยการสืบค้นข้อมูลจาก ๒ แหล่งข้อมูลคือ (๑) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Document) ประกอบด้วย การประชุมระดมสมอง การประชุมกลุ่มย่อย การประชุมผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง การจัดสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งในกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาครวม ๘ ครั้ง และการสำรวจความคิดเห็นโดยแบบสอบถาม (๒) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Document) เป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมจากข้อมูลเชิงวิชาการ ได้แก่ เอกสารวิจัย กรณีศึกษา บทวิเคราะห์ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจน การสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษา และประมวลผลจากข้อมูลที่ได้รับจากการสรุปผลการประชุมสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการกีฬาของประเทศ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอก (SWOT Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผลการสำรวจโดยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศก่อนนำเสนอเป็นรายงาน แผนปฏิรูปการกีฬา

จากการดำเนินการตามกระบวนการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

๙.๑ การกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นกลไกสำคัญเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่ดีและสังคมที่น่าอยู่ให้กับประชาชนคนในชาติ เป็นเครื่องมือในการรวมจิตใจของประชาชนให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สามารถสร้างและเผยแพร่เกียรติภูมิและความภาคภูมิใจของประเทศชาติ เสริมสร้างสุขภาพพลานามัยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาของชาติในด้านสังคม และสามารถช่วยการสกัดกั้นการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่ขัดต่อวิถีไทยที่แพร่กระจายเข้าสู่ประเทศซึ่งทุกประเทศต่างให้ความสำคัญและผลักดันให้เกิดกิจกรรมการกีฬาต่างๆมากมายอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศไทยนั้น ในทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมาดูเหมือนว่าในระดับนโยบายรัฐได้ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการกีฬา แต่ในทางปฏิบัติแล้วกลับยังไม่มีการพัฒนาให้การกีฬาเกิดประโยชน์ต่อประชาชนที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงสมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปฏิรูปการกีฬาในระดับชาติอย่างเป็นระบบและมีเสถียรภาพ

๙.๒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีสายพระเนตรที่ยาวไกล ทรงทอดพระเนตรเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการกีฬาโดยตลอด และทรงมีพระราชปณิธานที่จะพัฒนาประชาชนภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารใน ๒ ประการ กล่าวคือ

ประการที่หนึ่ง เพื่อให้ประชาชนมีความแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี นำไปสู่การสร้างสังคมที่ดี การเสริมสร้างความรักความสามัคคีของคนในชาติ นำมาสู่การสร้างสังคมที่เป็นสุข และนำมาสู่ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติบ้านเมือง

ประการที่สอง การใช้กีฬาสำหรับเป็นกลไกสำคัญในการสร้างชื่อเสียง และดำรงเกียรติศักดิ์ศรีในเวทีสากล นำมาสู่เกียรติภูมิของชาติและความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ

๙.๓ คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาฯ จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการพัฒนาการกีฬาไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา รวม ๒ ประการ กล่าวคือ

ประการที่ ๑ การสร้างให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว ทันสมัย มีมาตรฐานและเป็นธรรม

ประการที่ ๒ การขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จึงได้นำเสนอถ้อยคำว่ากีฬาเพื่อให้บรรจุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งในเวลาต่อมาคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณากำหนดถ้อยคำเกี่ยวกับการกีฬาที่จะบรรจุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในมาตรา ๙๕ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

“มาตรา ๙๕ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬา เพื่อความเป็นเลิศในทุกๆระดับ รวมทั้ง จัดให้มีการบริหารจัดการด้านการกีฬา ที่เป็นระบบ ทันสมัย และมีมาตรฐาน อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม”

และยังได้มีการบรรจุเพิ่มเติมไว้ในภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง หมวด ๒ การปฏิรูป เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในมาตรา ๒๙๕ (๓) โดยมีสาระสำคัญ คือ

“มาตรา ๒๙๕ ให้มีการปฏิรูปด้านสังคมตามแนวทางดังต่อไปนี้
(๓) รัฐ หน่วยงานของรัฐ องค์กรบริหารท้องถิ่น และศาสนสถาน ต้องจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้คนในชุมชนใช้ประโยชน์ร่วมกันในการทำ กิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์ทางสังคม กิจกรรมนันทนาการ และกีฬา”

๙.๔ ต่อมาได้มีการศึกษาการดำเนินงานด้านการกีฬาของประเทศจากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง ๕ แผนที่ผ่านมา พบว่า ผลที่ได้รับจากความเพียรพยายามในการพัฒนาการกีฬาของชาติ ตลอด ๒๘ ปี ที่ผ่านมา ไม่ปรากฏว่าจะมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญใดๆ เลยที่จะมองเห็นถึงความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยมี

- (๑) ขาดการประเมินผลของแผนฯ ตามระยะเวลา
- (๒) งบประมาณที่ใช้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด
- (๓) ไม่มีการเผยแพร่การประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมที่สำคัญในแต่ละกิจกรรม
- (๔) ขาดการดำเนินการนำแนวทางและยุทธศาสตร์ของแผน ฯ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็น

รูปธรรม

๙.๕. ผลจากการประชุมสัมมนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านปฏิรูปการกีฬาสามารถสรุปผลในภาพรวมได้ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง มีความเห็นสอดคล้องกันว่าจะต้องมีการบรรจุบทบัญญัติเรื่องการศึกษาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประชาชนชาวไทยไปสู่ความเป็น **พลเมืองคุณภาพ**

ประเด็นที่สอง สมควรตั้งกระทรวงการกีฬาขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อรับผิดชอบงานด้านการกีฬาของประเทศ รวมทั้ง มีโครงสร้างภายในกระทรวงที่เหมาะสมเพื่อรองรับภารกิจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

ประเด็นที่สาม สมควรตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้นใหม่ โดยพิจารณากำหนดโครงสร้างและแนวทางการผลิตนักศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้มีความชัดเจน

ประเด็นที่สี่ สมควรบัญญัติให้มีกฎหมายเฉพาะของการกีฬาที่มีความชัดเจน และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาที่มีอยู่ให้ครอบคลุมถึงการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม รวมทั้ง รองรับหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นในการสนับสนุนด้านการกีฬาให้เกิดความชัดเจน

ประเด็นที่ห้า เห็นว่าแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ มีความเหมาะสมดี แต่ควรพัฒนาโลกซึ่งทำให้เกิดผลในการปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่หก รัฐจะต้องสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาให้ครอบคลุมไปถึงการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้ทั่วถึงในทุกท้องถิ่น ทุกสถานศึกษา และควรตระหนักถึงการเข้าถึงกีฬาของผู้พิการหรือผู้บกพร่องทางร่างกายด้วย

ประเด็นที่เจ็ด ภาครัฐควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เพียงพอ สอดรับกับมาตรฐานสากล โดยกำหนดสิทธิประโยชน์และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

ประเด็นที่แปด สมควรมี สถาบันวิทยาศาสตร์ทางการกีฬาแห่งชาติ ที่เป็นระบบอย่างครบวงจร ทั้งในเรื่องบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้และองค์ความรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชน และเพื่อความเป็เลิศ

ประเด็นที่เก้า สมควรให้มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการกีฬาคนพิการเพื่อเป็นการส่งเสริมด้านคุณภาพ สุขภาพ และอาชีพของคนพิการ และบุคคลกลุ่มพิเศษ เพื่อตอบสนองรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติเรื่องความทั่วถึงและเท่าเทียม

๙.๖ สามารถสรุปประเด็นปัญหาและสิ่งคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิรูปการกีฬาของประเทศคือ **ประเด็นปัญหา**คือไม่สามารถปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาให้อยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งกีฬานำมาซึ่งสุขภาพพลานามัย และสุขภาพจิตใจที่ดี รวมถึงการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้แก่ประชาชน อันเกิดจากขาดระบบเชื่อมโยงงานด้านต่างๆ กอปรกับโครงสร้างพื้นฐานด้านสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรทางการกีฬามีไม่เพียงพอ ตลอดจน บทบัญญัติของกฎหมายไม่ครอบคลุมบริบทการกีฬาได้อย่างทั่วถึง และขาดการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐ จึงทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงบริการของภาครัฐ ทั้งนี้ **สิ่งคาดหวังของประชาชน**ที่พึงมีการปฏิรูปการกีฬาอันเป็นผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม การกีฬาจะต้องตอบสนองสังคมและประชาชนในเรื่องของ **การพัฒนาสุขภาพและพลานามัยของประชาชน**กับเกื้อกูลต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนของประชาชน **การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน**ในการเข้าถึงกิจกรรมกีฬาในรูปแบบต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และระดับท้องถิ่น **การสร้างจิตสำนึกของประชาชน**ในเรื่องความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย การสร้างความปรองดอง การเคารพสิทธิ และการอยู่ร่วมกันของคนในชาติและ **การส่งเสริมกิจกรรมกีฬาเพื่อการสร้างความเข้มแข็ง**ให้แก่สถาบันครอบครัว สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งการปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการเล่น

กีฬาให้อยู่ในวิถีชีวิตและเป็นกิจกรรมครอบครัวของคนไทยให้เป็นรูปธรรม การรณรงค์การใช้กีฬาเพื่อให้เกิดกิจกรรมทางครอบครัวด้วยการมีนโยบายและยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพิ่มความโปร่งใสและมุ่งผลสัมฤทธิ์สู่นักกีฬาและประชาชนมีการพัฒนาการกีฬาทุกประเภทให้ครบถ้วนและทั่วถึง

๙.๗ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาจึงได้พิจารณากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ ดังนี้

๙.๗.๑ วิสัยทัศน์

การกีฬาเป็นกลไกของรัฐในการพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิต สร้างจิตสำนึก ความมีวินัย สร้างคุณค่าทางสังคมไทยอย่างทั่วถึง ส่งเสริมเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดเกียรติภูมิและความภาคภูมิใจของคนในชาติอย่างทัดเทียมกับมาตรฐานสากล

๙.๗.๒ พันธกิจ

(๑) การสร้างนโยบายสาธารณะโดยใช้การกีฬาเป็นกลไกในมิติด้านสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับ มีโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเป็นประจำ

(๓) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยการใช้การกีฬา เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นสู่สากลอย่างยั่งยืน

(๔) การส่งเสริมการประกอบการด้านการกีฬา เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ มีเสถียรภาพโดยเชื่อมโยงกับพลวัตการกีฬาโลก

(๕) การใช้การกีฬาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อส่งผลสู่ความเป็นเลิศ ทางด้านการกีฬา สามารถต่อยอดนำไปสู่การประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๖) การส่งเสริมการใช้การกีฬาเพื่อจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างสันติสุข การใช้กีฬาเพื่อพัฒนาสัมพันธ์ภาพกับมิตรภาพที่ดี สร้างเกียรติภูมิและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนในชาติ

๙.๗.๓ วัตถุประสงค์

(๑) การใช้การกีฬาเป็นกลไกของรัฐในการให้บริการแก่ประชาชนทุกระดับได้อย่างทั่วถึง ทันสมัย มีมาตรฐานและเป็นธรรม

(๒) การแก้ปัญหาสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสันติสุข และสร้างความเป็นธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๓) การส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเริ่มต้นจากชุมชนท้องถิ่น

(๔) สนับสนุนภาคเอกชนและสร้างเครือข่ายทางการกีฬาทุกมิติเพื่อให้ก้าวทันต่อการพัฒนาการกีฬาของโลก

๙.๗.๔ ยุทธศาสตร์

กำหนดชื่อยุทธศาสตร์ว่ายุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติมีประเด็นของการปฏิรูปที่มีแนวทางหลักและเป็นกรอบในการดำเนินงานกล่าวคือการกีฬาเพื่อพัฒนาความมั่นคงเสริมสร้างความมั่งคั่งอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ในยุทธศาสตร์การกีฬาสร้างชาติ ยังประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ในการดำเนินกิจกรรมรวม ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกายจิตใจ และวินัยของพลเมืองด้วยการกีฬา โดยมีการดำเนินการ รวม ๕ แนวทาง คือ

- การกีฬาเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพของพลเมือง รวม ๗ โครงการ
- การกีฬาเพื่อเสริมสร้างจิตใจ สร้างระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และน้ำใจนักกีฬา รวม ๔ โครงการ
- การยกระดับความสามารถการบริการประชาชนด้านสื่อสารมวลชนทางการกีฬา รวม ๔ โครงการ
- การค้นหาและการพัฒนาสายพันธุ์กรรมของนักกีฬา รวม ๕ โครงการ
- การสร้างความเท่าเทียมและการเป็นหุ้นส่วน จำนวน ๑ โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การมีส่วนร่วมและการบริการสาธารณะของชุมชนท้องถิ่น การกีฬา โดยมีการดำเนินการ รวม ๕ แนวทาง คือ

- การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวม ๒ โครงการ
- การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์กีฬาของท้องถิ่น รวม ๓ โครงการ
- การจัดการพื้นที่สาธารณะเพื่อสร้างสถานที่ออกกำลังกาย ศูนย์กีฬา และนันทนาการ รวม ๒ โครงการ
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาในชุมชนและท้องถิ่น รวม ๔ โครงการ
- การเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี (Aging Society) รวม ๔ โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการกีฬา โดยมีการดำเนินการ รวม ๓ แนวทาง คือ

- การสร้างความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการกีฬาของชาติ รวม ๖ โครงการ
- การพัฒนาด้านอุปกรณ์กีฬาโดยส่งเสริมการพัฒนาภายในประเทศ ในด้านนวัตกรรมกีฬา Digital Sport Economy รวม ๔ โครงการ
- การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสถานกีฬา จำนวน ๑ โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การปฏิรูปนโยบายและโครงสร้างเพื่อพัฒนาระบบการขับเคลื่อนการกีฬาของชาติ โดยมีการดำเนินการ รวม ๑๐ แนวทาง คือ

- การแย่งงานกีฬาออกจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน ๑ โครงการ
- การจัดทำกฎหมายการกีฬา รวม ๓ โครงการ
- การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ จำนวน ๑ โครงการ
- การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน ๑ โครงการ
- การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน ๑ โครงการ
- การจัดตั้งสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดทำมาตรฐานอาชีพ และคุณวุฒินักวิทยาศาสตร์การกีฬา รวม ๒ โครงการ
- การจัดตั้งสถาบันพัฒนาการกีฬาคนพิการ รวม ๒ โครงการ
- การสร้างระบบและหน่วยงานในการพิจารณาคดีความเรื่องเกี่ยวกับการกีฬา จำนวน ๑ โครงการ
- การจัดทำและประกาศใช้ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ จำนวน ๑ โครงการ
- การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนักกีฬา จำนวน ๑ โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การปฏิรูปและการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ
โดยมีการดำเนินการ รวม ๑๐ แนวทาง คือ

- การสร้าง เสาะหา บ่มเพาะนักกีฬาทีมชาติไทย รวม ๔ โครงการ
- การสนับสนุนการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมทางการกีฬา รวม ๒ โครงการ
- การพัฒนานักกีฬาทีมชาติเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ รวม ๒ โครงการ
- การพัฒนาผู้ฝึกสอน รวม ๔ โครงการ
- การพัฒนาผู้ตัดสิน รวม ๓ โครงการ
- การกำหนดมาตรฐานและรับรองวิทยฐานะของบุคลากรทางการกีฬาในทุกระดับ จำนวน ๑ โครงการ
- การพัฒนาสถานกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ รวม ๔ โครงการ
- การสร้างโอกาสของนักกีฬาไทย ในการเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อสร้างประสบการณ์และสะสมผลงานเพื่อการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น รวม ๒ โครงการ
- การสร้างบรรทัดฐานและจริยธรรมของบุคลากรทางการกีฬา รวม ๔ โครงการ
- การสร้างศูนย์การเรียนรู้ “หอประวัติศาสตร์เกียรติยศนักกีฬาแห่งประเทศไทย” (Thailand Athletes Hall of Fame) จำนวน ๑ โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การสร้างสัมพันธภาพและแสดงศักยภาพทางการกีฬาของประเทศไทยในระดับสากลโดยมีการดำเนินการ รวม ๔ แนวทาง คือ

- การจัดการและการสนับสนุนการแข่งขันกีฬาเพื่อสันติสุขและเพื่อความมั่นคง รวม ๒ โครงการ
- ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการกีฬา รวม ๒ โครงการ
- การสร้างยูวชนผู้นำการกีฬาเพื่อสร้างเครือข่ายในระดับนานาชาติ รวม ๒ โครงการ
- การสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการกีฬาให้กับเยาวชนและคนไทย ในการชม การเชียร์กีฬา ผ่านสื่อของรัฐ รวม ๒ โครงการ

๙.๗.๕ ประเด็นการปฏิรูปที่สำคัญ

สามารถกำหนดเป็น**ประเด็นการปฏิรูปที่สำคัญ**เพื่อเร่งดำเนินการ รวมวาระการปฏิรูป ๔ ด้าน กล่าวคือ

๑) ด้านการปฏิรูปโครงสร้างทางการกีฬา

- ๑.๑) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- ๑.๒) การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ
- ๑.๓) การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

๒) ด้านการปฏิรูปการบริหารจัดการด้านการกีฬา

- ๒.๑) การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ๒.๒) การปฏิรูปโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา
- ๒.๓) การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬา

๓) การปฏิรูปด้านกฎหมายกีฬา

การตราพระราชบัญญัติการกีฬาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

๔) การปฏิรูปด้านการพัฒนาการศึกษา

การจัดทำนโยบายและแนวทางในการผลักดันแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

ทั้งนี้ สามารถร้อยเรียงและเชื่อมโยงตัวแปรพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการศึกษากว่า
รวม ๖ ประการ ประกอบด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็ง การส่งเสริม
เศรษฐกิจจากการศึกษา การขับเคลื่อนนโยบายภาครัฐและกำหนดโครงสร้างทางการศึกษา การพัฒนา
ความเป็นเลิศในทางกีฬา และการพัฒนาความสัมพันธ์ และสร้างเครือข่ายในระดับนานาชาติ

๙.๘ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปการศึกษาของชาติประสบผลสำเร็จคือ องค์การอันเกิดจาก**เครือข่าย
พันธมิตร** ซึ่งประกอบด้วยกระทรวงการกีฬาภาคราชการ ภาคเอกชน องค์การบริหารท้องถิ่น คณะกรรมการ
โอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย
สถาบันการศึกษาด้านการกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาทุกประเภท สื่อมวลชน ประชาชน
ทุกกลุ่ม และทุกประเภท และภาคอื่น ๆ

บรรณานุกรม

หนังสือ และบทความในหนังสือ

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (๒๕๔๘). การสำรวจความต้องการการวิจัยของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย.
กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (๒๕๔๘). ผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์
การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (๒๕๔๘). แผนแม่บทการวิจัยการกีฬา ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๔๙). กรุงเทพฯ :
ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (๒๕๕๐). ผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์
การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. (๒๕๕๐). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔).
กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. (๒๕๕๖). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙).
กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กีฬาอาชีพ, สำนักงาน. (๒๕๔๘, มกราคม). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย
(พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๑). กรุงเทพฯ : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. [เอกสาร อัดสำเนา].
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.สำนักงาน. (๒๕๕๕). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จำลอง อนันตสุข. (๒๕๕๔). ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก กรณีศึกษา สถาบัน
วิทยุ โทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์. ดุษฎีนิพนธ์ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต
สาขาธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง คณะบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- เฉลิม ชัยวัชราภรณ์, รัชนี ขวัญบุญจันและถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. (๒๕๔๘). การสำรวจความต้องการการวิจัย
ของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ชุมพล ศิลปอาชา. (๒๕๕๒). นโยบายการท่องเที่ยวและกีฬา. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา.
- นารา กิตติเมธีกุล. (๒๕๕๖). ตัวแบบเชิงโครงสร้างของพฤติกรรมการซื้อสินค้าลิขสิทธิ์ทีมสโมสรฟุตบอล
ในไทยพรีเมียร์ลีก ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน. ดุษฎีนิพนธ์ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขา
ธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง คณะบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นันทิ บุญจันทร์. (๒๕๕๕). การพัฒนาตัวแบบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ดุษฎีนิพนธ์ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต
สาขาธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง คณะบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ปรภฏ ศศิประภา. (๒๕๕๔). ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติ.
ดุษฎีนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (๒๕๕๔). การจัดการการกีฬา. สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (๒๕๕๐). การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนากีฬาอาชีพศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย
๗๖ จังหวัด.การกีฬาแห่งประเทศไทย.

ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (๒๕๕๐). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพและแผนปฏิบัติการ.**

การกีฬาแห่งประเทศไทย.

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักงาน. (๒๕๕๐). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔).** กรุงเทพฯ.

พีระ พองดาวิรัตน์. (๒๕๔๙). **อนาคตและความก้าวหน้าของกีฬาอาชีพในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. [อัดสำเนา].

รชนี ขวัญบุญจัน และถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. (๒๕๕๑). **การศึกษาความต้องการในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติไทย.** สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยาศาสตร์การกีฬา, สำนัก. (๒๕๔๘). **วิทยานิพนธ์และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๗.** กรุงเทพฯ : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

ศราวุธ ดิษยวรรธนะ. (๒๕๕๔). **ตัวแบบการสื่อสารการตลาดเพื่อการตัดสินใจเป็นผู้สนับสนุนฟุตบอลไทยพรีเมียร์ลีก.** ดุษฎีนิพนธ์ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง คณะบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สุรวุฒิ มหารมณ, พลเรือเอก. (๒๕๕๖). **การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา Asian Games.** กรุงเทพฯ. ม.ป.ท. [อัดสำเนา].

สุรวุฒิ มหารมณ, พลเรือเอก. (๒๕๕๗). **กว้างใจเกมส์กับทิศทางการพัฒนากีฬาของไทย.** กรุงเทพฯ. ม.ป.ท. [อัดสำเนา].

สุรวุฒิ มหารมณ, พลเรือเอก. (๒๕๕๗). **ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา.** กรุงเทพฯ. ม.ป.ท. [อัดสำเนา].

สุรวุฒิ มหารมณ, พลเรือเอก. (๒๕๕๗). **สถานการณ์และทิศทางการกีฬาไทย.** กรุงเทพฯ. ม.ป.ท. [อัดสำเนา].

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ. (๒๕๔๘). **ยุทธศาสตร์ ๔ ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ.๒๕๔๘ - ๒๕๕๑).** กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

อนุพงษ์ แต่ศิลาปสาธิต. (๒๕๕๔). **ยุทธศาสตร์การจัดการแบรนด์เพื่อการพัฒนาสโมสรฟุตบอลอาชีพไทยพรีเมียร์ลีก.** ดุษฎีนิพนธ์ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง คณะบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

อนุพงษ์ แต่ศิลาปสาธิต, ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (๒๕๕๘). **การตลาดเชิงกิจกรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย.** วารสารวิทยบริการ สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ฉบับปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๒ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๘.

อมรทัตต์ อัครกะพู. (๒๕๕๔). **ยุทธศาสตร์การพัฒนากลยุทธ์สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.** ดุษฎีนิพนธ์ บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง คณะบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

บทความในวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์

จตุพร ณ นคร. (๒๕๕๐, พฤษภาคม). **การวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ.** วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา, ๘ (๘๕), หน้า ๖๔.

สุภาภรณ์ โกเมนเอก, กัญจน์ จันทร์ศรีสุคต และฉิติ ญาณปรีชาเศรษฐ. (๒๕๕๑). **การศึกษาดูงานของคณาจารย์และนิสิตสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ณ ประเทศเกาหลีใต้.** วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ, ๙ (๑), หน้า ๙๙.

สุรศักดิ์ เกิดจันทิก. (๒๕๕๐, พฤษภาคม). การประชุมสภากีฬาเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาสู่ความเป็นเลิศ.
วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา, ๘ (๘๕), หน้า ๙๐.

เอกสารอื่น ๆ

กระทรวงสาธารณสุข. (๒๕๕๖, ตุลาคม) ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และแนวทางการจัดเก็บข้อมูลกระทรวง
สาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (๒๕๕๑, มกราคม). สรุปผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา. เอกสารการประชุมสภากีฬา ๒๕๕๐. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (๒๕๕๑, กุมภาพันธ์). ผลการดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาตามแนวนโยบาย
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. เอกสารการประชุมสภากีฬา ๒๕๕๑.
กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

คณะกรรมการการกีฬา, สภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๔๑). แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกีฬาแห่งชาติ “Thai
Sports Reengineering Plan” (Final Report). รายงานฉบับผู้บริหารจากสภาการกีฬาแห่ง
ประเทศออสเตรเลีย.

สมบัติ ครูพันธ์. (๒๕๔๘). สภาพการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ. มหาวิทยาลัยมหิดล.

Books

Anderson, J. E. (1994). **Public Policy-Making : An Introduction**. (2nd. ed). New York :
Houghton Mifflin Company.

Ann-Soft, H. I. (1995). **Corporate Strategy : an analytic approach to business policy for growth
and expansion**. (3rd edition). New York : McGraw-Hill.

Brown, L. (1997). **Competitive marketing strategy : dynamic manoeuvring for competitive
position**. Melbourne : Nelson ITP.

Chandler, A. D. (1998). **Strategy and structure**. Cambridge. MA : MIT Press.

International Olympic Committee.(1992). “**Olympic Charter**”. Lausanne, Switzerland : Grafos, SA.

Mark, R. K. (1999). **Competitive Strategy**. Harvard Business School Press : Boston.

Mullin, J. B. and Other. (1993). **Sport marketing**. Human Kinetics Publishers.

Quinn, J. B. (1993). **Strategies for change : Logical Incrementalism**. Homewood, IL : Irwin.

Articles

Mauricio, C. (1999). **Do professional sport franchises and professional sports stadiums have
any effect on employment in a city**. Dissertation Abstracts International.

Prangtip Yuvanont. (2007). **Leadership for Excellent Team Management of Sports
Organization Leaders; A case study of Sports Association of Thailand.**24th
Universiade Bangkok 2007 FISU Conference, Bangkok.Thailand.

Prangtip Yuvanont, Anupong Taesillapasathit. (2007). **Event Management for Professional
Golf in Thailand**, SEA Games & Para Games Scientific Congress and 5thBangkok
ASPASP International Congress on Sport Psychology.Thailand.

- Prangtip Yuvanont, Amorntat Akkapoo. (2010). **Thai Youth's Perception on Sustainable Development: A Case Study of Muay Thai**. 27th International Congress of Applied Psychology. Melbourn, Australia.
- Prangtip Yuvanont, Eakachai Pongklin, Somsak Sang-pao. (2010). **The role of Sport and Entertainment for recover football club and repurchase intentions among spectators of football club in Thailand**, Published by University of South Carolina, Department of Sport & Entertainment Management.
- Prangtip Yuvanont, Malee Poomiphak. (2007). **Event Management for Professional Tennis in Thailand**, SEA Games & Para Games Scientific Congress and 5th Bangkok ASPASP International Congress on Sport Psychology. Thailand.
- Prangtip Yuvanont, Natee Boonjan. (2007). **Event Management for Professional Takraw in Thailand**, SEA Games & Para Games Scientific Congress and 5th Bangkok ASPASP International Congress on Sport Psychology. Thailand.
- Prangtip Yuvanont, Prayoon Buristrakul, Nara Kittimetheekul. (2010). **Audience Satisfaction Management of Thai Boxing in Thailand: A Case Study of Lumpini and Ratchadamnern Stadiums**, Published by University of South Carolina, Department of Sport & Entertainment Management. USA.
- Prangtip Yuvanont, Eakachai Pongklin, Somsak Sang-pao. (2010). **The role of Sport and Entertainment for recover football club and repurchase intentions among spectators of football club in Thailand**, Published by University of South Carolina, Department of Sport & Entertainment Management.
- Sport England. (2001) . **Performance measurement for the development of sport**. Journal of Sport Research.

Other Materials

- Brooks, C. M. (1994). Sports Marketing. **Competitive Business Strategies for Sports**. Prentice Hall : Englewood Cliffs, New Jersey, U.S.A.
- Mullin, B. J. (1983) . **Sport Marketing, Promotion & Public Relations**. Main, National Sport Management, INC.

Internet

- www.worldometers.info
www.statista.com
www.un.org

ภาคผนวก ก

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

การกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

การกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพ พลานามัยและจิตใจ รวมทั้งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สิ่งแวดล้อม และประเทศชาตินำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคมในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก จะอาศัยกระบวนการของกีฬา เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม สร้างเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึก ในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น กีฬาจึงเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์กรของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศ จึงได้มีการสนับสนุนให้มีการใช้กีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรในชาติ

กีฬายังเป็นความภาคภูมิใจของคนทุกชาติ ทุกศาสนา สร้างความสุขใจให้กับคนในชาติ กีฬายังสร้างคน ให้เป็นคนที่มีคุณภาพ มีความเข้มแข็งของจิตใจ มีความเคารพซึ่งกันและกัน รู้รักสามัคคี รู้จักให้อภัย และมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เป็นเป้าหมายที่จะพัฒนาจิตใจของคน แล้วให้คนเหล่านี้ช่วยกันสร้างชาติ ให้มีความรุ่งเรืองต่อไป

ปัจจุบันการกีฬาได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต อุตสาหกรรมกีฬามีความเติบโตอย่างรวดเร็ว มีกิจกรรมกีฬาที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญทางการกีฬาด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น การแข่งขันกีฬารายการต่าง ๆ ทั้งระดับชาติ และนานาชาติ การแข่งขันกีฬาอาชีพ ซึ่งจะต้องมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน ผู้จัดการแข่งขัน ผู้บริหารกีฬา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กำลังเป็นเรื่องท้าทายการพัฒนากีฬาของประเทศต่าง ๆ

การพัฒนาศักยภาพทางด้านกีฬาของประเทศให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับโลกจากการศึกษาพบว่า ประเทศที่ประสบความสำเร็จจะมีการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาอย่างเป็นระบบ เช่น การส่งเสริม และสนับสนุน การออกกำลังกายและกีฬาแก่เยาวชน และประชาชนอย่างถูกหลักวิธี ซึ่งจะต้องมีบุคลากรทางการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการไปขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆหรือการพัฒนาที่ตั้งแตกระดับพื้นฐาน จนถึงกีฬาเพื่อความเป็นเลิศหรือกีฬาเพื่อการอาชีพ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นต้องมีผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในการดำเนินงานกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยยังมีบุคลากรดังกล่าวไม่เพียงพอ รวมทั้งยังขาด องค์กรความรู้ในบางด้าน โดยสถาบันการศึกษาจัดการศึกษาไม่ครอบคลุมในศาสตร์ดังกล่าว ดังนั้นการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงเป็นแนวทางที่ทำให้การพัฒนากีฬาและคุณภาพชีวิตของประชากรในชาติ ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ โดยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะมีพันธกิจในการผลิตบุคลากรระดับปริญญาตรี โทและเอก ในสาขาวิชาพลศึกษากีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ เพื่อไปทำหน้าที่สอน ส่งเสริม พัฒนาการพลศึกษากีฬา การออกกำลังกายแก่เด็ก เยาวชนและประชาชน โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา อีกทั้งยังเป็นแหล่งสร้างนักกีฬาชั้นเลิศของประเทศอีกด้วยและใช้เป็นศูนย์ฝึก ของนักกีฬาระดับชาติ และที่สำคัญส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยจะมีโรงเรียนกีฬาเป็นแหล่งเพาะพันธุ์นักกีฬารุ่นเยาว์ต่อไปอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มหาอำนาจของวงการกีฬาโลก มีมหาวิทยาลัยกีฬาหลายแห่งในการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาออกไปเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางด้าน การกีฬาของประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง มหาวิทยาลัยกีฬาเซี่ยงไฮ้ มหาวิทยาลัยเซินหยาง มหาวิทยาลัยกีฬากว่างโจว มหาวิทยาลัยกีฬาเฉิ่นตู มหาวิทยาลัยพลศึกษาและกีฬานครหลวง ขณะที่ประเทศ เกาหลีใต้ก็มีมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี ประเทศไต้หวันมีมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติไต้หวัน ประเทศญี่ปุ่น มีมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬานิปปอน ประเทศอินเดียมีมหาวิทยาลัยทมิฬนาฑู ประเทศสาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนามมีมหาวิทยาลัยกีฬา ๓ แห่ง ขณะที่ทางยุโรปก็มีมหาวิทยาลัยกีฬาเยอรมัน ประเทศลิทัวเนีย

ประเทศไทย ประเทศรัสเซีย ประเทศบัลแกเรีย ต่างก็มีมหาวิทยาลัยกีฬา ซึ่งประเทศต่าง ๆ ที่มีมหาวิทยาลัยกีฬา ต่างมีความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติอย่างชัดเจน นักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยกีฬาได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติ ได้รับรางวัล จากการแข่งขัน อีกทั้งผู้สำเร็จการศึกษายังเป็นผู้บริหารระดับสูงทางการกีฬาของประเทศ จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการแสดงให้เห็นว่า การพัฒนากีฬาของประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านการกีฬา จะมีสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับโรงเรียนถึงมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในการพัฒนา กีฬาของประเทศอย่างเป็นระบบการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงเป็นแนวทางที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาการกีฬาของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ในนโยบายด้านการยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน ข้อ ๕.๕ ว่า “ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ให้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีความมุ่งมั่นรักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ” และนโยบายด้านการศึกษา การทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ข้อ ๔.๑ ว่า “จัดให้มี การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาอาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ” และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ที่กำหนดวิสัยทัศน์ปี ๒๕๕๙ ไว้ว่า “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษา ระดับนานาชาติ” รวมทั้งเป็นการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดว่า “คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพ สมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจนักกีฬาหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว เพื่อความสามัคคี สമാณฉันท์ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างรายได้ สร้างอาชีพ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ” อีกทั้งในปัจจุบันการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เช่น กีฬาอาชีพ ที่ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญ อาทิ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน นักการตลาดกีฬา ผู้จัดการจัดการกีฬานั้นๆ ดังนั้นหากประเทศไทยต้องการที่จะพัฒนาการกีฬาและคุณภาพชีวิตของคนในชาติให้สูงขึ้นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง รวมทั้งจากมติที่ประชุมคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๙ วันจันทร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ มีความเห็นว่าประเทศไทยมีความจำเป็นต้องจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อสร้างระบบการศึกษาที่เป็นเลิศ อีกทั้งจากการจัดสัมมนา เรื่อง การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านปฏิรูปการกีฬา ในภูมิภาคต่างๆ พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต้องการให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นอกจากนี้จากการจัดเสวนา “รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำกรอบแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาจากประชาชนทั่วประเทศ ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการยกร่างรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย ทั้ง ๔ ภาค พบว่ามีข้อเสนอแนะจากที่ประชุมให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผลจากการรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาศาสนาการพลศึกษา พบว่า มากกว่าร้อยละ ๙๐ เห็นชอบให้มีการปรับเปลี่ยนสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อทั้งเป็นแหล่งพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาออกไปรับใช้สังคมและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ อีกทั้งจากผลการประชุมคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติก็ได้เสนอให้มีการศึกษาแนวทางการปรับเปลี่ยนสถานะสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลซึ่งสถาบันการพลศึกษามีบริบทเช่นเดียวกับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คือ มีวิทยาเขตต่างๆอยู่ในต่างจังหวัด ดังนั้นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงได้เห็นสมควรให้มีการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

๒. เหตุผลความจำเป็น และหลักการในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

โครงการจัดตั้ง “มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ” ขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศให้ดีขึ้น อีกทั้งจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ มีความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์กีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการ ทั้งยังเป็นศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติในการพัฒนานักกีฬาของประเทศต่อไป นอกไปจากนั้นยังเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านพลศึกษา และกีฬาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนี้

๒.๑ การเจริญเติบโตทางการกีฬาอย่างรวดเร็วในระยะที่ผ่านมาส่งผลให้ความต้องการบุคลากรทางการกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารกีฬา นักการตลาดด้านกีฬามีมากขึ้นทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ จำเป็นต้องมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการผลิตบุคลากรดังกล่าวออกไปรับใช้สังคม การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญที่สุดประการหนึ่ง

๒.๒ การพัฒนาศักยภาพทางด้านกีฬาของประเทศให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับโลก จากการศึกษาข้อมูลที่ผ่านมาจะพบว่าประเทศที่ประสบความสำเร็จทางด้านกีฬาจะมีการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาสำหรับการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา กีฬาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการพัฒนาศูนย์บุคลากรทางการกีฬาและใช้เป็นศูนย์ฝึกของนักกีฬาระดับชาติอีกด้วย ประเทศไทยยังไม่มีมหาวิทยาลัยกีฬาโดยเฉพาะ ดังนั้นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนากีฬา พลศึกษาของประเทศ

๒.๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติซึ่งจะมี ๑๖ วิทยาเขตทั่วประเทศจะสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศโดยการผลิตบุคลากรทางการกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ ในการออกไปสู่สังคมเป็นครูพลศึกษาในโรงเรียน เป็นผู้นำการออกกำลังกาย ผู้นำนันทนาการ ผู้ฝึกสอนกีฬาต่างๆ ทำให้เด็ก เยาวชน ประชาชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มีสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมที่ดีสามารถเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศต่อไป

๓. แนวคิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีกรอบแนวคิดมากจากการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาทางการกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการให้มีคุณภาพ สามารถออกไปพัฒนาการพลศึกษาและกีฬาของประเทศ รวมทั้งเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชาติทำให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศในระยะยาว ดังนั้น กรอบแนวคิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีดังนี้

๓.๑ เป็นการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งมี ๑๗ วิทยาเขตขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยเลือกวิทยาเขตใดวิทยาเขตหนึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย มีวิทยาเขต ๑๖ แห่ง และโรงเรียนกีฬา ๑๓ แห่ง

๓.๒ เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถอย่างแท้จริงในสาขาวิชาที่ศึกษา รู้จักคิดค้น หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

๓.๓ เป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการพัฒนากีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๓.๔ เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างความเข้มแข็ง เพื่อยกระดับคุณภาพทางวิชาการกีฬาและงานวิจัยร่วมกับสถาบันวิชาการ องค์การทางการกีฬากับสถาบันกีฬาต่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน เอเชีย และนานาประเทศ

๓.๕ เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างความเป็นเลิศด้านการศึกษาของชาติโดยร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสหพันธ์กีฬานานาชาติ

๓.๖ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีศูนย์พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาของชาติ

๓.๗ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีศูนย์ฝึกกีฬาระดับชาติ

๓.๘ เป็นมหาวิทยาลัยที่อนุรักษ์และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย

๔. รูปแบบของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการที่มีความเชี่ยวชาญในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อไปพัฒนาการศึกษาของชาติที่มีมาตรฐานทัดเทียมอารยประเทศโดยมีรูปแบบ ดังต่อไปนี้

๔.๑ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะมีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นผลิตบัณฑิตและสร้างโอกาสทางการศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการที่มีคุณภาพ โดยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะดำเนินการผลิตบัณฑิตตามคณะวิชาดังต่อไปนี้

ตัวอย่างหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาตรี

๔.๑.๑ คณะพลศึกษา

- ๑) สาขาวิชาพลศึกษา
- ๒) สาขาวิชาพลศึกษาและการฝึกสอนกีฬา
- ๓) สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับคนพิเศษ
- ๔) สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา
- ๕) สาขาสุขศึกษา
- ๖) สาขาวิชานันทนาการ

๔.๑.๒ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

- ๑) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
 - แขนงวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
 - แขนงวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
 - แขนงวิชาชีวกลศาสตร์การกีฬา
 - แขนงวิชาเวชศาสตร์การกีฬา
 - แขนงวิชาโภชนาการการกีฬา
- ๒) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- ๓) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาสำหรับเด็ก
- ๔) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ
- ๕) สาขาวิชาพัฒนาการกีฬา

๔.๑.๓ คณะเทคโนโลยีการกีฬา

- ๑) สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการกีฬา

๔.๑.๔ คณะเศรษฐศาสตร์การกีฬาและการจัดการ

- ๑) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา
- ๒) สาขาวิชาธุรกิจและการจัดการกีฬา
- ๓) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศการกีฬา

๔.๑.๕ คณะสังคมวิทยาการกีฬาและการสื่อสาร

- ๑) สาขาวิชาสังคมวิทยาการกีฬาและกฎหมายกีฬา
- ๒) สาขาวิชาสื่อสารการกีฬา

๔.๑.๖ วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา

- ๑) สาขาวิชาการฝึกสอนกีฬา

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรปริญญาโท

- ๑) สาขาวิชาพลศึกษา
- ๒) สาขาวิชาพลศึกษาและการฝึกกีฬา
- ๓) สาขาวิชาสุขศึกษา
- ๔) สาขาวิชานันทนาการ
- ๕) สาขาวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
- ๖) สาขาวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
- ๗) สาขาวิชาชีวกลศาสตร์การกีฬา
- ๘) สาขาวิชาโภชนาการการกีฬา
- ๙) สาขาวิชาเวชศาสตร์การกีฬาและการฟื้นฟู
- ๑๐) สาขาวิชาอุตสาหกรรมกีฬาและการจัดการ
- ๑๑) สาขาวิชาธุรกิจและการจัดการกีฬา
- ๑๒) สาขาวิชากีฬาและสุขภาพผู้สูงอายุ
- ๑๓) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา
- ๑๔) สาขาวิชาสังคมวิทยาการกีฬา
- ๑๕) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา
- ๑๖) สาขาวิชาวัฒนธรรมการกีฬา

- ๑๗) สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ
- ๑๘) สาขาวิชาการฝึกสอนกีฬา

หลักสูตรปริญญาเอก

- ๑) สาขาวิชาพลศึกษาและการฝึกกีฬา
- ๒) สาขาวิชาพลศึกษา
- ๓) สาขาวิชาสุขศึกษา
- ๔) สาขาวิชานันทนาการ
- ๕) สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ
- ๖) สาขาวิชาปรัชญาการกีฬา
- ๗) สาขาวิชากีฬาศึกษา
- ๘) สาขาวิชาอุตสาหกรรมกีฬาและการจัดการ
- ๙) สาขาวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
- ๑๐) สาขาวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
- ๑๑) สาขาวิชาชีวกลศาสตร์การกีฬา
- ๑๒) สาขาวิชาเวชศาสตร์การกีฬาและการฟื้นฟู
- ๑๓) สาขาวิชาสังคมวิทยาการกีฬา
- ๑๔) สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา
- ๑๕) สาขาวิชาวัฒนธรรมกีฬา

๔.๑.๘ สำนักศึกษาทั่วไป

สำนักศึกษาทั่วไปมีหน้าที่จัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปให้กับคณะวิชา วิทยาลัยต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

๔.๑.๙ วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา

วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา มีหน้าที่จัดการศึกษา การเรียนการสอน ด้านการฝึกสอนกีฬา การฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากรผู้ฝึกสอนกีฬา

๔.๑.๑๐ วิทยาลัยนานาชาติ

วิทยาลัยนานาชาติ มีหน้าที่จัดการศึกษาและการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรสองภาษา ด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์กีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพนันทนาการและหลักสูตรสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๑๑ โรงเรียนกีฬา

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการส่งเสริมและพัฒนาทางด้านกีฬา เพื่อเป็นการเตรียมนักกีฬาระดับเยาวชนเป็นการส่งต่อกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่จะพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาเพื่อเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติไทยในอนาคต

๔.๒ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กำหนดเป้าหมายให้มีระบบการจัดการศึกษาที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรกีฬา องค์กรวิชาชีพรวมถึงสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อผลิตกำลังคนด้านกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการ เข้าสู่ตลาดแรงงาน และความต้องการของประเทศ

๔.๓ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะเป็นมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยด้านการกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและนันทนาการเพื่อนำไปสู่การพัฒนากีฬาทุกระดับ

๔.๔ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาเขต และโรงเรียนกีฬากระจายอยู่ ทั่วภูมิภาคของประเทศเพื่อผลิตและพัฒนานักกีฬา และบุคลากรด้านกีฬา

๔.๕ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศูนย์ฝึกกีฬาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนับสนุน การจัดการศึกษาและการพัฒนากีฬาอยู่ทุกวิทยาเขตและทุกโรงเรียนกีฬา

๔.๖ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะแบ่งความรับผิดชอบในการพัฒนากีฬาให้แก่วิทยาเขตและ โรงเรียนกีฬาต่างๆ โดยคำนึงถึงศักยภาพความพร้อมของแต่ละแห่งเพื่อให้เกิดความครอบคลุมและไม่ซ้ำซ้อนกัน

๕. วัตถุประสงค์

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๕.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถอย่างแท้จริงในสาขาวิชาที่ศึกษา รู้จักคิด ค้นหาคำตอบที่เพิ่มเติมอยู่เสมอและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

๕.๒ เพื่อผลิตผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ในการพัฒนากีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการ รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่ม และเป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๕.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับคุณภาพทางวิชาการ กีฬาและงานวิจัย โดยร่วมมือกับสถาบัน วิชาการ องค์การทางการกีฬาและสถาบันวิจัยต่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน เอเชียและนานาชาติ

๕.๔ เพื่อสร้างความเป็นเลิศด้านการกีฬาของชาติ

๕.๕ เพื่อเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาของชาติ

๕.๖ เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาระดับชาติ

๕.๗ เพื่ออนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยให้เป็นสัญลักษณ์ของชาติ

๖. แนวทางการดำเนินงาน

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาซึ่งมี ๑๗ วิทยาเขต ๑๓ โรงเรียนกีฬา เป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาศาสตร์ในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน และพัฒนากีฬาของประเทศให้มีความก้าวหน้าเข้มแข็งต่อไป โดยมีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และบุคลากร สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้อย่าง กว้างขวาง ทั้งในด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา และร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเป็นการมีส่วนร่วมของ ผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยดังนั้นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีแนวคิดการดำเนินงานในลักษณะดังต่อไปนี้

๖.๑ ด้านการเรียนการสอน

๑) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจะมีการจัดการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี จำนวน ๖ คณะ ๓ วิทยาลัย คือ คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะเศรษฐศาสตร์การกีฬาและการจัดการ คณะสังคมวิทยาการกีฬาและการสื่อสาร คณะเทคโนโลยีการกีฬา วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา วิทยาลัยนานาชาติ

วิทยาลัยศิลปะและการแสดงกีฬาไทย และบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งมีหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด ๑๘ หลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา ๓๓ หลักสูตร

๒) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีโรงเรียนกีฬาในสังกัด จำนวน ๑๓ แห่ง ทำหน้าที่ในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นความสามารถด้านการกีฬา

๖.๒ ด้านผู้สอน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพ และมาตรฐานของบัณฑิตเป็นหลักโดยปัจจุบันมีอาจารย์ทั้งหมด ๖๔๓ คน โดยจำแนกเป็นวุฒิปริญญาเอก จำนวน ๘๒ คน วุฒิปริญญาโท จำนวน ๕๒๘ คน และวุฒิปริญญาตรี จำนวน ๓๓ คน ในจำนวนนี้เป็นอาจารย์ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๙ คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑๓๐ คน อาจารย์ จำนวน ๒๑๙ คน ครูเชี่ยวชาญ จำนวน ๑ คน ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน ๑๓๐ คนและครูชำนาญการ จำนวน ๑๕๔ คน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

จำนวนบุคลากร ณ ปัจจุบันของสถาบันการพลศึกษา

๑. ตำแหน่งทางวิชาการ

๑. รองศาสตราจารย์	จำนวน	๙	คน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	จำนวน	๑๓๐	คน
๓. อาจารย์	จำนวน	๒๑๙	คน
	รวม	๓๕๘	คน

๒. วิทยฐานะ

๑. ครูเชี่ยวชาญ	จำนวน	๑	คน
๒. ครูชำนาญการพิเศษ	จำนวน	๑๓๐	คน
๓. ครูชำนาญการ	จำนวน	๑๕๔	คน
	รวม	๒๘๕	คน
	รวมทั้งสิ้น	๖๔๓	คน

๓. วุฒิการศึกษา

ระดับปริญญาเอก

๑. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	จำนวน	๑๑	คน
๒. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา	จำนวน	๑	คน
๓. สาขาวิชาพลศึกษา	จำนวน	๗	คน
๔. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	จำนวน	๑	คน
๕. สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	จำนวน	๑	คน
๖. สาขาวิชาการกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว	จำนวน	๑	คน
๗. สาขาวิชาการจัดการ	จำนวน	๑	คน
๘. สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการ	จำนวน	๑	คน
๙. สาขาวิชาจัดการกีฬา	จำนวน	๑๑	คน
๑๐. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	จำนวน	๖	คน
๑๑. สาขาวิชาการอุดมศึกษา	จำนวน	๔	คน
๑๒. สาขาวิชาการศึกษา	จำนวน	๙	คน
๑๓. สาขาวิจัยและพัฒนากการศึกษา	จำนวน	๑	คน
๑๔. สาขาวิจัยวัดผลและสถิติการศึกษา	จำนวน	๒	คน

๑๕. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	จำนวน	๒	คน
๑๖. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	จำนวน	๗	คน
๑๗. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	จำนวน	๑	คน
๑๘. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	จำนวน	๕	คน
๑๙. สาขาวิชาผู้นำทางสังคม	จำนวน	๑	คน
๒๐. สาขาวิชาผู้นำทางการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	จำนวน	๑	คน
๒๑. สาขาวิชาพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์	จำนวน	๑	คน
๒๒. สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา	จำนวน	๑	คน
๒๓. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา	จำนวน	๑	คน
๒๔. สาขาวิชาภูมิภาคลุ่มน้ำโขงสาละวินศึกษา	จำนวน	๑	คน
๒๕. สาขาวิชาพลังงานทดแทน	จำนวน	๑	คน
๒๖. สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน	จำนวน	๑	คน
๒๗. สาขาวิชาการบัญชี	จำนวน	๒	คน
	รวม	๘๒	คน

๔. ระดับปริญญาโท

๑. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา	จำนวน	๙	คน
๒. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา	จำนวน	๔๐	คน
๓. สาขาวิชาพลศึกษา	จำนวน	๑๕๗	คน
๔. สาขาวิชาสุขศึกษา	จำนวน	๑๕	คน
๕. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	จำนวน	๓	คน
๖. สาขาวิชามวยไทยศึกษา	จำนวน	๒	คน
๗. สาขาชีววิทยา	จำนวน	๓	คน
๘. สาขาชีวเคมี	จำนวน	๑	คน
๙. สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	จำนวน	๑	คน
๑๐. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา	จำนวน	๔	คน
๑๑. สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ	จำนวน	๖	คน
๑๒. สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ	จำนวน	๔	คน
๑๓. สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์	จำนวน	๒	คน
๑๔. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร	จำนวน	๑	คน
๑๕. สาขาวิชาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย	จำนวน	๑	คน
๑๖. สาขาวิชาเวชศาสตร์การกีฬา	จำนวน	๑	คน
๑๗. สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์	จำนวน	๑	คน
๑๘. สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์	จำนวน	๒	คน
๑๙. สาขาประชากรศึกษา	จำนวน	๑	คน
๒๐. สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม	จำนวน	๑	คน
๒๑. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว	จำนวน	๑	คน
๒๒. สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว	จำนวน	๑	คน
๒๓. สาขาวิชาการจัดการกีฬา	จำนวน	๖	คน

๒๔. สาขาวิชาการจัดการกีฬาและสุขภาพ	จำนวน	๓	คน
๒๕. สาขาจิตวิทยาการศึกษา	จำนวน	๑๐	คน
๒๖. สาขาวิชาจิตวิทยาให้คำปรึกษา	จำนวน	๑	คน
๒๗. สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา	จำนวน	๓	คน
๒๘. สาขาวิชาการประเมินการศึกษา	จำนวน	๑	คน
๒๙. สาขาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา	จำนวน	๕	คน
๓๐. สาขาวิชาการจัดการและประเมินผลทางการศึกษา	จำนวน	๔	คน
๓๑. สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา	จำนวน	๖	คน
๓๒. สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์	จำนวน	๑	คน
๓๓. สาขาวิชาสถิติประยุกต์	จำนวน	๒	คน
๓๔. สาขาวิชาวิจัยและสถิติทางการศึกษา	จำนวน	๒	คน
๓๕. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	จำนวน	๖๐	คน
๓๖. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์	จำนวน	๓	คน
๓๗. สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	จำนวน	๑	คน
๓๘. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย	จำนวน	๔	คน
๓๙. สาขาวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร	จำนวน	๑๒	คน
๔๐. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการ	จำนวน	๒	คน
๔๑. สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา	จำนวน	๒	คน
๔๒. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา	จำนวน	๒	คน
๔๓. สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	จำนวน	๖	คน
๔๔. สาขาวิชานันทศาสตร์	จำนวน	๓	คน
๔๕. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	๑๗	คน
๔๖. สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม	จำนวน	๑	คน
๔๗. สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว	จำนวน	๑	คน
๔๘. สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยว เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	จำนวน	๑	คน
๔๙. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	จำนวน	๒	คน
๕๐. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	จำนวน	๑	คน
๕๑. สาขาวิชาการจัดการการตลาด	จำนวน	๔	คน
๕๒. สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวน	๑	คน
๕๓. สาขาวิชาคณิตศาสตร์	จำนวน	๒	คน
๕๔. สาขาวิชาการอุดมศึกษา	จำนวน	๑๓	คน
๕๕. สาขาวิชาพัฒนาสังคม	จำนวน	๓	คน
๕๖. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	จำนวน	๓	คน
๕๗. สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา	จำนวน	๑	คน
๕๘. สาขาวิชาการบัญชีการเงิน	จำนวน	๑	คน
๕๙. สาขาวิชาการจัดการสุขภาพภาครัฐและภาคเอกชน	จำนวน	๑	คน
๖๐. สาขาวิชาพระพุทธศาสนา	จำนวน	๑	คน

๖๑. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	จำนวน	๑๒	คน
๖๒. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	จำนวน	๑๔	คน
๖๓. สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม	จำนวน	๑	คน
๖๔. สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	จำนวน	๒	คน
๖๕. สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	จำนวน	๑	คน
๖๖. สาขาวิชากฎหมายมหาชน	จำนวน	๑	คน
๖๗. สาขาวิชาการจัดการ	จำนวน	๑	คน
๖๘. สาขาวิชาจัดการทั่วไป	จำนวน	๗	คน
๖๙. สาขาวิชาการบริหารทั่วไป	จำนวน	๓	คน
๗๐. สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศ	จำนวน	๔	คน
๗๑. สาขาวิชาบริหารการสื่อสาร	จำนวน	๔	คน
๗๒. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ	จำนวน	๑	คน
๗๓. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น	จำนวน	๑	คน
๗๔. สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวน	๑	คน
๗๕. สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์	จำนวน	๑	คน
๗๖. สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	จำนวน	๑	คน
๗๗. สาขาวิชาปรัชญาการศึกษา	จำนวน	๑	คน
	รวม	๕๒๘	คน

๕ ระดับปริญญาตรี

๑. สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา	จำนวน	๒	คน
๒. สาขาวิชาพลศึกษา	จำนวน	๑๕	คน
๓. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป	จำนวน	๕	คน
๔. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์	จำนวน	๑	คน
๕. สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	จำนวน	๒	คน
๖. สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์	จำนวน	๒	คน
๗. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	จำนวน	๒	คน
๘. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์	จำนวน	๑	คน
๙. สาขานิเทศศาสตร์	จำนวน	๑	คน
๑๐. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	๑	คน
๑๑. สาขาวิชาเคมี – ชีววิทยา	จำนวน	๑	คน
	รวม	๓๓	คน
	รวมทั้งสิ้น	๖๔๓	คน

ทั้งนี้ ขณะนี้สถาบันการพลศึกษาได้สนับสนุนให้บุคลากรไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยการสนับสนุนทุนการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระดับปริญญาเอก

๑	วิทยาศาสตร์การกีฬา	จำนวน	๑๒	คน
๒	การจัดการกีฬา	จำนวน	๔	คน
๓	วิจัยวัดผลและสถิติการศึกษา	จำนวน	๕	คน
๔	เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา	จำนวน	๒	คน
๕	หลักสูตรและการสอน	จำนวน	๒	คน
๖	บริหารจัดการศึกษา	จำนวน	๑	คน
๗	อุดมศึกษา	จำนวน	๒	คน
๘	ภาษาอังกฤษ	จำนวน	๒	คน
๙	ไทยศึกษา	จำนวน	๑	คน
๑๐	ภาษาไทย	จำนวน	๑	คน
๑๑	นิเทศศาสตร์	จำนวน	๑	คน
๑๒	การจัดการนันทนาการ	จำนวน	๓	คน
๑๓	การบริหารพัฒนาการศึกษา	จำนวน	๕	คน
๑๔	พลศึกษา	จำนวน	๓	คน
๑๕	สุขศึกษา	จำนวน	๑	คน
		รวมจำนวน	๔๕	คน

ระดับปริญญาโท

๑	อาหารเพื่อสุขภาพและโภชนาการ	จำนวน	๑	คน
๒	พลศึกษา	จำนวน	๔	คน
๓	ภาษาไทย	จำนวน	๑	คน
		รวมจำนวน	๖	คน

๖.๓ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จะจัดให้มีโครงการความร่วมมือทางวิชาการและการกีฬาร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ องค์กรกีฬาต่างๆ องค์กรวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาทางวิชาการและการกีฬาโดยการบูรณาการทั้งบุคลากร ทรัพยากรทุกด้านเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติในการสร้างมาตรฐานด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

๗. ลักษณะโครงการ

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการ อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองนโยบายรัฐบาลที่มุ่งจะให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการ ในการผลิตและพัฒนาบุคลากร

ทางด้านพลศึกษา กีฬาและนันทกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศให้ดีขึ้น มีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ

๘. แผนการดำเนินงานโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จากการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ในนโยบายด้านการยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน ข้อ ๕๕ ว่า “ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ ให้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนา ลักษณะนิสัยเยาวชนให้มีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาท และมีความสามัคคี อีกทั้งพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติจนสร้างชื่อเสียงแก่ประเทศ” รวมทั้งจากมติที่ประชุม คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๙ วันจันทร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ มีความเห็นว่าประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อสร้างระบบการศึกษาที่เป็นเลิศ อีกทั้งจากการจัดสัมมนา เรื่อง การมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้านปฏิรูปการกีฬา ในภูมิภาคต่าง ๆ พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต้องการให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นอกจากนี้จากการจัดเสวนา “รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำกรอบแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาเพื่อบัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ๔ ภาค พบว่ามีข้อเสนอแนะจากที่ประชุมให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดยการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและผลจากการรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรและนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา พบว่ามากกว่าร้อยละ ๙๐ เห็นชอบให้มีการปรับเปลี่ยนสถานะสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดยการปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาตินั้น เพื่อแก้ไขข้อจำกัดการที่จะมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่เกิดขึ้นใหม่ที่รัฐต้องลงทุนใหม่ทั้งหมด สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในชาติ รวมทั้งเป็นแหล่งการพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาออกไปรับใช้สังคม อีกทั้งจากผลการประชุมคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา สภาปฏิรูปแห่งชาติก็ได้เสนอให้มีการศึกษาแนวทางการปรับเปลี่ยนสถานะสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ดังนั้นการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนากีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และนันทนาการ โดยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความพร้อมในการดำเนินงาน ดังนี้

๘.๑ ความพร้อมด้านกายภาพและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ปรัชญา “พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคคน พัฒนาชาติ”

วิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มุ่งมั่นที่จะเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการกีฬาในระดับนานาชาติ”

พันธกิจ

(๑) เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถอย่างแท้จริงในสาขาวิชาที่ศึกษา รู้จักคิดค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

(๒) เพื่อผลิตผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการพัฒนากีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มและเป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับคุณภาพทางวิชาการและงานวิจัยร่วมกับสถาบันวิชาการกีฬา ทั้งในและต่างประเทศ

(๔) เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางการกีฬาและความเข้มแข็งทางพลศึกษาของชาติ

(๕) เพื่อเป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาของชาติ

(๖) เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาระดับชาติ

(๗) เพื่ออนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

การปรับเปลี่ยนสถานะของสถาบันการพลศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

๑. ด้านการลงทุน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมของสถาบันการพลศึกษาได้อย่างเหมาะสม เช่น กำลังคน อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สนามกีฬาต่างๆทำให้รัฐไม่ต้องลงทุนใหม่ทั้งหมดโดยสามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

๑.๑ ด้านงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สถาบันการพลศึกษาได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน จำนวน ๒,๓๗๔,๗๐๔,๐๐๐ บาท และมีงบประมาณรายได้ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ ด้านการวิจัย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สถาบันการพลศึกษาได้รับเงินสนับสนุนโครงการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน จำนวน ๕,๖๗๙,๔๐๐ บาท และสถาบันการพลศึกษาได้สนับสนุนโครงการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่จากงบดำเนินงานของสถาบัน เป็นเงิน ๒,๗๕๘,๔๕๐ บาท

๑.๓ บุคลากร สถาบันการพลศึกษามีบุคลากรที่มีอยู่ ณ ปัจจุบัน ทั้งหมดจำนวน ๙๕๓ คน จำแนกตามสายงานได้ ดังนี้

๑. บุคลากรสายการสอน	จำนวน ๖๔๓ คน
๒. บุคลากรสายการสนับสนุน	จำนวน ๑๒๕ คน
๓. ลูกจ้างประจำ	จำนวน ๑๗๕ คน

๑.๔ ด้านหลักสูตร ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ สถาบันการพลศึกษาเปิดทำการสอน ๓ คณะวิชา คือ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มีหลักสูตรปริญญาตรี ๓ หลักสูตร ๑๒ สาขาวิชาและระดับปริญญาโท ๒ หลักสูตร ๒ สาขาวิชา ซึ่งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถจัดการเรียนการสอนได้ปกติและมีการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมตามคณะวิชาที่จะมีการจัดตั้งขึ้นใหม่

๑.๕ ระบบฐานข้อมูล ปีการศึกษา ๒๕๕๗ สถาบันการพลศึกษามีระบบฐานข้อมูล ๔ ระบบ คือ

๑. ระบบ E-Education
๒. ระบบ E-Library
๓. ระบบ E-Learning
๔. ระบบ E-Document

ซึ่งระบบฐานข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยแห่งชาติมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๑.๖ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและทุกวิทยาเขตมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต่อการจัดการเรียนการสอนและการฝึกกีฬา ดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารเรียน
- (๒) อาคารวิทยบริการ
- (๓) ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา
- (๔) ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
- (๕) ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
- (๖) ห้องปฏิบัติการภาษา
- (๗) สนามกีฬาพร้อมอัฒจันทร์
- (๘) สนามฟุตบอล
- (๙) สนามฮอกกี้
- (๑๐) สนามรักบี้ฟุตบอล
- (๑๑) สนามแฮนด์บอล
- (๑๒) สนามฟุตซอล
- (๑๓) สนามวอลเลย์บอลชายหาด
- (๑๔) ยิมเนเซียมบาสเกตบอล
- (๑๕) ยิมเนเซียมยิมนาสติก
- (๑๖) ยิมเนเซียมวอลเลย์บอล
- (๑๗) ยิมเนเซียมยูโด
- (๑๘) ยิมเนเซียมคาราเต้-โต
- (๑๙) ยิมเนเซียมแบดมินตัน
- (๒๐) ยิมเนเซียมเทเบิลเทนนิส
- (๒๑) ยิมเนเซียมมวย
- (๒๒) สนามเทนนิส
- (๒๓) สนามปั่นจักสีลัด
- (๒๔) สนามเนตบอล
- (๒๕) สนามเปตอง
- (๒๖) สระว่ายน้ำมาตรฐาน ๕๐ เมตร
- (๒๗) สนามกีฬาฟิวดาบ
- (๒๘) ยิมเนเซียมอเนกประสงค์
- (๒๙) อาคารหอพักบุคคาลกร
- (๓๐) อาคารที่พักบุคคาลกร
- (๓๑) อาคารหอประชุม
- (๓๒) โรงอาหาร

๘.๒ โครงสร้างของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

๘.๒.๑ โครงสร้างของการบริหารงานมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีฐานะนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ หรือกฎหมายอื่นจึงได้กำหนดโครงสร้างของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้สู่รูปแบบในการบริหารเป็น ๒ ส่วน ได้แก่

(๑) **สภามหาวิทยาลัย** หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและการบริหารมหาวิทยาลัยรวมถึงการกำหนดนโยบาย ออกระเบียบข้อบังคับการจัดตั้ง ยุบรวมและยกเลิกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย มีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนผู้บริหารและอาจารย์ รับรองการสำเร็จการศึกษาในระดับต่างๆ รวมทั้งกำหนดระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและการแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อรับผิดชอบงานเฉพาะกิจแทนสภามหาวิทยาลัยและภารกิจอื่นที่เป็นบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ได้แก่ การสนับสนุนภารกิจต่างๆของมหาวิทยาลัย เช่น การประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติการกิจได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์โดยให้มีสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานเทียบเท่ากับสำนักงานมหาวิทยาลัย

(๒) **คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย** หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ดูแลการบริหารงานและควบคุมมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งรวมถึงการกำหนดหลักสูตรสาขาวิชา การประเมินผล การวิจัยและพัฒนา การบริหารวิชาการรวมทั้งกลั่นกรองเรื่องต่างเสนอความเห็นชอบต่อสภามหาวิทยาลัย

ก. โครงสร้างการบริหาร

โครงสร้างหลักในการบริหารมหาวิทยาลัย ได้กำหนดความชัดเจนและสอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยโดยแบ่งหน่วยงานที่สำคัญออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

- สำนักงานมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ในการดำเนินการประสานงานเพื่อควบคุมดูแลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป ให้ดำเนินไปตามนโยบายและเป้าหมายที่กำหนดโดยแบ่งส่วนงานออกเป็นกองหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

- ส่วนวิชาการ เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยเฉพาะสาขา อาจจัดตั้งเป็นคณะวิชาหรือวิทยาลัยหรือโรงเรียน

- ส่วนงานอื่นๆ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่หลักการวิจัย การพัฒนาการกีฬา รวมทั้งการกำหนดนโยบายการวิจัยและการพัฒนากีฬาการส่งเสริมและการเผยแพร่งานวิจัย การส่งเสริมและการสนับสนุนการพัฒนากีฬาอาจจัดตั้งเป็นสถาบันหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการให้บริการพื้นฐานทางการศึกษาและบริการให้แก่ชุมชนและองค์การภายนอกรวมทั้งการส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยอาจตั้งเป็นสำนักเป็นต้น

ข. โครงสร้างการแบ่งสายงานด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

การกำหนดโครงสร้างของส่วนงานทางวิชาการ อาจจัดตั้งหน่วยงานเป็นคณะวิชาหรือวิทยาลัยหรือโรงเรียน โดยที่มหาวิทยาลัยได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการระดับอุดมศึกษา นโยบายของรัฐบาล ดังนั้นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงได้กำหนดโครงสร้างวิชาการให้สามารถตอบสนองนโยบายและทิศทางการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬาดังที่ได้กล่าวจากโครงสร้างคณะและหลักสูตรระดับที่มีในปัจจุบันดังต่อไปนี้

หลักสูตรเดิมที่มีอยู่ในปัจจุบันของสถาบันการพลศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์การและสุขภาพ

หลักสูตรที่รับผิดชอบ	สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต	๑. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ๒. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ๓. สาขาวิชาการฝึกสอนกีฬา

คณะศิลปศาสตร์

หลักสูตรที่รับผิดชอบ	สาขาวิชา
ศิลปศาสตรบัณฑิต	๑. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสุขภาพ ๒. สาขาวิชาการจัดการกีฬา ๓. สาขาวิชาสื่อสารกีฬา ๔. สาขาวิชานันทนาการและการท่องเที่ยว ๕. สาขาวิชาพัฒนากีฬาและนันทนาการชุมชน
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	๑. สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

คณะศึกษาศาสตร์

หลักสูตรที่รับผิดชอบ	สาขาวิชา
ศึกษาศาสตรบัณฑิต	๑. สาขาวิชาพลศึกษา ๒. สาขาวิชาพลศึกษา – สุขศึกษา ๓. สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ๔. สาขาวิชาสุขศึกษา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	๑ สาขาวิชาพลศึกษา

หลักสูตรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

หลักสูตรปริญญาตรี

คณะ	หลักสูตร	สาขาวิชา
พลศึกษา	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต	๑. พลศึกษา ๒. พลศึกษาและการฝึกสอนกีฬา ๓. พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ๔. พลศึกษาและสุขศึกษา ๕. สุขศึกษา ๖. นันทนาการ
วิทยาศาสตร์การกีฬา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	๑. วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ๒. วิทยาศาสตร์สุขภาพ ๓. วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาสำหรับเด็ก ๔. วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ ๕. พัฒนาการกีฬา
เทคโนโลยีการกีฬา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	๑. เทคโนโลยีและนวัตกรรมการกีฬา
เศรษฐศาสตร์การกีฬาและการจัดการ	บริหารธุรกิจบัณฑิต	๑. เศรษฐศาสตร์การกีฬา ๒. ธุรกิจและการจัดการกีฬา ๓. เทคโนโลยีสารสนเทศการกีฬา
สังคมวิทยาการกีฬาและการสื่อสาร	ศิลปศาสตรบัณฑิต	๑. สังคมวิทยาการกีฬาและกฎหมายกีฬา ๒. สื่อสารการกีฬา
วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต	๑. การฝึกสอนกีฬา

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ระดับปริญญาโท

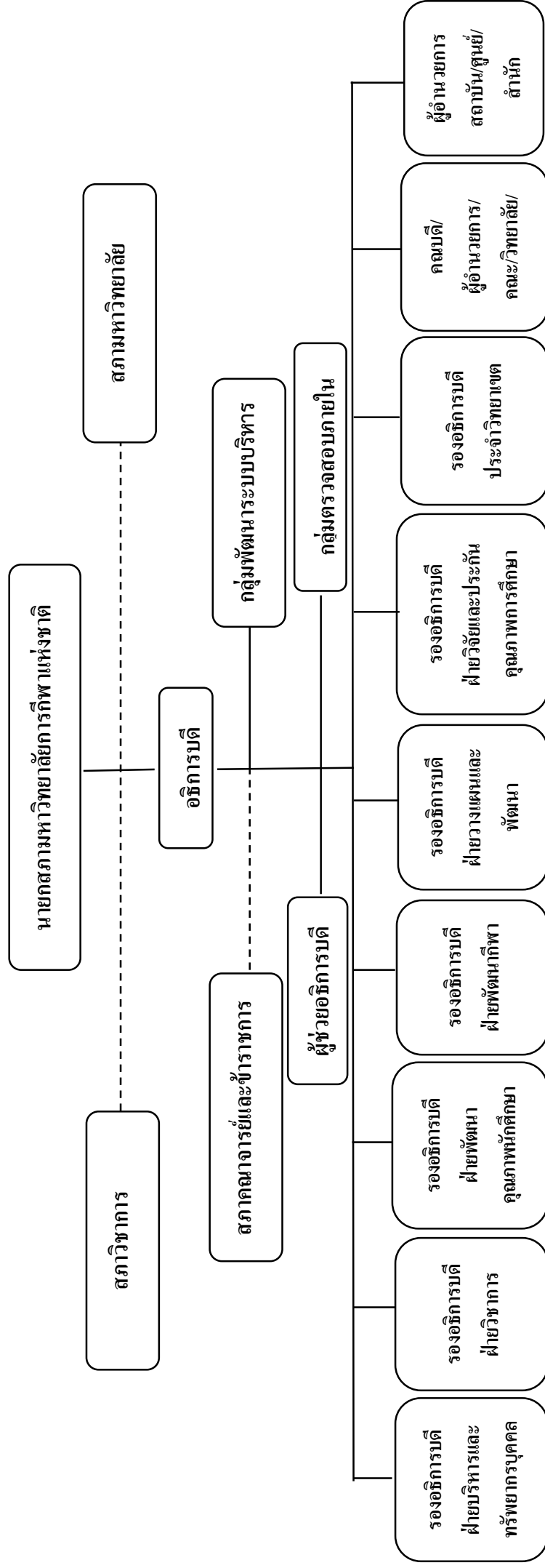
คณะ	หลักสูตร	สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	๑. พลศึกษา ๒. พลศึกษาและการฝึกกีฬา ๓. สุขศึกษา ๔. นันทนาการ ๕. พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ
วิทยาศาสตร์การกีฬา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต	๑. สรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา ๒. จิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา ๓. ชีวกลศาสตร์การกีฬา ๔. โภชนาการการกีฬา ๕. เวชศาสตร์การกีฬาและการฟื้นฟู ๖. กีฬาและสุขภาพผู้สูงอายุ
เศรษฐศาสตร์การกีฬาและการจัดการ	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	๑. อุตสาหกรรมกีฬาและการจัดการ ๒. ธุรกิจและการจัดการกีฬา ๓. เศรษฐศาสตร์การกีฬา
สังคมวิทยาการกีฬาและการสื่อสาร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	๑. สังคมวิทยาการกีฬา ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา ๓. วัฒนธรรมกีฬา
วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต	๑. การฝึกสอนกีฬา

ระดับปริญญาเอก

คณะ	หลักสูตร	สาขาวิชา
พลศึกษา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	๑. พลศึกษาและการฝึกกีฬา ๒. พลศึกษา ๓. สุขศึกษา ๔. นันทนาการ ๕. พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ๖. ปรัชญาการกีฬา ๗. กีฬาศึกษา
เศรษฐศาสตร์การกีฬาและการจัดการ	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	๑. อุตสาหกรรมกีฬาและการจัดการ
วิทยาศาสตร์การกีฬา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	๑. สรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา ๒. จิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา ๓. ชีวกลศาสตร์การกีฬา ๔. เวชศาสตร์การกีฬาและการฟื้นฟู
สังคมวิทยาการกีฬาและการสื่อสาร	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	๑. สังคมวิทยาการกีฬา ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา ๓. วัฒนธรรมกีฬา

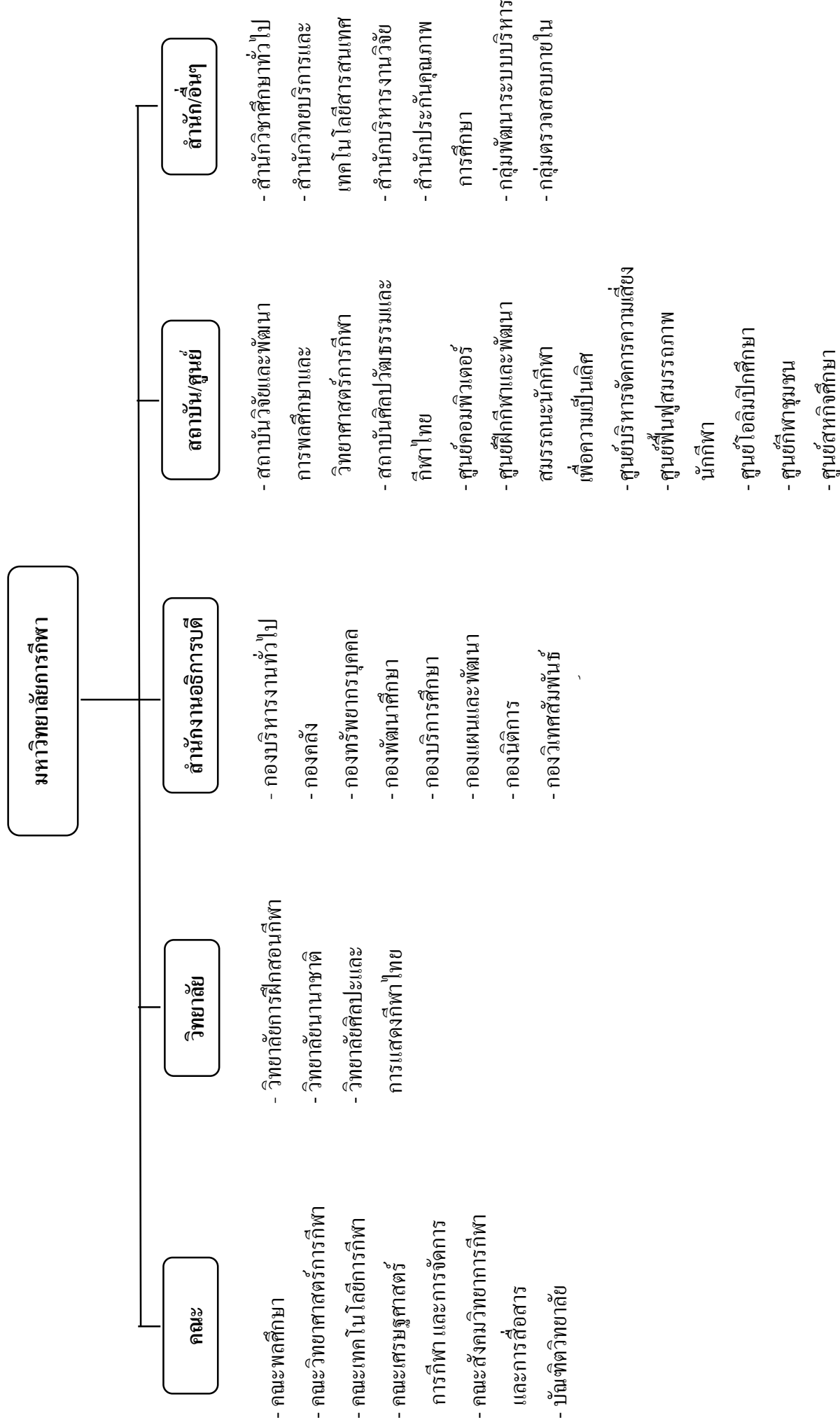
(ร่าง)

โครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

(ร่าง)

การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

หน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ

คณะพลศึกษา

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาวิชาที่อยู่ในประเภทเดียวกัน

หลักสูตรปริญญาตรี

๑. สาขาวิชาพลศึกษา
๒. สาขาวิชาพลศึกษาและการฝึกสอนกีฬา
๓. สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ
๔. สาขาวิชาพลศึกษาและสุขภาพ
๕. สาขาวิชาสุขศึกษา
๖. สาขาวิชานันทนาการ

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

๑. สาขาวิชาพลศึกษา
๒. สาขาวิชาพลศึกษาและการฝึกกีฬา
๓. สาขาวิชาสุขศึกษา
๔. สาขาวิชานันทนาการ
๕. สาขาวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ
๖. สาขาวิชาปรัชญาการกีฬา
๗. สาขาวิชากีฬาศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาวิชาที่อยู่ในประเภทเดียวกัน

หลักสูตรปริญญาตรี

๑. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
๒. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
๓. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาสำหรับเด็ก
๔. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ
๕. สาขาวิชาการพัฒนากีฬา

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

๑. สาขาวิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
๒. สาขาวิชาจิตวิทยาการออกกำลังกายและการกีฬา
๓. สาขาวิชาชีวกลศาสตร์การกีฬา
๔. สาขาวิชาโภชนาการการกีฬา
๕. สาขาเวชศาสตร์การกีฬาและการฟื้นฟู
๖. สาขาวิชากีฬาและสุขภาพผู้สูงอายุ

คณะเศรษฐศาสตร์การกีฬาและการจัดการ

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาที่อยู่ในประเภทเดียวกัน

หลักสูตรปริญญาตรี

๑. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา
๒. สาขาวิชาธุรกิจและการจัดการกีฬา
๓. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศการกีฬา

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

๑. สาขาวิชาอุตสาหกรรมกีฬาและการจัดการ
๒. สาขาวิชาธุรกิจและการจัดการกีฬา
๓. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การกีฬา

คณะเทคโนโลยีการกีฬา

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาอยู่ในประเภทเดียวกัน

หลักสูตรปริญญาตรี

๑. สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการกีฬา

คณะสังคมวิทยาการกีฬาและการสื่อสาร

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้บริการวิชาการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาที่อยู่ในประเภทเดียวกัน

หลักสูตรปริญญาตรี

๑. สาขาวิชาสังคมวิทยาการกีฬาและกฎหมายกีฬา
๒. สาขาวิชาสื่อสารการกีฬา

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

๑. สาขาวิชาสังคมวิทยาการกีฬา
๒. สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา
๓. สาขาวิชาวัฒนธรรมกีฬา

วิทยาลัยการฝึกสอนกีฬา

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และให้บริการความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาขาที่อยู่ในประเภทเดียวกัน

หลักสูตรปริญญาตรี

๑. สาขาวิชาการศึกษาการฝึกสอนกีฬา

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

๑. สาขาวิชาการศึกษาการฝึกสอนกีฬา

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป

มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาวิชาศึกษาทั่วไปให้กับคณะวิชาวิทยาลัยต่างๆของมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย มีบทบาทหน้าที่ในการวางนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการนํักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วางแผนการพัฒนาด้านวิชาการและวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาให้ได้มาตรฐาน มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

วิทยาลัยนานาชาติ

มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน หลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรสองภาษาในสาขาวิชาด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

วิทยาลัยศิลปะและการแสดงกีฬาไทย

มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและการแสดงกีฬาไทย ส่งเสริมแนะนำ ร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงาน สถาบันการศึกษาต่างๆ ในการดำเนินงาน เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจทางศิลปะและการแสดงกีฬาไทยต่อสังคม

สถาบันวิจัยและพัฒนากีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา

มีหน้าที่ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับการพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในชาติ รวมทั้งการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาของชาติต่อไป

ศูนย์บริหารจัดการความเสี่ยง

เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย โดยมีการวางแผนการบริการจัดการความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพนักกีฬา

เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรักษานักกีฬาบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมการแข่งขัน ให้คืนสู่สภาพที่พร้อมจะทำการแข่งขันต่อไป

สถาบันศิลปวัฒนธรรมและกีฬาไทย

เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่ธำรงรักษาเรื่องดังกล่าว และวิจัยเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ศูนย์โอลิมปิกศึกษา

เป็นหน่วยงานที่เป็นแหล่งรวบรวม และเผยแพร่องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับอุดมการณ์โอลิมปิก (Olympism) ไปยังเยาวชน และประชาชน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาต่างๆ

ศูนย์คอมพิวเตอร์

มีภารกิจหลักด้านการให้บริการคอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนการสอนแก่นักศึกษาทุกคณะวิชา การวิจัยให้บริการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์แก่บุคลากร นักศึกษาและบุคคลทั่วไป ให้บริการคอมพิวเตอร์สนับสนุนงานบริหารจัดการและบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและสนับสนุนงานด้านคอมพิวเตอร์แก่วิทยาเขตโรงเรียนกีฬาของมหาวิทยาลัย

ศูนย์กีฬาชุมชน

มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริม และสนับสนุนให้เยาวชน ประชาชน ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ชั้นพื้นฐานเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทักษะกีฬาต่อไป

ศูนย์สหกิจศึกษา

มีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนารูปแบบระบบการศึกษาแบบสหกิจศึกษาให้เหมาะสม รับผิดชอบ การประสานงานระหว่างนักศึกษา คณาจารย์ และสถานประกอบการ และเตรียมความพร้อมนักศึกษาสำหรับการไปปฏิบัติงาน ณ สถานประกอบการ

ศูนย์การจัดการด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

มีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผน และดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกซ้อมของนักกีฬานิตต่าง ๆ และประสานงานกับกีฬานิตต่าง ๆ ในการจัดการแข่งขัน

ศูนย์ฝึกกีฬาและพัฒนาสมรรถนะนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหาร วางแผนการฝึกนักกีฬานิตต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักกีฬา เพื่อความเป็นเลิศ สำหรับการเข้าร่วมแข่งขันในรายการต่าง ๆ ประสานงานกับสมาคมกีฬาในการดำเนินการ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มีภารกิจในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศทั้งประเภทสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีห้องสมุด จัดระบบ ออกแบบ วิจัยและพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ผลิตสื่อการศึกษา และให้บริการสื่อประสมในระบบการสอนทางไกลที่เอื้อให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้

สำนักประกันคุณภาพการศึกษา

มีภารกิจในการพัฒนาระบบและกลไก การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อรองรับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก และวิเคราะห์ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกเพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพองค์กร อีกทั้ง รับผิดชอบในการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักบริหารงานวิจัย

มีภารกิจหลักในการพัฒนาระบบและกลไก เพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและหน่วยวิจัยการบริหาร ทุนวิจัย การประเมินผลและเผยแพร่ผลงานวิจัยให้ขับเคลื่อนไปสู่มหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย เพื่อพัฒนาการศึกษา ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนเอื้ออำนวยและให้คำปรึกษาแก่ส่วนงานและหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

มีหน้าที่ในการเสนอแนะให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหาร ภายในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับแนวทางของ ก.พ.ร. ติดตาม ประเมินผลงาน และจัดทำรายงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารราชการในมหาวิทยาลัย ประสานงานและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการบรรลุตามวัตถุประสงค์

กลุ่มตรวจสอบภายใน

มีหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและรายงานต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย

กองบริหารงานทั่วไป

มีหน้าที่รับผิดชอบให้บริการแก่คณะและหน่วยงานต่างๆของมหาวิทยาลัยในด้านงานสารบรรณ งานการประชุม งานประชาสัมพันธ์ งานอาคารสถานที่และยานพาหนะและงานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในและภายนอกในงานที่เกี่ยวข้อง

กองคลัง

มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการด้านการคลัง ซึ่งครอบคลุมถึงการบริหารเงินงบประมาณรายจ่าย จากเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณของมหาวิทยาลัย

กองพัฒนาทรัพยากรบุคคล

มีหน้าที่รับผิดชอบแผนกลยุทธ์ทรัพยากรบุคคล ระบบบริหารทรัพยากรบุคคล การพัฒนาขีดสมรรถนะ บุคลากร การลาศึกษา ฝึกอบรม การดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

กองนิติการ

มีหน้าที่ในการดำเนินการร่างกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ งานนิติการสัญญา ดำเนินการด้านคดีแพ่ง/อาญา คดีปกครองและงานเร่งรัดหนี้สินของมหาวิทยาลัย ดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และร้องทุกข์ ขอความเป็นธรรมของข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างและนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติแก่หน่วยงานและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย

กองวิเทศสัมพันธ์

มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับสถาบันการพลศึกษา และหน่วยงานระหว่างประเทศที่ตั้งอยู่ภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนความร่วมมือในด้านการพัฒนาวิชาการ การส่งเสริมการวิจัย การพัฒนาด้านการวิจัย การพัฒนาบุคลากรในรูปแบบของทุนสนับสนุนการศึกษา การฝึกอบรมการวิจัย การดูงานและการประชุมพัฒนาในต่างประเทศ การแลกเปลี่ยนคณาจารย์ นักศึกษา และผลงานทางวิชาการ รวมทั้งการประสานงานการจัดการประชุมสัมมนานานาชาติ

กองพัฒนานักศึกษา

มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมสุขภาพและกีฬา ด้านแนะแนว และทุนการศึกษา ด้านวินัยและบริการนักศึกษา รวมถึงด้านกองทุนสวัสดิภาพและพัฒนานักศึกษา

กองบริการการศึกษา

เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่พิจารณา วิเคราะห์ ตรวจสอบ การขออนุมัติเปิด ปรับปรุงหลักสูตร และรายวิชา ในระดับปริญญาตรี โท เอก และประกาศนียบัตรบัณฑิตทุกหลักสูตร เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ อนุมัติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กองแผนและพัฒนา

มีหน้าที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์และประสานงานนโยบายและแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อพัฒนาองค์กรและการบริหารมหาวิทยาลัย ศึกษาวิเคราะห์และพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับโครงการ แผนงาน และเสนอพิจารณากลับกรอง และจัดทำคำขอแต่งตั้งงบประมาณรายจ่าย และคำขออัตรากำลังประจำปีให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย ติดตามผลประเมินโครงการและแผนงานต่างๆ

ร่างฯ (๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่รัฐให้ความสำคัญกับการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพของพลเมืองและกำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการกีฬา การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเฉพาะทางด้านการกีฬาและพลศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาที่เกี่ยวข้อง ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และกีฬาภูมิปัญญาไทย อีกทั้งเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะสถาบัน สำนัก วิทยาลัย
หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษา
นั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของ
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้สถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

ให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลสำหรับคณาจารย์ และผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยในส่วนของจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ในการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในส่วนของโรงเรียนกีฬา ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๘ ให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางในศาสตร์ทางการกีฬา มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ ส่งเสริมวิชาการทางการกีฬาและวิชาชีพชั้นสูง ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ อุตสาหกรรมกีฬา นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำการสอน วิจัยและพัฒนาการกีฬาให้มีขีดความสามารถระดับสูง พร้อมทั้งนำองค์ความรู้ ศาสตร์ทางการกีฬา และพลศึกษาเป็นเครื่องมือสร้างเสริมสุขภาพและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการกีฬา นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และกีฬาภูมิปัญญาไทย

มาตรา ๙ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการโดยยึดหลักดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและสหวิทยาการทางการกีฬา บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้

(๓) ทำการวิจัย ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย เพื่อสร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้ และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย

(๔) พัฒนาองค์ความรู้ด้านการกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ อุตสาหกรรมกีฬา นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

- (๕) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการทางการกีฬาและวิชาชีพชั้นสูง
- (๖) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพทางการกีฬา
- (๗) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย การกีฬากับสถาบันและหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๘) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมทางการกีฬาและพลศึกษาที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง โดยยึดหลักความเสมอภาค
- (๙) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
- (๑๐) ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และกีฬาภูมิปัญญาไทย
- (๑๑) ดำเนินการตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสที่เกี่ยวกับกีฬา ในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) วิทยาลัย
- (๘) โรงเรียนกีฬา

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๘ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

มาตรา ๑๑ สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๑๒ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย โรงเรียนกีฬา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็น กฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคนบติ สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน ให้ทำ เป็นประกาศมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือ สถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้ทำเป็น ประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ มหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาและดำเนินการ วิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งร่วมกับ สถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ มหาวิทยาลัยจะปฏิเสธการรับผู้ใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือยุติหรือชะลอ การศึกษาของนักศึกษาผู้ใดด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่างๆ แก่มหาวิทยาลัยมิได้

หลักเกณฑ์การพิจารณาว่านักศึกษาผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด

มาตรา ๑๖ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้
(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแลหรือ ใช้ประโยชน์

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากการให้บริการ และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย

รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาและเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อธิบดีกรมพลศึกษา ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขาธิการคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิการบดีและประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากรองอธิการบดี และรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนห้าคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน และข้าราชการของมหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓) และ (๔)

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกีฬา ด้านพลศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านนันทนาการ ด้านกฎหมาย ด้านการงบประมาณและการเงิน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา ด้านการบริหารจัดการกีฬา ด้านอุตสาหกรรมกีฬา และด้านการศึกษา โดยในจำนวนนี้ต้องมาจากด้านกีฬาไม่น้อยกว่าสองคน

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยและผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีเป็นผู้ช่วยเลขานุการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย
(๒) ลาออก
(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ในประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๒๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชนและเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การปรับปรุง การถ่ายทอดและการพัฒนาเทคโนโลยี การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ อุตสาหกรรมกีฬา นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาดังกล่าว

(๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย โรงเรียนกีฬา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๗) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งการอนุมัติให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๘) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงและสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรือการยกเลิกการสมทบ

(๙) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๖) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และกรรมการสภาวิชาการ

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการโรงเรียนกีฬา

(๑๓) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๔) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามอบหมาย แล้วแต่กรณี

(๑๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๘) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

(๑๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๒๖ การประชุมสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวนและคุณสมบัติของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธานและกรรมการสภาวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยและดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว

(๔) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๕) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้ง การปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๖) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นตามมาตรา ๑๓ และการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงตามมาตรา ๑๔ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๙) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ สอน วิจัยหรือให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเสนอการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงานดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัย

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

(๑๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และ ข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ สภาคณาจารย์และข้าราชการ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยแก่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในการปฏิบัติ หน้าที่ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

(๓) พิจารณารายชื่อของคณาจารย์และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือ สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) เรียกประชุมคณาจารย์และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณากิจการของ มหาวิทยาลัย และนำเสนอความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การปฏิบัติหน้าที่ของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ถือเป็นปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการดำเนินการใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่เป็นเหตุในการดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๓๒ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวน ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๓ อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีและรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕

ผู้ช่วยอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๔ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต พ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การให้ออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๕ อธิการบดี รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง ได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

(๒) สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง ได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๓๖ อธิการบดี มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ

(๕) รายงานเกี่ยวกับกิจการและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการวิทยาเขต

(๗) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน รวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

(๘) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๓) คนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

ในกรณีที่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตซึ่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ารองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมิได้มอบหมาย ให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตตามวรรคสาม หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการ รองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

มาตรา ๓๘ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายและจะให้ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

สำนักงานวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานอื่นที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

การแบ่งส่วนราชการของสำนักงานวิทยาเขตตามวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวง

มาตรา ๓๙ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง
องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และ
การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต
และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการ
ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมให้วิทยาเขตดำเนินภารกิจให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และแผนพัฒนา
ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- (๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
- (๓) เสนอแนะการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในวิทยาเขตต่อสภาวิชาการ
- (๔) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต
- (๕) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดี และวางระเบียบ
หรือข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๖) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ
ของวิทยาเขตต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจ
และหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต
- (๘) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๔๑ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการวิทยาเขตคณะหนึ่งประกอบด้วย
ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการวิทยาเขตมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่วิทยาเขต
และสนับสนุนการดำเนินกิจการของวิทยาเขต

จำนวน คุณสมบัติของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการวิทยาเขต วาระการดำรงตำแหน่ง
การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิต
วิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดี
มอบหมายก็ได้

มาตรา ๔๓ คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
จากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๕

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๕
และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

มาตรา ๔๔ คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

การรักษาราชการแทนคณบดี ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๔๕ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๔๖ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ในคณะ ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำบทบัญญัตินำมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนาของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๓) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๕) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม งานทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และงานรักษาสีงแวดล้อม
- (๖) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่างๆ ของคณะ
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ
- (๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ โดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามวรรคสองและการรักษาราชการแทน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ในสถาบันหรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนัก ตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ในสถาบันหรือสำนัก ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนัก และการจัดระบบบริหารงานในสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำความในมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัย หรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๕ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อธิการบดี จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๕๗ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างไรใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

มาตรา ๕๘ ในโรงเรียนกีฬาให้มีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของโรงเรียนกีฬา

ในโรงเรียนกีฬาให้มีรองผู้อำนวยการโรงเรียนคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการโรงเรียนมอบหมายก็ได้

มาตรา ๕๙ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการโรงเรียนกีฬาขึ้นคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี และผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการศึกษาและการกีฬา จำนวนไม่เกินห้าคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๐ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการโรงเรียนกีฬามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของโรงเรียนกีฬาต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนกีฬา

(๓) ประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการของโรงเรียนกีฬาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๔) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอนของโรงเรียนกีฬา รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๕) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกโรงเรียนกีฬา รวมทั้งเสนอการแบ่งส่วนงานภายในต่อสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการส่งเสริมกิจการโรงเรียนกีฬาโดยอนุโลม

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๔ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับกับการบริหารงานภายในโรงเรียนกีฬาโดยอนุโลม

หมวด ๓

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๖๒ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินหน่วยงานของมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๔ ให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๓)

มาตรา ๖๕ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔
ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๖๖ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย
คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๘ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๙ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป
การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)

รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

มาตรา ๗๑ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของโรงเรียนกีฬามีตำแหน่งทางวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

หมวด ๕

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๗๒ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๗๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๗๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาโทแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๗๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญเป็นเครื่องหมาย แสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และ ประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ของ มหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครุประจำตำแหน่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครุประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๘ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๙ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ ครุวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วย ประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการ ของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพันทั้งปวง ข้าราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามาเป็นของ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๒ ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดที่ตั้งของสำนักงานอธิการบดี โดยความเห็นชอบของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๘๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันของสถาบัน การพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่สภาสถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบัน การพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ แต่งตั้งที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายต่อไป จนกว่าจะแล้วเสร็จภารกิจหรือสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี และ หัวหน้าภาควิชาของสถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งดำรงตำแหน่ง อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี รองคณบดี และรองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีของ สถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี และ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๘๕ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงาน อธิการบดี และหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๘๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัติสถาบัน การพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตและคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ประธานกรรมการและกรรมการประจำวิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตและคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๒๘ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดี คณบดี และคณาจารย์ประจำซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจำนวนหกคนเป็นกรรมการสภาวิชาการและผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการเป็นเลขานุการสภาวิชาการ ทำหน้าที่สภาวิชาการของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๘ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำสถาบันการพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๙ ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาและรองผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาและรองผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๐ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ อำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

สภาปฏิรูปแห่งชาติ มีมติให้เสนอพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่รัฐให้ความสำคัญกับการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพของพลเมืองและกำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการกีฬา การจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เฉพาะทางด้านการศึกษาและพลศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่มุ่งเน้น การปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และสาขาที่เกี่ยวข้อง ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุง ศิลปะ และวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และกีฬาภูมิปัญญาไทย อีกทั้งเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕) โดยการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความมีคุณธรรม การนำความรู้สู่สังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการบริหารที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙)

สำหรับส่วนงานของมหาวิทยาลัยกำหนดให้สามารถแบ่งส่วนงานออกเป็นสำนักงาน บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และโรงเรียนกีฬา และมหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงาน คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๑๐) ในส่วนของการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรืออาจดำเนินการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศได้ (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒ การดำเนินการ และองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙) ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕) มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นองค์กรที่มีอำนาจและหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอแนะแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕ ร่างมาตรา ๒๗ ร่างมาตรา ๓๒ และร่างมาตรา ๓๔) ให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรืออาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๗) ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายและจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขตตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘) ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง โดยมีหน้าที่ส่งเสริมให้วิทยาเขตดำเนินภารกิจให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และแผนพัฒนาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด กับ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๙ และร่างมาตรา ๔๐)

๒.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๒) เพื่อเป็นหลักประกันและมาตรการที่จะช่วยให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ

๒.๔ ตำแหน่งทางวิชาการ

ให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น (ร่างมาตรา ๖๖) และตำแหน่งซึ่งแสดงถึงความรู้ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญทางวิชาการเป็นพิเศษก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๙)

๒.๕ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

ปริญญา มี ๓ ชั้น คือ ปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๗๒) มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่างๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๗๓ และร่างมาตรา ๗๕) มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ มีครุประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ประกอบกับกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๗๗ และร่างมาตรา ๗๘)

๒.๖ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ตรา สัญลักษณ์ ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๗๙) การปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๘๐)

ภาคผนวก ข

การจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ

และร่างพระราชบัญญัติสภาการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.

แนวคิดการจัดตั้ง สภาการศึกษาแห่งชาติ

๑. แนวคิดของการจัดตั้งสภาการศึกษาแห่งชาติ

การศึกษาของประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา ประสบกับข้อจำกัดหลายประการ ทั้งในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานที่มีไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง และล้าสมัย และขาดความรู้ ขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา ทั้งนี้เพราะในอดีตที่ผ่านมาการศึกษาของชาติถูกนำไปยึดโยงกับการเมืองจนมีสภาพคล้ายกับว่าการกีฬาเป็นเครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง แม้ว่าประเทศไทยจะมีกลไกทางการกีฬาเป็นจำนวนมาก อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา คณะกรรมการกีฬาสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการกีฬาวุฒิสภา แต่กลไกเหล่านี้ก็ไม่สามารถขับเคลื่อนทิศทางการกีฬาของชาติให้สามารถสนองต่อการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของพี่น้องประชาชนได้อย่างเต็มที่ รวมทั้ง ไม่สามารถรักษาผลการแข่งขันในระดับนานาชาติของนักกีฬาไทยได้อย่างคงเส้นคงวา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ระบบการศึกษาชั้นพื้นฐานที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมองข้ามความสำคัญของการกีฬาของนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา แต่มุ่งเน้นในเรื่องของการเรียนในวิชาหลัก จึงทำให้นักเรียนและผู้ปกครองต่างให้น้ำหนักในระบบการเรียนที่แข่งขันกันในทางวิชาการมากจนเกินควร และละเลยต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ย่อมส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีความบกพร่องในทางสุขภาพ ทั้งทางร่างกายและทางด้านจิตใจ ซึ่งจะพบเห็นกันเป็นประจำในเรื่องโรคอ้วนหรือความอ่อนแอทางสุขภาพ รวมถึง เกิดความก้าวร้าว การนิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาหรือการขาดน้ำใจนักกีฬา ที่นำมาสู่ปัญหาความเสื่อมโทรมทางสังคม โดยปัญหาดังกล่าวถือเป็นปัญหาสำคัญที่บั่นทอนความเจริญเติบโตอย่างเข้มแข็งของสังคมไทย ซึ่งบุคลากรทางการกีฬาและประชาชนต่างมีความอึดอัดใจ และต่างรอคอยเวลาให้มีการปฏิรูปการศึกษาของชาติทั้งระบบ

ภายหลังจากที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงได้มีการจัดตั้งสภาปฏิรูปแห่งชาติขึ้น เพื่อดำเนินการศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปประเทศรวม ๑๑ ด้าน (มาตรา ๒๗) ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดเรื่องของการกีฬาไว้ในด้านที่ ๑๑ (ด้านอื่นๆ) และในเวลาต่อมา สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาขึ้น เพื่อทำการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเสนอกลไกที่จะผลักดันให้มีการปฏิรูปเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการกีฬาให้สมบูรณ์ สำหรับนำเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา สภาปฏิรูปแห่งชาติ จึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกีฬาด้วยกระบวนการทางวิชาการทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก ปัญหาและข้อขัดข้องเกี่ยวกับการกีฬา โดยรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆ อาทิ เอกสารวิจัย กรณีศึกษา บทวิเคราะห์ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นที่ดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาข้อมูลจากคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติของสำนักงานคณะกรรมการปรองดองและการปฏิรูปที่จัดตั้งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากภาคประชาชน และจากกลุ่มวิชาการที่ดำเนินการศึกษาด้านการศึกษา และจากการประมวลข้อมูลอย่างรอบด้าน จึงทำให้ทราบถึงกรอบความคิดเห็นร่วมที่ประเทศจะต้องดำเนินการปฏิรูปด้านการศึกษา ซึ่งสามารถประมวลปัญหาในเบื้องต้นได้ว่า ปัญหาอุปสรรคสำคัญอันเกิดจากภาครัฐที่เป็นเหตุให้การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยมีความล่าช้า คือ

การซ้ำซ้อน ซับซ้อน ของโครงสร้างที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติทั้งระบบ ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม จังหวัด ไปจนถึงชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนไม่ไปถึงวิถีชีวิตประจำวันของคนในครอบครัว ทั้งยัง การขาดความชัดเจน ความมุ่งมั่น และความต่อเนื่องทางด้านนโยบายของการพัฒนาการกีฬานั้นเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ วิถีทางที่จะทำให้ การกีฬามีส่วนผลักดันการปฏิรูปประเทศให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้คือ รัฐจะต้องปลูกฝังค่านิยมในระดับรากฐานที่มีต่อการกีฬาของประชาชนในประเทศเพื่อให้การกีฬาผสมผสานและกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของประชาชนทุกระดับ สามารถให้ประชาชนได้เข้าถึงกิจกรรมกีฬา และนั่นหนทางการด้านการกีฬาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเป็นธรรม และต้องมีระบบบริหารโครงสร้างและวางแผนกลไกในการขับเคลื่อน และมียุทธศาสตร์ในการจัดการการกีฬาให้ครอบคลุมและทันสมัย โดยมีนโยบายการพัฒนาการกีฬาที่ชัดเจน และต่อเนื่อง เพื่อให้การกีฬาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต ให้มีความแข็งแรง ทั้งร่างกาย จิตใจ และคุณภาพชีวิต ตลอดจน แสดงศักยภาพของคนในประเทศ

คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา ฯ จึงได้เสนอบรรจุถ้อยคำว่า “กีฬา” ในรัฐธรรมนูญ และในเวลาต่อมา คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ได้พิจารณากำหนดถ้อยคำเกี่ยวกับการกีฬาที่จะบรรจุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

“มาตรา ๙๕ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้องส่งเสริมให้มีการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในทุกระดับ รวมทั้ง จัดให้มีการบริหารจัดการด้านการกีฬาที่เป็นระบบ ทันสมัย และมีมาตรฐาน อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม”

ทั้งนี้ สิ่งที่คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬาฯ จะต้องเร่งดำเนินการคือ การสร้างกลไกในการนำเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๙๕ มาแปลงเป็นงานและการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติและมีผลใช้บังคับกับทุกภาคส่วนของสังคม ด้วยการตราพระราชบัญญัติ สภาการกีฬาแห่งชาติ โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นเสมือนกฎหมายแม่บททางการกีฬา ที่บัญญัติ สาระสำคัญอันเกี่ยวข้องกับการกีฬาของประเทศ อาทิ การจัดระเบียบบริหารราชการ อำนาจหน้าที่ สภาการกีฬาแห่งชาติ การบริหารจัดการกิจการกีฬาทุกประเภท การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการออกแบบกฎหมายแม่บททางการกีฬาให้ดีหรือเหมาะสมเพียงใด ก็ไม่สามารถจะเป็นหลักประกันได้ว่า ผู้รักษาการตามกฎหมายที่มาจากฝ่ายการเมือง จะดำเนินกิจกรรมตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายทั้งหมด และอาจไม่เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่วงการกีฬาที่ต้องให้บริการด้านการกีฬา เพื่อตอบสนองการสร้างสุขภาพและคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการกำหนดแนวทางบริหารจัดการกีฬาที่เป็นระบบตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นเช่นนี้ หนทางปฏิบัติที่น่าจะเหมาะสมคือการสร้างกลไกเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬา (Stakeholder) เข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและรักษาผลประโยชน์ของตนเอง และในขณะเดียวกันก็มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายระดับชาติด้านการกีฬาเพื่อให้ผู้บริหารราชการแผ่นดินสามารถมีการอบในการดำเนินงาน

ดังนั้น แนวความคิดในการแก้ไขปัญหาลักษณะข้างต้นและสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งยัง ประหยัดงบประมาณในการสนับสนุนกลไกดังกล่าว คือ การจัดตั้งสภาการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬา อาทิ นักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา ท้องถิ่น และภาคประชาชน เข้ามาช่วยเหลือส่วนราชการในการทำงานให้เป็นไปตามกรอบแนวทางตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้เกิดกลไกในการขับเคลื่อนการกีฬาเป็นไปตามตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด
อย่างเป็นระบบและชัดเจน

๒.๒ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬาเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดความต้องการที่แท้จริง
จากความคาดหวังจากการกีฬา และกำกับดูแลการใช้อำนาจของฝ่ายการเมือง และการปฏิบัติงานของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

๓. รูปแบบของสภาการกีฬาแห่งชาติ

๓.๑ เป็นองค์กรหรือคณะผู้บริหารระดับนโยบาย ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียทางการกีฬา
ส่วนราชการ และฝ่ายการเมือง เข้ามามีช่องทางในการนำเสนอความต้องการของภาคประชาสังคมจาก
ส่วนต่าง ๆ รวมทั้ง ทำหน้าที่เป็นหูเป็นตา (Monitor) ให้แก่ภาคประชาสังคมในการกำกับดูแลการทำงาน
ของผู้รับผิดชอบทั้งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และฝ่ายการเมือง เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการ
ที่แท้จริงของประชาชน

๓.๒ มีลักษณะเป็น คณะกรรมการกำหนดนโยบายและกำกับดูแลด้านการศึกษา (Super Board)
ที่มีอำนาจและหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการปฏิบัติตามนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของประเทศ
จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งมีสมาชิก ๓ ประเภทคือ สมาชิกโดยตำแหน่ง
สมาชิกโดยการคัดเลือกกันเองขององค์กรที่เกี่ยวข้อง และผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งโดยสภาการกีฬาแห่งชาติ
โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งที่ชัดเจน

๔. องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาการกีฬาแห่งชาติ

๔.๑ องค์ประกอบ มีสมาชิกรวมไม่เกิน ๑๗ คน ดังนี้

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี
ที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี	เป็น ประธานสภาฯ
(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการกีฬา	เป็น รองประธานสภาฯ
(๓) ปลัดกระทรวงการกีฬา	เป็น สมาชิกสภาฯ
และเลขาธิการ
(๔) ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๕) ประธานคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๖) เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๗) นายกสภาวิชาชีพนันทวิทยาศาสตร์การกีฬา	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๘) หัวหน้าหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในกำกับดูแลของกระทรวงการกีฬา ประกอบด้วย
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสถาบัน
วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๙) ผู้แทนสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสมาคม
กีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” จำนวน ๑ คน	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๑๐) ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด
จำนวน ๑ คน	เป็น สมาชิกสภาฯ
(๑๑) ผู้แทนองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของสมาคมองค์กรบริหาร
ส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ คน	เป็น สมาชิกสภาฯ

(๑๒) ผู้แทนสื่อมวลชนด้านการกีฬา ซึ่งมาจากการเลือกกันเองจากองค์กรสื่อมวลชนด้านการกีฬา จำนวน ๑ คน เป็น สมาชิกสภา

(๑๓) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสภาการกีฬาแห่งชาติ แต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือ ประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ ด้านการกีฬา, ด้านการบริหารหรือกฎหมายหรือเศรษฐศาสตร์, ด้านวิชาการกีฬา และด้านการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมไม่เกิน ๓ คน เป็น สมาชิกสภา

๔.๑.๑ สมาชิกสภาการกีฬาแห่งชาติ ตาม (๔) ถึง (๑๒) จะดำรงตำแหน่งสมาชิกตาม (๑๓) ในขณะเดียวกันไม่ได้

๔.๑.๒ หลักเกณฑ์ คุณสมบัติ และวิธีการเลือกหรือแต่งตั้งสมาชิกสภาการกีฬาแห่งชาติตาม (๗) ถึง (๑๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาการกีฬาแห่งชาติกำหนด

๔.๑.๓ สมาชิกสภาการกีฬาแห่งชาติ ตาม (๗) ถึง (๑๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ไม่เกินสามปี อาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

๔.๑.๔ ให้สภาการกีฬาแห่งชาติ แต่งตั้งรองปลัดกระทรวงการกีฬา เป็นรองเลขาธิการฯ และ แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงการกีฬา ที่มีตำแหน่งไม่น้อยกว่าผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่า หรือไม่น้อยกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๙ ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขาธิการสภา

๔.๑.๕ ในส่วนคุณสมบัติหรือเรื่องอื่นๆ ของสภาการกีฬาแห่งชาติ อาจมีการกำหนดให้ต้องบัญญัติ ไว้ในพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติตามความเหมาะสม

๔.๒ อำนาจหน้าที่ ประกอบด้วย

๔.๒.๑ เสนอแนะในการจัดทำและให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการ พัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และพิจารณาแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณด้านการกีฬา

๔.๒.๒ กำกับดูแลและจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของหน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๔.๒.๓ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน ของรัฐ รวมทั้ง เสนอมาตรการการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติการตามแผนดังกล่าว

๔.๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนดำเนินกิจกรรม ตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

๔.๒.๕ พิจารณาร่างกฎหมายทั้งปวงที่เกี่ยวกับการกีฬา

๔.๒.๖ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาการกีฬาแห่งชาติ

๔.๓ ผลตอบแทนสมาชิกสภาการกีฬาแห่งชาติ

ให้ประธานสภา ฯ รองประธานสภาฯ สมาชิกสภาฯ ที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการ (ถ้ามี) ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

.....

ร่างฯ (๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาการกีฬาแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่การกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และ
ขีดความสามารถของประชาชนในการพัฒนาประเทศ แต่ประเทศไทยยังขาดเสถียรภาพในการส่งเสริม
และพัฒนาการกีฬาที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสากล ดังนั้น
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และ
เพื่อพัฒนานักกีฬาทิมาชาติไทยมีขีดความสามารถในการก้าวสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ รวมทั้ง
มีการบริหารจัดการด้านการกีฬาที่เป็นระบบ และมีเครือข่ายในการพัฒนาการกีฬาอย่างชัดเจนและยั่งยืน
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สภาการกีฬาแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาการกีฬาแห่งชาติ

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การกีฬา” หมายความว่า การกระทำหรือการดำเนินการใดที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

“กีฬา” หมายความว่า กิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อความแข็งแรงของร่างกาย หรือเพื่อสุขภาพ หรือเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางจิต และให้หมายความรวมถึงการแข่งขันที่ใช้กฎ หรือกติกา หรือข้อตกลงร่วมในการเล่น

“กีฬาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา ที่ใช้ความรู้หรือทักษะกีฬาตั้งแต่ในระดับเริ่มต้น เพื่อการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

“กีฬาเพื่อมวลชน” หมายความว่า การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา ให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของประชาชนในชีวิตประจำวัน หรือในการประกอบอาชีพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสุขภาพ และคุณภาพชีวิต

“กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ” หมายความว่า กีฬาที่มุ่งทำการแข่งขันตั้งแต่ระดับนักเรียน ระดับเยาวชน ระดับนิสิตนักศึกษา ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ทั้งที่มุ่งประสงค์ต่อชัยชนะ หรือผลตอบแทน

“กีฬาเพื่อการอาชีพ” หมายความว่า กีฬาที่นักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถใช้ประกอบกิจกรรมเพื่อหารายได้ในการค้าหรือเป็นอาชีพหลัก

“นันทนาการ” หมายความว่า กิจกรรมที่บุคคลกระทำตามสมัครใจในยามว่าง เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียดทางร่างกายและจิตใจ

“นักกีฬา” หมายความว่า บุคคลที่มุ่งฝึกฝนหรือฝึกหัด ทักษะกีฬา สำหรับการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศหรือเพื่อการอาชีพ

“บุคลากรการกีฬา” หมายความว่า บุคคลที่ทำหน้าที่ครูหรือผู้สอนกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา ทั้งนี้ ตามที่สภาการกีฬาแห่งชาติประกาศกำหนด

“โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา” หมายความว่า สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และให้หมายความรวมถึงองค์ประกอบ หรือทรัพยากรขั้นพื้นฐานของการกีฬาสำหรับให้บริการประชาชน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“วิทยาศาสตร์การกีฬา” หมายความว่า กระบวนการในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา ศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา และพัฒนาสุขภาพของประชาชน และให้หมายความรวมถึง สรีรวิทยา การกีฬา ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา โภชนาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยี การกีฬา

“การบริหารจัดการด้านการกีฬา” หมายความว่า การจัดการหรือดำเนินงานของบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

“สภา” หมายถึง สภาการกีฬาแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การกีฬาของชาติ ต้องมีแนวทางดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬามวลชน เพื่อพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการใช้การกีฬาเพื่อจัดความเหลื่อมล้ำและการสร้าง สันติสุขของคนในสังคม

(๓) การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ

(๔) การส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลกีฬาเพื่อการอาชีพ

(๕) การวางแผน จัดหา พัฒนา และบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้ครอบคลุม ทั่วถึงทุกพื้นที่และพร้อมให้บริการแก่ประชาชน

(๖) การส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน และพัฒนาการประกอบการด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

(๗) การส่งเสริม สนับสนุน ศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนภารกิจการพัฒนาสุขภาพ พลานามัยของประชาชน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพและสมรรถภาพ ของนักกีฬา

(๘) การส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และพัฒนาการกีฬาให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่น การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว และกีฬาภูมิปัญญาไทย

(๙) การส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนร่วมมือสร้างความร่วมมือและเครือข่ายการพัฒนาการกีฬาของชาติ ตลอดจน สร้างสัมพันธ์ภาพกับหน่วยงานการกีฬาในระดับนานาชาติ

(๑๐) การพัฒนาวิชาชีพบุคลากรการกีฬา

(๑๑) การสนับสนุนให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาของชาติ

(๑๒) การสนับสนุนให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติองค์กรหรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นเป็นเลิศทางการกีฬา และเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาสุขภาพ พลานามัย ระเบียบวินัยของประชาชน และการสร้างเกียรติภูมิให้แก่ประเทศ

(๑๓) การวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการกีฬา ตลอดจนปฏิบัติตามตราสารอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๖ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน และนันทนาการ พึงครอบคลุมทั่วถึงในทุกพื้นที่ และมีความพร้อมให้บริการแก่เด็ก เยาวชน คนวัยทำงาน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้บกพร่องทางร่างกาย บุคคลพิเศษ และประชาชนตามที่กระทรวงการกีฬาประกาศกำหนด ให้สามารถได้รับโอกาสร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย กิจกรรมกีฬาทุกประเภทอย่างเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ บนพื้นฐานความทันสมัยและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนซึ่งเป็นพื้นฐานความมั่นคงด้านทรัพยากรบุคคลของประเทศ

มาตรา ๗ การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ต้องมุ่งเน้นการยกระดับเกียรติภูมิของประเทศ และสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสร้างและพัฒนาโครงสร้าง การสรรหา การสร้าง การพัฒนานักกีฬาด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬา และกิจกรรมการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง และชัดเจน รวมถึงพิจารณากำหนดการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์ การช่วยเหลือนักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬา

มาตรา ๘ การกีฬาเพื่อการอาชีพ ต้องมีหลักเกณฑ์และมาตรฐานในระดับสากล เพื่อให้สามารถพัฒนาระบบความเป็นอาชีพของสโมสรกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพ นักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาที่ยั่งยืน บนพื้นฐานความทันสมัย และมีมาตรฐานสอดคล้องกับการดำเนินการกีฬาในระดับสากล การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาเพื่อการอาชีพ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๙ การกีฬาเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและการสร้างสันติสุขของคนในสังคม ต้องเป็นการปฏิบัติราชการร่วมกันโดยหน่วยงานของรัฐ เอกชน และองค์กรอื่น เพื่อลดความหวาดระแวง และพัฒนาสัมพันธ์ภาพและสร้างมิตรภาพที่ดีกับประชาชนในพื้นที่และมิตรประเทศ

มาตรา ๑๐ โครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา ต้องครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่และพร้อมให้บริการแก่ประชาชนทุกประเภทอย่างเป็นธรรม มีความทันสมัย สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ตลอดจนพิจารณาสรรหา และคัดเลือกพื้นที่สาธารณะในชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันในการกีฬา

มาตรา ๑๑ การประกอบการด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ต้องมีมาตรการส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้สนับสนุนทางด้านการกีฬา เพื่อช่วยพัฒนาการกีฬาของชาติ เสริมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

หมวด ๒
สภาการกีฬาแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ ให้มีสภาการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานสภา

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานสภา

(๓) กรรมการสภาโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย นายกสภาวិชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ

(๔) กรรมการสภาซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสี่คน จากผู้แทนสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ผู้แทนสมาคมกีฬาจังหวัด ผู้แทนสื่อมวลชนด้านการกีฬา และผู้แทนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมาจากการเลือกกันเอง

(๕) กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสามคน จากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านการกีฬา ด้านการบริหาร ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการค้าและการลงทุน ด้านวิชาการกีฬา ด้านการแพทย์ หรือ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกรรมการสภาและเลขาธิการสภา และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งรองปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคนหนึ่ง เป็นรองเลขาธิการสภา และข้าราชการในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งมีตำแหน่งไม่น้อยกว่าผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๙ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการสภา

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาตาม (๔) และการได้มาซึ่งกรรมการสภาตาม (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาการกีฬากำหนด

มาตรา ๑๓ กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๒ (๔) และ(๕) ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๔ กรรมการสภาตามมาตรา ๑๒ (๔) และ(๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี อาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการสภาขึ้นใหม่ ให้กรรมการสภาซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการสภาซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการสภาซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) สภาการกีฬาแห่งชาติมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะกระทำหรือมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการสภาการกีฬาแห่งชาติ

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

การให้พ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กรรมการสภาซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการสภาแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการสภานั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการสภาแทนก็ได้ โดยให้สภาการกีฬาแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการสภาที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๗ สภาการกีฬาแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะในการจัดทำและให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และพิจารณาแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณด้านการกีฬา

(๒) กำกับดูแลและจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของหน่วยงานของรัฐเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้ง เสนอมาตรการการแก้ไขปัญหาคุปรุการปฏิบัติการตามแผนดังกล่าว

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนดำเนินกิจกรรมตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

(๕) พิจารณาร่างกฎหมายทั้งปวงที่เกี่ยวกับการกีฬา

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาการกีฬาแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ การประชุมสภาการกีฬาแห่งชาติให้เป็นไปตามคำสั่งของประธานสภา หรือเมื่อกรรมการสภาไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการสภาทั้งหมดร้องขอให้มีการประชุม

มาตรา ๑๙ การประชุมสภาต้องมีกรรมการสภามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภาทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมสภา ถ้าประธานสภาไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาและรองประธานสภาไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภาคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการสภาคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ สภาการกีฬาแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาศึกษา เสนอแนะ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภาการกีฬาแห่งชาติมอบหมายได้

การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้ประธานสภา รองประธานสภา กรรมการสภา ที่ปรึกษา คณะกรรมการ อนุกรรมการ บุคคลและผู้เชี่ยวชาญ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

การบริหารจัดการด้านการกีฬา

มาตรา ๒๓ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่วางแผน ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงานและพัฒนาการกีฬาของชาติในภาพรวม ตลอดจน ดำเนินการกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน นันทนาการ และโครงสร้างด้านการกีฬา ทั้งนี้ การดำเนินการเกี่ยวกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๒๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ต้องจัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติในวงรอบไม่น้อยกว่าห้าปี เพื่อกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแนวทาง ในการดำเนินการและพัฒนาการกีฬาของชาติ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึง ให้มีการประเมินผลและทบทวนตามความเหมาะสม

การแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการกีฬากำหนด

ส่วนราชการ และหน่วยงานในกำกับดูแลและขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี อาจจัดให้มีแผนปฏิบัติการ หรือแผนงานอื่นรองรับพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามความเหมาะสม

มาตรา ๒๕ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามมาตรา ๒๔ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) แนวทางการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ พลานามัย ระเบียบวินัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๒) แนวทางการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ
- (๓) แนวทางการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
- (๔) แนวทางการพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาที่มีความสามารถ ศักยภาพ และคุณธรรมให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ
- (๕) แนวทางการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา
- (๖) แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้การกีฬา และมาตรการส่งเสริมให้มีการลงทุนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่สภาการกีฬาแห่งชาติให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติแล้ว ให้รัฐมนตรีเสนอเรื่องดังกล่าวเข้าพิจารณาเพื่อขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติความเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดในความเห็นชอบนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ จัดทำแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณด้านการกีฬาเสนอต่อสภาการกีฬาแห่งชาติ

ในกรณีที่เห็นสมควรสภาการกีฬาแห่งชาติ อาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคสองแก้ไขปรับปรุงแผนปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติหรือเพื่อให้การปฏิบัติตามภารกิจของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งสอดคล้องกันได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคสองเห็นว่า การดำเนินการตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ จะขัดแย้งกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐแห่งนั้น มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ขัดแย้งกับนโยบายหรือแผนอื่นที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรือมีปัญหาอื่นใดที่ไม่อาจปฏิบัติตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัย

มาตรา ๒๗ ให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ พัฒนา ศึกษา วิจัย และผลิตบุคลากรเพื่อการกีฬา และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการกีฬา ทั้งนี้ การดำเนินการเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๒๘ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานในกำกับดูแลและขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ ส่งเสริม และพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ทั้งนี้ การดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานในกำกับดูแลและขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ ส่งเสริม ศึกษา วิจัย ให้บริการ และพัฒนาการกีฬาวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งนี้ การดำเนินการเกี่ยวกับสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๐ ให้สภาวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา มีหน้าที่กำกับดูแล พัฒนาระบบควบคุมคุณภาพ และจรรยาบรรณของนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งนี้ การดำเนินการเกี่ยวกับสภาวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกฎหมายจัดตั้ง มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาด้านการกีฬาแก่ประชาชนในพื้นที่ให้บริการ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๒ ในวาระเริ่มแรก ให้สภาการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานสภาการกีฬาแห่งชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นเลขาธิการสภาการกีฬาแห่งชาติ และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาการกีฬาแห่งชาติและผู้ช่วยเลขาธิการสภาการกีฬาแห่งชาติ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการสภาการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้สภาการกีฬาแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภาตาม มาตรา ๑๒ (๔) และการได้มาซึ่งกรรมการสภาตามมาตรา ๑๒ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ นำเสนอต่อสภาการกีฬาแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.

สภาปฏิรูปแห่งชาติ มีมติให้เสนอพระราชบัญญัติสภาการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และขีดความสามารถของ ประชาชนในการพัฒนาประเทศ แต่ประเทศไทยยังขาดเสถียรภาพในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาที่เป็น ระบบ มีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสากล ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนคนไทย มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติไทย มีขีดความสามารถในการก้าวสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ รวมทั้งมีการบริหารจัดการด้านการกีฬาที่เป็น ระบบ และมีเครือข่ายในการพัฒนาการกีฬาอย่างชัดเจนและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ การกีฬาของชาติ

กำหนดแนวทางดำเนินการการกีฬาของชาติ โดยจำแนกรายละเอียดการดำเนินการกีฬาขึ้น พื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน นันทนาการ การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การกีฬาเพื่อการอาชีพ การกีฬาเพื่อขจัด ความเหลื่อมล้ำและการสร้างสันติสุขของคนในสังคม และโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา รวมถึง แนวทางการ ประกอบการด้านธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

๒.๒ สภาการกีฬาแห่งชาติ

กำหนดให้มี สภาการกีฬาแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่เสนอแนะในการจัดทำ ให้ความ เห็นชอบกำกับดูแลและจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการ พัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และพิจารณาแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณด้านการกีฬา ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานสภา กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการจากการสรรหา ผู้ทรงคุณวุฒิ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกรรมการสภาและเลขาธิการสภา จำนวนรวมไม่เกิน ๑๗ คน

๒.๓ การบริหารจัดการด้านการกีฬา

กำหนดให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รับผิดชอบจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ แล้วให้สภาการกีฬาแห่งชาติให้ความเห็นชอบ ก่อนนำเข้าคณะรัฐมนตรีเพื่อ ขออนุมัติ หลังจากนั้น จึงให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดในความเห็นชอบ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ จัดทำแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณ ด้านการกีฬาเสนอต่อสภาการกีฬาแห่งชาติตามลำดับต่อไป นอกจากนี้ ยังกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ ในเรื่องเกี่ยวกับการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันวิทยาศาสตร์ การกีฬาแห่งประเทศไทย สภาวิชาชีพนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ตลอดจน การให้องค์การบริหารท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่หน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาด้านการกีฬาแก่ประชาชนในพื้นที่ให้บริการอีกด้วย

ภาคผนวก ค
การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา
และร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ ความสำคัญ การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

การใช้กีฬา เป็นเครื่องมือให้ประชาชนมีสุขภาพทางกาย ทางจิตใจ เพื่อให้มีพื้นฐานการมีคุณภาพชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ไม่เจ็บป่วย มีภูมิต้านทานโรค ร่างกายมีความแข็งแรง แก่นแท้ของกีฬาและการออกกำลังกายที่เป็นกระพี้แห่งการดำรงชีวิตอีกประการหนึ่ง คือ การมีจิตสำนึก รู้จักความมีน้ำใจ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ มีวินัย และรู้ถ้อย ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีภูมิต้านทานด้านร่างกายและจิตใจ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งจะช่วยลดต้นทุนการดูแลสุขภาพการเจ็บป่วยเป็นการช่วยเหลือประเทศ ช่วยลดต้นทุนด้านสาธารณสุขจำนวนมาก ประเทศที่มีความเจริญทั่วโลกใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสร้างคน “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การให้โอกาสคนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและการกีฬาอย่างเป็นระบบ ถูกวิธี เพื่อหลอมรวมให้คนไทยเกิดความรัก ความสามัคคี ประองตอง โดยการจัดโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเหมาะสมและพอเพียง หากมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการกีฬา ปรับระบบการบริหารจัดการและกำหนดภาระงานการกีฬาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การดำรงชีวิต และสภาพเศรษฐกิจ ตลอดจน จะต้องสนับสนุนและพัฒนา กีฬาสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมกีฬา คุณค่าทางการกีฬาอีกประการหนึ่ง กีฬาเป็นสื่อหลอมรวมคนไทยให้เกิดความรัก ความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ของคนในชาติ กีฬาสร้างคนให้รู้จักเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์กรของประเทศ ๆ ทั่วโลก รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศ จึงสนับสนุนให้ใช้กีฬาและนันทนาการเป็นเครื่องมือส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งถือว่าเป็นบิดาแห่งการกีฬาไทย ซึ่งได้พระราชทานไว้ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

“...ในหลักการการกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญพื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง และสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคี และเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้นมาเวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือในทางสังคมทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่น ซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้นกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้อง หมายถึงว่าอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตนและแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อยด้วยความสุภาพก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ...”

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่กล่าวข้างต้น พระองค์ทรงเป็นห่วงพสกนิกรของพระองค์ ดังนั้น เพื่อพัฒนาประเทศชาติ ควรให้ความสำคัญกับโครงสร้างด้านกีฬา เพื่อให้เกิดคุณค่าและมูลค่าเพิ่มกับประเทศชาติเป็นสำคัญ การพัฒนาขั้นพื้นฐานกีฬามวลชน เพื่อพัฒนาสุขภาพร่างกายและคุณภาพชีวิต สำหรับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ เป็นส่วนสร้างนำไปสู่ความเป็นมาตรฐานสู่ความเป็นเลิศ และอุตสาหกรรมกีฬาที่สามารถสร้างรายได้ สร้างเศรษฐกิจสู่ประเทศชาติ แต่ทั้งนี้การพัฒนากีฬาที่เป็นฐานสำคัญคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางกีฬาของไทย ต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานรองรับกับการกระจายโอกาสด้านการออกกำลังกายและกีฬา การจัดองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และบุคลากรด้านกีฬาสู่ท้องถิ่นและชุมชน จะเป็นการสร้างฐานความมั่นคงของประเทศที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่หลักการสำคัญที่ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ”

การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและทำการประชาพิจารณ์ให้มีการปฏิรูป กีฬาเพื่อใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสร้างคนและคนสร้างชาติ ประกอบกับคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ ได้ให้ความสำคัญพิจารณาการกำหนดสาระของการกีฬาบรรจุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

“มาตรา ๘๕ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกีฬา เพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของ ประชาชน และการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ รวมทั้งจัดให้มีการบริหารจัดการด้านกีฬาที่เป็นระบบ ทันสมัยและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม” และ

“มาตรา ๒๙๕ ให้มีการปฏิรูปด้านสังคมตามแนวทางดังต่อไปนี้

(๓) รัฐ หน่วยงานของรัฐ องค์กรบริหารท้องถิ่น และศาสนสถาน ต้องจัดให้มีพื้นที่สาธารณะเพื่อให้ คนในชุมชนใช้ประโยชน์ร่วมกันในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์ทางสังคม กิจกรรมนันทนาการ และกีฬา

ในอดีตที่ผ่านมาคนยังเข้าไม่ถึงการกีฬา จากการประเมินแผนพัฒนากีฬาชาติ ได้ตั้งเป้าหมายไว้ โดยเฉพาะการให้บริการประชาชนในประเทศด้านการออกกำลังกายและกีฬายังมีอยู่จำกัด ไม่เอื้อต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน คนไทยควรจะได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา อย่างถูกวิธีจนเป็นวิถีชีวิต ใช้กีฬาเป็นสื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคีของคนในชาติ โครงสร้างพื้นฐานทางกีฬา จะต้องถูกผลักดันสู่ประชาชนอย่างเหมาะสม ทั่วถึง สร้างความเป็นเลิศทางกีฬาให้ปรากฏในทุกระดับ สร้างเครือข่ายทางกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนากีฬาของชาติสู่มาตรฐานสากล สนับสนุน ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางพัฒนากีฬาของเอเชียและสร้างองค์ความรู้ให้เกิดความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ และอาชีพ โดยสนับสนุนการพัฒนาไปสู่การสร้างรายได้และเศรษฐกิจของประเทศด้วยอุตสาหกรรมกีฬา ดังนั้นการพัฒนากีฬาต้องสร้างระบบแบบครบวงจร ต่อเนื่อง ทั้งด้านโครงสร้างองค์กรกีฬา การบริหารจัดการ มีการผลิตพัฒนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญ ดังนั้น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาเพื่อรองรับให้ทำหน้าที่ผลิตพัฒนา บุคลากรทางกีฬาที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาทางการกีฬาทำหน้าที่วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำมาใช้ พัฒนากีฬาและพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา เป็นการสร้างรายได้และเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติในอนาคต ประเทศไทย ควรจะให้ความสำคัญในการผลิตพัฒนาบุคลากรดังกล่าว โดยให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬา ขึ้นเป็นแห่งแรกของประเทศไทย โดยปรับสถานะจากสถาบันพลศึกษาเดิมซึ่งมีทรัพยากรด้านต่าง ๆ พร้อมอยู่ ในระดับหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนและผลิตพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาทุกระดับให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และเป็นมืออาชีพสู่มาตรฐานสากล

เพื่อให้การพัฒนาประเทศมีฐานกว้าง มั่นคง ถาวร การพัฒนากีฬาจะต้องเชื่อมโยงกับมิติกีฬาเพื่อสุขภาพ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจให้เกิดความสอดคล้องสมดุลกับมิติด้านจิตใจของคนในชาติ การใช้กีฬา เป็นเครื่องมือหลอมรวมคนในชาติ จะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้พร้อมเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ จากการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น กระทรวงการกีฬาควรให้ความสำคัญให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงการกีฬา มีความรู้ มีความเข้าใจ มีวิสัยทัศน์ ร่วมกันด้านกีฬาเป็นเป้าหมายของสังคมไทย ตามความคาดหวังของร่างรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๒ มาตรา ที่กล่าวมา ข้างต้น ในหลายประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้า ผลสำเร็จขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคนในประเทศ ให้มีคุณภาพ หากรัฐมุ่งพัฒนาประชาชนให้มีสุขภาพ พลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งจำเป็น คือ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพโดยการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาจิตใจและพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัย รักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ในสังคม ดังนั้นแนวคิดการพัฒนาการกีฬาให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญด้านกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญที่มีมาตรฐาน ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมประเทศชาติ สืบไป

วัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

๑. กระทรวงการกีฬา เป็นหน่วยงานหลักใช้กีฬาไปสร้างให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายของประเทศ มีสุขภาพ พลานามัย มีร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคมที่เข้มแข็งให้เกิดขึ้นแก่คนในชาติ

๒. กระทรวงการกีฬา ใช้กีฬาเป็นสื่อหลอมรวมและสร้างให้คนไทยเกิดความรัก ความสามัคคี มีน้ำใจ มีวินัย เป็นสังคมที่มีน้ำใจสาธารณะที่เป็นอารยะ (Public Spirit) เพื่อส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศ

๓. เพื่อใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสร้างอาชีพ นำไปสู่อุตสาหกรรมกีฬาที่สร้างรายได้และเศรษฐกิจให้กับประเทศ

- พัฒนากลุ่มพัฒนาความสามารถทางการกีฬา (Sport Performance Segmentation)

- พัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์ด้านกีฬา (Sport Production Segmentation)

- พัฒนากลุ่มการส่งเสริมการกีฬา (Sport Promotion Segmentation)

๔. กระทรวงการกีฬาส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างความสนุก เพลิดเพลิน รวมทั้งกิจกรรมนันทนาการ (Recreation) เป็นบ่อเกิดของความสามัคคี ความมีวินัย เคารพกติกา มีมารยาทที่ก่อให้เกิดขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีของคนในชาติ

๕. การมีโครงสร้างกระทรวงการกีฬาที่มีความเป็นเอกภาพเชื่อมโยงทั้งระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ชุมชน ท้องถิ่น ประกอบกับมีภาระงานด้านกีฬาที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชน การผลักดัน โครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างเหมาะสมและพอเพียง ประกอบกับ สร้างองค์ความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ จัดสร้างระบบและกลไก และผลักดันการกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนสู่การพัฒนา ประเทศ

๖. สนับสนุน ส่งเสริม ผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาทุกระดับให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานสู่อาชีพ การกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศในทุกสาขาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยการจัดตั้งมหาวิทยาลัย การกีฬา สร้างองค์ความรู้ด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์สุขภาพสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา และเทคโนโลยีทางการกีฬา

๗. สนับสนุน ส่งเสริมโดยใช้การกีฬา ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬาของเอเชีย สู่การสร้างรายได้และเศรษฐกิจของประเทศ

๘. กระทรวงการกีฬามุ่งเน้นการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและสู่กีฬาอาชีพที่มีมาตรฐาน เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศและประชาชนเกิดความสุข รักประเทศชาติ เป็นการสร้างเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี และศักยภาพของประเทศให้สูงขึ้น

๙. กระทรวงการกีฬา ทำหน้าที่สร้างเครือข่าย โดยใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสัมพันธ์ภาพทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ เพราะกีฬาช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีงามให้เกิดมิตรภาพระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี

เป้าหมายหลักของการจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

๑. ปรับโครงสร้างกระทรวงการกีฬาและภาระงานเพื่อใช้กีฬาเป็นเครื่องมือการพัฒนาคน (กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ) ให้มีประสิทธิภาพและมีเอกภาพในการดำเนินการ

๒. กระทรวงการกีฬาและองค์กรกีฬาภายในกระทรวงมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้และการปฏิบัติการบริหารจัดการไปสู่คุณภาพ มีมาตรฐานและเป็นมืออาชีพเพื่อพัฒนาการกีฬาสู่การพัฒนาประเทศ

๓. ปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาด้วยหลักธรรมาภิบาล

๔. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการกีฬาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ เพื่อสร้างเศรษฐกิจของประเทศด้วยอุตสาหกรรมกีฬา

๕. สนับสนุน ส่งเสริมพัฒนาการกีฬาเข้าสู่มาตรฐานสากลและผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาการกีฬาของเอเชียและเชื่อมโยงกับประเทศทั่วโลก

๖. สร้างระบบและกลไกผลักดันกีฬาอย่างเป็นระบบ มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการกีฬาระดับชาติและท้องถิ่น จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ

๗. จัดโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬาเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั้งส่วนกลางและชุมชนท้องถิ่นเข้าถึงกีฬาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๘. กระทรวงการกีฬาเป็นหน่วยส่งเสริมความรู้ด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการให้กับสถานศึกษาทุกระดับและชุมชนท้องถิ่น

๙. จัดระบบสารสนเทศข้อมูลด้านกีฬา เพื่อพัฒนาการกีฬาและบริหารจัดการเชื่อมโยงกับหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑๐. พัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและวิจัยพัฒนาการกีฬาและสุขภาพ นำไปใช้พัฒนาการกีฬาเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มเพื่อสร้างรายได้และเศรษฐกิจของประเทศ

๑๑. สนับสนุน ส่งเสริม จัดกิจกรรมด้านการกีฬาทุกระดับ ทั้งชุมชน ท้องถิ่นภายในประเทศและต่างประเทศ ให้การสนับสนุน ส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและจิตใจให้มีโอกาสเข้าถึงกีฬา

๑๒. สร้างเครือข่ายด้านบริหารจัดการด้านกีฬาและสุขภาพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ให้เป็นไปตามนโยบายด้านการกีฬา ตามนโยบายของรัฐบาลและร่างรัฐธรรมนูญด้านกีฬา

๑๓. สร้างระบบ กลไก การกำกับ ติดตาม ผลการดำเนินงาน การบริหารจัดการด้านการกีฬาของกระทรวงการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ เป็นรูปธรรม เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาชาติและนโยบายรัฐบาล

๑๔. ผลิตพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา โดยมีหน่วยงานมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ ทำหน้าที่สร้างองค์ความรู้ วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการกีฬาในสาขาที่มีความต้องการ

๑๕. กระทรวงการกีฬา จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมองค์ความรู้ทางกีฬาสู่พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬานำไปสู่การพัฒนาสร้างเศรษฐกิจรายได้เข้าสู่ประเทศ

จากเป้าหมายหลักในการพัฒนาการกีฬาของกระทรวงการกีฬาตามความสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาชาตินโยบายของรัฐบาลด้านกีฬาและความสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญด้านกีฬา โดยเฉพาะตามเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชน จากการเสวนาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีความเห็นตรงกันที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างการพัฒนางานด้านกีฬาให้มีความเป็นเอกภาพ ไม่เกิดความซ้ำซ้อนทั้งด้านบุคลากร ผู้รับผิดชอบ เนื่องจากโครงสร้างปัจจุบันไม่เอื้อต่อการดำเนินงานอย่างแท้จริง ไม่ครอบคลุม ทัวถึง และเป็นธรรม ประชาชนมีโอกาสน้อยมากที่จะเข้าถึงองค์ความรู้ การปฏิบัติการด้านการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ ดังนั้น รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่ควรจะได้ตระหนักถึงผลสัมฤทธิ์ของการกีฬา โดยเฉพาะมิติการออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ เพื่อสุขภาพเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยผ่านกระบวนการบริหารจัดการกีฬาทุกระดับที่มีคุณภาพ และการสร้างองค์ความรู้ที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นสำคัญ มีการจัดทำแผน และผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาชาติ

ไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพด้านพลศึกษา กีฬาที่มีความสามารถและมีประสิทธิภาพของ กระทรวงการกีฬาก่อสร้างเครือข่ายทุกองค์กรกับสมาคมวิชาชีพในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับสากล โดยใช้กีฬาเป็นสื่อจึงมีความสำคัญ กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกาย และจิตใจ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งจำเป็น (กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ) ดังนั้น การสร้างคน สังคมให้มีคุณภาพแบบครบวงจรที่มีมาตรฐาน ยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงการสร้างความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย กระทรวงการกีฬาที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงอย่างทั่วถึง เป็นธรรม โดยเฉพาะ มิติกีฬาเพื่อสุขภาพ (Social Sport) มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellent) มิติกีฬาเพื่ออาชีพ นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ (Sport Industry) โดยมีกระทรวงการกีฬาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติร่างรัฐธรรมนูญว่าด้วยการกีฬาเพื่อพัฒนา ประเทศสืบไป

สรุป จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว การจัดตั้งกระทรวงการกีฬาโดยการปรับเปลี่ยนทั้งด้านโครงสร้าง ภาระงาน การบริหารจัดการและการมีบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านการกีฬาของประเทศ โดยเฉพาะ และสามารถเชื่อมโยงการทำงานให้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน ไม่เกิดความซ้ำซ้อน ครอบคลุมทั่วถึง ทั้งมิติกีฬาเพื่อสุขภาพ มิติกีฬาเพื่อสร้างความรักความสามัคคี มีวินัย มีน้ำใจ มิติกีฬาเพื่อมวลชนแห่งความ มั่นคงมิติกีฬาเพื่อสร้างรายได้และเศรษฐกิจของประเทศ (อุตสาหกรรมกีฬา) มิติการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือ สร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มิติการกระจายอำนาจให้ประชาชนทุกพื้นที่ทุกกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับ โอกาสในการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาและนันทนาการ มิติทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสร้างชื่อเสียง และศักดิ์ศรีให้กับประเทศ มิติกีฬาสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่กระทรวงการกีฬาจะเป็น ส่วนสำคัญในการทำภารกิจหน้าที่ตามมติดังกล่าวให้เกิดทั้งคุณค่าและมูลค่าเพิ่มต่อประชาชนและประเทศชาติ ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญด้านกีฬาเป็นสำคัญ

สาระสำคัญในการจัดตั้งกระทรวงการกีฬา

กระทรวงการกีฬากับแนวคิดเพื่อพัฒนาประชาชนและประเทศ

การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคนและสังคม ให้มีคุณภาพ การพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ การเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรให้มีคุณภาพมาตรฐาน การจัดให้มีระบบกลไกและกระบวนการ และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ดังนั้น แนวคิดการพัฒนาการกีฬาให้มีความเจริญก้าวหน้า จึงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญด้านการกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพของคนในสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการกีฬาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านบุคลากรด้านการกีฬา รวมทั้งเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาหรือใช้บริการ เพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โครงสร้างพื้นฐานรองรับการแข่งขันและอุปกรณ์ด้านการกีฬา รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จึงจำเป็นต้องมีโครงสร้างและภาระงานของกระทรวงการกีฬาที่มีความเป็นเอกภาพในการดำเนินงานด้านกีฬาในมิติกีฬาต่าง ๆ ดังนี้

มิติด้านการกีฬา

การกีฬา (sport) สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือหรือสื่อ (Media) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ในหลาย ๆ มิติ ดังนี้

๑) มิติกีฬาเพื่อสุขภาพ

เป็นมิติของการส่งเสริมกีฬา เพื่อการออกกำลังกายและก่อให้เกิดสุขภาวะที่ดีของประชาชน เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและคุณภาพของประชาชนทั้งประเทศ จึงเป็นมิติที่ควรได้รับการพัฒนาและการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนและทุกระดับ เพื่อส่งเสริมการผลักดันให้ประชาชนเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต

๒) มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ในหลายประเทศทั่วโลกใช้ความสำเร็จ ประสิทธิภาพของความสำเร็จด้านกีฬา เป็นสื่อสำหรับการสร้างชื่อเสียงและเกียรติยศให้กับประเทศชาติและส่งผลต่อไปยังกีฬาอาชีพและอุตสาหกรรมกีฬากลายเป็นประเทศที่ส่งออกทั้งบุคลากร นักกีฬา อุตสาหกรรมกีฬา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีการศึกษา วิจัย วิเคราะห์ ตลอดจนการทดสอบ ทดลองเพื่อการแข่งขันโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาสนับสนุน พัฒนากีฬา ความสำเร็จการผลิตนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เป็นการสร้างเกียรติภูมิ ความรักชาติและเกิดความสามัคคี ดังนั้น การวิจัยพัฒนาการกีฬาจึงสำคัญ

๓) มิติกีฬาเพื่อมวลชนสู่ความเป็นสากลและอาชีพ

เพื่อสร้างความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาความสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งกายและจิตใจ และเป็นมิติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความภูมิใจในความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาทั้งของตนเองและของคนทั้งชาติในทุกระดับ ความสำเร็จของนักกีฬา จะนำไปสู่ความมีชื่อเสียงและความเจริญในด้านต่าง ๆ ของประเทศ รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศไทยให้มีศักยภาพเทียบเท่าระดับสากล โดยมุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการด้านการกีฬา ส่งเสริมให้มีการลงทุนและการพัฒนาด้านกีฬา โดยสร้างแรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนเห็นประโยชน์ในการพัฒนาและการลงทุนในการกีฬา เช่น นโยบายด้านภาษีเพื่อการพัฒนากีฬา เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุนคุณภาพชีวิตของบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาของประเทศ นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนากีฬาอาชีพอีกเรื่องหนึ่งคือ นักกีฬา

อาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล จึงจะได้รับความนิยมนจากผู้ชมและได้รับการสนับสนุนจากผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) หน่วยงานและสถาบันกีฬาก็อาชีพจะต้องนำหลักการตลาด (Marketing Mixed) เข้ามาบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ด้วย ได้แก่ ผลิตรายการหรือผลผลิต สนามแข่งขันราคาค่าชม และการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

๔) มิติกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป็นมิติกีฬาที่มุ่งเน้นการแพ้ชนะจากการแข่งขัน เป็นมิติที่มุ่งพัฒนาให้คนมีความอดทน มุ่งมั่นและรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งจากการแข่งขัน ความมีชื่อเสียงและผลตอบแทนที่ได้จากการแข่งขันกีฬา

มิติด้านการกีฬาทั้ง ๔ มิตินี้ เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง แตกต่างกันในจำนวนประชากรที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนาการกีฬาของชาติ จะต้องพิจารณาให้ความสำคัญของกีฬาแต่ละมิติอย่างเหมาะสม มิติกีฬาเพื่อสุขภาพจะเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเกี่ยวข้องกับเยาวชนและประชาชนส่วนหนึ่งส่วนมิติกีฬาเพื่อการอาชีพจะเกี่ยวข้องกับประชาชนเพียงส่วนน้อย แต่ทั้ง ๔ มิติมีความสำคัญซึ่งกันและกันต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

๕) มิติกีฬาเพื่อความมั่นคง

เป็นมิติกีฬาที่มีเป้าหมายนำการกีฬามาใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขปัญหาคความมั่นคงของประเทศ แก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความรักสามัคคีและความเข้าใจระหว่างประชาชนทุกกลุ่ม ตัวอย่างที่ผ่านมาได้เคยมีการใช้กีฬาเพื่อลดปัญหาสิ่งเสพติดให้แก่เยาวชน ดังนั้น ประเด็นมิติกีฬาเพื่อความมั่นคง สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในเขตพื้นที่ชายแดน ๓ จังหวัดภาคใต้ หรือเขตพื้นที่อื่น ๆ ที่เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันได้

๖) มิติกีฬาด้านเศรษฐกิจ

ความสำเร็จด้านการกีฬาของประเทศ เป็นดัชนีบ่งชี้ถึงความสำเร็จและความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากมีการจัดการแข่งขัน มีผู้ชมกีฬาเป็นวิถีชีวิต มีรายได้จากการแข่งขัน มีการลงทุนด้านสื่อ และประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬา มีการท่องเที่ยวและมีอุตสาหกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬา และประการสุดท้ายประชาชนมีทัศนคติการเล่นกีฬาเป็น ดูกีฬาเป็น และใช้กีฬาเพื่อการออกกำลังกาย ประชาชนมีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคที่รักษาได้และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลลดลง สามารถนำงบประมาณไปพัฒนาและสร้างความเจริญในด้านอื่นของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗) มิติกีฬาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาในทุก ๆ ระดับ ดังนั้น การพัฒนาความรู้และการนำความรู้ ตลอดจนเทคนิคทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกฝนและพัฒนาโครงสร้างของร่างกาย ตลอดจนอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเล่นกีฬา จึงควรได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งชื่อเสียงและรายได้ต่อนักกีฬาเองและประเทศ

ความสำเร็จของการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ได้แก่ สถาบันกีฬาแห่งออสเตรเลีย (Australian Institute of Sport, AIS) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนานักกีฬา โดยจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ด้านการกีฬาให้ได้ตามมาตรฐานสูงสุดและจัดทำโครงการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ได้แก่ ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา สรีรวิทยา และจิตวิทยาการกีฬา ในการฝึกนักกีฬาจำนวน ๒๖ ประเภท เพื่อส่งเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ ๒๕ พ.ศ.๒๕๔๗ พบว่านักกีฬาจากประเทศออสเตรเลียที่ส่งเข้าแข่งขันเป็นนักกีฬาในโครงการของ AIS ร้อยละ ๖๐ และประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ได้เหรียญรางวัลรวม ๓๒ เหรียญจากจำนวนทั้งหมด ๔๙ เหรียญ เป็นอันดับที่ ๔ รองจากสหรัฐอเมริกา จีน และรัสเซีย

ประเทศญี่ปุ่นได้ก่อตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา (Japan Institute of Sport Science, JISS) ในปี ค.ศ. ๑๙๘๘ โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนานักกีฬาของประเทศ และเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้ชาวญี่ปุ่นได้ใช้ประโยชน์ในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง ผลการดำเนินงานของ JISS พบว่านักกีฬาของประเทศญี่ปุ่นมีการพัฒนาศักยภาพสูงขึ้น โดยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ ๒๘ ที่กรุงเอเธนส์ ได้รับเหรียญรางวัลรวม ๓๓ เหรียญ เป็นเหรียญทอง ๑๔ เหรียญ เหรียญเงิน ๙ เหรียญ และเหรียญทองแดง ๑๐ เหรียญ

๘) มิติกีฬาด้านการบริหารจัดการด้านการกีฬา สถานกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ด้านการกีฬา

การบริหารจัดการด้านการกีฬา สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาเป็นเรื่องที่หน่วยงานหลักผู้รับผิดชอบด้านการพัฒนาการกีฬาต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้บุคลากรด้านการกีฬาและประชาชนทั่วไปได้มีสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างเพียงพอแก่ความต้องการ

ปัจจัยหลักในการพัฒนาการกีฬา

๑) องค์ประกอบด้านโครงสร้าง

โครงสร้างด้านกีฬาในโลกปัจจุบัน จากสถานการณ์แนวโน้มด้านกีฬาในโลกปัจจุบัน กีฬามีบทบาททั้งทางด้านบริหารจัดการและมีเครือข่ายไปทั่วโลก ภาระงานด้านกีฬากลายเป็นอาชีพ กีฬาสร้างความมั่นคง ความรัก ความสามัคคี กีฬาเป็นวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้ทั่วถึงชุมชน ท้องถิ่น ดังนั้น โครงสร้างด้านกีฬาจึงมีความสำคัญและต้องสัมพันธ์สอดคล้องกับการบริหารจัดการ สัมพันธ์กับภาระงานด้านกีฬาทั้งกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาอาชีพและอุตสาหกรรมกีฬา

๒) องค์ประกอบด้านบุคลากร

บุคลากร หมายถึง จำนวนประชากรหรือบุคคลที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชนเกี่ยวข้องกับจำนวนประชากรที่มากกว่า ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานเป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาทักษะและทัศนคติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย แล้วส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนเล่นกีฬา และออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต ตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าออกกำลังกายและเล่นกีฬา และพัฒนาทักษะ รวมทั้งศักยภาพด้านการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับต่อไป

๓) องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน

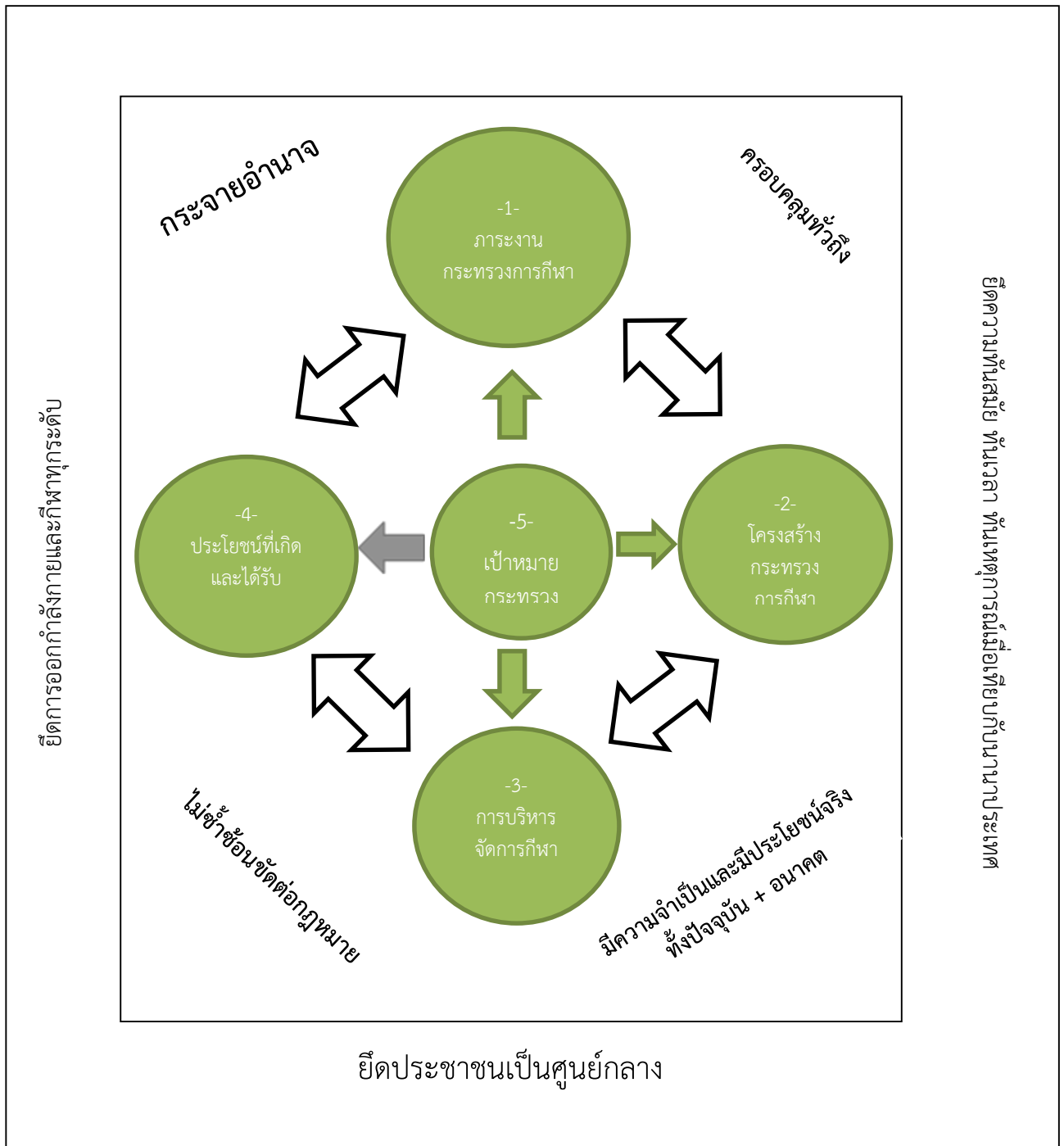
ประกอบด้วยโครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและโครงสร้างอื่น ๆ ที่สนับสนุนและสร้างโอกาสการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬาของเยาวชน นักกีฬาและประชาชน รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาและการบริหารจัดการกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่

๔) องค์ประกอบด้านงบประมาณ

เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้กิจกรรมด้านกีฬาและออกกำลังกายที่ส่งเสริมให้ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้น การพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสม

โครงสร้างและภาระงานกระทรวงการกีฬา

การจัดตั้งกระทรวงการกีฬา ให้มีความเป็นเอกภาพและไม่ซ้ำซ้อน ทั้งภาระงานและโครงสร้างที่ใช้บริหารจัดการบุคลากรที่ทำหน้าที่ดำเนินงาน โดยยึดภาระงานเป็นสำคัญ ตลอดทั้งให้เกิดความสอดคล้องทั้งในหน่วยงานหลักและหน่วยงานอื่น ๆ เป็นสำคัญ เพื่อยังประโยชน์สูงสุดโดยไม่สิ้นเปลืองทรัพยากรด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก โดยยึดหน่วยทางการกีฬา คือ หน่วยงานเดิมเป็นหลักและมีเพิ่มงานที่สำคัญ ทันทสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงและช่วยเพิ่มคุณค่าและมูลค่าทางด้านรายได้และเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นสำคัญ ดังนี้

การจัดส่วนราชการในกระทรวงกีฬา

ส่วนราชการขึ้นตรง

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมพลศึกษาและนันทนาการ
- (๔) กรมส่งเสริมการกีฬาและสันทนาการ

ส่วนราชการในกำกับดูแลและขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

- (๕) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

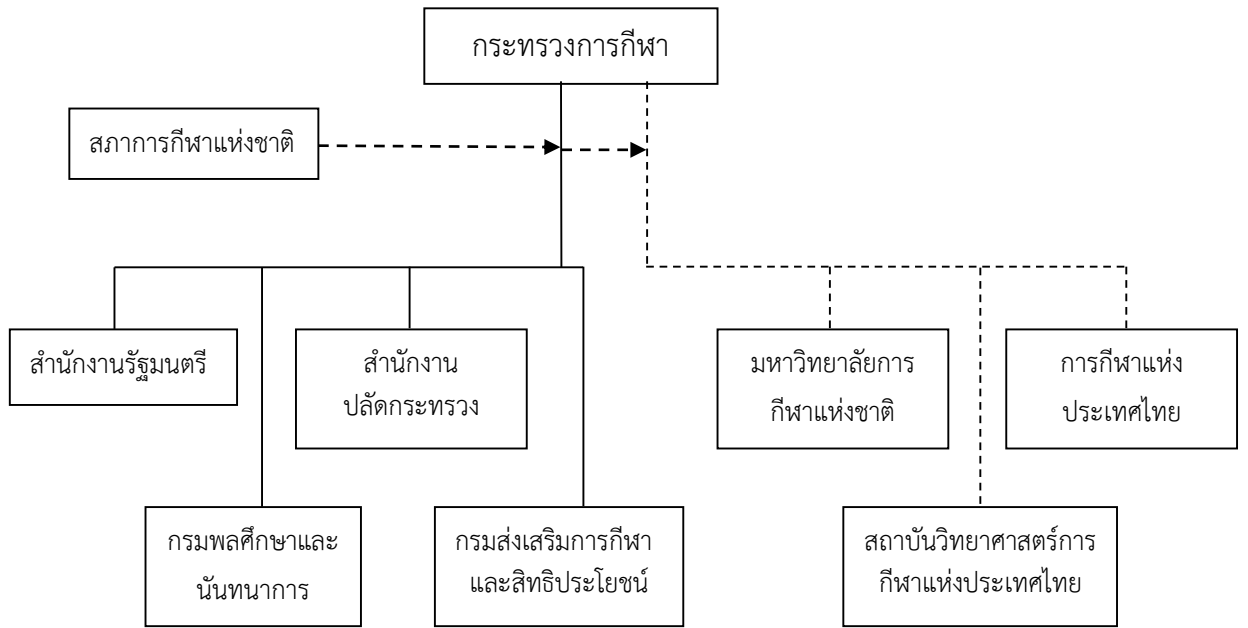
หน่วยงานในกำกับดูแลและขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

- (๖) การกีฬาแห่งประเทศไทย
- (๗) สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ แต่ละส่วนราชการและหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) **สำนักงานรัฐมนตรี** มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง เพื่อสนับสนุนภารกิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการกีฬาหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการกีฬา และการประสานนโยบายระหว่างกระทรวง
- (๒) **สำนักงานปลัดกระทรวง** มีหน้าที่เกี่ยวกับงานนโยบายและยุทธศาสตร์ งานราชการประจำทั่วไปของกระทรวง
- (๓) **กรมพลศึกษาและนันทนาการ** มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ ส่งเสริม และพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน นันทนาการ และการพัฒนาบุคลากรสาขาที่เกี่ยวข้อง
- (๔) **กรมส่งเสริมการกีฬาและสันทนาการ** มีหน้าที่ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน และพัฒนางานด้านสวัสดิการ การสงเคราะห์ การช่วยเหลือนักกีฬาและบุคลากรการกีฬา ตลอดจน กำกับดูแลสิทธิประโยชน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬา
- (๕) **มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ** มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ พัฒนา ศึกษา วิจัย และผลิตบุคลากรเพื่อการกีฬา และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการกีฬา รวมทั้ง ดำเนินการเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติตามที่กฎหมายกำหนด
- (๖) **การกีฬาแห่งประเทศไทย** มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ ส่งเสริม และพัฒนา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ รวมทั้ง ดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาแห่งประเทศไทยตามที่กฎหมายกำหนด
- (๗) **สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย** มีหน้าที่วางแผน ดำเนินการ ส่งเสริม ศึกษา วิจัย ให้บริการ และพัฒนา กิจกรรมวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้ง ดำเนินการเกี่ยวกับสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ ยังมีองค์กรที่สำคัญคือ **สภาการกีฬาแห่งชาติ** ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย ที่มีหน้าที่เสนอแนะในการจัดทำและให้ความเห็นชอบ รวมทั้ง กำกับดูแลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติ โดยมีแผนภูมิโครงสร้างกระทรวงการกีฬา ดังนี้

หมายเหตุ

- หมายถึง ส่วนราชการขึ้นตรงกระทรวง
- - - - - หมายถึง ส่วนราชการหรือหน่วยงานในอยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลและขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อปรับเปลี่ยน
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกระทรวงการกีฬา รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และภารกิจของ
ส่วนราชการภายในให้สอดคล้องกับภารกิจกระทรวงการกีฬา

เหตุผล

เนื่องจากการจัดโครงสร้างส่วนราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ผ่านมา ได้แยก
งานด้านการท่องเที่ยวและด้านการกีฬาในแต่ละกลุ่มเป้าหมายออกจากกัน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน
และส่งผลกระทบต่อการให้บริการกับประชาชน รวมทั้งมีปัญหาในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬา
จึงสมควรปรับเปลี่ยนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกระทรวงการกีฬา รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่และ
ภารกิจของส่วนราชการภายในให้สอดคล้องกับภารกิจกระทรวงการกีฬาเพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมาย
และทิศทางการปฏิบัติงานด้านการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕
กระทรวงการกีฬา

มาตรา ๑๔ กระทรวงการกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการ
กีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของกระทรวงการกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการกีฬา

มาตรา ๑๕ กระทรวงการกีฬา มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมพลศึกษาและนันทนาการ
- (๔) กรมส่งเสริมการกีฬาและสันทนาการ
- ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี
- (๕) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ”

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน เงินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ และอัตรากำลังของส่วนราชการภายในของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้ ไปเป็นส่วนราชการภายในของกระทรวงการกีฬา ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการกีฬา

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงการกีฬา

(๓) กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของกรมพลศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการกีฬา

(๔) กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของกรมส่งเสริมการกีฬาและ สิทธิประโยชน์ กระทรวงการกีฬา

มาตรา ๕ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือ มติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพลศึกษา กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ข้าราชการ พนักงาน ราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพลศึกษา กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพลศึกษาและ นันทนาการ กรมส่งเสริมการกีฬาและสิทธิประโยชน์ กระทรวงการกีฬา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการกีฬา ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพลศึกษาและ นันทนาการ กรมส่งเสริมการกีฬาและสิทธิประโยชน์ กระทรวงการกีฬา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภาปฏิรูปแห่งชาติ มีมติให้เสนอพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากการจัดโครงสร้างส่วนราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ผ่านมา ได้แยกงานด้านการท่องเที่ยวและด้านการกีฬาในแต่ละกลุ่มเป้าหมายออกจากกัน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และส่งผลกระทบต่อการให้บริการกับประชาชน รวมทั้งมีปัญหาในการส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬา จึงสมควรปรับเปลี่ยนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกระทรวงการกีฬา รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่และภารกิจของส่วนราชการภายในให้สอดคล้องกับภารกิจกระทรวงการกีฬาเพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานด้านการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กระทรวงการกีฬา

กำหนดให้มี กระทรวงการกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการกีฬา โดยมีส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมพลศึกษาและนันทนาการ และกรมส่งเสริมการกีฬาและสิทธิประโยชน์ ตลอดจน มีส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

๒.๒ การโอนกิจการ

กำหนดให้มีการโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน เงินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ และอัตรากำลังของส่วนราชการภายใน ตลอดจน บรรดา บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ ไปเป็นของส่วนราชการภายในของกระทรวงการกีฬา ตามพระราชบัญญัตินี้ กล่าวคือ

๒.๑ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการกีฬา

๒.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงการกีฬา

๒.๓ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของกรมพลศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการกีฬา

๒.๔ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของกรมส่งเสริมการกีฬาและ สิทธิประโยชน์ กระทรวงการกีฬา

ตารางเปรียบเทียบร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>มาตรา ๑๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การศึกษา ด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>หมวด ๕ กระทรวงการศึกษา</p> <p>_____</p> <p>มาตรา ๑๔ กระทรวงการศึกษา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงการศึกษาหรือส่วนราชการที่สังกัด กระทรวงการศึกษา</p>	<p>เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง การกีฬาให้สามารถรองรับการบริหาร ราชการที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของประเทศไทยได้อย่างสมบูรณ์ครอบคลุมทุกภารกิจ</p>

ตารางเปรียบเทียบร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>มาตรา ๑๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำนักงานรัฐมนตรี</p> <p>(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง</p> <p>(๓) กรมพลศึกษา</p> <p>(๔) กรมการท่องเที่ยว</p>	<p>มาตรา ๑๕ กระทรวงการกีฬา มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำนักงานรัฐมนตรี</p> <p>(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง</p> <p>(๓) กรมพลศึกษาและนันทนาการ</p> <p>(๔) กรมส่งเสริมการกีฬาและสันทนาการ</p> <p>ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี</p> <p>(๕) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ</p>	<p>เป็นการกำหนดส่วนราชการเพื่อรองรับการบริหารราชการของกระทรวงการกีฬา</p>
<p>- ไม่มี -</p>	<p>มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน เงินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ชำรachsการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ และอัตรากำลังของส่วนราชการภายในของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้ ไปเป็นส่วนราชการภายในของกระทรวงการกีฬา ตามพระราชบัญญัติ</p> <p>(๑) สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงการกีฬา</p> <p>(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการกีฬา</p> <p>(๓) กรมพลศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการกีฬา</p> <p>(๔) กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปเป็นของกรมส่งเสริมการกีฬาและสันทนาการ กระทรวงการกีฬา</p>	<p>เพื่อให้การถ่ายโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน เงินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ชำรachsการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ และอัตรากำลังของส่วนราชการภายในจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นส่วนราชการต้นสังกัดเดิม ไปยังกระทรวงการกีฬา อันเป็นส่วนราชการใหม่เกิดความสมบูรณ์และเป็นไปตามมาตรฐานของทางราชการ</p>

ตารางเปรียบเทียบร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
- ไม่มี -	<p>มาตรา ๒ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่อ้างถึงในกฏกระทรวงเดิมที่ออกก่อนที่ร่าง พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จะตราขึ้นมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี ของกระทรวงการท้องถิ่นและ กิจการ ได้รับการถ่ายโอนไปยังกระทรวงการ กิจการ ได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ และสามารถ ใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

ภาคผนวก ง
การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา
แห่งประเทศไทย

โครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย [Thailand Institute of Sports Science: TISS]

หลักการและเหตุผล

เป็นที่ยอมรับกันว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นวิทยาการที่นานาชาติให้ความสำคัญและใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ นอกจากนี้วิทยาศาสตร์การกีฬายังเป็นศาสตร์เพื่อการเรียนรู้และการสร้างเสริมคุณภาพแก่กีฬาพื้นฐานและประชาชนโดยทั่วไปด้วย

ประเทศไทย ได้นำวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาสนับสนุนการส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติมาเป็นเวลาช้านานปัจจุบันการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬามีความแพร่หลาย ภายใต้การดูแลและดำเนินงานของหลายหน่วยงานโดยเฉพาะหน่วยงานกีฬาภาครัฐและสถาบันการศึกษา แต่โดยที่การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการเตรียมนักกีฬาดังกล่าวยังไม่มีแผนแม่บทการจัดการส่งผลให้การดำเนินการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศไม่มีหน่วยงานหลักที่มีเป้าประสงค์ชัดเจน ทำให้ขาดเอกภาพในการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ ผู้รับบริการ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักกีฬา ไม่ได้รับประโยชน์และการส่งเสริมสนับสนุนได้เต็มที่

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นเห็นได้ว่าสภาพปัญหาการบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในปัจจุบันกลายเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนามาตรฐานกีฬา และศักยภาพของนักกีฬาให้เหมาะสมต่อการเข้าแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ รวมทั้งการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเชิงสังคมยังถูกละเลย สำหรับสาเหตุสำคัญของปัญหาสรุป ดังนี้

- ไม่มีนโยบายระดับชาติ หรือ แผนแม่บท ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของชาติที่ชัดเจน
- หน่วยงานหรือองค์กรที่มีภารกิจด้านงานวิทยาศาสตร์การกีฬามีหลายหน่วยงานซึ่งแต่ละหน่วยงานต่างอยู่ในโครงสร้างขององค์กรต้นสังกัดซึ่งมีหลายภารกิจ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษาทำให้หน่วยงานเหล่านี้ไม่เป็นเอกเทศ
- มีข้อจำกัดด้านอัตรากำลังและงบประมาณที่เหมาะสมขาดแคลนปัจจัยด้านกายภาพและขาดบุคลากรชำนาญการที่เพียงพอ การให้บริการแก่ผู้รับบริการกระทำไม่ได้เต็มที่
- ทักษะคดีของผู้รับบริการ อาทิ สมาคมกีฬา นักกีฬา ยังขาดความเข้าใจวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความสำคัญต่อศักยภาพกีฬา ปัจจุบันผู้รับประโยชน์ ส่วนใหญ่ ยังเข้าใจว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาเพียงการบำบัดรักษาอาการบาดเจ็บจากกีฬาของนักกีฬาเท่านั้น ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องยังเข้าใจวิทยาศาสตร์การกีฬาเพียงมิติเพื่อการบำบัดรักษาเช่นนี้ อาจมาจากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องในวงกว้าง รวมถึงมาตรฐานการจัดการและความเชื่อมั่นของผู้รับบริการ การสนับสนุนของหน่วยงานหรือสถาบันวิชาชีพในการผลิตบุคลากรวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกีฬา อยู่ในวงจำกัดอีกด้วย

ขณะเดียวกันแนวโน้มการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพกีฬาและเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขันกีฬาระดับต่างๆเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติมากขึ้นและมีการพัฒนาด้านเทคนิควิชาการที่สูงขึ้น การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬากลายเป็นเครื่องวัดความสำเร็จของนักกีฬาอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ด้วยเหตุนี้ประเทศที่เป็นผู้นำด้านกีฬาจึงมีการศึกษาวิเคราะห์วิจัยและสร้างนวัตกรรม

วิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างจริงจัง เป็นระบบ มีประสิทธิผลเป็นรูปธรรม หลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย ก็ได้ให้ความสำคัญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเช่นกัน มีการยกระดับการจัดการ และการบังคับใช้ตลอดจนมีการพัฒนา มาตรฐานองค์ความรู้และประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อให้ก้าวทันกระแสและมาตรฐานของสากล อย่างเร่งด่วน

จากสถานการณ์และแนวโน้มดังกล่าวข้างต้น คณะอนุกรมการพิจารณาศึกษาการบริหารจัดการ ด้านกีฬา ได้ศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของไทย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในการพัฒนามาตรฐานกีฬาแล้วเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่ควรได้กำหนดเป็นวาระสำคัญที่จะได้ปรับปรุงงาน ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของไทยให้มีการบริหารจัดการเป็นระบบ ยกระดับการจัดการองค์ความรู้และส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาต่อประโยชน์ต่อกีฬาและสังคมที่มีประสิทธิภาพต่อไป โดยจัดตั้งสถาบัน วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานรัฐเพื่อการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ให้บรรลุเป้าหมาย และผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์หลักต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจัดตั้งหน่วยงานระดับชาติปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาและดำเนินการด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬาของประเทศในมิติความเป็นเลิศทางกีฬาและเชิงสังคม
๒. เพื่อเป็นศูนย์กลางจัดการความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ศึกษา วิจัย ค้นคว้า และเผยแพร่ องค์ความรู้และนวัตกรรมวิทยาศาสตร์การกีฬา
๓. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากุศลกรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ให้เพียงพอตลอดจนสนับสนุนหน่วยงาน สถาบันวิชาชีพในการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
๔. เพื่อจัดการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเชิงบูรณาการ สร้างการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติ ในมิติกีฬามวลชน กีฬากลุ่มพิเศษ กีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ
๕. เพื่อประสานความร่วมมือกับองค์กรสมาคมและบุคลากรทางการกีฬาในการใช้วิทยาศาสตร์ การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ
๖. เพื่อส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในภาคประชาชนในมิติกีฬามวลชนและการออกกำลังกาย

นิยามและศาสตร์สาขาทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

วิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง ศาสตร์ต่างๆ ที่นำมาใช้เป็นแนวทางหรือกระบวนการส่งเสริม เพิ่มพูน ศักยภาพและความสามารถให้กับนักกีฬานำไปสู่การพัฒนาร่างกายของสมรรถภาพทางกาย ทางจิต และ ความสามารถทางกลไก เทคนิคทักษะการเคลื่อนไหว และเทคนิคทักษะกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพ ความพร้อม และสมบูรณ์สูงสุดเป็นระบบในช่วงการแข่งขัน ศาสตร์สาขาต่างๆ ประกอบด้วย

๑. สรีรวิทยาการกีฬา
๒. ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา
๓. จิตวิทยาการกีฬา
๔. โภชนาการกีฬา
๕. เวชศาสตร์การกีฬา
๖. เทคโนโลยีการกีฬา

วิทยาศาสตร์การกีฬา นอกจากใช้เป็นกระบวนการเพื่อการสร้างเสริมศักยภาพและคุณภาพ ในการแข่งขันกีฬา ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักแล้ว ศาสตร์แห่งวิทยาศาสตร์ การกีฬา ยังสามารถใช้เป็น เครื่องมือ การสร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชากรตามแนวทางของกีฬามวลชน และกีฬา เพื่อสุขภาพ ซึ่งเป็นเป้าหมายรองอีกด้วย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เพื่อให้สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นศูนย์รวมความรู้มีนวัตกรรมการจัดการและมีบทบาทสำคัญในการสร้างโอกาสแก่กลุ่มเป้าหมายหลัก ได้แก่ บุคลากรกีฬา และกลุ่มเป้าหมายรอง ได้แก่ บุคคลทั่วไป ได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะความสามารถและประสิทธิภาพในการเข้าแข่งขันกีฬาสูงสุด หรือได้รับความรู้ทั่วไปเป็นประโยชน์ต่อวิถีชีวิตประจำวัน

เป้าหมายเชิงปริมาณ

- สมาคมกีฬา หรือ องค์กรกีฬาที่มีหน้าที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในนามของชาติ หรือประเทศไทย
- นักกีฬาผู้แทนชาติไทยในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ หรือนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้แทนชาติไทยในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ หรือนักกีฬาที่อยู่ในระหว่างเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬา ระหว่างประเทศ
- ภาคประชาสังคมและบุคคลทั่วไปเรียนรู้การมีวิถีชีวิตเชิงบวกจากศาสตร์แห่งวิทยาศาสตร์การกีฬา
- เด็กและเยาวชนที่สนใจกีฬา หรือ เล่นกีฬาเพื่อ การออกกำลังกาย มีโอกาสเข้าถึง งานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามากขึ้น

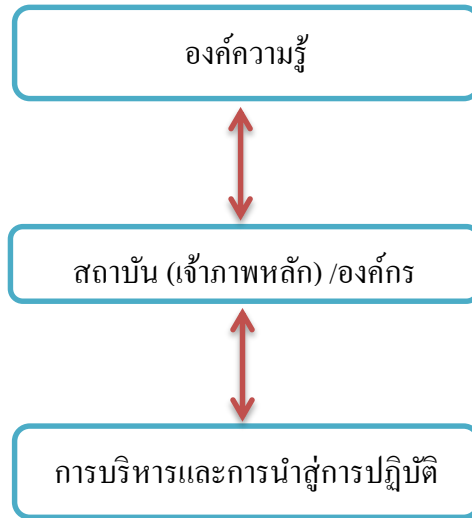
เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- สมาคมกีฬาหรือองค์กรกีฬาได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าถึงศาสตร์สาขาต่างๆ ของวิทยาศาสตร์การกีฬาก่อประโยชน์ต่อการเตรียมการนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ มีความสามารถและมีศักยภาพเหมาะสมต่อการเข้าแข่งขัน
- นักกีฬาผู้แทนชาติไทย หรือ ผู้แทนของประเทศในการเข้าแข่งขันกีฬา ระดับต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ถูกต้อง และนำไปใช้จน มีสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิต และความสามารถทางกลไก รวมทั้งเทคนิค ทักษะการเคลื่อนไหว เทคนิคทักษะกีฬาที่พร้อมและสมบูรณ์สูงสุดในการแข่งขันของนักกีฬาแต่ละบุคคลจากแนวทางและกระบวนการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาตลอดจนช่วยกระตุ้น และเพิ่มพูนความสามารถ แก่นักกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดอย่างเป็นระบบ
- ภาคประชาสังคมเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป มีทัศนคติต่อการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อคุณภาพชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ส่งผลดีต่อการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขของรัฐ

รูปแบบของสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ

สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และดำเนินการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ประสานงาน และกำกับดูแลให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับการบริการ และการใช้ประโยชน์ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพทางการบริหารงาน

กรอบแนวคิดในการบริหารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ

- วางกลยุทธ์การบริหารงานในฐานองค์กรระดับชาติ มีการจัดการความรู้เชิงระบบ สร้างมาตรฐานและ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้าของวิทยาการ
- สร้างองค์กรคุณภาพที่เป็นเอกเทศ โดยมี
 - กฎหมายรองรับสถานะสถาบัน
 - แผนส่งเสริมพัฒนาและการจัดการเชิงระบบ
 - แผนบูรณาการและเชื่อมประสานการปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่น
- มีการจัดการและบริหารการจัดการที่เป็นเอกภาพ นำสู่ภาคการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่น และมีส่วนร่วมในวงกว้างของกีฬาและเชิงสังคม

งบประมาณ

ให้สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้รับอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ และเงินอุดหนุน จากการศึกษาแห่งประเทศไทย ที่จัดสรรมอบให้จากรายรับกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๘ ในแต่ละปี และเงินอุดหนุนอื่นหรือเงิน หรือทรัพย์สินบริจาค

สถานที่ตั้งและพื้นที่ดำเนินงาน

ในวาระเริ่มแรกใช้อาคารภายในการกีฬาแห่งประเทศไทย สนามกีฬาหัวหมาก เป็นที่ตั้งสถาบัน วิทยาศาสตร์การกีฬาในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจ และให้สถาบันมีอำนาจในการจัดตั้งสถาบันสาขาที่ศูนย์ กีฬามวกเหล็ก หรือ ศูนย์สำนักงานจังหวัดตามความเหมาะสมจำเป็น

พื้นที่ดำเนินงานของสถาบันครอบคลุมสถานกีฬาแข่งขันและฝึกซ้อม โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสม ทางเทคนิคและความสะดวกต่อการบริการ ส่งเสริม สนับสนุน และการเข้าถึงของกลุ่มเป้าหมาย

แนวทางการดำเนินงาน

๑.ให้มีสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาประสานงาน และให้ความร่วมมือในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

๒. จัดให้มีแผ่นแม่บทวิทยาศาสตร์การกีฬาของชาติ เพื่อเป็นกรอบและทิศทางซึ่งนำการบริหารจัดการ
๓. จัดกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะด้านกีฬา
๔. ส่งเสริมการจัดการและการบูรณาการเชิงคุณภาพ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. การบริหารจัดการงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามีหน่วยงานรับผิดชอบเป็นหน่วยงานระดับชาติ สามารถจัดการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนามาตรฐานและศักยภาพกีฬาแก่กลุ่มเป้าหมายตามศาสตร์สาขาต่าง ๆ ของวิทยาศาสตร์การกีฬาได้อย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
๒. สามารถจัดการองค์ความรู้ และพัฒนาองค์ความรู้ และบุคลากรวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้อยู่ในมาตรฐานสากล บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีจำนวนที่เพียงพอ
๓. การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาสามารถสร้างกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มพูนศักยภาพและความสามารถของนักกีฬาจนประสบผลสำเร็จในการแข่งขันกีฬามีผลงานที่ก้าวหน้าและสถิติดีขึ้น
๔. สังคมกีฬาไทย เข้าใจ ยอมรับประโยชน์และคุณค่าของวิทยาศาสตร์การกีฬาและให้การ สนับสนุน การดำเนินงานของสถาบันในฐานะองค์กร ที่มีบทบาทสำคัญในการกีฬาของชาติ
๕. ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติมากขึ้น
๖. สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาสามารถสนับสนุนการลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพของประชาชน จากกระบวนการวิทยาศาสตร์การกีฬาเชิงสังคมมากขึ้นเป็นการลดภาระงบประมาณรายจ่ายด้านสาธารณสุขของภาครัฐ

ภาคผนวก จ

คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา

คณะที่ปรึกษากฎหมาย และคณะนักวิชาการ

ภาคผนวก จ
คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา

๑. พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	ประธานกรรมการ
๒. พลเรือเอก อภิวัฒน์ ศรีวรรณะ	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายจตุพันธ์ ภริมย์ภักดี	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายดิเรก ถึงฝั่ง	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. พลเอก วุฒินันท์ ลีลายุทธ	รองประธานกรรมการ คนที่สี่
๖. นายโกเมศ แดงทองดี	ที่ปรึกษากรรมการ
๗. นายโกวิทย์ ทรงคุณ	ที่ปรึกษากรรมการ
๘. พลอากาศเอก เจษฎา วิจารณ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๙. พลเรือเอก ชาญชัย เจริญสุวรรณ	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๐. นายนิพนธ์ คำพา	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๑. พลเอก จิระ โกมุตพงศ์	กรรมการและโฆษกกรรมการ
๑๒. นายทิวา การกระสัง	กรรมการและผู้ช่วยโฆษกกรรมการ
๑๓. นายภาคพล แก้วประพาฬ	กรรมการ
๑๔. นายเกษมสันต์ จินณวาโส	กรรมการ
๑๕. พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภูมมา	กรรมการ
๑๖. พลเอก จิรพันธ์ เกษมศานต์สุข	กรรมการ
๑๗. นายเชิดชัย วงศ์เสรี	กรรมการ
๑๘. พลโท ฐิติวัฒน์ กำลังเอก	กรรมการ
๑๙. นายทองศักดิ์ ทวีทอง	กรรมการ
๒๐. นายนิอาแซ ซ็อูเซ็ง	กรรมการ
๒๑. นายพรชัย มุ่งเจริญพร	กรรมการ
๒๒. นาวาอากาศเอก ไพศาล จันทรพิทักษ์	กรรมการ
๒๓. นายวิชัย ตำนรุ่งโรจน์	กรรมการ
๒๔. นายศานิตย์ นาคสุขศรี	กรรมการ
๒๕. นายเอกราช ช่างเหลา	กรรมการ
๒๖. นายสิระ เจนจาคะ	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ
๒๗. นางพรรณวีรินทร์ รัตนวนิช	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการ

คณะที่ปรึกษากฎหมาย

๑. นายสุรพล ทิพย์เสนา	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการศึกษาขั้นพื้นฐานและการกีฬา
๒. นายพลรัฐวิษ วงษ์พิริยชัย	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓. นายวชิระ ปากดีสี	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๔. นางสาวรัมภา รัฐสมบูรณ์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

คณะนักวิชาการ

๑. พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารมณ	ที่ปรึกษาคณะนักวิชาการ
๒. ดร.ปรางทิพย์ ยุวานนท์	หัวหน้าคณะนักวิชาการ
๓. พลตรี ชัยวิทย์ ชยาภินันท์	นักวิชาการ
๔. ผศ.ดร. ภัทรพล มหาพันธ์	นักวิชาการ
๕. ผศ.ดร.วรรณชลี โนริยา	นักวิชาการ
๖. ดร.เฉลิมพล จินดาเรือง	นักวิชาการ
๗. ดร.ธนาวิษณุ จินดาประดิษฐ์	นักวิชาการ
๘. ดร.นัทธี บุญจันทร์	นักวิชาการ
๙. ดร.นารา กิติเมธีกุล	นักวิชาการ
๑๐. ดร.ปรภฏ ศศิประภา	นักวิชาการ
๑๑. ดร.เรืองฤทธิ์ อุปละนาละ อัมพูช	นักวิชาการ
๑๒. ดร.สุเมต สุวรรณพรหม	นักวิชาการ
๑๓. ดร.อมรทัตต์ อัครกะพู	นักวิชาการ
๑๔. นายอาณัติ ยอดบางเตยพล	นักวิชาการ
๑๕. นายชยุตม์ วัชรวิกรม	นักวิชาการ
๑๖. นางทิฆัมพร กาญจนภาค	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการ
การท่องเที่ยวและกีฬา
๑๗. ดร.อนุพงษ์ แต่ศิลป์สาธิต	นักวิชาการ (ผู้เตรียมรายงาน)